

T.C
İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

SUBHİ-ZÂDE FEYZİ DİVÂNI
(Karşılaştırmalı Metin)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

62388

Hazırlayan:
Erol GÜNDÜZ

Danışman:
Prof. Dr. Sabahattin KÜÇÜK

MALATYA -1997

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMAN TAYIN MERKEZİ

"Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğü'ne"

İşbu çalışma , jürimiz tarafından Türk Dil ve Edebiyatı Eğitimi Anabilim Dalında Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir .

Başkan :

Üye :

Üye :

ONAY

Yukarıdaki imzaların, adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylıyorum .

...../...../199..

Enstitü Müdürü

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR.....	II
ÖNSÖZ.....	III
I. BÖLÜM	V-XLVII
I. FEYZÎ'NİN YAŞADIĞI DÖNEME TOPLU BİR BAKIŞ	V
II. FEYZÎ'NİN HAYATI.....	VII
III. FEYZÎ'NİN EDEBÎ ŞAHSİYETİ.....	XI
IV. FEYZÎ'NİN ESERLERİ.....	XXXV
1- Dîvân.....	XXXV
2- Heft-Seyyâre.....	XXXVI
3- Mir'at-ı Süet-nümâ.....	XXXVIII
4- Safâ-nâme.....	XXXIX
5- İşk-nâme.....	XL
V. NÜSHA TAVSİFLERİ.....	XLII
BİBLİYOGRAFYA.....	XLIV
TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ.....	XLVIII
II. BÖLÜM	1-203
KASİDELER.....	1
TAHMİSLER.....	38
GAZELLER.....	43
RUBAİLER.....	119
MÜFREDLER.....	133
LÜGAZLAR.....	142
TARİHLER	154

KISALTMALAR

- K : Kasîde
Th. : Tahmîs
L : Lügaz
Tr : Tarih
R : Rubâî
G : Gazel
M : Müfret
Ü : Feyzî Dîvânı İstanbul Üniversitesi Nüshası
T : Feyzî Dîvânı Topkapı Revan Kütüphanesi Nüshası
THK. : Türkçe Hamseler Kataloğu (İstanbul Kütüphaneleri)
TYDK.: Türkçe Yazma Dîvânlar Kataloğu (İstanbul Kütüphaneleri)
TYK. : Türkçe Yazmalar Kataloğu
TDV. : Türkiye Diyânet Vakfı
KTBY.: Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları
İst. : İstanbul
Ank. : Ankara
Ktp. : Kütüphane
Haz. : Hazırlayan
Vr : Varak
a.g.e : Adı Geçen Eser
s. : Sayfa
C. : Cilt
nr. : Numara
Yay. : Yayınları
Ün. : Üniversite
Mkz. : Merkez

ÖNSÖZ

Eski Türk edebiyatı, edebiyat tarihimizin önemli bir bölümünü teşkil etmektedir . Uzun bir zaman dilimini içine alan bu dönemde, pek çok manzum ve mensur eser meydana getirilmiştir. Eserlerin Arap harfleri ile kaleme alınmış olması çalışmaları külfetli hale getirmiş ve çok az eser üzerinde inceleme ve değerlendirme yapılabilmiştir. Bu çalışmaların ilk safhasını alfabe değişikliği sebebiyle transkripsiyon ve tenkitli metin çalışmaları oluşturmuş, yorum ve değerlendirme çalışmaları ise ikinci safhaya kalmıştır .

Şimdiye kadar yapılan çalışmaların çoğu Eski Türk edebiyatının önde gelen şahsiyetleri ve eserleri hakkındadır. Bizim bu edebiyatla ilgili düşünce ve kanaatlerimiz de ancak yapılan bu çalışmaların sonucuna göre olmuştur. Kendilerini inceleme imkanı bulamadığımız pek çok önemli şahsiyet ve eserler de incelenenlerin yanında gölgede kalarak kıymetsizmiş gibi kabul edilmiştir . Bir edebî dönemi iyi değerlendirmek için hem o dönemin hem de o dönemle ilgili bütün eserlerin incelenmesi gerekmektedir. Bugüne kadar Eski Türk edebiyatı ile ilgili farklı düşüncelerin oluşmasındaki en önemli neden, inceleme ve değerlendirme çalışmalarının yetersiz olmasıdır .

Bu edebiyatın bilinen önemli şairleri kadar olmasa da, onlara yakın bir söyleyişte olan, Divan'ı üzerinde herhangi bir çalışma yapılmamış şairlerimizden biri de XVII. yüzyılın sonu , XVIII. yüzyılın başında yaşamış olan Feyzî'dir . Onun yaşadığı dönem orijinal buluşların olduğu bir dönemdir. Hem bu özelliğin kendisinde bulunmayışı hem de Nâbî Nâ'ilî ve Nedim gibi ünlü şairlerin yaşadığı dönemde yaşamış olması onun gölgede kalmasına sebep olmuştur. Edebiyat araştırmacıları tarafından ilgi göremeyen Feyzî'nin, yeni bir tarzı olmasa da gerek Divan'ındaki şiirlerin güzelliği gerekse "hamse" sahibi oluşu onun hafife alınmayacak bir şair olduğunu gösterir. Bu düşünceler doğrultusunda edebiyatımızın bu unutulmuş şairini ve öncelikle Divan'ını yüksek lisans tezi olarak çalışmaya karar verdik.

Çalışmanın esasını Feyzî Divanı'nın tenkitli metni teşkil etmektedir. Bu çerçevede öncelikle, sadece iki nüshası bulunan bu eserin ortak

metnini ortaya çıkarmaya çalıştık. İki nüsha arasındaki farklar oldukça azdır . Topkapı nüshasında lugazların tümü ve diğer kısımlardan bazı beyitler eksiktir . Bu kısımları tek nüshadan okumaya çalıştık. Oluşan ortak metinde ; 10 kaside, 3 tahmis, 126 gazel, 45 rübâî, 60 müfred, 18 lugaz, 92 tarih oraya çıktı . Edebî şahsiyetini; Divan'ını inceleyerek tespit ettiğimiz için bu bilgilerin yeterli olmayacağı kanaatindeyiz. Şairimizin mesnevileri de incelendiğinde hakkında daha geniş bilgi edinilebilir .

Böyle bir çalışmada eksik ve hataların bulunmaması mümkün olmadığından, bunların hoş görüleceğine ve yapılacak tenkitlerin de ileriki çalışmalarda yol gösterici olacağına inanıyorum . Bu çalışmayı yaparken engin bilgi ve tecrübelerinden istifade ettiğim danışman hocam Prof. Dr. Sabahattin KÜÇÜK'e , her türlü yardımlarını esirgemeyen hocam Yrd. Doc. Dr. Hasan KAVRUK'a ve bilgilerinden yararlandığım diğer hocalarıma teşekkür ederim.

Erol GÜNDÜZ

I. FEYZİ'NİN YAŞADIĞI DÖNEME TOPLU BİR BAKIŞ

17. ve 18. yüzyıllar genel olarak Osmanlı İmparatorluğu'nun duraklama ve gerileme dönemleridir. 1699 Karlofça Antlaşması'yla Osmanlı'nın batıdaki toprakları ilk kez Avrupalılar tarafından paylaşılmıştır . (Bu yüzyıllar diğer Türkler'in de karışıklıklar içinde bulunduğu dönemdir.) Taht kavgalarının olduğu Osmanlı idaresinde 17. yüzyılın sonunda II. Ahmet (1691-1695), II. Mustafa (1695 - 1703), 18. yüzyılın başında III. Ahmet (1703 - 1730) padişah olarak bulunmaktadır . 18. yüzyılın ilk çeyreği içinde, Batı'yla yapılan Pasarofça Antlaşması'nın ardından girilen "Lâle Devri" Osmanlı için bir barış ve sükûnet dönemi olmasının yanısıra bir zevk ve eğlence dönemidir. Kültürel gelişmenin olduğu 13 yıllık bu dönem, padişah III. Ahmet'in tahttan indirildiği, Lâle Devri'nin gerçek mimarı olan Sadrazam İbrahim Paşa'nın öldürüldüğü Patrona Halil İsyanı'yla 1730 'da son bulur .

Bu dönemin tarihi ve siyasi hayatı edebiyatla iç içedir . 17. yüzyılın 2. yarısında Nâbî'yle başlayan "hikemî" şiir tarzının bir ekol olarak ortaya çıkışında gerileme dönemini yaşayan Osmanlı'nın siyasi, sosyal ve ekonomik yapısındaki durgunluğun, hatta yaşanan kargaşa ve karışıklığın etkisi olmuştur . Bu etki 18. yüzyılda da devam etmiştir . Hikemî şiir ; yaşam tecrübesine dayalı dünya görüşü, insana doğruyu, güzeli göstermeye yönelik düşünce, görüş olarak tanımlanabilir . Kısaca düşünceye önem veren bir ekoldür . Atasözlerine , deyimlere , halk söyleyişlerine hikemî tarzı şiirde sık rastlanır. Telmih, tevriye, kinaye, gibi özlü anlatıma yardımcı olan sanatlar hikemî şiirde çok kullanılır . Bu akım "Nâbî ekolü" olarak da bilinir .

17. yüzyılda ortaya çıkıp sonraki yüzyılda da etkisin devam ettiren bir diğer ekol "Sebk-i Hindî" dir. Hindistan'da ortaya çıkıp İran Edebiyatı yoluyla edebiyatımıza geçen bu türün önemli temsilcileri Na'îlî, Neşâtî ve Fehim'dir Sebk-i Hindî; sözün şiirdeki önemini ikinci plana iten, anlam inceliğine, derinliğine ve hayale önem veren, tasavvufun önem kazandığı, tezatlarla ve muğlak ifadelerle dolu bir tarzıdır. Az da olsa Nef'î, Nedim ve Şeyh Galib'i de etkilemiştir .

VI

Divan edebiyatı 18. yüzyılda alışlagelmiş düzenini korur. Şairler, eski ustaların yolunda başarılı şiirler yazmayı sürdürme amacını gütmekle birlikte, çoğu, farklı bir sanat gücü gösterememişlerdir. Yalnızca bu yüzyılda Nedim ve Şeyh Galip, Divan şiirinin sayılı üstadları arasındaki yerlerini almışlardır. Nedim ; Şeyhü'l- İslâm Yahya, Bahayi gibi 17. yüzyıl ustalarından gelerek kendisine ulaşan "Nedimâne şiir" tarzının, Şeyh Galip ise kendi üstadlığını kazandığı tasavvufî şiirin güzel örneklerini vermişlerdir. Nedim, şiirlerinde Lâle Devri'nin zevk ve eğlencelerini anlatmış; yeni, sade bir dille neş'eli, hayat dolu , şüh gazel ve şarkılar söyleyerek yeni bir şiir vadisinin yolunu açmıştır . Sonra da Nedim tarzını benimseyip arkasından giden birçok şair olmuştur .

Birçok şair, yapılacak herşeyin yapıldığı , söylenecek herşeyin söylendiği bu sahada bir şey yapamamış, bu durum pek çok şairi nazirecilığe itmiştir . 17. yüzyılda başlayıp, özellikle 18. yüzyılda şairlerimiz İran şairlerini değil kendi üstad şairlerimizi örnek alırlar . Çünkü onların seviyesini aşan şairlerimiz yetişmiştir .

18. yüzyılda dil oldukça mükemmel ve sadedir . Üslûp ise iyice gelişmiş vaziyetidir. Halk tabirleri, atasözleri , deyimler bolca kullanılmıştır. Nesir sahasında da 18. yüzyıl biraz daha sadedir.

Konularda mahallileşme görülür özellikle Lâle Devri'nin sosyal olayları işlenir . Eğlenceler, düğünler, yapılar , binalar , bahçeler eserlere konu olur . Divan şairlerinde bu yüzyılda Halk edebiyatı etkisi de görülür. Tercüme eserlerin yerini orjinal ve telif eserler alır . Kısaca 18. yüzyıl bir taraftan yeni tarzlar ve üslûpların geliştiği , diğer taraftan Klasik Divan şiiri özelliklerinin devam ettiği bir dönem dir.

Kaynakça:

1. Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi , Çağ Yay. , C.11, s.91-135.
2. Prof. Dr. Mine Mengi, Eski Türk Edebiyatı Tarihi (Edebiyat Tarihi - Metinler), Akçağ Yay. , Ank. 1995, s.176-188 ve s.205-208.
3. Prof. Dr. Mine Mengi, Divan Şiirinde Hikemî Tarzın Büyük Temsilcisi Nâbî, Ank. 1982, Atatürk Kültür Dil Tarih Yüksek Kurulu Yayınları , Sayı 18 , s.3, 28-40
4. Nihat Sami Banarlı, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, C.2, XVII ve XIII. yüzyıllar .
5. Doc. Dr. Halûk İpekten, Nâ'ilî (Hayatı Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler), s.13
6. Prof. Dr. Abdulkadir Karahan, Nâbî (Hayatı Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler), s.1-25
7. Doç. Dr. İsmail Ünver, Neşâtî (Hayatı Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler), s.17

II. FEYZÎ'NİN HAYATI

Feyzî'den bahseden tezkirelerde ve diğer biyografik eserlerde doğum tarihi ile ilgili bilgiye rastlanmamıştır. Hayatı hakkında ise oldukça sınırlı bilgiler verilmiştir. Lâle Devri'nde yaşamış ve Nedim'in çağdaşı olan Feyzî'nin, kaynaklarda İstanbul'da doğduğu ve asıl adının Feyzullah olduğu kayıtlıdır.¹ Türk Edebiyatı'nda Feyzî mahlasıyla bilinen 35 şairden biridir, bu Feyzî'lerden 15'inin asıl adı Feyzullah olarak bilinmektedir.²

Salim ve Safâî tezkirelerinde verilen bilgilere göre, babası Sadrazam Hezâr-pâre Ahmet Paşa'nın kızının torununu Subhî Ahmet Efendi'dir. İstanbul'da doğmuştur. İstanbul'da şerh-emîni rûz-nâmçecisi (belediye başkanlığı katibi) olan Subhî aynı zamanda şairdir. Müretteb bir divânı vardır. Rûz-nâmçecilikten ayrıldıktan sonra bir müddet uzlete çekilmiş ve her şeyden feragat edip tefsir, hadis gibi dînî ilimlerle ve edebiyatla meşgul olmuştur. Köprülü-zâde Mustafa Paşa'nın daveti üzere 1101/1690'da Edirne'ye gitmiş ve orada aynı yıl vefât etmiştir. Yakın dostu olduğu bilinen Himmet Efendi-zâde Abdullah Efendi, onun ölümü üzerine şu tarihi yazmış ve şehit olduğunu belirtmiştir:³

¹ Safâî, Tezkire, Süleymaniye Ktp., Esad Efendi, nr. 3873, vr. 82a; Salim, Tezkire, İst. , 1315, s. 564-565; Ramiz, Âdâb-ı Zurefâ (Haz. Sadık Erdem), Ank. 1994, Atatürk Kültür Merkezi Yay., Sayı 79, s. 244; Mîstakim-zâde, Mecelletü'n-nisâb, Süleymâniye Ktp., Halet Efendi, nr. 628, vr. 343a-b; Nail Tuman Tuhfe-i Nâ'îlî, İst. Ün. Şarkiyât Araştırma Mکز. Ktp., "Feyzî" md.; İst. Ktp., TYDK, C. III, s. 717-719; F. Ethem Karatay, TYK., C. II, s. 190-191; İst. Ktp. THK (Haz. Nâil Tuman), İst. 1961, s. 191-195; A. Sırrı Levend, "Feyzî'nin Bilinmeyen Bir Hanısesi", Türk Dili Araştırmaları Yıllığı- Belleten (1955), s. 143-152; Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, C. III, s. 217; Atilla Özkırımlı, Türk Dili Ansiklopedisi, C. II, s. 505; Mustafa Uzun, İslâm Ansiklopedisi (TDV), C. XII, s. 523.

² Doc. Dr. Haluk İpekten, Tezkirelere Göre Divân Edebiyatı İsimler Sözlüğü, K.T.B.Y., Ank. 1988, "F" harfi

³ Salim, a.g.e., s. 413-416; Safâî, a.g.e., s. 154b; Mehmet Süreyya, Sicill-i Osmânî, C. IV, s. 35

“ Talib-i ilm idi hem gurbette oldu müntakil

İki vecihle şehâdet rütbesin virdi Hudâ

Bir haber geldükde fevt için didüm târihini

Subhî mihr-i meşhedüñ envâr-ı vecha'llah ola ”

Safâyî, tezkiresinde Subhî'den şöyle bahseder: “Tarzında ferîd, vâdîsinde vâhid bir vücûd-ı edîb ve lebîb olmagla zülâl-i ser-çeşme-i tabî'atı şîrîn ve gül-gonce-i âsâr-ı nihâd-ı fesâhât-disârı rengîndür.” Bu tezkirede geçen;

“ Miyân-ı mûy vü elif kaddi vafına Subhî

Küşâde tab' ile ince hayâle müştâkuz ”

beyitinde Subhî'nin “ince hayale müştakuz” sözü onun Sebki Hindî tarzında şiirler yazdığı ihtimalini ortaya çıkarıyor.⁴

Salim, tezkiresinde Subhî'nin şairliği hakkında, “Meyân-ı şu'arâda hayli nâm ve şâmı var idi.”⁵ ifadesini kullanmıştır. Feyzî de kendi divânında babasına iki kasîde (6. ve 8. kasideler) ve bir gazeline tahmis (1. tahmis) yazmıştır. Kasidelerinde babasının şiirine olan hayranlığını şöyle anlatır:

“ Zât-ı kerem-şi'arına Subhî Efendi'nüñ

İtsem nüvişte midhatını sad-kitâb olur. ”

(K-6/6)

⁴ Safâyî, a.g.e., vr. 154b.

⁵ Salim, a.g.e., s. 414.

“ Ne mümkün senüñ evsâfuñı tahrîr ide hâmem

Hired vasfi şerîfunde olup tıfl-ı debistânı ”

(K-8/15)

Yine gazellerine ait bir beyitte babasına olan hasretini şöyle dile getirir:

“ Hasret-i Subhî Efendi kim kerem-güsterdür ol

Devlet-i efvân ola eyler du‘â nev-rûzdur ”

(G-48/7)

Feyzî'nin anne tarafıyla ilgili bilgiye kaynaklarda rastlanmamıştır. Babasının mahlasından dolayı “Subhî-zâde” namıyla tanınır.⁶ Tahsilini tamamladıktan sonra babasının vefâtı üzerine onun mesleğine talip olur ve 1101/1690 yılında “şerh-emîni rûz-nâmçecisi” olarak memûriyet hayâtına atılır.⁷ (Tahsil derecesi hakkında kaynaklarda bilgi bulunamamıştır.) Agâh Sırrı Levend, Safâyî Tezkiresi'nin içinde şairleri sıralarken Feyzî'yi “rûz-nâmçeci” olarak vasıflandırıp diğer Feyzî'lerden ayırır.⁸ Bu görevi bir müddet yaptıktan sonra Çorlu'lu Ali Paşa'nın kethüdâ kâtipliğini, daha sonra da Topal Osman Paşa'nın defterdarlık ve mektupçuluğunu yapar. Bu görevlerinden sonra bir müddet de bazı divân me'mûriyetlerinde bulunur.⁹

⁶ Ramiz, a.g.e., s. 244; Salim, a.g.e., s. 564; İst. Ktp. T.H.K., s. 191; İst. Ktp. T.Y.D.K., C. III, s. 717.

⁷ Salim, a.g.e., s. 564

⁸ A. Sırrı Levend, Türk Edebiyatı Tarihi, C. I, s. 310.

⁹ Salim, a.g.e., s. 565; Mustakim-zâde, a.g.e., vr. 343 a-b; Nail Tuman, a.g.e., “Feyzî” md.; İst. Ktp. T.Y.D.K., C. III, s. 717; F. Ethem Karatay, a.g.e., C. II, s. 190; İst. Ktp. T.H.K., s. 191.

Râmiz, tezkiresinde Feyzî'yi, babası şair olduğu için "şa'ir oğlu şa'ir" olarak nitelendirir.¹⁰ Feyzî de babası gibi me'mûriyetinin dışında şiirle meşgul olmuş ve pek az şaire nasip olan "hamse sahibi" olma nâmına kazanmıştır.¹¹ Feyzî Dîvânı'nın Topkapı nüshası vr. "1a"da onun hamsesi hakkında şu beyit yazılıdır:

" Okuyan gamdan olur âzâde
Hamse-i Feyzî-i Subhî-zâde "

Divân'ındaki "Tarik-i Nakşibendiyye" ve "Semâ'-ı Mevlevî" redifli gazeller Feyzî'nin tarikatlara yakınlığını gösteriyor. Ancak bir tarikata bağlı olup olmadığı konusunda, kaynaklarda bilgiye rastlanmamıştır.

" Muhibb-i sad-kâm ol cângâh-ı cennetâsânûñ
Cihanda Feyzî hoş-demdür Tarik-i Nakşibendiyye "

(G-107/5)

" Devr idenler Feyziyâ eylerdi işbât-ı vücûd

Müddeâ-yı 'aşka bir hândur sema'-ı Mevlevî "

(G-126/5)

Kaynaklarda şairimizin 1152/1740 yılında, İstanbul'da vefât ettiği belirtilmiştir.¹²

¹⁰ Ramiz, a.g.e., s. 244.

¹¹ A. Sırrı Levend, "Feyzî'nin Bilinmeyen Hamsesi", Türk Dili Araştırmaları Yıllığı, Belleten (1955), s. 143-152.

¹² Ramiz, a.g.e., s. 244; Nail Tuman, a.g.e., "Feyzî" md.; İst. Ktp. T.Y.D.K., C. II, s. 717; F. Ethem Karatay, a.g.e., C. II, s. 190; İst. Ktp. T.H.K., s. 191; Doc. Dr. Haluk İpekten, a.g.e., "F" harfi; Mustafa Uzun, a.g.e., C. 12, s. 523.

III. FEYZÎ'NİN EDEBÎ ŞAHSİYETİ

Feyzî bir rubâisinde ilim ve edebiyatta ulaşmak istediği mertebeyi şu şekilde dile getiriyor:

“ Yâ Rab beni ‘arif-i bi’llâh eyle
 Hem mertebe-i ‘aşktan agâh eyle
 Meyyâl ola eş‘arıma yâ Rab cihân
 Mülk-i suhana ben kûluñi şâh eyle ”

(R-41)

Onun, ulaşmak istediği derece, şiirleri tamamen incelendiğinde tespit edilebilecektir. Öncelikle tezkirelerde ve diğer eserlerde Feyzî hakkında neler söylendiği bilinirse bu tespite öncülük etmiş olur.

Safâyî, tezkiresinde Feyzî’den, “Nâzikâne eş‘arı ve bî-tekellüfâne güftarı vardır, halavet-i suhan-ı âbdârı rûh-perver ve letâfet-i nazm-ı sihrkârı şevk-âver-i nezâketdür. Bu nazm-ı dürer-bâr ol tûtî-i şükkerh‘âr-ı belâgatiñ âşârındandır.”¹³ şeklinde söz eder. Bu ifadeler; onun nazik, külfetsiz, ancak sanat yönü bulunan şiirlere sahip bir şair olduğu, şeker yiyen papağan benzetmesi ile ortaya konulmuştur.

Feyzî’den bahseden bir diğer tezkire yazarı Salim de “Müretteb dîvânı belagat ünvâmı ve meyân-ı şu‘arâda hayli nâm u şânı var idi.” diyerek, şairliği hakkındaki “Kasâid ü gazeliyât ve tevârih ve müfredatları bî-nazîr, husûsâ metâli‘de olan mahâretleri ‘âlem-gîrdir”¹⁴ sözleriyle düşüncelerini dile getirmiştir.

¹³ Safâyî, a.g.e., vr. 82a.

¹⁴ Salim, a.g.e., s. 565

Feyzî hakkında en çok bilgiyi veren tezkire sahibi Râmiz'dir. O da "Âdâb-ı Zurefa" adlı tezkiresinde şu övgülere yer verip Feyzî'nin inşâda yani nesir sahasında da mahir bir kaleme sahip olduğunu beyan etmektedir: "Mütercem-i mezkûr şî'r ü inşâda hakk bu ki mâhir ve şîve-i ân-ı ma'nâ-yı güftârlarında sâfâ-yı nazra-i meh-veşân zâhir, şâ'ir oğlu şâ'ir olup miyâne-i akrânda mümtâz bir zât-ı ser-firâz idi. Bu güftâr-ı letâfet-me'âli zâde-i tab'-ı pür-kemâlidür."¹⁵

Müstakim-zâde, Mecelletü'n-nisâb'da Feyzî'nin şâirliğinden değil, çalıştığı yerlerden ve aldığı görevlerden bahseder.¹⁶ Mehmet Süreyya, Sicill-i Osmânî'de "şâ'ir-i mâhir" olduğunu kaydeder.¹⁷

Nail Tuman, Tuhfe-i Naili'de ve hazırladığı Türkçe Hamseler Kataloğu'nda Feyzî'den bahseden tezkirecilerin görüşlerini aktarır.¹⁸ Diğer katalog ve ansiklopediler de aynı bilgileri aktarmışlardır.¹⁹

Subhî-zâde Feyzî'nin hamsesini, 1955'te Agâh Sırrı Levend yazdığı bir makaleyle tanıtmıştır. Fakat bu tanıtımın sonundaki değerlendirmesi, tezkirecilerin değerlendirmelerinden çok farklıdır. Bu değerlendirmeler maddeler halinde belli ölçülere dayandırıldığı için aynen alıyoruz:

" a- Kaynakların deyişinden, zamanında tanınmış bir şair olduğu anlaşılan Feyzî, ancak orta halli bir "nâzım"dır.

b- Nüsha, müellif kaleminden çıkmışsa, ilk mesnevîdeki yedi hikâyenin başlıkları, müellifin nesir dili hakkında bir fikir vermeye yeter.

¹⁵ Ramiz, a.g.e., s. 244

¹⁶ Müstakim-zâde, a.g.e., vr. 343a-b

¹⁷ Mehmed Süreyya, a.g.e., C. IV, s.35

¹⁸ Nail Tuman, a.g.e., "Feyzî" md.; İst. Kıp. T.H.K. (Haz.: Nail Tuman), İst. 1961, s. 191-195

¹⁹ T.Y.D.K., C. III, s. 717-719; F. Ekrem Karatay, a.g.e., C. II, s. 190-191; TDEA., C. III, s. 217; Atilla Özkırmı, a.g.e., C. II, s. 505.

Bu bozuk Türkçe bir yana, metinde de bir çok yanlışlar göze çarpıyor. Mesela yukarıda (bizim metnimize göre aşağıda), yanına “!” işareti koyduğumuz mısradaki “dil-küşâ” bileşik sıfatından sonra gelen “ârâ”nın cümledeki yeri nedir? Farsça “ârâsten” mastarından emir kipi olan “ârâ”, ancak “küşâ” gibi, isimlerin sonuna gelip bileşik sıfat yapmaya yarar. Böyle bir yanlışta eski eserlerin hiçbirinde rastlanmaz.

“ Oldı mi’e elf beyt-i zibâ
Her beyti latîf ü dil-keş ârâ!
Tab‘um aña gerçi itdi ikdâm
Oldı iki hafta içre itmâm ”

c- Hamse'nin hiçbir sanat değeri yoktur. İlk mesnevîdeki yedi hikâyede, eski ölçüyle de olsa, bir hikâye tekniği bulunmadığı gibi, mesnevilerin hepsi de düşünce bakımından cılız, ifade bakımından da kusurludur. “Mazmunlar” bu “vadide” daha önce söylenmiş olanların kötü bir tekrarıdır başka bir şey değildir.

d- XVIII. Yüzyılda yazılmış olan bu Hamse, XVII. yüzyılda “Atayî ve XVI. yüzyıldaki Yahyâ'nın değil, hatta XV. Yüzyıldaki Hamdullah Hamdî'nin Hamse'si ile de hiç bir yönden kıyaslanamaz.

Feyzî'nin 4 mesnevîsi ile bir dîvânından toplanmış olan bu “külliyyat”ını, Hamse adını taşıdığı için, Türk edebiyatında sayılı olan hamseler arasına kaydediyoruz.”²⁰

Mustafa Uzun da bu bilgiler ışığında Feyzî hakkında benzer değerlendirmeler yapıyor.²¹

²⁰ A. Sırrı Levend, a.g.e., s. 143-152.

²¹ Mustafa Uzun, a.g.e., C. 12, s. 523.

A. Sırrı Levend, burada, “b” maddesinde bahsedildiği üzere özellikle bir kullanımdan yola çıkarak diğer tezkirecilerin bu kadar övgüyle bahsettiği şairi oldukça eleştiriyor. Üstelik kendilerinin de belirttiği gibi, bu metnin müellifin kaleminden çıktığına dair kesin bir bilgi yoktur. Bahsedilen Topkapı nüshasında, Dîvân'ının bir başka nüshası da elimizde olduğu için, görülmüştür ki müstensih hataları ve eksiklikler vardır. Yanlış kullanımın örnek verildiği mesnevînin başka nüshası olmadığı için kesin bir şey söylemek mümlün değildir. Müellifin kaleminden çıkmamışsa hata sayılmaz, müstensih hatası sayılır. Bu ihtimaller varken şaire biraz haksızlık yapıldığı kanaati ortaya çıkıyor. Üstelik mesleğinin kâtiplik olması, böyle dil hataları yapma ihtimalini azaltıyor. Bu değerlendirmelerin hepsi, Feyzî hakkında ön bir fikir verme açısından önemlidir. Şairimizin edebî yönünü ortaya koyarken bu bilgilerin ışığında kendi şiirini inceleyerek değerlendirme yapmak, bizi daha doğru bir sonuca götürecektir. Bu incelemeyi biz, sadece iki nüshadan ortak metnini oluşturduğumuz Dîvân'ındaki şiirlerinden örnekler alarak yapacağız. Diğer mesnevîleri de göz önünde bulundurulabilseydi elbette ki daha iyi bir sonuca varılabilecekti.

Dîvân'ındaki birçok beyitte kendi şiiriyle ilgili görüşlerini kendisi dile getirmiş ve bu beyitlerde, şiirlerine nazire yazmanın zor olacağını belirtmiştir:

“ Bu nev-zemînüñe yine sadâferîn senüñ
Feyzî bu şi'r-i pâkine tanzîr olur mu hiç ”

(G-16/5)

“ Olur mı ‘ârif-i hoş-tal‘a tanzîr-i gâzel Feyzî
Ma‘ârif bezminüñ ol kâmil ü dâñâlarındandır ”

(G-49/6)

“ Ahsentü hele tab‘îna ey Feyzî-i pür-gû
Bu nev-ğazel-i pâküñe tanzîr olunmaz ”

(G-57/5)

“ Nazîre bu zemîn-i pâkine emr-i muhâl oldu
Hezâr ahsentü Feyzî şa‘ir-i şîrîn-edâ olmuş ”

(G-63/5)

Bir beytinde de şiiirlerinin, nazire yazmaya müsait şiiirler olduğunu ifade etmiştir:

“ Semend-i tab‘ ile cevlâna başla ey Feyzî
Nazîre itmege eş‘âr-ı tâze-çesbândur ”

(G-24/5)

Birkaç beytinde de sihirli söz söylemenin kendisine mahsus bir fen olduğundan, yeni bir söyleyiş ve arzulanan bir şiiir ortaya koyduğundan bahsetmiştir:

“ Ehl-i dil Feyzî pesenditse sezâ eş‘âr ile
Şi‘rimi sihr eylemek mahsûs bir fendür baña ”

(G-4/5)

“ Benem ol şâ‘ir-i sihr-âferîn eş‘âr-ı pâkümlle
Kelâmumla iderdüm mest şî‘r-i nükte-sencâmı ”

(K-8/19)

“ Sezâdur sadhezârân itse tahsîn ehl-i dil Feyzî
Neşât-ı ‘îd ile eş‘ârumuz nev-ğüfte olmuştur ”

(G-43/5)

“ Midhat-ı dildâr aña şâyestedür ‘âlemde kim
Feyzî’nüñ eş‘ârına merd-i sülhanver teşnedür ”

(G-36/5)

Feyzî, üstad şairlerin sihirli şiir söylediklerini ve kendisinin de bunu hedeflediğini belirtmiştir:

“ Olursan pâ-nihâde pâye-i i‘câza ey Feyzî
Eğerçi nazm-ı sihr-âşâra çok üstâd ayak basmış ”

(G-62/5)

Şiir sanatını bilen âriflerin şiirlerine nazire yazılması lüzumu üzerinde durmuştur :

“ Feyziyâ kıl feres-tab‘una ırhâ-yı ‘inân
‘Ârifüñ nev-ğazel-i pâkine tanzîr idelüm ”

(G-89/5)

Üstad şairlere nazire yazma geleneğinin şairleri yetiştirmedeki ehemmiyetine inanır ve güzel, şiir yazmak için bu yolun takip edilmesi gerektiğini belirtir:

“ İdüñce râgib üstâda tanzîr-i ğazel Feyzî
Nice tahsîn ile fehm olunur elfâz-ı ma‘nâdan ”

(G-97/5)

“Kalemüm” redifli medhiyyesi Feyzî’nin kendi şiirini övdüğü kasîdedir. Dîvân’ının bu ikinci kasîdesinde “kalem” kelimesini kinayeli kullanarak şiirinin özelliklerini anlatır.

“ Şâ‘ir-i sihr-kârdur kalemüm
Dürr-i kevser-nisârdur kalemüm ”

“ Yemm-i ma‘nâda perveriş buldu
Ebr-i gevher-nisârdur kalemüm ”

(K-2/1-29)

Dîvânındaki 47. Gazel de Feyzî'nin, baştan sona kendi şiirini överek anlattığı bir gazeldir. Bu şiirde de "hâme" kelimesi aynı anlamda kinayelidir.

" Hâmemüz nağmekâr-ı ma'nadur
Bülbül-i nev-bahâr-ı ma'nadur "

(G-47/1)

Feyzî'nin önemli bir buluşu ya da orijinal bir fikri yoktur. Dîvânını incelediğimizde Klasik Dîvân şiiri geleneğini sürdürdüğünü görüyoruz. Feyzî'nin yaşadığı dönem orijinal buluşların, yeni tarzların, yeni mazmunların bulunup kullanıldığı yıllardır. Kendisinden önce Nâbî, Fehîm ve Nâ'îlî, çağdaşı Nedim ve kendisinden sonra yaşayan Şeyh Galib, bu özellikleri kendilerinde bulunduran şairlerdir. Herbiri kendi üslubunu kurmuş ve örnek alınan şahıslar olmuştur.²² Feyzî'de bu özelliklerin olmayışı sâdece geleneksel yapıyı takip edişi, hâl-i hazırdaki mazmun ve diğer unsurları kullanışı onun gölgede kalmasına ve ikinci derece şairler arasında yer almasına neden olmuştur. Bu, Feyzî'nin sanatında başarısız olduğunu göstermez. Biz onu Klasik Dîvân edebiyatı geleneğine uyma açısından ve o unsurları kullanma açısından değerlendirerek, buna "hamse sahibi" oluşunu da ilave edersek, onun önemli bir şair olduğunu söyleyebiliriz. Hamsesinin oluşu onun uzun yıllar şiir sanatıyla meşgul olduğunu gösterir. Bu uğraşının onu elbette iyi bir şair olma noktasına getirmesi muhtemeldir.

Feyzî, şiirlerinde en çok aşk konusunu ve ilim sahibi olmak istediğini anlatmıştır. Dînî konular da şiirlerinde önemli bir yer tutmuştur. Rubailerinin birçoğuna "Yâ Rab..." diye başlamış, çeşitli konularda

Allah'a yalvarmıştır. Bu onun iyi bir dînî eğitim aldığını gösterir. Bu konuda babasından etkilenmiş olabilir, çünkü babası ömrünün son zamanlarında inzivâya çekilmiş ve dînî ilimlerle meşgul olmuştur.²³

Feyzî'nin aşka bağlılığı ve aşkı anlatışı bize Fuzûlî'yi hatırlatıyor.

“ Yâ Rab belâ-yı ‘ışk ile kıl âşinâ meni
Bir dem belâ-yı ‘ışkdan etme cüdâ meni ”

“ ‘İşk derdiyle hûşem el çek ‘ilâcumdan tabîb
Kılma dermân kim helâküm zehri dermânüñdadur ”²⁴

Fuzûlî'ye ait bu beyitler onun aşk derdinden memnun olduğunu gösteriyor. Feyzî de aşkı aynı tarzda ele almış ve anlatmıştır. Aşk acısına alıştığını ve ondan memnun olduğunu belirtir:

“ Göñlüm olalı mihnet-i cânâna âşina
Derd-i derûnum olmadı dermâna âşinâ ”
(G-8/1)

“ Pür-şerhâ tenüm süziş-i hasret ile Feyzî
Zen itmededür cismümi gülzâr-ı muhabbet ”
(G-12/5)

“ Kâhî vefâ iderse o meh ki cefâ ider
Ġamdan cihânda sanma sen âzâdesün gönül ”
(G-84/4)

“ Fütâde-i reh-i ‘aşkum rehâ nedür bilmem
Cefâyâ ülfet idelden vefâ nedür bilmem ”
(G-91/1)

²² Mine Mengi, Eski Türk Edebiyatı Tarihi, Akçağ Yay., Ank. 1995, s. 176-208.

²³ Salim, a.g.e., s. 414.

²⁴ Necmeddin Hacıeminoğlu, Fuzûlî, Cönk Yay., İst. 1984, s. 117, 53.

Feyzî bir rubâisinde mecâzî aşktan hakiki aşka geçmek isteğini şöyle anlatır:

“ Yâ Rab baña lutf eyle mürüvvet eyle
 Bî-çâre dil-i zâruma şefkât eyle
 Bî-‘aşk koma ‘âlem-i fânîde beni
 Yâ Rab mecâzumu hakikat eyle. ”

(R-40)

Bu ifâdeler bize, Feyzî'nin şiirlerindeki aşkı tasavvufî açıdan değerlendirmemiz gerektiğini gösteriyor.

İki tip tasavvuf şairi vardır. Birinci tip, Hallâc-ı Mansûr ve Nesîmî gibi inanç sahibi, hayatında tasavvufu bizzat yaşayan ve bunu şiirlerinde bizzat işleyen şairlerdir. Bunlar aynı zamanda şeyh ya da müritler. Önce mutasavvıf sonra şairdirler. İkincisi ise tasavvufu sanat yönünden değerlendirenlerdir, tasavvufu diğer konuların yanında daha uygun bulurlar. Bunlar için şiir ve sanat ön safhada yer alır. Tasavvuf bunun içinde eritilmiştir. Bu zümreden olanlar, önce şair sonra mutasavvıflar. Fuzûlî ve Na'îlî bu ikincilerdendir.²⁵ Feyzî de ikinci tip tasavvuf şairi sayılır. “Tarîk-i Nakşibendiyye” ve “Sema‘-ı Mevlevî” redifli gazelleri onun tasavvufa ilgi duyduğunu gösterir. Divânında bulunan 3 na‘t, diğer şiirlerinde dînî konuları sıkça işleyişi ve mesnevîlerindeki dînî konulu başlıklar,²⁶ onun dîne bağlılığı ve dînin sanatındaki yeri hakkında bilgi vermeye yeter. Bu dînî etki gazellerinde tasavvufî açıdan göze çarpıyor. Tasavvufu anlatışına örnek olabilecek birkaç beyiti şöyledir:

“ Kadeh du‘âsını pîr-i muğândan ezberle
 Mürîd-i meykede ol vird idin şarâb şarâb ”

(G-9/4)

²⁵ Haluk İpekten, Fuzûlî, Ank. 1973, s.20

²⁶ A. Sırrı Levend, a.g.e., s. 147-152; İst. Ktp. T.H.K. (Haz. Nail Tuman), İst. 1961, s. 191-195.

“ Ben hân-kah-ı meykedede şimdi mürîdem
Şâyeste baña pîr-i muğân eylese himmet ”

(G-13/2)

“ Câ-yı meyhâne tarabnâk olacak yerlerdür
Gerd-i gamdan mey içüp pâk olacak yerlerdür ”

(G-23/1)

“ Pîr-i muğân şikeste iderse ayâgumuz
Olmazdı sâkiyâ yine meyde firâgumuz ”

(G-58/1)

Tasavvufu anlatmada ilmin önemini bilen Feyzî; “Yâ Rab beni ‘arif-i billah eyle” diyerek ‘ilim talebinde bulunmuş, bu konuya yer yer şiirlerinde değinmiştir.

Feyzî’nin bu düşüncesi bize Fuzûlî’nin, “İlimsiz şiir, temelsiz duvar gibi olur.” düşüncesini hatırlatıyor. Fuzûlî, ilimsiz şiirin ruhsuz cesede benzediğine inanır ve ilmin şiirdeki önemini belirtir.²⁷

Şiirlerini karşılaştırdığımızda görülüyor ki Feyzî’yi en çok etkileyen şahıslar, XVII. yüzyıl şairlerinden Sebk-i Hindî tarzının edebiyâtımızdaki en önemli temsilcileri olan Fehim-i Kadîm ve Nâ’îli-i Kadîm’dır. Bu şairlerin dili bir hayli süslü ve ağırdır. Şiirlerini anlayabilmek için çaba göstermek ve tasavvufi anlamlarını ayrıntılarıyla düşünmek gerekir. Konuları dış ortam yerine insanın iç dünyasıdır. Söz güzelliğinden çok anlam derinliği önemlidir. Arapça-Farsça kelimelere uzun zincirleme tramlamalara şiirlerinde yer verirler.²⁸ Neşâtî, Şeyh Galib gibi bir çok

²⁷ Nihad Sami Banarlı, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, C. I, s. 534.

²⁸ Haluk İpekten, Nâ’îli, KTBY., Ank. 1986; Tahir Özgür, Fehim-i Kadîm, Ank. 1991, s. 98.

şairin nazire yazdığı Fehim'in meşhûr, "rûz u şeb" redifli kasîdesine Feyzî de nazire yazmıştır. Bu nazire ilişkisini görebilmek için şairlerin matla beyitlerini buraya alıyoruz:

Fehim-i Kadîm:

" Mihr ü meh kim devr iderler 'âlemi rûz u şeb
Devr-i nâ-hemvâr-ı eflâke gülerler rûz u şeb " ²⁹

Neşâtî:

" Mihr ü meh ser-germ-i sevdâ kim gezer her rûz u şeb
Sîm ü zer îsâr iderler dehre yek-ser rûz u şef " ³⁰

Şeyh Galib:

" Mihr ü meh kim âlemi pür-nûr ider her rûz u şeb
Encüm ü şebnemle hoş tesbîh ederler rûz u şeb " ³¹

Feyzî:

" Mihr ile meh 'âleme olur ziyâver rûz u şeb
Nûr-bahşâdur iki misbâh-ı enver rûz u şeb "

(K-1/1)

Şeyh Galib ve Feyzî'nin bir gazeli yine Fehîm-i Kadîm'e nazîre olarak görülüyor:

Fehim-i Kadim:

" Aşk itdi cânı sîne-i bî-kîneden cüdâ
Kıldı garîbi hâne-i dîrîneden cüdâ " ³²

²⁹ Tahir Özgür, a.g.e., Ank. 1991, s. 98.

³⁰ İsmail Ünver, a.g.e., s. 42.

³¹ Muhsin Kalkışım, Şeyh Galib Dîvanı, Ank. 1994, s. 49.

³² Tahir Özgür, a.g.e., s. 306.

Feyzî:

“ Hâl-i siyeh olur mı rûh-ı yârdan cüdâ
Hindû-yı âteşin olamaz nârdan cüdâ ”

(G-2/1)

Şeyh Galib:

“ Lütü görölmez olıcak sîneden cüdâ
Cevher nümâyiş edemez âyineden cüdâ ”

(G-8/1)

Yine Feyzî'nin, Fehîm-i Kadîm'in birçok gazeline nazire yazdığını görüyoruz. Bunların hepsini burada karşılaştırmak imkânsız olduğundan, örnek olması açısından sâdece birkaçını görelim:

Fehîm-i Kadîm:

“ Sitem ben hâke hükm-i gerdîş-i eflâkdendür hep
Galat didüm galat hâsiyyet-i idrâkdendür hep ”³³

Feyzî:

“ Temeyyül ol perîye bu dîl-i bî-pâktandur hep
Figânum şimdi meger gamze-i çâlâkdandur hep ”

(G-10/1)

Fehîm-i Kadîm:

“ Müdâm olur leb-i la'l-i şarâbdan mahzûz
'Aceb 'aceb ki ola şûle âbdan mahzûz ”³⁴

Feyzî:

“ O mehveşûñ ruh-ı zülf-i nikâbdan mahzûz
Misâl-i mihr 'acebdür sicâbdan mahzûz ” (G-71/1)

³³ Tahir Özgür, a.g.e., s. 326.

³⁴ Tahir Özgür, a.g.e., s. 506.

Fehîm-i Kadîm:

“ Mutrib-i bezm-i gam âheng nedür bilmez hiç
Zühre-i çarh-ı elem çeng nedür bilmez hiç ”³⁵

Feyzî:

“ Âşık-ı derd-keşüñ neng nedür bilmez hiç
Murğ-ı bâğ-ı elem âheng nedür bilmez hiç ”

(G-17/1)

Nâ'îlî, Feyzî'yi önemli derecede etkileyen bir diğer Sebk-i Hindî şâiridir. Feyzî'nin Nâ'îlî'ye nazire olduğunu tahmin ettiğimiz birkaç gazelinin matla beyitlerinden karşılaştırmalı örnekler görelim:

Nâ'îlî:

“ Yem-i âteş-hurûş-ı dilde oldukça sükûn peydâ
Eder her dâğ-ı hasret tende bir girdâb-ı hûn peydâ ”³⁶

Feyzî:

“ Kemâl-i hasretüñle dîdede girdâb-ı hûn peydâ
Olurdu âh idersem cûş-ı hûn-âb-ı derûn peydâ ”

(G-6/1)

Nâ'îlî:

“ Bîgâne-i muhabbetin olmaz gam-âşinâ
Ey dâğ-ı derdin eylemeyen merhem-âşinâ ”³⁷

Feyzî:

“ Gönlüm olalı mihnet-i cânâna âşinâ
Derd-i derûnum olmadı dermâna âşinâ

(G-8/1)

³⁵ Tahir Özgür, a.g.e., s. 344.

³⁶ Halûk İpekten, a.g.e., s. 42.

³⁷ Halûk İpekten, a.g.e., s. 44.

Nâ'îlî:

“ Sîne gülzâr-ı muhabbet nâle bülbüldür baña
Vakt-ı dâğ-efrûzî-i dil mevsim-i güldür baña ”³⁸

Feyzî:

“ Kûçe-i dilber cihanda sahn-ı gülşendür baña
Ben hezâram gülsitân bir cây-ı şîvendür baña ”

(G-4/1)

Bu gazeller, nazire olmasa da iki şair arasındaki üslup yakınlığını ve Feyzî'nin Nâ'îlî'den ne derece etkilendiğini göstermesi açısından önemlidir.

Feyzî, babası şair Subhîden de etkilenmiştir. Babasına medhiyeler (6. ve 8. kasîdeler) ve bir gazeline tahmîs (1. tahmîs) yazarak bu etkilenişi göstermiştir:

Subhî'ye Tahmîs

“ Ğam-ı ‘aşkuñ ile mâh-ı münevver dâğ-ber-dildür
Firâk-ı ‘ârızuyla mihr-i hâver dâğ-ber-dildür
Hayâl-i tâbiş-i rûyunla diller dâğ-ber-dildür
Cemâlûñ pertevindür mâh-ı enver dâğ-ber-dildür
Hayâl-i hâlûñ ile müşg-i ezfer dâğ-ber-dildür ”

(Tah-1/1)

³⁸ Halûk İpekten, a.g.e., s. 52.

Feyzî'nin beğenip tahmîs yazdığı (2. ve 3. tahmîsler) diğer şâirler; Nâbî ve Behçetî Çelebi'dir. Nâbî'ye tahmîs yazmasına rağmen Feyzî'nin şiirlerinde belirgin bir hikemî üslup görülmez.

Feyzî'nin 16. yüzyıl şairlerinden Şeyhü'l-İslam Yahya'ya nazîre olduğunu tahmin ettiğimiz bir gazelini tesbit edebildik:

Şeyhü'l-İslam Yahya:

“ İtmesün seng-i havâdis câm-ı sahbâyı şikest
Yohsa eyler tîr-i âhûm çerh-i minâyı şikest ”³⁹

Feyzî:

“ İtmesün tek zülf-i yâri câm-ı sahbâyı şikest
Eylesün mîkrâz-ı hicri rişte-i cânı şikest ”

(G-14/1)

Feyzî'den sonra yaşamış olan ünlü şairlerimizden Şeyh Galib'in birkaç gazelinin Feyzî'nin bazı gazelleriyle aynı vezin ve kafiyede (uyak) olduğu gördük. Bunların Feyzî'ye nazire olduğunu sanıyoruz. Şeyh Galib de Sebki Hindî tarzında şiir yazmış kendi üslubunu kurmuş bir sanatçıdır. Tesbit edilen gazellerin matla beyitlerini, aralarındaki yakınlığın görülmesi açısından buraya alıyoruz:

Feyzî:

“ Olursa sûziş-i âh-ı derûnumdan 'âyân âteş
Cihânda mûn'adim olmazdı ey dil bir zaman âteş ”

(G-65/1)

³⁹ Lütfi Bayraktutan, Şeyhü'l-İslâm Yahya Dîvanı'ndan Seçmeler, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay. s. 100.

Şeyh Galib:

“ Gül âteş gülbün âteş gülşen âteş cüybâr âteş
Semender-tıynetân-ı aşka bestir lâlezâr âteş ”⁴⁰

Feyzî:

“ Ğam-ı deşt-i firâka bu dil-i nâ-şâd ayak basmış
Sanurlar bî-sütûna ey perî Ferhâd ayak basmış ”

(G-62/1)

Şeyh Galib:

“ Kenâr-ı kûh-ı aşka bu dil-i nâ-şâd ayak basmış
Ne cûy-ı şîre yüz sürmüş ne hod Ferhâd ayak basmış ”⁴¹

Bu nazire ilişkileri Fehim, Nâ'îlî, Neşâtî, Feyzî ve Şeyh Galib arasında bir etkileşimin olduğunu gösteriyor.

Feyzî'nin çağdaşı olan zevk ve eğlence şairi Nedim, mahallîleşmenin etkisiyle bir gazelinde, bilinen bir yer olan “Göksu”dan bahseder. Feyzî de bir gazelinde aynı yerden bahseder.

Nedim:

“ Ey şûh Nedimâ ile bir seyrün işittik
Tenhâca varıp Göksu'ya işret var içinde ”⁴²

⁴⁰ Muhsin Kalkışım, a.g.e., s. 327.

⁴¹ Muhsin Kalkışım, a.g.e., s. 328.

Feyzî:

“ Dem-i kürâsî olur idi Göksu gam-fersâ
Şarâb-ı nâb ile pür olsa ger sebû-yı hisâr ”

(G-42/4)

Ayrıca Feyzî, Divân’ındaki tarihlerde de yaşadığı dönemin sosyal olaylarından bahseder.

Bu iki çağdaş şair arasında Sebki Hindî üslûbundan dolayı benzerlik olsa da temel bir fark vardır, Nedim;

“ Gülelüm eğlenelüm kâm alalım dünyadan.”

felsefesiyle yaşamış, şiirlerini bu tarzda yazmış zevk ve eğlence şairidir. Hiç dîni şiir yazmamış ve tasavvuftan bahsetmemiştir. Feyzî’nin ise dîni ve tasavvufi şiirleri çoktur.

Feyzî, mazmunları kullanımını bir beyitinde şöyle anlatır:

“ Şâhid-i mazmûn-ı şi’rüm gösterür hâzz-ı edâ
Tab’-ı Feyzî’ye nazar kıl mu‘teber âyinedür ”

(G-51/5)

Feyzî’nin aşk şiirlerinde anlattığı sevgili “Klasik Dîvân Şiiri”ndeki mazmunlarla anlatılmış olan sevgiliden farksızdır. Feyzî şiirlerinde orijinal bir mazmun kullanmamıştır.⁴³ Şiirlerine anlam verirken bu mazmunlara yer yer tasavvufi ma’nâlar vermek gerekir. Feyzî’nin çağdaşı olan pek çok şair yeni mazmunlar bulmuş, yeni hayallere yer vermiştir. Feyzî ise hâl-i hazırda mazmunlarla iktifâ etmiştir. Klâsik şiirde âşık-mâşuk ilişkisini anlatan gül ve bülbül mazmununu sık sık kullanır:

⁴² Hasibe Mazıoğlu, Nedim (Hayatı, Sanatı ve Eserlerinden Seçmeler), Kültür ve Turizm Bak. Yay., s. 164.

⁴³ İslâm Ansiklopedisi, Türkiye Diyanet Vakfı Yay., C. 12, s. 523.

“ Gül-i mazmûnı vasf ider da'im
Bâg-ı nazma hezârdur kalemüm ”

(K-2/6)

“ Sezâdur nâle eylerse göñül câna hezarâsâ
Melâhat gülsitânma ruhuñdur bir gül-i râ'nâ ”

(G-1/1)

Feyzî, kullandığı üslûb için “tûtî” sıfatına, özellikle tâç beyitlerinde sıkça yer verir:

“ Sezâ güftârını şîrîn ider iderse tûtî-i tab'um
Beni mir'ât-ı rûy-ı yâr Feyzî tâze-gû eyler ”

(G-34/5)

Sevgilinin yüzü aya, gamzesi oka, boyu serviye benzer:

“ Âmade eyle cismüñi Feyzî o mehveşe
Ser-tîz-i gamze serv-i hırâmân-gülşen budur ”

(G-29/5)

Aşık, “pervâne” misâli, “şem”e benzetilen sevgilinin etrafında sürekli dönüp durmaktadır. Bu hâl üzere aşk ateşiyle yanmaktadır. Bu aşk daha çok tasavvufî aşkı anlatmaktadır. Bu mazmun Feyzî tarafından çok kullanılmıştır.

“ Cisini ifnâ ider nâr-ı gam u hicrân ile
Şem'-i ruhsâra nice pervâne olmaz âşina ”

(G-3/4)

“ Yanup yakılmağı pervânedен görür 'uşşâk
Karîn-i şem' ola sözü ki aña çesbândur ”

(G-24/4)

Sevgilinin yüzünün üzerine saçlarının dökülmesi ve saçlarıyla örtülmesi güneş tutulması gibidir. Bu mazmunu, tasavvufi anlamda şairin vahdeti arayışı yönüyle izah edebiliriz.

“ ‘İzâr-ı zülf-i siyeh tâbı itdi mi mestûr

Küsûf-ı mihr-i mûnevver midür nedür bilmem ”

(G-92/2)

Aşğın gönlü sevgilinin mihrâba benzeyen kaşlarına secde eder, tapar. Bu yolda akıttığı göz yaşlarıyla abdest alsa, bu hâl namaz gibi farz olacaktır.

“ Mihrâb-ı ebruvânuña secde ider göñül

İtsem vüzû sirişkle olur namâz farz ”

(G-69/2)

Kısaca Feyzî, aşık-mâşuk ilişkisini, sevgiliyi ve aşığı anlatan klasik mazmunları sıkça kullanmıştır. Bu mazmunlar teşbih veya istiare yoluyla mısralara yerleştirilmiştir.

Feyzî şiirlerinde, bir çok yerde rind-zahid çekişmesine yer verir ve kendisinin rind bir şair olduğunu söyleyip zahidi yerden yere vurur:

“ Dâhil itme zâhidi bu meclis-i ‘irfândur

Zâkiyâ dünyâda hiç bîgâne olmaz âşinâ ”

(G-3/2)

“ Nûş eylemekde bâde-i gülfâm rind-i ‘aşk

Zâhid olalı sübhâ-i mercâna âşinâ ”

(G-8/3)

“ Nice inkâr ider zâhid şarâb-ı zevk-i canhîşuñ

Fürûg-efrûz-ı zîb-i meclis-i dâr-ı övgidür bu ”

(G-105/4)

Feyzî, şiirlerinde edebî sanatlara fazla önem vermemiştir. En çok teşbih, istiâre ve telmih sanatlarını kullanmıştır. Telmih sanatı Feyzî'nin sıkça başvurduğu bir sanattır.

Kasidelerinde teşbih yoluyla medh ettiği kişileri İran'ın mitolojik kahramanlarına benzeterek onları telmih eder:

“ Tîr-i ser-tîz-i nigâh-ı mihr-i Mânî kahr ider

Nerm olur görse Nerîmân cânını eyler fedâ ”

(K-5/10)

“ Rüstem ü Keyhüsrev-i sad-Behmen-i İsfendiyâr

Bende-i kemter-kemîni olmaga anuñ sezâ ”

(K-5/8)

“ Mahv-i cism eylerdi görse tîg-i pür-tîzüñ eger

Gîv ü Bijen Zâl u Rüstem Kasımı La‘lin-kaba ”

(K-5/9)

“ Cerâg-ı hâssı çokdur hem ‘ata vü cûd-ı ‘âlidür

Peşeng u Keykubâd u Hüsrev-i Cemşîd u Dârâ'ya ”

(K-10/9)

Övdüğü kişileri benzettiği diğer kişiler ise, eski Yunan felsefecisi Aristo ve İbn-i Sînâ'dır:

“ Mültecâ-yi za'ifâ melce-i erbâb-ı niyâz
Bû 'Alî fehm-i Aristô-meniş-i fazl-ı Hudâ ”

(K-4/11)

Telmih edilenler arasında klasik aşk hikâyeleri kahramanları ve peygamber kıssaları da vardır:

(Leyla vü Mecnûn)

“ Göñül âşüfte oldı zülf-i 'anber-bûya varmışmış
'Aceb Mecnûn'dur ol Leylî-i dil-cûya varmışmış ”

(G-67/1)

(Ferhad ü Şirin)

“ La'l-i dilber hevesiyle n'ola Ferhâd olsam
Telh-i 'izâr ile Şîrîn-i güftârı latîf ”

â(G-74/3)

(Yusuf u Züleyhâ)

“ Derîde dâmen-i Yûsuf yed-i Züleyhâ'dan
Açar mı râzını olsa 'aşıkân güstâh ”

(G-20/2)

(Nağme-i Dâvud)

“ Zâhidâ ba'is olur sebû gulgulesi
Bezm-i 'işretde bize nağme-i Dâvûd olmaz ”

(G-52/2)

Feyzî, bir beyitinde, kendi şiirlerinin sâde olduğunu söylemektedir.

“ Sâdedür mir’âtveş şi’rüm cihân içre benüm
Gösterür ehl-i dile hüsn-i edâ nev-rûzdur ”

(G-48/5)

Gerçekten de hiç tamlama kullanmadığı, sade ve bir okuyuşta anlaşılabilen beyitleri de vardır:

“ Derdüm saña bir vech ile takrîr olunmaz
Tacrîri murâd olsa da ta’bir olunmaz ”

(G-57/1)

“ Gönüm olalı mihnet-i cânâna âşinâ
Derd-i derûnum olmadı dermâna âşinâ ”

(G-8/1)

Yunus’un, gönül duygusunu anlatışını andıran mısralara da rastlıyoruz:

“ Bir dil yıkıla bir dağı ta’mir olur mu hiç ”

(G-16/16)

Rubâileri ve özellikle lügazlarındaki dil de oldukça sâdedir.

Feyzî’nin şiirlerinde birçok deyim de görüyoruz:

Ümid kesmemek :

“ Kesmezem kand-ı nebât-ı keremünden ümmîd ”

(K-4/27a)

Hazır cevap olmak :

“ Uşşak-ı zâre gamzesi hâzır cevâb olur ”

(K-6/27b)

Hicrân yüzü görmemek :

“ Kimesne görmedi devrinde rûy-ı hicrânı ”

(K-7/10b)

Değildir de nedir? :

“ Feyziyâ kasd dil-i zâre degildir de nedir ”

(G-32/5b)

Zincir kâr etmez :

“ Dil-i dîvâneye ‘aşkuñ ile zincir müşkildür ”

(G-38/3b)

Kenara çekilmek :

“ Talâtum-ı yem-i gamdan gönül kenâre çekil ”

(G-87/26)

Harap etmek :

“ Esâs-ı kasr-ı gam-ı sâkiyâ harâb iderüm ”

(G-90/4b)

Bu sade kullanımların yanında, Sebk-i Hindî üslubunun etkisiyle Arapça-Farsça kelimelerden kurulu, uzun tamlamalardan oluşan mısralarda görülmektedir. Örnek olması açısından bunu birkaç mısrada görelim:

“ Fikret-i tâbiş-i şem‘-i ruh-ı pür-nûruñ ile ”

(K-3/40)

“ Mesnedârâ-yı hüner-mend-i Mesihü'l-enfâs ”

(K-4/120)

“ Gül-i bûy-âver-i gülzâr-ı ‘işret sâgar-ı sahbâ ”

(G-7/4)

“ Geştî dil gavta hâr-ı lücce-i ‘ummân-ı ‘aşk ”

(75/46)

Neticede Feyzî, en çok Sebk-i Hindî şairlerinden etkilenmiştir. Tasavvuf ve din konularını işlemiş, aşıkâne şiirler yazmıştır. Şiirlerinde Klasik Türk edebiyatının bilinen özelliklerini kullanmış, orijinal bir üslub kuramadığı için ismi ikinci derece şairler arasında yer almıştır.

IV. FEYZÎ'NİN ESERLERİ:

Feyzî'nin, Dîvân'ının da içinde yer aldığı bir "Hamse"si vardır. Divan'ının iki (Ü. ve T.), diğer dört mesnevîsinin sâdece bir nüshası (T.) vardır. Eserleri hakkında kaynaklarda şu bilgiler verilmiştir.⁴³

1. DÎVÂN:

Dîvân; kasideler, tahmisler, gazeller, rubâîler, müfredler, ve matla'larla tarihlerden oluşmaktadır.

a- Kasîdeler: Na't-ı şerîf-i Hazret-i Habîb-i Hudâ Muhammed Mustafâ 'aleyhi's-salâtı ve's-selâm, Der medh-i server-i enbiyâ 'aleyhi't-tahiyeti ve's-selâm, Kasîde der nâ't-ı Nebiyî-i muhterem salle'llâhu Ta'âlâ 'aleyhi ve sellem, Kasîde der medh-i Re'îsü'l-küttâb Râmî Efendi el merhûm, Târih-i cülûs u kasr ve kasîde der sitâyîş-i Sultân Mustafâ Hân 'aleyhi'r-rahmeti ve'l-gufrân, Kasîde der sitâyîş-i vâlid-i merhûm Subhî Ahmed Efendi 'aleyhi'r-rahmeti ve'l-gufrân, Kasîde der medh-i Defterdâr Mustafâ Efendi, Kasîde der sitâyîş-i vâlid-i merhûm Subhî Ahmed Efendi, Kasîde der sitâyîş-i vezîr-i rûşen-zamîr Kapudan İbrâhim Paşa, Kasîde der medh-i vezîr-i mükerrem Kapudan El Hâcc İbrâhim Paşa başlıklarını taşır.

b- Tahmisler: Babasının, Nâbî'nin, Behçetî Çelebi'nin birer gazelinin tahmisi.

c- Gazeller : 126 adet.

d- Rubâ'îler : 45 adet .

e- Müfredler ve Matla'lar : 60 adet.

⁴³ Mustafa Uzun, İslam Ansiklopedisi (TDV), C. 12, s. 523; A. Sırrı Levend, a.g.e., s. 147-152; İst. Kıp. T.H.K. (Haz. Nail Tuman), İst. 1961, s.191-195.

f- Târihler : 1095 yılından 1122 yılına kadar ölümler ve türlü olaylar hakkında, 92 adet.

Lügazlar : “T.” nüshasında lügazlar yoktur. Diğer nüshâda 18 lügaz vardır.

2. HEFT-SEYYÂRE (v. 79 b-124 b):

Yedi hikâyeden toplanmıştır. Başda bir “tevhid”, bir de “na’t”, sonra da bir “hatime” vardır. Tevhid’in başı:

Eyle ey hâme-i huceste-nizâm
Vasf-ı hamd-i Hudâya sen ikdâm

Heft-Seyyâre’deki hikâyelerin başlıkları:

1. Bu hikâye-i garîbe tüccârdan biri hacc-ı şerîfe giderken Sakız’da bir duhter-i zimmiyenüñ ‘ışkına giriftâr ba’dehu küffâra esîr ve duhter-i mesfûre ile görüşüp müslimân olup tezvîc itdügüdür. Hikâye 130 beyittir. Şair bu hikâyeyi bir günde yazdığını söylüyor.

2. Bu hikâye Berber ‘Ali Çelebi nâm kimesneyi bir pîre-zen ‘avret kibâr-ı nâsdan birinüñ ‘avretine hul’ie ve ba’dehu nezâket ile tatlık itdürdüğüdür. Hikâye 110 beyittir. Şair bu hikâyeyi bir günde tamamladığını yazıyor.

3. Bu hikâye-i ‘acîbe Karaman Müftîsinüñ oğlu Şâh-ı ecinne ile sohbet ve esîr-i dâm-ı belâ olup ba’dehu halâs ve bir mikdâr altun ile bükâm olduğudur. Hikâye 310 beyittir. Şair bunu bir haftada yazmıştır.

4. Bu hikâyet Karaman’dan bir tâlib-i ‘ilim Bursa’ya gelüp talebe-i ‘ulûmdan biri ile şerîk ve vâkı’a görüp odalarında defineye mâlik olduklarıdır. Hikâye 100 beyittir.

5. Hikâye-i kahve-fürûş Halîlün oğlu Şâh 'Osmân nâm cuvân vâkî'a görüp iki kimesneye 'arzdüp hayrola dimedükleri için ketm ve nice meşakkat çeküp ba'dehu vâkî'anuñ 'aynile zuhûr eyledügidür. Hikâye 200 beyittir.

6. Bu hikâye bir zen-pâre bir sâliha hâtûna musallat olup hâtûn teşekkî üzre olmakla hem-civârı olan mekkâre 'avret zen-pârenüñ tövbe-kâr olduğudur. Hikâye 110 beyittir.

7. Ehl-i hidmetüñ biri fevt ve mâlî mîrîye hâs ve oğlu fakîrû'l-hâl olup rü'yâsında naşîbüñ Şâm'dadur diyü işâret ve Şâm'a gidüp ba'dehu gelüp hânesinde define bulduğıdur. Hikâye 100 beyittir... Şair bu hikâyeyi bir gecede yazmıştır.

1060 beyit tutan hikâyeler kısmı kırk beş beyitlik bir hâtîme ile sona erer. Şâir, 1200 beyitlik bu mesnevîsini 1122 (1710) yılında iki ay içinde tamamladığını söyler.

Hâtîme-i manzûme-i Heft-Seyyâre, 45 beyittir.

V. 122 b de :

Heft-Seyyâreyi temâm itdük
İki ay içre ihtimâm itdük
Biñikiyüz beyt-i ra'nâdur
Şeb-i deycûra mâh-ı garrâdur

V. 124 b de :

Eyledüm târîhine ikdâmı
Buldı zîbende sohbet itmâmı 1122

Sonu :

Bir du'â ile rûhı şâd ideler
Bizi ahbâb böyle yâd ideler

3. MİR'ÂT-I SÜET-NÜMÂ (v. 125 b-153 b) :

Eserde, bir başlangıçtan sonra şu başlıkları taşıyan manzumeler bulunmaktadır: Na't-ı şerîf, İ'tizâr-ı dil-i 'ısyân-âlûd, Sebeb-i nazm-ı letâfet-bahşâ, Sıfat-ı sâkî-i pâkîze-reviş, Sıfat-ı mey ve lehû hâlet-efzâ, Sıfat-ı sâğar-ı pâkîze-nümâ, Sıfat-ı cür'a-i sahbâ, Sıfat-ı dürd-i mey ü sâgar, Sıfat-ı pâkîze-i meyhâne, Sıfat-ı pâkîze-i pîr-i mugân, Sıfat-ı meclis-i pâkîze-nümâ, Sıfat-ı nukl-i letâfet-âver, Sıfat-ı neş'e-i pâkîze-i 'arak, Sıfat-ı mest-i mey-i hâlet-bahş, Sıfat-ı renciş-i ham-yâze-keşan, Sıfat-ı pâk-i hum-ı bâde-i nâb, Sıfat-ı şîşe-i mey-i dilkeşdür, Sıfat-ı pâk-i şeb-i 'işretdür, Sıfat-ı sâz-ı hoş-âyende-sadâ, Sıfat-ı renç humâr-ı mey-nûş, Sıfat-ı vakt-i şebâb-ı özge-safâ, Sıfat-ı vakt-i hazân-ı gülşen, Sıfat-ı renciş-i ahvâl-i şitâ, Sıfat-ı vakt-i temûz-ı pürtâb, Sıfat-ı vakt-i bahâr-ı gülşen, Sıfat-ı ta'n-ı tabîb ü şerbet, Sıfat-ı 'ışk-ı hakîkatdür bu, Kasemiyyât-ı safâ-yı 'uşşâk, Ta'n-ı zühd-âver-i erbâb-ı riyâ, Ta'n-ı üftâde-i berş ü afiyon, Sebeb-i hâtime-i nazm.

Görüldüğü gibi, her bölümdeki sâkî, mey, sâğar, cür'a gibi işret ve işret meclisi ile ilgili konular ele alınır. "Edip ya'ni bir haftada ihtimâm / Olup yedi yüz beyit ile bu tamâm" beytinden eserin bir haftada nazmedildiği anlaşılmaktadır. Tarih beytinde de 1710 yılında tamamlandığı kaydedilmiştir.

Başı :

Ola hamd ile bu gönül âşinâ

Yine hamd-i Mevlâya kıl ibtidâ

V. 152 b de :

İdüp ya'ni bir haftada ihtimâm

Olup yidiyüz beyt ile bu tamâm

Tarih beyit :

Bu vech ile olmuştı târih aña

‘Aceb sohbetüñ dil-dil-küşâ sâkıyâ 1122

Sonu :

Budur ehl-i dilden recâ Feyziyâ

Okuyup ide rûhuma bir du‘â

4. SAFÂ-NÂME (V. 155 b-190 a) :

Eserde bir başlangıçtan sonra şu başlıkları taşıyan manzûmeler bulunmaktadır: Na‘t-ı şerîf, Mi‘râc-ı Hazret-i Sultân-ı Enbiyâ, Midhat-ı Hazret-i Ebû Bekir, Midhat-ı Hazret-i ‘Ömer, Midhat-ı Hazret-i ‘Osmân, Midhat-ı Hazret-i ‘Ali, Midhat-ı İmâm-ı Hasan ve İmâm-ı Hüseyin, Sebeb-i te’lif-i manzûme, Sıfat-ı nev-bahâr, Tavsîf-i Hisâr-ı Anadolu, Tavsif-i Hisâr-ı Rumeli, Sıfat-ı şubh, Sıfat-ı şeb-i mehtâb, Sıfat-ı meclis, Sıfat-ı sâkî, Sıfat-ı sâz, Sıfat-ı ‘ışk-ı hakîkî, Hâtıme-i manzûme.

“Tavsîf-i Hisâr-ı Anadolu” ve “Tavsîf-i Hisâr-ı Rumeli” başlıklı iki bölüm bir şehrengiz özelliği göstermesi bakımından dikkat çekicidir. On beş fasıl ve 1000 beyitten meydana gelen bu mesnevî 1123 (1711) yılında iki hafta içinde kaleme alınmıştır.

Başı :

Bismi’llâhi’r-Rahmâni’r-Rahîm

Zîver-i ser-sûre-i nazm-ı kerîm

194 b de :

Kıldum iki haftada ben ihtimâm

Oldı bu manzûme-i zîbâ tamâm

Onbeş olup ya‘ni bu faşlide bâb

Oldı hezâr beytile çün intihâb

Tarih Beyit :

Târihine hâme idüp ihtimâm

Yâ'nî Safâ-nâmesi kılduk tamâm 1123

Sonu :

İtdi bu manzûme-i pâki tamâm

Kilk-i hoş-âsâr ide temme'l-kelâm

5. 'IŞK-NÂME (v. 197 b-241 a) :

Eserde, bir başlangıçtan sonra şu başlıkları taşıyan manzumeler bulunmaktadır: Na't-ı şerîf, Tavsîf-i mi'râc, Münâcât bedergâh-ı kâzı'l-hâcât, Sebeb-i te'lif-i manzûme-i 'ışk-nâme, İ'tizâr-ı dil-i zâr, Sıfat-ı 'ışk, Sıfat-ı 'âşık, Sıfat-ı ma'şuk, Sıfat-ı 'ışk-ı mecaz, Sıfat-ı sâkî, Sıfat-ı meclis, Sıfat-ı mutrib, Sıfat-ı nevbahâr, Sıfat-ı şubh, Sıfat-ı şeb, Sıfat-ı vuslat, Sıfat-ı gerdiş-i gerdün, Sıfat-ı ahvâl-i zamâne, Sıfat-ı şabr, Kasemiyyât, Hâtıme-i manzûme-i 'ışk-nâme.

Bu mesnevî, 1100 beyitten meydana gelmektedir. Tarih beytinden bu eserin de 1123 yılında yazıldığı ve iki haftada tamamlandığı anlaşılmaktadır.

Başı :

Sad-hamd Cenâb-ı Kibriyâya

Rezzâk u Kadîm olan Hudâyâ

V. 241 a :

Oldı mi'e elf beyt-i zibâ

Her beyti latîf ü dil-keş ârâ !

Tab'um aña gerçi itdi ikdâm

Oldı iki hafta içre itmâm

Tarih Beyit :

Tarihine hâme kıldı ikdâm

'İşk-nâme-i pâk oldu itmâm 1123

Sonu :

Kıldı aña hâme ihtimâmı

Hatmeyledi şevkile kelâmı

V. NÜSHA TAVSİFLERİ:

Feyzî Divânı'nın sadece iki nüshası bilinmektedir.

1. Nüsha (Ü): İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, T. 2874

Nüshada toplam; 10 kaside (3'ü na't), 123 gazel, 3 tahmis, 18 lügaz, 45 rübâi, 60 müfret ve 92 tarih vardır.

Baş :

Mihr ile meh 'âleme olur ziyâver rûz u şeb

Nûr-bahşâdur iki misbâh-ı enver rûz u şeb ...

Son :

... Düşdi bir âh ile fevtine didüm târihini

Rûh-ı İbrâhîm'e Firdevs ola yâ Rab cây-gâh

(1122)

İstinsah kaydı : -

Müstensih : -

Kitap ölçüleri : 213 X 123 mm.

Yaprak : 61 yaprak.

Satır : 18

Yazı : Talik

Kağıt : - (Nüshanın Millî Kütüphâne'de bulunan A. 4794 numaralı mikrofilmi fotokopi edildiği için kağıdı hakkında bilgimiz yoktur)

Kapak : Fotokopiden anlaşıldığı kadariyle zencirekli, şemselidir.

2. Nüsha (T): Topkapı Sarayı Müzesi Revan Kütüphanesi, 801/1

Nüshada toplam; 10 kaside (3'ü na't), 126 gazel, 3 tahmis, 45 rubâî, 59 müfret ve 89 tarih vardır.

Baş :

Mihr ile meh 'âleme olur ziyâver rûz u şeb
Nûr-bahşâdur iki misbâh-ı enver rûz u şeb ...

Son :

... Düşdi bir âh ile fevtine didüm târihini
Rûh-ı İbtâhîm'e Firdevs ola yâ Rab

(1122)

İstinsah kaydı : -

Müstensih : -

Kitap ölçüleri : 235 X 140 - 163 X 90

Yaprak : 78 Yaprak

Satır : 13

Yazı : Talik

Kağıt : Âharlı âbadi taklidî kağıt

Kapak : Yıldızlı, kahverengi meşin, şemseli, salbekli, zencirekli, mıklepli, 1 ve 18. yaprak başlıkları nakışlı ve tezhipli, kırmızı szb.

Başta Sultan II. Mustafa'nın tuğralı vakıf mührüyle tuğra şeklinde diğer bir mühür basılı ve Nasûhî-zâde Abdullah nâmına bir temellük kaydı ve üç beyit yazılıdır.

BİBLİYOGRAFYA

Atilla Özkırımlı, Türk Dili Ansiklopedisi, C. II, s. 505.

Ateş, Ahmed, "Metin Tenkidi Hakkında", Türkiyat mecmuası, C. VII, s. 253-267.

Banarlı, Nihad Sami, Resimli Türk Edebiyatı Tarihi, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 1983.

Bayraktutan, Lütfi, Şeyhülislam Yahya Divanından Seçmeler, K.B.Y., İstanbul 1990.

Büyük Türk Klasikleri, C. 1-12.

Devellioğlu, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat, Aydın Kitabevi Yay., Ankara 1993.

F. Ethem Karatay, Türkçe Yazmalar Katoloğu, C. II

Fehîm-i Kadîm (Hayatı, Sanatı, Divanı ve Eserin Bugünkü Türkçesi), Haz. Dr. Tahir Üzgör, Atatürk Kültür Merkezi Yayınları, Ankara 1991.

Fuzûlî (Muhiti, Hayatı ve Şahsiyeti), Haz. Abdülbâki Gölpınarlı, K. B. Y., Ankara 1989.

Fuzûlî, Rind ile Zahid (Çev.: Hüseyin Ayan), Milli Eğt. Bakanlığı Yay., İstanbul 1993.

İpekten, Doc. Dr. Haluk, Tezkirelere Göre Divân Edebiyatı İsimler Sözlüğü, Haz. Doç. Dr. Mustafa İsen, Doç. Dr. Recep Toparlı, Doç. Dr. Naci Okçu, Yrd. Doç. Dr. Turgut Karabey, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1988.

İpekten, Doç. Dr. Haluk, Nâ'îlî (Hayatı, Sanatı, Şiirlerinden seçmeler), K.T.B.Y., Ankara 1986.

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Yazma Divânlar Kataloğu, C. III.

İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu, Haz. Nail Tuman; İstanbul 1961.

İslam Ansiklopedisi (TDV), C. 12, s. 523.

Karahan, Abdulkadir, Nâbî (Hayatı, Sanatı ve Şiirlerinden Seçmeler), K.T.B.Y., Ankara 1987.

Kara, Mustafa, Tasavvuf ve Tarikatlar Tarihi, İstanbul 1990, s. 387.

Kavakçı, Y. Ziya, İslam Araştırmalarında Usul, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 1991.

Levend, Agâh Sırrı, "Feyzî'nin Bilinmeyen Bir Hamsesi", TDAY, Belleten (1955).

Levend, Agâh Sırrı, Divân Edebiyatı (Kelimeler ve Remizler-Mazmunlar ve Mefhumlar), Enderun Yayınları, İstanbul 1984.

Levend, Agâh Sırrı, Türk Edebiyatı Tarihi (Giriş), TTK. Basımevi, Ankara 1988.

Mazıoğlu, Hasibe, Nedim (Hayatı, Sanatı, Şiirlerinden Seçmeler), K.T.B.Y., Ankara 1988.

Mehmed Süreyya, Sicill-i Osmânî, 4 C., İstanbul 1308.

Mengi, Mine , Divan Şiirinde Hikemî Tarzın Temsilcisi Nâbî, Atatürk Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Yayınları, Ankara 1987.,

Mengi, Mine, Eski Türk Edebiyatı Tarihi (Edebiyat Tarihi-Metinler), Akçağ Yay., Ankara 1995.

Mustafa Safâî, Nuhbetü'l-âsâr Min Fevâ'idü'l-eş'ar, Süleymaniye Ktp. Es'ad Efendi 2549.

Müstakim-zâde Süleyman, Mecelletü'n-nisâb, Süleymaniye Ktp., Halet Efendi nr. 628.

Nail Tuman, Tuhfe-i Nâ'îlî, İst. Ün. Şarkiyât Araştırma Merkezi Ktp.

Nef'i Divanı, Haz. Metin Akkuş, Akçağ Yay., Ankara 1993.

Onay, Ahmet Talat, Eski Türk Edebiyatında Mazmunlar, Haz. Doç. Dr. Cemal Kurnaz, (TDV), Ankara 1992.

Özcan, Abdülkadir, Şakâ'ik-i Numaniye ve Zeyilleri, 4 C., İstanbul 1989.

Pakalın, Mehmet Zeki, Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü, C. I, İstanbul, 1983b.

Pala, İskender, Ansiklopedik Divan Şiiri Sözlüğü, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1989.

Râmiz Hüseyin, Adâb-ı Zurafâ, (Haz. Sadık Erdem), Atatürk Kültür Merkezi Yay., Ankara 1994.

Sâlim, Sâlim Tezkiresi, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi Ty. 2407.

Şemsettin Sami, Kâmûs-ı Türkî, Çağrı Yay., İstanbul 1992

Şemsettin Sami, Kâmûsü'l-a'lâm, Mihran Matbaası, C. 5, 1314.

Steingass, F. Persian-English Dictionary, Beyrut 1975.

Şeyh Galib Divânı, Haz. Muhsin Kalkışım, Akçağ Yay., Ankara 1994.

Şeyhî Mehmed Efendi, Vakayı'ü'l-Fudalâ, Bayezid Ktp.Veliyyüddîn Efendi

Şükün, Ziya, Gencine-i Güftâr Ferhengi Ziyâ Farsça-Türkçe Lügat, Millî Eğt., İstanbul 1984.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, C. III, s. 217.

Ünver, İsmail, "Çeyriyazıda Yazım Birliği Üzerine Öneriler", Türkoloji Dergisi, C. XI, S. 1, Ankara 1993, s. 51-89.

Ünver, İsmail, Neşâtî (Hayatı, Sanatı, Eserlerinden Seçmeler) KTBY., Ankara 1986.

TRANSKRİPSİYON İŞARETLERİ

š	: ث	ṭ	: ط
ḥ	: ح	ẓ	: ظ
ḥ	: خ	(	: ع
ẓ	: ذ	)	: ؤ
ṣ	: ص	ġ	: غ
ẓ, d	: ض	ḵ	: ق
		ñ	: ك

Uzun vokaller, vokalin üzerine çizgi konularak gösterildi. Vâv-ı madule (hâb) örneğindeki gibi (ˆ) işaretiyle gösterilmiş olup, beyitlerin birinci mısrama (a), ikincisine (b), rubâîlerde üçüncüye (c) ve dördüncüye (d) denilmiştir. Bir mısradaki farklı dipnotlar arasına (/) işareti, tercihten sonra aparattan önce (:) noktalama konulmuştur. Eğer aparat birden fazla ise ikinci ve daha sonrakilerden önce (;) noktalama işareti konulmuştur. Mevcut olmayan, şiir, başlık, mısra ve beyitler için (-) işareti kullanılmıştır. Çok farklı olan mısralar, mısra numarası ve harfinden sonra direkt aparata alınmıştır.

17. ve 18. Yüzyılda, bazı Türkçe kelime ve özellikle eklerin yazımında belirginlik yoktur. Bu geçiş döneminden dolayı aynı nüshada farklı yerlerde veya her iki nüshada da, aynı ekin farklı şekillerde yazıldığını görüyoruz. Ekler bazen düz ünlülerle, bazen yuvarlak ünlülerle yazılmıştır. Biz transkribe yaparken, metinde birliği sağlamak için bunların eski yani yuvarlak şekillerini tercih ettik. (itdürür:itdirir) gibi.

KASİDELER

Na't-ı Şerîf-i Hazret-i Habîb-i Hudâ Muhammed Mustafâ
Aleyhi's-Salâ t-ı Ve's-selâ m

Fâ'ilâ tün Fâ'ilâ tün Fâ'ilâ tün Fâ'ilün

1. Mihr ile meh 'â leme olur ziyâ ver rûz u şeb
Nûr-baḥşâ dur iki mişbâ h-ı enver rûz u şeb
2. Mihr ü meh pertev-fezâ dur â smâ ndan seyr idüñ
Mişli nâ -dî de nümâyâ n iki gevher rûz u şeb
3. Kâ h -ı çarḥ a mihr ü meh gûyâ iki zerrin 'alem
Buldı bu kaşr-ı felek anuñ la zî ver rûz u şeb
4. Şem'alardur mihr ü meh fâ nûs-ı mî nâ dur felek
Ma'nide zâ hirdür eşkâ l-i şuver her rûz u şeb
5. Çeşmesâ r-ı çarḥ a zerrin lülelerdür mihr ü meh
Neşr-i feyz eyler cihâ n içre ser-â -ser rûz u şeb
6. Â smâ nda çâ hda mihr ile meh mâ nend-i delv
Gülsitâ n-ı 'â lemi perverde eyler rûz u şeb
7. Mihr ü meh pertev - feşâ ndur mañî de bu 'â leme
Bezî-i lutf eyler iki merd-i tüvâ nger rûz u şeb
8. Nûr-baḥşâ mihr ü meh bu ḥüsrev-i çarḥ -ı felek
Ma'nide işâ r iderdi â leme zer rûz u şeb
9. Nuḳl-ı mey oldu kevâ kib çarḥ sâ kî mihr ü meh
Â smâ n-ı meclis içre iki sâ ğar rûz u şeb

10. Dā ğlardur mihr ü meh abdā l-ı çarh a gūyiyā
Sūziş-i aşkile eyler zinet-i ser rūz u şeb
11. İki verd-i hoşnümā derviş-i çarh a mihr ü meh
Tutsa lā yıkdur başı ile berā ber rūz u şeb
12. Tıfl-ı çarh a zer tılsım olmuş idi mihr ile meh
Çeşm-i bedden kendüsini hıfz iderler rūz u şeb
13. Hüsrev-i çarh a saray-ı ā sümā nda mihr ü meh
Gūyiyā olur iki zerrin-efser rūz u şeb
14. Pehlevā n-ı çarh arz eyler degildür mihr ü meh
Geh siper gā hıce bir tıg-i mücevher rūz u şeb
15. Gūşvā redür arūs-ı dehre mihr ü meh degil
Mahide gūşına olmuş zinet-ā ver rūz u şeb
16. Mihr ü meh şanma bu kaşr-ı ā smā nda r ū -nümā
(Arz -ı hüsn eyler iki pā k i ze du h ter rūz u şeb
17. Ravzasında gūyiyā şah-ı dü-kevnüñ mihr ü meh
(Anber efşā ndur iki zerrin micmer rūz u şeb
18. Nañ-ı şāh-ı enbiyā ya mihr ü meh zer-şafhadur
Anda tahrir eyleye kilik-i şenā ger rūz u şeb
19. Yā Resulallah degildür ā smā nda mihr ü meh
Dā ğ ber-dildür felek aşkuñ la yer yer rūz u şeb

15. Gūşvā redür : K ū şkvā redür Ü.
(17. a) dü-kevnüñ : kevkeb Ü.

20. Mihr ü meh şamma dü-mirāt arz idüp çarh-ı felek
Olmak ister nūr-ı rüy-ı pā ke mazhar rüz u şeb
21. Zerre-i envār-ı ruhsā ruñ yanında mihr ü meh
Gūyiyā olmuş idi ol şem-i bi-fer rüz u şeb
22. Mihr ü meh envār-ı ruhsā rına mazhar olmasa
(A lem içre böyle olmazdı münevver rüz u şeb
23. Mihr ü meh pervā ne-i şem-i vucūduñ olmasa
A leme olmazdı anlar lemā-güster rüz u şeb
24. Mihr ile meh maḥv olur tā b-ı ruḥı olsa ayā n
Ġā lib olur zerre-i nūr-ı peyam-ber rüz u şeb
25. Mihr ile meh hāk-pā yūñ de bir ednā bendedür
Enbiyā şaffina zā tı oldu server rüz u şeb
26. Mihr ü meh şamma görinen merdüm-i çarh-ı felek
Tā biş-i (aşkıyla kılmış dā ğdur bir rüz u şeb
27. Şīşe-i çarh içre mihr ü meh şügüfte gül gibi
Gülsitā n-ı (ālemi eyler mu'atṭar rüz u şeb
28. Mihr ü meh zerrin naḳāre nuh-felekdür heft kūs
Bā ng-ı şevket rad veş ki çalınur her rüz u şeb
29. İki zerrin keffedür mizā n-ı çarḥa mihr ü meh
Dirhem-i bisyā rdür mañide aḥter rüz u şeb

25. Mihr ile: Mihrle T.

(26.b) dā ğdur bir : dā ğ bir durur Ü.

30. Mihr ü meh zerrî n-rikâ b^{olmuş} idi bu gülgün-i çarh
Emr-i pâki hazretâ olmuş musahhar rûz u şeb
31. Mihr-i gerdûn-ı vefâ mah-ı sipihr-i pür-sehâ
Zâ t-ı pâki râh-ı Hağğa oldu rehber rûz u şeb
32. Mihr ü mehveş nûr ile kalbin ziyâ-bahşâ ider
Na't-ı pâkin söyleyen merd-i suhanver rûz u şeb
33. Mihr ü mehâsâ olur nûr ile kalbi pür anuñ
Na't-ı pâkin vird idüp eylerse ezber rûz u şeb
34. Ser-te-ser nûr olsa kalbüm mihr ü mehâsâ nola
Vaşf-ı pâkin eylerem ben zâr u kemter rûz u şeb
35. Mihr ü mehâsâ fûrûg-efrûz olur luţfuñ ile
Kevkeb-i bahtum olurdı sad-ı ahter rûz u şeb
36. Mihr ü mehveş nûrdur âşâ r-ı na'tuñ la derûn
Olmaya âlâm-ı miñnetle mükedder rûz u şeb
37. Mihr ü mehâsâ göñül pertev-fürûz-ı şevk olur
Lâyık-ı luţfuñ olur bu merd-i ahğar rûz u şeb
38. Mihr ü mehveş mahide itsem nihâde rûhumı
Hâk-i dergâhı baña ola müyesser rûz u şeb
39. Âsmân-ı nazma mihr ü meh gibi pertev-feşan
Olsa elyak Feyzî medh-i pâkûn eyler rûz u şeb

(30.a) - rikâ b olmuş idi : - rikâ b idi T.
39. pâkûn : pâküne Ü.

40. Tā-be-key bu mihr ü meh ile şalāt ol şā ha sen
Hā lini arz eyledün ey dil-i mükerrer rüz u şeb

41. A smāndan dūr olunca mihr ü meh ol şā ha sen
R ū hına eyler şalā tı tā-be-maḥşer rüz u şeb

2

Der-medh-i Server-i Enbiyā 'Aleyhi't-taḥiyyetü ve'sselām

Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fā'lün)

1. Şā'ir-i sihrkār dur kalemüm
Dür ü gevher-nişār dur kalemüm

2. Nize-i bār-keş olup kilküm
Bebr-i maẓmūn-şikār dur kalemüm

3. Ben de ol Rüstemem cihānda benüm
Tir-i İsfendiyār dur kalemüm

4. Mīve-i nazmum olmada rīzān
Şecer-i itibār dur kalemüm

5. Gūş idün bu sarīr-i hāme-feri
Muṭrib-i nağmekār dur kalemüm

6. Gül-i maẓmūnı vaşf ider da'im
Bāğ-ı nazma hezār dur kalemüm

2. Ü(2b), T(3a).

Başlık : -Ü.

(1.b) Dür ü gevher-: Dür-i kevşer- Ü

(5a) idün sarīr : idün bu sarīr T.

7. Ebr-i fikrümle oldı perverde
Şecer-i mīvedār dur alemüm
8. Na‘t-ı pāk-i şerīfe rehberdür
Bā‘is-i iftihār dur alemüm
9. Vaşf-ı pāk-i habīb-i ekrem ile
Būy-i ‘anber nişār dur alemüm
10. Der-i lutfunda şāh-ı Kevneynüñ
Ser-be-pā hāksār dur alemüm
11. Midhat-ı güsitān-ı pākinde
Bülbül-i nev-bahār dur alemüm
12. Medhine itdi şarf maqdūrın
Nice leyl ü nehār dur alemüm
13. Vaşf-ı pāküñ bulur mı encāmı
Medhüñe şermsār dur alemüm
14. Zāt-ı pākizesini vaşf ideli
Maḥzen-i çeşmesār dur alemüm
15. Hazret-i çār-yār medhinde
Ma‘ni-i müşg-bār dur alemüm
16. Vaşf-ı Şiddīka ideli āgāz
Şā‘ir-i nāmedār dur alemüm

17. Zikr-i fārūḳ ile şafā-bahşem
Hayli fikret-şî'ārdur ḳalemüm
18. İdeli medḥ Cā mi'ü'l-Ḳur'ān
Baḥr-ı tab'a-şenārdur ḳalemüm
19. Şîr-i Yezdānı vaşfa başlayalı
Şimdicek bi-ḳarārdur ḳalemüm
20. Ḥasan ile Ḥüseyn medḥinde
Şāh-ı pür-iştihārdur ḳalemüm
21. Medḥini eyleşem revā tahrîr
Haylice ma'nidārdur ḳalemüm
22. Â ferin-gū olurdu ehl-i dilān
Şöyle üstād-ı kārolur ḳalemüm
23. Düldül-i tab'uma süvār oımuş
Güiyā Zülfiḳārdur ḳalemüm
24. Ya'ni mi zāb-ı ma'nidür kil küm
Dürr-i ma'nā nişardur ḳalemüm
25. El-ḥazer ey 'adüvv-i din-i mübin
Ḥaşm-ı nādāna ḥārdur ḳalemüm
26. Baḥr-ı ma'nāda eyler idi şināh
Mahî -yi cūybārdur ḳalemüm
27. Atmaya seng-i ta'nı Feyzî hasūd
Nahl-ı pür- itibārdur ḳalemüm

28. Tūṭī-yi hōş-edā olup gūyiyā
Vāşıl-ı kand-ı hārdur kalemüm
29. Yemm-i ma'nā da perveriş buldı
Ebr-i gevher-nisārdur kalemüm
30. Ya'nī ḥussād-i çeşm-i bedbine
Ser-te-ser hār hārdur kalemüm
31. Esb-i tab'um medh-i pākūñ için
Merd-i çabük-süvārdur kalemüm —

3

Na't-ı şerif-i Habîb-i Hudā Hazret-i Muhammedü'l-Muşafā
Şalle'llahu (Aleyhi ve sellem

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fā'lün)

1. Ey vücūduñdur olan bā'ış-i halk-ı dü-cihān
Zā t-ı pākīzesidür hem sebab-i kevn ü mekan
2. Rā h-ı gufrāna olup şem'i vücūduñ bādī
Mihr ü meh gibi cihān içine oldu rahşan
3. Şeb-i zūlmāni ziyā-pāş-ı ḥakīkat kıldı
Zā t-ı nūr-ā veri hūrşīd-i sipihri (irfān
4. Fikret-i tābiş-i şem'i ruh-ı pür-nūruñ ile
Oldı revane gibi cān u göñül rakş-künān

(28), (29), (30), (31) : -T.

3.Ü(34),T(40)

Başlık: Ü

5. Benem ol bā diye-pūyā n-ı beyā bā n-ı elem
Midhat-ı pā kini ağā z ideyüm ez-dil ü cā n
6. Bā 'iṣ-i halk-ı cihā n ṣā h-i ser i r-i levlā k
Enbiyā hayline server o ḥab ī b-i Raḥmā n
7. Şehryā r-i dü-cihā n pā dişeh-i sidre-maḳam
Rüz-ı maḥşerde şefā 'atle bizi kıl ḥandan
8. Şeb-i mevlidü ñ için itdi müzeyyen ol dem
Gülşen-i dehri Hudā reşk-i bihişt-i Rıdvā n
9. Nā -şügüfte o zaman ḳalmadı bir gonca bile
Lutf-ı Mevlā yla gülzā ra nesim oldu vezā n .
10. Gelicek 'ā leme ol ḥā fiz-ı ümmet ol şeb
Şeb-i Ḳadr oldu anu ñ rüzına 'ıyd u ramazā n
11. Oldur ol şeb ki tulū 'eyledi mihr-i zā ti
Mihreveş oldu cihā n içine ol nūr-etşā n
12. Nā -bedid oldu o dem zulmet-i küfr 'ā lemüne
Pertev-endā z-ı ruh-ı pā ki olunca leme 'ā n
13. Tā b-dā r-ı ruh-ı pürtā b-ı 'araḳ-riz oldu
Ḳatresi eyledi ateşgede-i küfri nihā n
14. Ḳadem-i pā ki olup zelzele bahş-ı 'alem
Hep ḥarā b oldu ne denlü var ise deyr-i mugā n
15. Şā d-kā m oldu bu şevḳile ḳulū b-ı 'uşşā k
Ḳalb-ı a'dā sı kilisā gibi oldu vīrā n

16. Emr-i Mevlāyla gösterdi 'adūya i'cāz
Maqdem-i pāki ile oldı cihān feyz-resān
17. Baħr-i rahmetde olandürr-i girān-māye idi
Zā t-ı pākine şadef olsa revā bā ğ-ı cinān
18. Kadem-i pāki ziyā -baħş-ı cihān olmuşdur
Buldı dünyā şeref-i zā tı ile revnaķ u şān
19. Lā ne-sāz oldı hümā zā tuna 'arş-ı a'lā
Dür ider şevkuñ ile dahı sipihr-i gerdān
20. Mihr ü meh buldı şeref pāyini būs itmekle
Ruh-ı pür-tābına müştak idi hūr u ğilmān
21. Haddi yok mu'cizenüñ kimse anı şerħ idemez
Vaşf-ı ta'birde hayretle ğalup sine-zebān
22. Oldı mi'rā cda ğülğin-i riyāz-ı kudret
İdemez kimse o mi'rācı da tafşil ü beyān
23. Anı taħrīre cür'et idemezler zirā
İrmez ol demlere de ğünki 'uğūl-ı insan
24. Midħat-ı zā tını ğadir degilüm taħrīre
Oldı bu na't-ı şerīfüñ de nice biñ noğşan
25. Ğalma noğşanuma luţf eyle mürüvvet eyle
Kerem-i luţfuñ a da yok idi ğadd u pāyān

26. Şāh-ı sultān-resā hādī-i maqbul-ı sebil
Cürm ü derdüme benüm lutfun olurdı dermān
27. Raḥmet-i Ḥakk'a sezā eyle şehā ben kuluñı
Zāt-ı pāküñdür olan çün sebep-i 'ālemiyān
28. Midḥat-ı zāt-ı mūrād üzre edā mümkün mi
Nüş kılmakla dükenmez yine baḥr-ı 'ummān
29. Vādī-i medḥi mūrād üzre güzār eyleyemez
Esb-i ṭab'a ne kadar eylesem irḥā-yı 'inān
30. Yine şad-'acz ile endahte-i ḥayret olur
'Arşa-i ma'nide eylerse nedeñlü cevelān
31. Bin hevā-yı ğam-ı 'aşk ile olup āzürde
Dilden eksilmez idi hiç heves-i vaşl-ı bütān
32. Dem-be-dem kārumuz 'işyān-ı 'ucb rüz-ı hisāb
Nic olur ḥālüm eyā pād-şeh-i sidre-mekān
33. Ne yüzüm var varıcak ḥaşra benüm rüz-ı cezā
Zerrece lūṭfūñ ider bendeki şād u ḥandān
34. Bezm-i dünyā da bin ālüde-i çirk-āb-ı günah
Gecmedi dāḥı göñül 'ayş u ṭurabdan bir ān
35. Ben günahkārūñ a maḥşerde şefa'at kııl kim
Ola bin bī-kese şāyeste riyāz-ı rıḍvan
36. İtdi bin bī-dili āzürde hevā-yı 'aşkum
Dil-i bi-çāreyi bend eyledi zülf-i ḥübān

37. Her gice bister-i miḥnetde kapanmaz çeşmüm

Mā ni⁽ⁱ⁾ h^vā b olur bañ a hayā l-i cā nā n

38. Melekü'l-mevt ne dem cā nına kaşd eylerse

Feyzī-i bī-kese luḫfuñ dan anı hayli ā sā n

39. Ni⁽ⁱ⁾met-i luḫfuñ ı ümīd ider idüm ben de

Bu kühengā h-ı fenā içre çün oldum mihmā n

40. Beni eltā f-ı şefā^(at) ile şādā n eyle

Geh o demde olıcaḫ şā h u gedā hep yeksā n

4

Kaşide-i Der Medḫ-i Re'isü'l-Küttā b Rā mī Efferendi El-Merḫū m

Fe'ilā tün / Fe'ilā tün / Fe'ilā tün / Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'lün)

1. Merḫabā hā me-i mu'ciz demü çā pük imlā
Ḥabbezā kilk-i güherriz-i belā ğat-pirā

2. Merḫabā hā me-i çā pükreviş-i dest-i hā yāl
Ḥabbezā kilk-i hōş ā yende-i i'cā z-nümā

3. Merḫabā kilk-i sebük-sir-i fezā -yı dāniş
Ḥabbezā kilk-i güher yā r-i leḫā fet-efzā

4. Merḫabā rehrevi-i vādī-i hāmūn-ı hüner
Ḥabbezā kilk-i dūr-efşā n-ı leḫā fetbaḫşā

5. Ne ḫalem nize-i dildūzi-i erbā b-ı hüner
Ne ḫalem ta'ne-zen-i nişger-i mışr-ārā

4. Ü(5a), T(6a).

Başlık : -Ü.

6. Noktası şāhid-i ma'nāya olur hāl-i siyāh
Gösterür 'alem-i endişede çok hüsn-edā
7. Ne kalem zāhir olur gāh-ı şarīrinde anuñ
Nağme-i ney gibi gūş-ı dile bir hūb şadā
8. Ne kalem tā bu kadar midhata şāyān olsa
Geh alur destine ol menba(-ı) elṭāf u zekā
9. Mu'ciz-i ehl-i kalem menba(-ı) esrār-ı kerem
Ma'den-i cūd-ı vehmem maṭla(-ı) erbab-ı saḥā
10. Vāli-i mülk-i hıred ya'ni re' i sū'l-küttāb
Menba(-ı) luṭf u kerem maẓhar-ı sun(-ı) Mevlā
11. Mültecā -yı za'ifā melce-i erbāb-ı niyāz
Bū 'Alī fehm-i Aristō münşi faẓl-ı Hudā
12. Mesned-ārā -yı hüner-mend-i Mesīḥu'l-enfās
Hāme-i luṭf ider āb-ı ḥayātı icrā
13. Kaṭre-baḥş olsa giyāh üzre sehāb-ı keremüñ
Servāsā ola ol demde keşide-bālā
14. Zāga-ger vaḳt-i şitā luṭfuñ ola şāyeste
Bülbülāsā ide ol nağme-i āheng-i nevā
15. Nağme-baḥş eyleye vādī-i neyistānı hemān
Farṭ-ı luṭfundan eger olsa vezān bad-ı şabā

16. Perde-i hıfzı eger olsa keş i de bā ğa
Hiç dırahtane gezend irmeye vaqt-ı sermā
17. Feyz-bahş olsa eger seng-i siyah-i luḡfuñ
Şübhesiz eyliye şad-ta'ne-i dūrri-yektā
18. Hırka-i ḡayret-i berdūş ide mā nend-i keş f
Dā'imā meclis-i faẓlında edīb-i dā nā
19. ḡayre mestem mey-i endiše-i medḡünle senüñ
Neyleyem neşve-i keyfiyyet-i cām-ı şahbā
20. Benem ol bülbül-i bī-şavt-ı ḡazā n-dide henüz
Benem ol ğonçe-i pejmürde-i ğülzār-ı fenā
21. Benem ol bā deye pūyā n-ı rah-ı endiše
Ġüzerā n itmede derd-i ğam ile şubḡ u mesā
22. Benem ol reh-rev-i vādī-i rah-ı ḡayret kim
Dil-i miḡnet-zedeye luḡfuñ ola rā h-nümā
23. Tīre-revdür nice eşkāl-ı şafā kevser sun
Jeng-i ekdār ile mir'āt-ı ḡabi'at ammā
24. Fikret-i ḡand-ı nebāt-ı keremüñ le her dem
ḡüḡi-i nā ḡıka medḡinde olurdı ğūyā

(16a) Perde-i hıfzı : Perde-i lüḡfi T.

(18b) edīb-i dā nā : edīb ü dā nā T.

25. Olsa bir kerre vezā n bā d-ı nesīm-i luṭfuñ
Fülk-i dil sā ḥil-i maḳṣū da irer bī-pervā
26. Senin ol būyver gülşen-i bā g-ı ümmīd
Būy-i luṭfuñ ide taṭīr-i dil-i ğam-fersā
27. Kesmezem ḳand-ı nebā t-ı keremūñ den ümmīd
Tūṭi-i ṭabumuza zehr-i ğam olmuşdı ğidā
28. Gerçi ālā yiş-i dünyā yı denī men eyler
İtmege şimdi murā d üzre inā na-irḥā
29. Zā t-ı pūr-maḳfiredüñ eyleyemez vaşf-ı beyā n
Ne ḳadar diḳḳat ide kilk-i belā ğat-inşā
30. Nice vaşf eyleyeyüm zā t-ı kerem-baḥşā key
Bir yañ a miḥnet-i ğam bir yanadan aşḳ u hevā
31. Görmedüm cā m-ı şafā -baḥş-ı murā d üzre henüz
Benem ol teşne leb-i sā ğar-ı şahbā -yı şafā
32. İdelüm şıḳḳ u ḥulūs üzre duā ey Feyzī
Olalum dergeh-i Bārī 'ye hemā n dest-ğuşā
33. Geldi hengām-ı duā ile derū n üzre niyā z
Devletün eyleye efzū n-ı Cenā b-ı Mevlā
34. Hā ksār eyliye aḳdā yı le'imiñ dā im
Tū l-i ömr ile rüyā sında muḳīm ide Hudā

Tārīh-i Cülūs u Kaşr u Kaşide Der-sitayiş-i Sulţān
Mustafā Hān Aleyhi'r-rahmeti Ve'l-ğufrān

Fa'ilā tūn Fa'ilā tūn Fa'ilā tūn Fa'ilūn

1. Ḥabbezā ey hā me-i mu'ciz-dem ü gevher-nümā
Merhabā ey hā me-i gevher nişār-ı bī-bahā
2. Merhabā ey hā me-i mīzāb-ı cūy-i ma'rifet
Ḥabbezā ey kilik-i dürr-bahşāyiş-i mülk-i fenā
3. Şāhid-i ma'nā ya oldı noktası hā l-i laţif
'A lem-i endişe içre gösterür hüsn-edā
4. Gel yine ey hā me-i medh-i şehriyār-ı 'āleme
Vaşfidur viren kılup 'āleme feyz ü şafa
5. A fitāb-ı burc-ı devlet māh-ı evc-i mükrimet
Şu'le-bahş-ı mihr-i himmet Gāzi Sulţan Muştafā
6. Şehriyār-ı merhamet -güster şeci'-i pür-kerem
Pā d-şāh-ı bahr u berr şāhen -şeh -i kişver-güşā
7. Metn-i vaşfin muhtaşar taħrīr bir emr-i ba'id
Şarf-ı 'ömr itsem de bulmaz ħarf-i medh-in intihā
8. Rüstem-ü Keyhusrev-i şad Behmen-i İsfendiyār
Bende-i kemter kemini olmağa ānuñ sezā

5. Ü (6a), T(7b).

Başlık : -Ü.

(2b) Kilik-i : hā me - i T.

9. Maḥv-ı cism eylerdi görse tiġ-i pür-tüzüñ eger
Giv ü Bijen Zāl u Rüstem Kaşımı La'lin-kaḇa
10. Tīr-i ser-tiz nigāh-ı mihr-i Mānī kaḇr ider
Nerm olur görse Nerīmān cānını eyler fedā
11. Kendüsinden şübhe yoġ ümmidi kaḇ eyler hemān
Ḍarb-ı şemşir-i nigāhından (adū-yı bed-likā
12. Belde-i İslāma ḥükm eyle kılā(-ı kāfiri
Feth ü nuşret hem'inān u hem-rikāb olsun sañā
13. Taḥt-ı devletden vücūd-ı pāki olmaya ba'id
Tūl-i (ömr ile mu'ammer eylesün da'im Hudā
14. Midḥat-ı zat-ı derūm cilvegerdür tā ezel
Maḇdemüñ e muntazırdum gūş-ı cān ile şehā
15. Oldı Sultān Muştafā adliyle dehre pādīşāh
Eyledüm bugüne tāriḥ-i cülūsuñ ibtidā
16. Feth olunca Ka'a-i Sākız didim tāriḥini
Aldı biñ yüzaltıda Sākızı Sultān Muştafā
17. Arzuḥālüm Hāk-pāy-ı devlete ma'lūm ola
Kūşe-i miḥnetde kıldum ḥayli demdür inzivā
18. Bende-gānuñ devr-i (adlūñ de olupdur kām-yāb
Bu dil-i miḥnet-enisüm kām-cūy olsa revā
19. Kalmadı mir'āt dilde zerrece jeng ü keder
Fikret-i ümmid-i luḫfūñ la derunūm pür-cilā

20. Gülşen-i ümmid-i kevn-i (ā lem-i ser-sebz ider
Farḫ-ı luḫfundan vezā n, olsa eger bād-i şabā
21. Kuḫl idenler çeşmime anı ziyā -baḫşā olur
Hā k-pā yuñ dī de-i baḫta mişā l-i tūtiyā
22. Zerre-i luḫfuñ beni mustağni-i (ā lem ider
Bir nigeḫle vird-i ümmī düm bulur neşv ü nemā
23. Kānd-ı luḫfuñ cilveger mir(ā t-ı kalbimde benüm
Zehr-i ā lām-ı muḫabbet tūti-i tab'a ğidā
24. Rastdur evc-i muḫā lifde nevā (uşşā k idüp
Gülsitā n-ı (ā lemi medḫüñ le eyler pür-şadā
25. Tünd-i bād-ı ğuśşadan cism-i şerī f-i ḫıfz ola
Şem(i zāt-ı (ā leme dā)im vire nūr-ı ziyā
26. Gerd-i bād-ı fitnedden ḫıfz ide tā rüz-ı kıyām
Şem(i zātı pākini dā)im Cenā b-ı Kibriyā
27. Bendegā nuñ ḫaddi yok vaşf eylemeñ emr-i ba(i d
'Add olunması muḫā l endişedür anuñ şehā
28. Lā lā bā ş kapu-gulā mıdur biri ol bendenüñ
Görmemişdür mişlini anuñ bu dehr-i bī-bekā
29. Zātı olmuşdur ḫarī m-i muḫteremde perveriş
Mumteni(dür midḫat-ı zātı o bir şā ḫib zekā

30. Mekremet-bahşā kerem perver- vüç ü d-ı b i -nazir
Kendidür anu ñ 'az i z-i mışr-ı 'izzet g ü yiy ā
31. Ya'ni ol ağ ā -y i' ā l i rütbe-i mışr-ı hıred
N ā mma ikr ā m iderler zümreg ā n-ı eshıy ā
32. Şehr-i yari ñ hıdmetin serm ā ye- i devlet bilür
Vaşf olunmaz her ne de ñ lü eylesem medh ü sen ā
33. Yaptılar izn-i hüm ā yū n ile bir kaçr-ı la'if
Eyledi a ñ a nez ā ret r ū z u şeb şubh u mes ā
34. Rub'ı mesk ū n seyr olur naz ā ra bahş olsun eger
Mişli yokdur mürtefi'dür böyle kaçr-ı c ā nfez ā
35. Harf-i menkuṭ ile Feyzī didiler tā ri h i ni
B i -bedel c ā y-ı müferreh kaçr-ı p ā k-i dil-güş ā

6

Kaş i de Der-Sit ā yiş-i Valid-i Merhūm Subhī Ahmed Efendi
'Aleyhi'r-rahmeti ve'l-gufr ā n

Mef' ū lü F ā ' il ā tü Mef ā ' ilü F ā ' ilün

1. Her kim bu demde m ā ' il-i şahb ā -y i tā b olur
Y ā d eyler ise c ā m- ı mey-i neşve-y ā b olur
2. Ezh ā r ile müzeyyen olup b ā ğ-ı gülsitan
Zevk ehlinü ñ dili yine pür ā b u tā b olur

3. Faşl-ı bahār seyr-i riyā z eylesem revā
Hem- hā ne -i sūrūr -ı şafā feth-i bā b olur
4. Zühhād görse ehl-i şafā zevk -i 'ayşda
Bil kim anuñ da hā ne-i zühdi harā b olur
5. Meddāh-ı zāt-ı pā ki olam bir sehā verüñ
Ezkār-ı medh-i vird-i dil-i şeyh u şā b olur
6. Zāt-ı kerem şifā rını Şubhī Efendinüñ
İtsem nüvişte midhatını şad-kitā b olur
7. Hā me alınca destüme medh itnege anı
Evşā f-ı pā kı levh-i dile intihā b olur
8. Mihr-i dilinden eylerse kim iktisā b-ı nūr
Pertev- fürüz- ı ta'neger-i ā fitā b olur
9. Huşk-ı nihā li bir kerem-i perveriş ider
Yad itse lütfüñ aḥker -i sūzā n ā b olur
10. Bezl eylemekde dürr-i güher 'ā lem içre kim
Ger görse keff-i cūdını deryā ser-ā b olur
11. Mihr-i mürüvetiyle ne dem bulsa perveriş
Her seng-i hā re ta'ne dih-i la'l nā b olur
12. Bir şā 'ir itse yād eger mihr-i şefkatüñ
Şem'-i murā dı şu'le vurulmağa tā b olur
13. Eyleser intisā b dür-i lütfunda eger
'Abd-ı kemī ni pā dşeh-i Cem cenā b olur
14. Hürşī d-i nūr-ı lütfunı yad itmek ile dil
Gūyā mişāl-i mihr-i şeref iktisā b olur

15. Devlet serā y-ı luḡfuna kim intisā b ider
Bir zerre - i ^(a)atā sı ile kām-yā b olur
16. Būy-i bahār halkımı yād eylersem hemā n
Ol dem dimā ğ būy-i dūr-i müşg-ā b olur
17. Bu tengnā - yı dehrde çetr-i ümī dūme
Ḥaytuş-şu^(a) mekremet-i zer-ḡinā b olur
18. Yād itmek ile cām -ı şafā bahş halkımı
Her bir ḡabā b-ı ta^(a)ne - gerine ḡubā b olur
19. Dil-h^vā hem üzre vaşfuñı taḡrīre yok mecāl
Efkār-ı tār u pūd-ı elem bir niḡā b olur
20. Olmaz murādum üzre adā vaşf-ı pākini
İtsem nüvişte medḡ nice faşl-ı bā b olur
21. Bu maḡla^(a)-ı şafā ver-i gūş itse bā de h^vār
Gūyā ki nūş gerde- i cām-ı şarā b olur
22. Tā b-ı ruḡıyle ḡurresi pūr-pīç u tā b olur
^(a)Uşşā ḡ-ı zār-ı mevc-i ḡūr iz ḡirā b olur
23. Sūzā n olursa nār-ı firā ḡuñla dil nola
Şeyḡ-i elemde derd-i gamiyle kebā b olur
24. Nezzā re eylemez ruḡ-ı dildā ra ^(a)ā şıḡā n
Her bir nigehde ḡuşm ile yüz seg ^(a)itā b olur

(19a) tār u pud: tār pud Ü.

(20b) medḡ nice: medḡi nice T. /faşl-ı bā b: faşl u bā b T.

25. Minnet ider mi sâki-i şahbâ-fürüşâ dil
Hûn-ı derûn-ı meclise şahbâ-yı nâb olur

26. Tâtar-ı gânze gâret ider milket-i dili
Böyle kalursa kişver-i kalbüm harâb olur

27. Mümkün mi bir su'al o tend-hûy-ı âfete
'Uşşâk-ı zâre gânzeşi hâzır cevâb olur

28. Efkâr-ı derd-i yâr ile gûş eyle Feyziyâ
Hicrân deminde nâle-i âhum rebâb olur

29. Zînet olunsa gûş kabûle revâ idi
Her bir sözüm cihânda benüm dürr-i nâb olur

30. Oldum cihânda dest-i ber-â verde du'â
Sûz-ı derûn ile çü du'â müstecâb olur

7

Kaşîde Der-Medh-i Defterdâr-ı Mükerrrem Muşafâ Efendi

Mefâ'ilün Fe'ilâ tün Mefâ'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. Cihânda zâhir olup feyz-i luğf-ı bir tâyyı
Müsâfid itdi Hudâ devr-i çarh-ı gerdâ nı

2. Ümîd olur mı bu âyîne-i felek içre
Hele müşâhede olundı rûy-ı şâdâ nı

(28a) derd-i yâr : vaşl-ı yâr T.
7.Ü(8a), T(10a)

3. Vezîde oldı nesîm-i müsâ'id devrân
Gül-i ümîdümüzüñ geldi vaqt-ı handā mî
4. Füsûrde şem'î emel buldı tâbiş-i ikbâl
Olurdu zerresi bir âfitâb-ı rahşā mî
5. Bu şevk ile ele aldıkda kilik-i hoş raqamı
Derûn-ı hâtura geldi şafâ-yı rûhānî
6. Ne hā me zabıt-ı emvāl-i memleket-perver
Ne hā me eyledi ma'mûr mülk-i vîrānî
7. Ne hā me hā me-i (anber nişār-ı rûh-efzā
Alurdu destine lutfiyle ol kerem kāmî
8. Sümeyye mefhar-ı (ālem cenāb-ı defterdār
Nevāziş-i kerem itmekde yokdur akrānî
9. Vekîl-i hāl-i şehen-şāh-ı (ālem-ārādur
Bu resme olsa sezā hā me menkıbet h^vā mî
10. Kerîm-i cism-i haşm hā tem-i sûtüde şiyem
Meh-i sipihr-i kerem âfitâb-ı nūrānî
11. Vezān olursa şabā farı feyz-i lutfundan
Şükûfezār ide ser cümle bāg-ı nîrānî
12. Kemāl-ı lutfunı yād eylese gezend itmez
Der-āğüş eylese pervāne şem'î sūzā mî

- 13.Nesīm-i himmeti farḡ-ı şafādan olsa vezān
İderdi nağme-serā vādi-i neyistānı
- 14.Olurdu şeb-pere luḡfūñla tūtī-i gūya
Kelām-ı luḡfına yek zerre olsa erzānı
- 15.Seḡāb-ı mükremeti der-niṡār-ı feyż olsa
Keff-i kerīmi güher-rīz-i ebr-i nīsānı
- 16.Elinde ḡāmesi bir çeşmesār-ı ab-ı ḡayāt
Fütāde-i ḡam-ı dehre ḡaşā-yı pīrānı
- 17.O denlü çapük u çālākdur elinde kalem
(Ayān olur ser-i mū üzre kalsa cevānı
- 18.Yazar muḡāsebe-yi (alem-i murād itse
Nigāh-ı çeşm-i bütān tayy idince müjgānı
- 19.Elinde ḡāmesi miftāḡ-ı genc-i devletdür
Vücūdudur şeref-efzā-yı mülk-i (Osmānı
- 20.Zamān-ı devlet-i (adlinde mün(adum fitne
Kimesne görmedi devrinde rūy-ı hicrānı
- 21.Giderdi perde-i ḡaflet çekerse nā-bīnā
ḡubār-ı ḡāk reh-i sürme-yi Şifāḡānı
- 22.Kerīm-i kām-verā asmān meh-i kadrā
Sipīhr-i ma(delete mihr-i pertev-efşānı
- 23.Nümūde olmada her dem kelām-ı pākinden
Müşāhede olunur nice luḡf-ı sübhānı

24. Cihānda hāne-i kalb-i (avānız-ı gāmdan
Mu(āf iderdi şudūr itse emr u fermānı
25. Şikeste hātır olan bī-kesāne eyler luṭūf
Nevāziş üzre olur kalb-i nükte sencānı
26. Şikeste beste yapılmakda hāne-i ümmīd
Kemāl-i luṭf ile muḥkem olurdu bünyānı
27. O deñlü teşne lebüm çeşme-sār-ı lūṭfuñdan
Zülāl-i merḥametüñ seyr iderdi (aṭşānı
28. Olurdu kayd-ı hayāt ile mürde-dil zinde
Ṭabīb-i müşfik-i luṭfuñ iderse dermānı
29. Revāc buldı metā(-ı hüner zamanuñda
Bulursa şimdi bulur ehl-i dilde sāmānı
30. Geleydi hātem-i ṭayy (āleme zamānuñda
Bilürdi ne'ydüğünü semt-ı cūd u ihsānı
31. Elimde hāme degil ra'yet-i feşāhatdur
Benem musahḥar iden feyz-i mülk-i(irfānı
32. Nikāt-ı şirüme teslīm olup sened eyler
Geleydi (āleme şimdi zahīr u selmānı
33. Olur mı midḥat-ı zāt-ı şerīfi hiç icrā
Ziyāde eyleye mi kaṭre baḥr-ı (ummānı

24 -T.

27 -T.

(33a) şerīfī hiç : şerīfīni Ü.

34. Vücūd-ı pākini ihātadan cihān içre
Kemāl-i izz ile hıfz ide luḫf-ı ezdānı

8

Kaşīde Der-Sitāyiş-i Vālid-i Merḫūm Şubḫī Ahmed Efendi
'Aleyyir-rahmeti

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Bi-ḫamdi'llah şeref virdi cihāna luḫf-ı Yeẓdānı
Müsā'id eyledi elḫāf-ı Ḥaḫ bu çarḫ-ı gerdānı
2. Cihān bāğına pertev-efgen oldı āfitābāsā
Ṭulū' itdi yine burc-ı şerefden māh-ı rahşānı
3. Gülistān-ı dehrde nā-şüğüfte ḫalmadı ḡonçe
Riyāz-ı 'ālemi pür-zib ḫıldı luḫf-ı Yeẓdānı
4. Şitā eyyāmı gitdi şimdi vaḫt-i nevbahār oldı
Gider şām-ı elem zāhir olunca şubḫ-ı nūrānı
5. Yine bir zāt-ı pāküñ midḫatına eyleyem ('āğāz
İde çün deşt-i medḫinde semend-i ṭab'-ı cevālānı
6. Nice medḫ-i şerifüñ itmeyem ben her zamān pişe
Bañā elḫāf-ı pāküñ ('ālem içre itdüñ erzānı
7. Sümeyye Ḥazret-i Şāh-ı Rüsül Ahmed Efendi kim
Cihānda pāyine itsem revā fersūde pişānı
8. Nesīm-i himmeti olsa vezīde bāğ-ı ḡülzāra
Dıraḫtān bārver-i şüğüfte eylerdi gülistānı

8. Ü(9a), T(11b).

Başlık :-Ü

9. Riyāz-ı rāh-ı izhār ile oldı ser-be-ser tezyīn
Olup neşpüfte güller girye kıldı ebr-i nīsānı
10. Cihānda nāle eyler kimse yokdur devr-i luḫfūñda
İden bülbüldür ancak vird için beyhūde eḫgām
11. Nigāh-ı luḫfuna mazhar olan olur neşāt-efzā
Şarābıyla bir olsa nūş kılmaz cām-ı devrām
12. Nesīm-i himmeti farḫ-ı leḫā fetden vezān olsa
Hemān handān olup kül eyleye çāk-i girībānı
13. Şeb-i ğamda olursa pertev-efzā nūr-ı luḫf ile
Ser-ā-ser maḫv olurdu tābiş-i mihr-i dıraḫşānı
14. Gülistan-ı cihānda nā-şügüfte gonçe-i ümmīd
Anı handān ider bir gün nesīm-i luḫf u iḫsām
15. Nice mümkün senüñ evşāfuñı taḫrīr ide hām mem
Hired vaşf-ı şerīfünde olup tıfl-ı debistām
16. O denlü bezl ider dürr-i güher bu bezm-i (ālemde
Ser-āb eylerdi keff-i cūdi ānuñ baḫr ile kānı
17. Vezān olsa nesīm-i şefḫatuñ ger farḫ-ı luḫfundan
Ser-ā-ser naḫme-pīrā eyleye deşt-i neyistām
18. Benem ol şā(ır-i yektā ger itsem medḫine (āḫāz
Hezār-ah-ı dil-i bi-şavt iderdi (andelībānı

19. Benem ol şā'ir-i sihr - āferīn eş'ār-ı pākümle
Kelāmunla iderdim mest şīr-i nükte-sencānı
20. Olup ğavvā's baħr-ı tab'uma fikr-i hayālātum
Leāl-i nazmumuñ hep cümle şā'ir oldı hayrām
21. Benem ol şā'ir-i hōşiece kim vaşf eyleyüp zātın
Mişāl-i mey iderdi mest her dem ehl-i 'irfānı
22. İderdi pür güherle habīb-i çarħ tab'-ı çalākum
Hemāndem ber-gef itsem şevķ ile kilik-i dūr-efşānı
23. Revā eylerse murğ-ı tab'umı perverde ihsanuñ
Olurdi perveriş kand ile tuğ-i-i suhandānı
24. Benem eş'āruma mānend olur mı şīr-i ħussādun
Hotan āħūsuna beñzer mi hiç hūk-ı beyābānı
25. Eger ğūş eylese bu matla'-ı meclisde mey-nūsān
İderdi mest-i şahbā gibi cümle ehl-i 'irfānı
26. Görenler sāğar-ı mey içre aks-ı rüy-ı cānānı
Şanurlar cūybāre düşdi berk-i verd-i handānı
27. O şūhuñ nūk-ı müjgāniyle cismüm şerħa-ber-şerħa
'Azāb-ı dūzaha mānend olurdi nār-ı hicrānı
28. Şeh-i mülk-i melāħatdūr vefā emr-i muħāl oldı
Periāsā ider da'im rübūde 'akl-ı insānı

29. Nice seyr eylesün yāruñ cemālin (āşık-ı bi-dil
Sehāb-ı zūlf-i mestūr eylemiş ol māh-ı tābānı
30. Dimāğ-ı h^vāhişün eyler mu(atta(āşıkun dilber
Nesīm ile perīşān olsa zūlf-i (anber-efşānı
31. Hayālı-i tābiş-i ruhsār-ı la(ı-i yār ile (uşşāk
Revādur dem-be-dem giryān olursa çeşm-i mestānı
32. Sezā fersūde itsem çeşm ü rüy-ı küy-ı dilberde
O şūhuñ hāk-pāy-i Feyziyā kuhl-i Şifāhānı
33. Nedür tatvīle bā(ıs şimdi hengām-ı du(ā geldi
Senādur çünkü dāb-ı şā(ırān söz buldı pāyānı
34. Senüñ medh-i şerīfüñ oldu baña her zamān pīşe
Semend-i tab(a lāyıkdur ide çarh üzre cevlanı
35. Benem ol rehber ü vādī-i irfān-ı ma(āni kim
Nice harlar geçemez esb-i tab(um ala meydānı
36. Dükenmez her ne deñlü bezl iderse fikr-i endişem
Derün-ı hātırum gencīne-i esrār-ı rühānı
37. Bulur mı midhat-ı zāt-ı şerīfüñ vaqt-ı encāmı
Nice vaşf eylesün bir katre zirā baħr-ı (ummānı
38. Hudā efzūn ile (ömrini (azz u hem sa(ādetle
Bu dehrüñ nitekim devr ide mihr-i pertev-efşānı
39. İlahī haşre dek tāb-ā ver olsun necm-i ikbālī
Fürüg-ı pertev-i hurşīd gibi ola nūrānı

(32a) itsem çeşm ü rüy-ı : itsem rüy-ı çeşm-i Ü.

(36a) Dükenmez her : Dükenmez de Ü.

40. Vücūd-ı pākini hıfz eylesün Mevlā haṭālardan
Dü 'ālemde sañ a olsun Hudā'nuñ luṭf-ı erzānī

9

Kaşīde Der Sītāyīş-i Vezīr Rūşen - Zahīr Kapūdān
İbrāhim Pāşā

Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilün)

1. Ğazān mübārek ola ey vezīr-ī pāk-i nejād
Muvaffak eyledi Hakka Cenāb-ı Rabb-ı İbād
2. Suvār olunca hemān çekdirīye sultānum
Nümūde āyine-i dilde oldı rüy-ı cihād
3. Ne çekdirī ki mişāl-i niheng-i deryāda
Gören sanur iki 'anḳā olunca bāl-ı güşād
4. Görüp hırāmeni başderde-i hümāyūnuñ
'Adüv-i dīn-i mübin olur emrine münḳād
5. Müzeyyen oldı derūnında top-ı ejder-i ser
İder memālik-i a'dā-yı şübhe yok berbād
6. Sütūn-ı ḳāmet-i dilber gibi ser-āmeddür
Esīr olurdu anı görse merdüm-i āzād

9. Ü(10b), T(13b).

Başlık. T : Kaşīde Der - vaşf-ı Vezīr Fikrüm Kapūdān... Ü.
El-Hāc İbrāhim Pāşā Ü.

7. Yeter añ a bu sa'adet bu dār-ı dünyā da
Suvār ola añ a çün böyle bir ferişte nihād
8. Vezīr-i pāk-i dilā eşfā -i melek-sīmā
Vücūd-ı pāk idür eḥḥak güzide-i efrād
9. Vezāretiyle kapudan olurca bā -iclāl
Derūn u dilde 'ayān oldu inşirāḥ fu ā d
10. Bugüne yazdılar elķā b-ı levh-i taḥrīre
Müşīr-i eḥham u düstūr aşaf-ı isti'dād
11. Nigā h-ı luḥf u keremle olur girā n- kıymet
Mişāl-i la'li ziyā - bahş tişe ü ḥaddād
12. Şükūfe -zār olur bir nazarda vā di-i ğam
Nigā h-ı merḥamet itsüñ olurdu ḥuld-ā bād
13. Cihā nı nazra-ı evvelde seyr iderdi eger
Ġubār-ı ḥāk-ı rehiñ çekse kūr-ı mā der-zād
14. Bir zede vaşf idelüm baḥt-ı nā -besā mā nī
Muḥā lefet idiyor eylemedi terk-i 'inād
15. Benem o reh-rev-i vā dī -i ğam u muḥannes
Muḥāl çekdigüm ālām u miḥnet-i ta'dād
16. Ḥisā b olsa eger pek de biri emr-i muḥāl
Meger kim eyleyem ā nuñ ulū funı ā ḥād

17. Müsā' id olmadı bahtum benüm temāşā dur
Gam u firāķ ile gülistānda eyledüm dilşā d
18. Açıldı gönçe-i maksūdı herkesün bende
Hezā rveş bu gülistānda eyledüm feryā d
19. Hezār bendeleri buldı hayli neşv ü nemā
(Aceb mi bārver olsa bu günde nahl-ı murā d
20. Ne bir mededres olur kimse var dil-i zārā
Sezā mı kūşe-i miñnetde ben kalam nāşā d
21. Hele mülā haza kıl terk olur mı sulţā num
Ezelden olmuş idim lutfüñ a hele mu'tad
22. Nice niyaz ile pişkopos h^vā cesi olup
Ne güne şey idügün anda görmedüm irā d
23. Su'āl idüñ hele bir kere var mı irādı
Ben eyledüm bu huşūşa halifemi işhā d
24. Bir eyü mansıb ile ben çerā g-ı hā suñ olup
Ümīd bu diyeler müjdeler mübā rek bād
25. İderdi gūş dile böylece bir peyām laţīf
İderse nutķ-i hayāt uruñ eger imdā d
26. Vezīde olsa eger zerrece nesīm-i kerem
Olurdu Feyzī hemān gönçe-i ümīd gūşā d

19 ↔ 20 (Bu beyitler iki nüshada yer değiştirmiş)

(21b) lutfüñ a : lutfüñ T.

(25a) iderdi : irdi Ü.

27. Du(aya başla t̄ir-ī h̄ā k sitā nında
Sañ a da luř ider ol ā řa f-ı kerem mu(t̄ā d
28. Ser̄ir (izz u sa(ā detde z̄ā tı ola muk̄im
Mu(ammer eyleye da) im Cenā b-ı Rabb-i Cevā d
29. Nitekim devr ide mihr bu eyvā nı
Ser̄iri (izz u sa(ā detde o'a (ömri ziyā d

10

Kaşı de Der-Vaşf-ı Vez̄ir-i Mükerrrem Kařudā n El-Hā cc
İbrā h̄im Pā řā

Mefā (ilün Mefā (ilün Mefā (ilün Mefā (ilün

1. Bahā r oldu göñ ül gül gülsitā n-ı hā let efzā ya
řükū fiyle müzeyyen oldu (ā lem var temā řā ya
2. Zemī n-i gülsitā nda cilve-endaz oldu (anber b̄
Buřur-ı meryemi gösterdi kendün gökde (īsā 'ya
3. Aceb mi lā le s̄nbul dā ğ-ı zahmın ā řikā r itse
Benefşe řā met-i h̄am-geřte (arż eylerdi dünyā ya
4. Degil beyh̄ude zā r-ı b̄lb̄l̄üñ bu gülsitā n içre
Hezā rā n itmede arz-ı muřabbet vird-i ra'nā ya
5. Bu vaşt-ı nevbahā r-ı ta'ne - endā z olsa řā yeste
Yine zerrī n řadeř bezm-i çemende cā m-ı mī nā ya

10. Ü(11b), T(14b)

Başlık : Der - medh -i Vez̄ir-i T.

6. Zemīn-i gülşene teşrīf ider bir āşaf-ı zī-şān
Nümāyān kıldı çetrüñ yāsemīn asmān-ı nisāya
7. Ne āşaf-ı (aql ol rüşd-i kāmīl merd-i deryādan
Olur mebzul hān-ı luḫfi hep aḫā vü ednāya
8. Cenāb-ı Kaḫudan El-ḫācc İbrāhīm Pāşā kim
Vücūd-ı pāki māḫz-ı luḫfi ḫaḫdur dār-ı dūnyāya
9. Cerāğ-ı ḫāşşı çoḫdur hem (aḫā vü cūd-ı (ālīdür
Peşeng u Keyḫubād u Hüsrev-i Cemşīd u Dārā'ya
10. Olurdi kūh pür-temkīn bir geştī-i bī-pervā
Eger cārī olursa baḫr-ı luḫfi kūh u şaḫrāya
11. Kerīmā āşafā rüşen-i dilā mihr-i cihān-ārā
İder bir zerre luḫfuñ tañeler mihr-i mücellāya
12. Ne ḫāletdür kime ḫālim disem olur tılısm-ı sāz
Elem çekme deyü eyler ḫavāle rüz-ı ferdāya
13. Şikest itmiş inānın vādi-i ğamda ider cilve
Semend-i bahtum hiç uğramaz rāh-ı müdārāya
14. (İlācı nuḫḫ-ı pākindendür ancak ğayri şübhem yok
Ben oldım ol ḫadar cūyında dārū-yı müdārāya
15. Olanlar neş'e-yāb-ı cām-ı luḫfi bezm-i iḫsānıñ
Atardı seng-i tañi dem-be-dem cām-ı muşaffāya

16. Bir iki def'adur 'arz itdim ahvāl ser-i encāmı
Müsā'id olmadı bahtımı dil nā-çār-ı şeydāya
17. Bu demlerde gireydi destüme bahtum girîbānı
Girerdüm 'arzu-ḥāle dergeh-i pāşā-yı dānāya
18. Nice şekvāya āğāz itmeyen bu baht-ı nā-mes'ūd
Beni itmedi mālik hayf bir esb-i sebük pāya
19. Egerçi var bir esb-i bî-bedel haylî temāşādur
Ne dem 'azm eylese za'fiyle batmaz cismi deryāya
20. Añ a nisbet gedānıñ bārgîr-i fîl-i meyyitdür
Kemāl-i za'file mişli bunuñ gelmedi dünyāya
21. İderdi serfirū dā'im tefekkür üzredür kārı
Şi'ri fikr iderse uğramışdur hāl-i hūlyāya
22. Rikābiyle nedeñlü zaḥm-zen olmada gūş itmez
İder nā'şir o denlü çarb olunsa seng-i hārāya
23. Anuñ pergālāsā pāyı dā'im inḥirāf üzre
Süvār olmaḵ ne mümkün böyle bir esb-i fūrū-māye
24. İcāze-i taviliyle virilse rağbet itmezler
Kim olur bu müşābeh hāne-i meşrūteāsāya
25. Bisāṭ-ı sāde ile bir mükemmel esb-i hōş reftār
Olur ihsān düşme çāh-ı fikr-i miḥnet-efzāya
26. Olaydı Feyzî mālik bir kemiyyet pāk-i sulṭānum
'Acayib cilveler seyr itdirürdi çeşm-i a'dāya

(16b) nā-çār-ı şeydāya : nā-çār u şeydāya T.

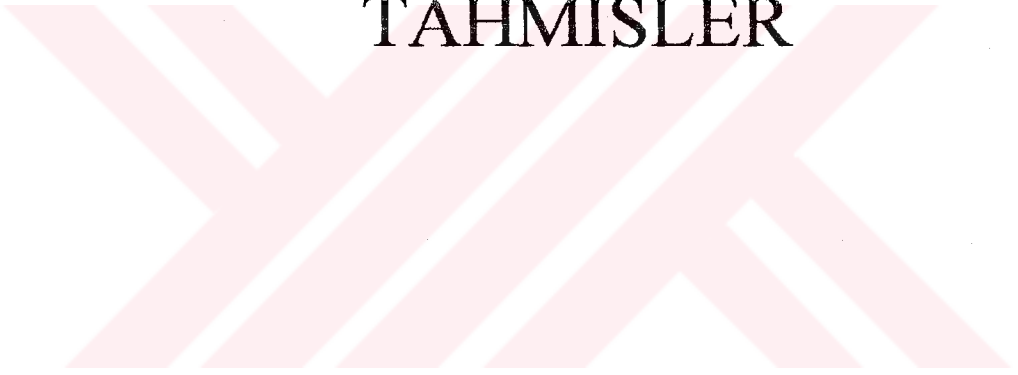
(23a) pergāl-āsā : pür-kār T.

(26b) seyr itdirürdi : seyr itdürirdi T.

27. Vücūduñ hifz̄ ide Mevlā muʿammer eyleye dā'im
Ricā muz bu Cenāb-ı Hāzret-i Barī Teʿālāya

TAHMİSLER

Tahmîs Be-gazel Vālid-i Merhūm Şubhî Ahmed Efendi
Rahmetu'l-lahi (Aleyh

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. Ğam-ı aşkun ile māh-ı münevver dāğ-ber-dildür
Fırāķ-ı (ā rızuñ la mihr-i hā ver dāğ-ber-dildür
Hayā l-i tā beş-i rūyunla diller dāğ-ber-dildür
Cemā lüñ pertevindür māh-ı enver dāğ-ber-dildür
Hayā l-i hā lüñ ile müşğ - ezfer dāğ-ber-dildir
2. Ğamuñ la (aşkuñ ey māh-ı tal'at oldılar bīmār
Olur şahbā -yı vaşluñ la devā -yı (aşık-ı nā çār
Nice dāğ olmasun sūz-ı ruhuñ la sīnede her bāz
İder havf-ı ruhuñ la geh husūf gehi kūsūf izhār
Sipihri-ı kīne-cū hemvāre yer yer dāğ-ber-dildir
3. Şehā ā mā de meclis mey ile sāğārla sākiyle
Sezā mestā ne olsam cām-ı la'lüñ iftirākiyle
Revā dilsūhte olur ise rūyuñ iştiyākiyle
Degildür hāle-i ruhsār serer bā-şekk fırākiyle
Hemīşe lā leveş hūrşīd-i hā ver dāğ-ber-dildür
4. Göñül mestā ne yād-ı cām-ı la'l-i hūşkvāruñ la
Siyeh mest-i cünūnum turre-i (anber-nişāruñ la
Göñül pür-sūhte dürr-i fikr-i rūy-ı tābdāruñ la
Hayā l-i (ā rızüñ le sūziş-i tāb-ı izāruñ la
Degildür mihr ü meh çarh-ı sistemger dāğ-ber-dildür

1 Ü(12a), T(15b).

Başlık Ü. : Gazel-i vālid-i Merhūm Şubhî Efendi Tahmîs-i Feyzî T

(1b) mihr-i hā ver : mihr-i hā ver
(3e) hūrşīd-i hāver : hūrşīd-i hāver ü.

5. Ğam-ı aşkuñ la cānā meclis-i mey oldı āmāde
Nümāyān oldı sāġar deşt-i sākı-i dilārāda
Hevā-yı aşkuñ ile çūşa geldi ey peri-yi bāde
Ĥabābāsā degildür ebleh-i eṫrāf-ı şahbāde
Hiras-ı fitne-i la'lüñ le sāġar dāġ-ber-dildür
6. Yemm-i ṫab'uñ dan itdün aleme bezl-i güher Şubḫī
Ziyā ver nūr-ı nazmuñ la olup şem-i hüner Şubḫī
Bulunca Feyzī-veş şa'ir felekde çok döner Şubḫī
Cebīn-i āteşüni vaşfına āġāz ider Şubḫī
Fezā-yı güft-gūda çok sühanver dāġ-ber-dildür

2

Ğazel-i Nābī Tahmīs-i Feyzī

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fe'ilā tün) (Fā'lün)

1. Bāde-i la'l-i leb-i yār ile mestāne idük
Bāde-nuş olmada leb bir leb-i peymāne idük
Fikret-i ṫurre-i dildārla dīvāne idük
Bir zamān biz dahı hem-şoḫbet-i cānāna idük
Gülüne bülbül idük şem'üne pervāne idük
2. Oldı dil cām-ı mey-i vuşlat-ı yāre şāyān
Hem murad üzre idi gerduş-ı çarḫ-ı devrān
Bezm-i vuşlatda revādur ben olursam ḫandān
Şimdi bir aksidür aḫvāl-i vişāl-i hierān
Vaşluña maḫrem idük ḫicrüne bigāne idük

3. Nūr-ı ruhsār-ı pür-envārına gōñlüm müştāk
 Āh u zārümle şadā bahş-ı sipihrüne tāk
 Ey perī cevrden azürde degildür uşşāk
 İtdi hüşyār bizi neşve-i ma'cün-ı firāk
 Nev-bahāruñ ki luftiyle dīvāne idük
4. Kūçe-i ğamda dilā aşk ile bīmār olduk
 Gerçi üftāde-i çah-ı ğam-ı dildār olduk
 Neçe dem mest-i mey-i la'l-i leb-i yār olduk
 Şimdi hanyāze-i hicrāna giriftār olduk
 Bir zamān mey-kede-i kurbda mestāne idük
5. Hār-ı cevriyle olup āşıkā rūy-i gül-i telh
 Feyziyā hār-ı elem itdi dil-i bülbül-i telh
 Şebb-i hicrānda olur cām-ı muhabbet mili telh
 Nābiyā sāki-i çarh eyledi kām-ı dili telh
 Bir zamān gerçi ki leb bir leb-i peymāne idük

3

Ġazel-i Merhūm Behcetī Çelebi Tahmīs-i Feyzī

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

1. Za'il olmaz dīdeden cānā hayāl-i vuşlatuñ
 Devr-i uşşākuñ adū oldu sezā-yı şohbetüñ
 Nüş iderdüm her zamān cām-ı şarāb-ı firkatuñ
 Dīdemüzden gitmez oldu reng-i rūy-ı talkuñ
 Bülbül-i nālānı sūz ol gülsitāñ-ı Behcetüñ
2. Vaşlını eyle sezā sen āşık-ı ğam pervere
 La'l-i nābuñ görse idüm meylider mi götüre
 Gālib oldu būy-ı müşg-efşan-ı şahbā anbere

Huşıyā ruñ tā bı yoꝑmuş çeşm-i haşem dilbere
Şimdi bildüm ben senüñ ey bā de kadar kıymetüñ

3. Hayli dem derd ü gam-ı miñnet-fezā ñı bilmedüm
Bā de imiş derd ki ey dil devañı bilmedüm
Şanma bu neşve fezā olan şafā ñı bilmedüm
Çekmeyince neşve mu'cize-nümā ñı bilmedüm
Cā n bağışlarmış meger kim mürdeye keyfiyyetüñ
4. Cā m-ı la'lünle dil-i uşşak-ı eyle feyz-yā b
Oldı kenā n-ı gama ey şū h-ı nūr-ı mā h-tā b
Mest olurdum yā d-ı la'lünle eger nū ş itsem ā b
Sā kıyā cā m-ı lebüñ den eyle luţf it neşve-yā b
Ser-girā n itdi beni şahbā -yı bezm-i firķatuñ
5. Feyzī -i zā r-ı sezā -yı bezm-i vuşlat eylemez
Ol perī uşşak ile bir lahza şoĥbet eylemez
Zerrece derd-i dil-i nā çā re şevķat eylemez
Behcetī bī -tā bdur gamzeñ le ülfet eylemez
Cā nın al ol bī -dile cevri eylemekse niyyetüñ

GAZELLER

1

İbtidā -i Ğazeliyā tdur Elif

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Sezā dur nā le eylerse göñül cānā hezārāsā
Melā hat gülsitā nına ruḥuñ dur bir gül-i ra^{(nā}
2. Hemān şem eyleyen Mecnun olur ey leyli-i hüsnüm
Dimāğ-ı h^{vā}hişümde büy-i zülfüñ ^{(anber-i sārā}
3. Kıyā ma gelsüñ ey meh-rū olur aşup rüstā hayz
Belā -ender-belā dur ^{(ā}leme ol ^{(ā}met-i bālā
4. Sezā deşinde sā ğar olsa mir^{(ā}t-ı şafā sākī
Oludı ebkem-i ğam görse ā nı tūti-i gūyā
5. Beni sākī nigah kemter-i güle neşve-yā b eyle
Miyā n-ı bezm-i meyde olmayum mihnet-keş-i şabhā
6. Benem ol gūte-h^{vā}ar-ı lücce-i baḥr-ı muḥabbet kim
Revā dur eşk-i çeşmümle olursa ā şinā dur yā
7. Şekīb-i ^{(aşk} mümkün mi bañ a ben sā ḥa-i ğamd
Semend-i şabrımuñ Feyzī ^{(inā}nın eyledüm irḥā

2

Mef^{(ū}lü Fā^{(ilā}tü Mefā^{(ī}lü Fā^{(ī}lün

1. Hāl-i siyeh olur mı ruḥ-ı yārdan cüdā
Hindū -yı ā teşin olamaz nārdan cüdā

1. Ü(14b), T(18b)

Başlık :-Ü

2. Ü(14b), T(18b)

2. Dilber haṭ-ā ver oldı fiḡā nuñ hezā rveş
Gülşende gül olur mı dilā hārdan cüdā
3. Tā b-ı ruhiyle ṭurreleri çīn çīn olur
Küncine zā r-ı ḥüsni degil mārdan cüdā
4. Her şā m hıcre irmede şubḥ-ı şafā henüz
Haṭṭa siyā huñ ruḥsārdan cüdā
5. Feyzī-i zā r nice nasīhat-pezir olur
Mihnet olur mı ā şıḳ-ı nā çārdan cüdā

3

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

1. ā şıḳa ne ḡamze-i cā nā na olmaz ā şinā
Mest-i cām nāzla dī vā ne olmaz ā şinā
2. Rind-i mey-keş-yā r olur mı z ā hid-i hūdbīne çūn
Sübḥa-i sālūs ile peymā ne olmaz ā şinā
3. Dā hil itme zā hidi bu meclis-i ırfā ndur
Sā ḳiyā dünyā da hiç bī ḡā ne olmaz ā şinā
4. Cismini ifnā ider nā r-ı ḡam u hicrā n ile
Şem-i ruḥsā ra nice pervā ne olmaz ā şinā
5. Şāhid-i şahbā nuñ ey Feyzī ne mümkün midḥatı
Maḥv olur ḳatre-i yem ımmā na olmaz ā şinā

3. Ü(15a), T(19a)

(2a) meykeşy ā r : meykeşb ā r T.

4

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

1. Kūçe-i dilber cihanda şahın-ı gülşendür baña
Ben hezāram gülsitān bir cāy-ı şīvendür baña
2. Eşk-i tūfān āşinā teskīn ider mi dem-be-dem
Sūz-i aşkunla gönül pür-tāb-ı külhndür baña
3. Aşka cevri eyledün ağyāra kıldun iltifat
Bu cefālar da zamān ey şūh sendendür baña
4. Nūr-pāş-ı ārizun fikreyle lemān olmada
Her şeb tārik-i miñnet rüz-ı rüşendür baña
5. Ehl-i dil Feyz-i pesend itse sezā eşār ile
Şirūmi sihr eylemek maşūş bir fendür baña

5

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Olur cānā derūnda fikr-i la'lünle neler peydā
Feşān olsa sirişküm dideden eyler güher peydā
2. Şeb-i tārik-i ğamda kaldı dil zūfün hevāsiyle
Aceb mi olmasa şubh-ı ümīde bir seher peydā
3. Felek ol deñlü māniğ oldı nerm-i işrete ey dil
Eger deni-i ğama mey olur derd-i ser-i peydā

4. Ü(15a), T(19a)

5. Ü(15a), T(19b)

4. Sem̄m-ı ğamdan oldu huşk-bāri dehr-i gülşene
İderdi gerçi eşk-i cūyibārum bir şecer peydā
5. Meānī-i baħrına ğavvāş olan şimdi benem Feyzī
İdersem cüst ü cū tabum dūr ü gevher ider peydā

6

Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün Mefā'ılün

1. Kemāl-i ḥasretüñle dīdede girdāb-ı hūn peydā
Olurdu ah idersem cūş-ı hūn-āb-ı derūn peydā
2. Figān-ı ney olur dembeste cāna sūziş-i ğamdan
Olunca bezm-i meyde nāle-i cism-i zebūn peydā
3. Nigāh eylerse leyl-i zūlfünüñ her tārna (uşşāk
Olur Mecnūnveş (āşıklarūñda çok cünūn peydā
4. Derūnum pāre pāre ey perī tīg-i nigāhuñla
(Aceb mi olsa eşk-i dīde-i ter la'l-i kün peydā
5. İderdüm Kūh-kenveş tīşe-i āhumla vīrāne
Olursa vādi-i ğamda hezārān bī-sütūn peydā
6. Mūsā'id rüzgāra irmedi bu baħr-ı mevc-engiz
İderdi Feyzī keştī-i ümmīdüm sernigūn peydā

7

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Olurdu dāfi⁽ⁱ gerd-i kudūret sāgar-ı şahbā
Gider fersā-yı mir^{(ā}t-ı tabi^{(at} sāgar-ı şahbā
2. Nola mānend-i sübhā zāhidā devr olmasa elden
Bulupdur dest-i mīnū-şānda hürmet sāgar-ı şahbā
3. Şeb-i tārīk-i bezme pertev-endāz olsa şāyeste
Fürūg-efrūz māh-ı şām-ı şoḥbet sāgar-ı şahbā
4. Hezārāsā olur mey-nūş olanlar nağme güzīrā
Gül-i būy-āver-i gülzār-ı işret sāgar-ı şahbā
5. Şu^{(ā}ından olurdu Feyzī çeşm-i meykeşān hayra
Fürūzān āf-tāb-ı evc-i rifat sāgar-ı şahbā

8

Mef^{(ū}lū Fā^{(il}ātū Mefā^{(ī}lū Fā^{(ī}lün

1. Göñlüm olalı miḥmet-i cānānā āşinā
Derd-i derūnum olmadı dermāna āşinā
2. Uşşak -ı zār düşmez idi nār-ı firḳata
Şem⁽ⁱ ruḥuñla olmasa pervāne āşinā
3. Nūş eylemekde bāde-i gülfām rind-i aşk
Zāhid olalı sübhā-i mercāna āşinā

7. Ü(15b), T(20a)

8. Ü(16a), T(20a)

4. Kā bül mi şaydıñ uz mehde ā vā re murg veş
Ol evc-i nāz u işve degil lā ne ā şinā
5. Ağyār kīne h^vā hla ülfet olur mı hiç
Feyzī cihānda ola mı bīgā ne ā şinā

-Harfū'l-Bā

9

Mefā'īlün Fe'īlātün Mefā'īlün Fe'īlün
(Fā'lün)

1. Ruḥuñ dan oldı şanursın fūrūg-yā b şarā b
Kızardı la'l-i lebüñ den idüp hicā b şarā b
2. Tefekkür-i mey-i la'lüñ le meclisi ğamda
Nedeñ lü nüş ider isem olurdu ā b şarā b
3. Düşünce cām-ı meye 'aks-i lem'a-yı rūyuñ
Anuñ la meclis-i 'işretde buldı tā b şarā b
4. Kadeḥ du'asını pīr-i muġāndan ezberle
Murīd-i meykede ol vird idin şarā b şarā b
5. Cihānda sāḳi-i devrāna minnetüm yokdur
Cigerle hūn dilüm Feyziyā kebā b şarā b

10

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. Temeyyül ol perīye bu dil-i bī-pākdandur hep
Figānum şimdi meger ğamze-i çālākdandur hep

9. Ü(16a), T(20b).

10. Ü(16a), T(20b).

2. Şehā gūş eyle fikrdür derdüñle degil nā lā n
Hezā rā sā bu nağme gülşen-i idrā kdandur
3. Ben ol üftā de-i çā h-ı ğā m-ı hicrā n-ı dil-dā ram
Bu derde mübtelā olmak dil-i şad-çā kdandur hep
4. Çimenzā r ile (ā lem pür olur bā rā n revā n olsa
Haṭ-ā ver olması bu dī de-i nem-nā kdandur hep
5. ~~Hayā l-i fikr-i dendā nuñla Feyzī dūr-nişā r olmuş~~
Bu dürr-i şīr-i pā küm gene-i tab(-ı pā kdandur

11

Mef'ū lü Fā 'ilā tü Mefā 'ilü Fā 'ilün

1. Geldi tamam gerdişe peymā ne rū z u şeb
Nūş eyle bā de bezmde rindā ne rū z u şeb
2. Fikr-i leb ile ol meh-i hurş ī d ṭulu'atun
Eflā ka çıkdı nā le-i mestā ne rū z u şeb
3. Setr itmeseydi (ā rızını zūlf-i per-hā mı
Dil-dū şum idi miḥnet u hicrā na rū z u şeb
4. Haṭ gülmeñ ile rū yına eksilmedi henüz
Dilden üm ī d-i vuşlat-ı cā nā na rū z u şeb
5. Tā b-ā ver-i ruḥun göreli Feyzī ol mehün
Dil bende oldı zūlf-i per ī şā na rū z u şeb

---

¹¹ Ü (16b), T (21a)

- Harfū't-Tā -

12

Mef'ülü Mefā'ilü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Çeşm-i siyehüm oldı füsünkār-ı maḥabbet
(Akl-ı küll olur görse giriftār-ı maḥabbet
2. Teskî nide mümkün mi anı eşk-i demālūd
Pür-sūhte itdi tenümüz nār-ı maḥabbet
3. Günden güne germ-ülfet olup aşk-ı cihānsun
Gönlümde füzün olmada āsār-ı maḥabbet
4. Teshir ider uşşakımı ol şüh-ı cefā-cū
Tāb-āver olur dillere hür-bār-ı maḥabbet
5. Pür-şerḥa tenüm sūziş-i ḥasret ile Feyzî
Zeyn itmededir cismümi gülzār-ı maḥabbet

13

Mef'ülü Mefā'ilü Mefā'ilü Fā'ülün

1. Geldikce hemān nāz ila reftāre oḳāmet
Dünyāyı tutar fitne-i gavgā-yı kıyāmet

---

¹² Ü (16b), T (21a)

¹³ Ü (16b), T (21b)

2. Ben hanekah-ı meykedede şimdi mürî dem
Şā yeste bañ a pîr-i muğā n eylese himmet
3. Ey hūr-likā hā lümi (arż itmek olur mı
Ol ğamze bañ a zerre kadar virmedi ruḥşat
4. Elbette humā r-ı ğam-ı hicrā nı çeker dil
Nūş eyledi peymā ne-i şahbā -yı maḥabbet
5. Şā yeste-i vaşl ola mı (uşşā k-ı ğam-ālūd
Feyzî gibi üftā de-i çā h-ı ğam-ı miḥnet

14

Fā (ilā tün Fā (ilā tün Fā (ilā tün Fā (ilün

1. İtmesün tek zülf-i yā ri (anber-efşā nı şikest
Eylesün mıkraz-ı hicri rişte-i cā nı şikest
2. İtmese şemşîr-i (aşk ile dil-i cā nı şikest
Eylesün ol mā h-ı dü-pîvend-i hicrā nı şikest
3. Sāha -i ğamda cilve ne mümkün rā m ola
Çarḥ itmişdür zamā n-ı esb-i iḥsā nı şikest
4. Kūh-kenveş bî-sütūnda tîşe-i ā hum ider
Vā dî-i ğamda neçe gide beyā bā nı şikest
5. Neşve-yā b it meyle sākî (ākıbet gerdūn dūn
Seng-i miḥnetle ider bu cā m-ı raḥşā nı şikest

6. Sañ a te)ş̄ir eyler ā hı baħr-ı ğamda ey felek
Eyledüñ fülk-i dil-i Feyzî-i nālām şikest

- Harfû's-Sā -

15

Mefā'ilün Ferlātün Mefā'īlün Fe'jilün
(Fā'ılün)

1. Fiğā numa haṭ -ı ruhsār-ı yārdur bā'is
Hezār-ı nā leye faşl-ı bahārdur bā'is
2. Dil-i fütā demüz eşkeşte esb-i nāzı ile
Bu pāymā le ol şehsuvārdur bā'is
3. Müdām nūş iderdüm bāde-i yād-ı la'liyle
Bu neş'eme mey-i la'l-i nigārdur bā'is
4. Vişā le bülbül-i şayeste kılmaduñ ey gül
Hazān irişmeye āh-ı hezārdur bā'is
5. Egerçi mu'cize gūyem bu 'aşrda Feyzî
Bu pāk-lehceme medh-i ğudārdur bā'is

- Harfû'l-Cīm -

16

Mef'ülü Fā'ilātü Mefā'īlü Fā'ülün

1. Dudub hūr-ı āhile te)ş̄ir olur mı hiç
Bu şebde ol perī bañ a tesh̄ir olur mı hiç

15. Ü(17a), T(22a)

16. Ü(17a), T(22a)

2. Ahvāli şerha olsa ser-i mūyumuz kalem
Metin kenā r-ı aşk ile tahrīr olur mı hiç
3. İtdi şikeste seng-i ğam-ı şīşe-i dili
Bir dil yıķıla bir dahı ta(m)ir olur mı hiç
4. H^vā b-ı hayāl içinde görüp yā ri vaķā
Yārūñ tarā vet-i ruh-ı ta(b)ir olur mı hiç
5. Bu nev-zemīnūñe yine sad-ā ferīn senūñ
Feyzī bu şīr-i pākine tanzīr olur mı hiç

17

Fe(ilā tūn Fe(ilā tūn Fe(īlā tūn Fe(īlūn
(Fā (ilā tūn) (Fā (lūn)

1. (A şīķ-ı derd-keşūñ neng nedür bilmez hiç
Murğ-ı bā ğ-ı elem ā heng nedür bilmez hiç
2. Pertev-i (aks-i ruh-ı yār hüveyda oldı
Şā f-ı mir(at-ı dilüm jeng nedür bilmez hiç
3. Kānd-ı la(l-i lebüñe meyl ider olur gūyā
Tūti-i dil-i kafes neng nedür bilmez hiç
4. Mest-i şahbā -yı lebüñ (aşīķuñ ey şūh-ı cefa
Bezm-i ğamda mey-i gül-reng nedür bilmez hiç
5. Feyzī hayret-zede-i nakş-ı ruh-ı dilberdür
Şūret-i mā nī-i erjeng nedür bilmez hiç

4. olur mı hiç : olur olur mı hiç T.

17. Ü(17a), T(22b)

(1b) Murğ-ı bā ğ: Murğ-ı bā m-ı T.

- Harfû'l Hâ -

18

Mef'ûlü Fā'ilā tü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Gülzā ra nefha eyledi efşan nesīm-i şubḥ
Gülşende kıldı gonçe-i handā n nesīm-i şubḥ
2. Oldı vezī de gülşene ol demde lā lenüñ
Dā ğ-ı derū nun itdi nümā yan nesīm-i şubḥ
3. Anber-feşan olursa revā dur dimā guma
Zülfün o şū huñ itdi perī şan nesīm-i şubḥ
4. Ol şū ḥ bū y-ı zülf ile yā d eylemiş gibi
Eylerdi bū y-ı anber-i rī zā n nesīm-i şubḥ
5. Şandum götürdi Feyzī -i peyā m-ı vaşlı yā r
Bā ğa ne dem ki esdi şitā -bā n nesīm-i şubḥ

19

Mef'ûlü Fā'ilā tü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Kū yından ol mehüñ ki vezā ndur nesīm-i şubḥ
Bīmā r-ı aşka rā ḥat-ı cā ndur nesīm-i şubḥ
2. Müşg-rī z-i zülf-i yā ra perī şanlık eylemiş
Zī rā dimā ğa bū y-ı feşā ndur nesīm-i şubḥ
3. Leylī -i zülf-i dilbere meyl eylemiş gezer
Mā 'nend-i Qays ḥayli zamandur nesīm-i şubḥ

18. Ü(17b), T(22b).

19. Ü(17b), T(23a)

4. Oldı hayā t-bahş-ı dil-i zā ra nefhası
Zā hit-resā n-ı derd-keşāndur nes ī m-i şubh
5. Mümkin mi beste olmaya dil zülf-i dilbere
Dildā de-kā ne müşg-resā ndur nes ī m-i şubh

20

Mefā' ilün Fe'ilā tün Mefā' ilün Fe'ilün
(Fā' lün)

1. Üm ī d-i vaşl ile 'uşşak-ı b ī -dil ā n güst ā h
Şarā b-ı 'aşk-ı bütā n ile mest olan güst ā h
2. Der ī de dā men-ī Yū suf yed-ī Zelih ā 'dan
Açar mı rā zım olsa 'ā şık ā n güst ā h
3. Dil oldı beste-i zülfün olurdu pūr-tab ā
İder naz ā re mi 'uşşaka her zaman güst ā h
4. Şeh ā bu ā h-ı derū numdan olma renc ī de
Hevā yı vaşl ile oldı dil ile cā n güst ā h
5. Çar ī n-i vuşlat olur mı hiç 'aşk-ı maħcū b
Viş ā le t ā lib olup Eeyz ī ol hemā n güst ā h

Harfū'd-Dā l

21

Mefā' ī lün Mefā' ī lün Mefā' ī lün Mefā' ī lün

1. Ruhudur lem'ar ī z ey dilsit ā n mā nende-i hūrş ī d
Serā -yı kalbe ol pertev-res ā n mā nende-i hūrş ī d
2. Niķ ā b itme ruh-ı t ā b ā vere bey-hū de zülfün sen
Fürū ğ-ı rū yu ey meh-rev 'ay ā n mā nende-i hūrş ī d

²⁰ Ü (17b), T (23a)

²¹ Ü (18a), T (23b)

3. Şeb-i tārīkūme pertev-figen ol eyleme ey meh
(İzāruñ nūrını şebden nihān mānende-i hūrşīd
4. Olurdı suhte-ı cismüm nigāhuñ a taḥammül yok
Fürūğ-efrūz-ı rūyuñ her zamān mānende-i hūrşīd
5. Vezān olursa yāre sūziş-i āh-ı dilüm Feyzī
Ruh-ı dildār olur şule-feşān mānende-i hūrşīd

- Harfū'z- Zāl -

22

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fā'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fā'lūn)

1. O perīnūñ nigeḥ-i luṭf iden izā rı lezīz
Hışmı da luṭfi da birdür bañ a güftā rı lezīz
2. Dil-i zārum nola tūtī gibi gūyā olsa
Fikret-i ḳand-ı leb-i la'l ile kā rı lezīz
3. Neşve-baḥş olmada mānende-i cām-ı şahbā
Mey gelür ne ki bedel la'l-i güher bā rı lezīz
4. Vaşluñ ümīd iderek la'l-i lebün ister dil
(A şıḳ-ı derd-i geşüñ olmada efkār-ı lezīz
5. Bağ-ı nazm içre nihāli-ı ḳalemünden Feyzī
Dā'imā mīve-i eşār-ı bī-dīdārı lezīz

- Harfû'r- Rā -

23

Fe⁽ilā tün Fe⁽ilā tün Fe⁽ilā tün Fā⁽ilün
(Fā⁽ilā tün) (Fā⁽lün)

1. Cā y-ı meyḥā ne ṭarabnā k olacak yerlerdür
Gerd-i ğamdan mey içüp pāk olacak yerlerdür
2. Pā ymāl olamadum pā y-ı semend-i nā zuñ
Heves-i būse ile ḥāk olacak yerlerdür
3. Şimdi hem-şoḥbet-i aġyār görüp dil-dārı
Fikr-i tī ğ-i ğam ile çāk olacak yerlerdür
4. Esb-i ⁽ayşu ṭaraba ⁽ā şık-ı zār oldu süvār
⁽Arşa-yı meykede bī-pāk olacak yerlerdür
5. Nā le kıl Feyzī ruḥ-ı dilber için kū çe-i yār
Bülbül-i gülşen-i idrāk olacak yerlerdür

24

Mefa⁽ilün Fe⁽ilā tün Mefā⁽ilün Fe⁽ilün
(Fa⁽lün)

1. Füsün-ı ⁽işve ile çeşm-i nā ze çeşbandur
Anuñ çün ⁽ā şık-ı bī-dil niyā za çeşbā ndur
2. Şarā b-ı ⁽aşık ile mestā ne ā h u zār eyle
Muḥabbet ehline mey keşf-i zā re çeşbā ndur
3. Ne mümkün olmaya diller esīr-i zülf-i bütā n
Nigā h-ı ğamzeleri fitne-bā za çeşbā ndur

---

23. Ü(18a), T(24a).

(2b). būse ile : būsī ile T.

24. Ü(18b), T(24a).

24 (redif) : çeşbā ndur : cesbā ndur Ü.

4. Yanup yakılma ğı pervā neden görür (uşşāķ
 arīn-i şem(ola sözü ki añ a çeşbā ndur
5. Semend -i tab(ile cevā na başla ey Feyzī
 Nazīre itmege eş(ā r-ı tā ze çeşbā ndur

25

Mefā(ılün Fe'ilā tün Mefā(ılün Fe'ilün
 (Fā(lün)

1. Ne dem ki (ā rızūñ a haķ şehā gelür görünür
 Dil-i belā zadeye pek belā gelür görünür
2. İderdi pā k giderdün secencel-i albi
 Lebūñ tahayyül idersem cilā gelür görünür
3. Raķīb -i mā ni(-i ā med-şüd-i hayā lüñ olur
 Dırī ğ-i pā ka şehā dā'imā gelür görünür
4. Tefekkür eyler isem nūr-ı rū y-ı dildā nı
 Şeb-i elemde o nūr-ı ziyā gelür görünür
5. Humā r-ı hicr ile sūziş-pezīr iseñ Feyzī
 Vişā l-i cā m-ı mey-i dilrubā gelür görünür

26

Mefā(ılün Mefā(ılün Mefā(ılün Mefā(ılün

1. Ğam-ı (aşkuñ la cā nā pīşe - i dil şī ven olmuşdur
 Cefā keş olmasına (ā şıkuñ hep senden olmuşdur

---

25. Ü(18b), T(24b)

26. Ü(18b), T(24b).

2. Göñül pervā neā sā şu^{le}-pūş olsa revā dur kim
Ruhūñ şem⁽ⁱ⁾ dil-i sūzā na tā b-i efgēn olmuşdur
3. İzā ruñ da nedür hā l-i siyah ^{(anber -i alevüñ}
O kā fir mā cerā ya ka^{(be} hayfā mesken olmuşdur
4. Tenümde dağılur var lā leā sā tīg-i hicrañ la
Fezā -yī sīne fikr-i^{(ā} rīzuñ la gülşen olmuşdur
5. Sezā rehber olursa Feyziyā ā h-i şerer nā kim
Reh-i ğam meş^{(al -i ā} humla her dem rūşen olmuşdur

27

Mefā^{(ilün} Fe^{(ilatün} Mefā^{(ilün} Fe^{(ilün}
(Fa^(lün))

1. Esīr-i zūlf-i perīşā nuñ olmamız yegdür
Nigā h-i tīgine qurbā nuñ olmamız yegdür
2. Tefekkür-i gül-i rūyuñ la ey qamer-i tal^{(at}
Hezā rveş yine nā lā nüñ olmamız yegdür
3. Terahhum eylemedüñ hā l-i zā ruma cā na
Fütā de-i çah-ı hicrā nuñ olmamız yegdür
4. Egerçi ben mey-i la^{(l-i} lebüñ le sermestem
Ġubā r-ı zūlf ile çerā nuñ olmamız yegdür
5. Mişā l-i Feyzī -i nā -çār ey kemā n -ebrū
Nişā n-ı nā vek-i müjgā n uñ olmamız yegdür

(5a) sū ziş-peziir : sū ziş-pediz T.
27. Ü(18b), T(25a)

28

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Ne şehrüñ ħūbı sın derd-ā şinā -yı miñnetüñ kimdür
(Aceb nezzā re-dū z-ı mihr-i rū y-ı tal^{(atuñ} kimdür
2. Fiğā n eyler gülistā n -ı cihā nda yā d-ı rū yuñ la
Gamüñ la nā le-senc bülbül-i zā r-ı ülfetüñ kimdür
3. Seĥā b-ı bahtum itniş şimdi mā h-ı himmetüm mestdur
Meh-i lem^{(a} feşā ne-i ā s mā n -ı şoĥbetüñ kimdür
4. Ne bezme tā bver olmuşdı cā nā şem⁽ⁱ ruhsā ruñ
Şerer-pū ş olmada pervā ne bī -tā katüñ kimdür
5. Kimi vaşluñ ümī dinde kimi būsüñ ricā eyler
Senüñ Feyzī gibi bir ^{(ā} şıķ-ı bī -illetüñ kimdür

29

Mef^{(ülü} Fā^{(ilā}tü Mefā^{(ī}lü Fā^{(ilün}

1. Devr eyle sā ķī sā ġar-ı zī bā rveş budur
Ey rind-i meykeşā n-ı cihā n Cem-meniş budur
2. Kā lā -yı vaşl-ı yā ri alur naķd-ı cā m ile
Sevķ-i belā da ^{(ā} şıķa dā d u deheş budur
3. Herbir nazarda şū ret-i hicrā n bedī d olur
Mir^{(at-ı} rū y-ı yā re küre gösteriş budur

28. Ü(19a), T(25a)

(3b). feşā ne-i : feşā n-ı T.

29. Ü(19a), T(25b)

4. Seyr eyle oldı her müje bir nahl-ı erguvān
Hūn-ı cigerle eyledigüm perveriş budur
5. Ā mā de eyle cismüñi Feyzî mehveşe
Ser-tîz-i ğamze serv-i hırā mā n-ı gülşen budur

30

Mef'ulü Fā'ilatü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Çeşmümde firkat ile ser-i şekm füzūn olur
Hasretle girye itmede girdā b-ı hūn olur
2. Kem-reh olur mı hiç şeb-i tā rîk-i aşkda
Ā şıklarına me'ale-i dā ğ derūn olur
3. Esmez müsā'id üzre şehā rūzigārda
Baħr-ı ğam içre geşt-i dil-i ser-nigūn olur
4. Şahrā -yı zulmet-i şeb-i hicrā nda ey göñül
Ā h şerer-i feşā n -ı segā r-mümün olur
5. Mecnūn mişā l-i beste olup leyl-i zülfüne
Feyzî kalursa böylece kā ruñ cünūn olur

31

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

1. Rūy-ı dilber (ā lemi pervā neveş sūzā n ider
Bülbül-i dil vird-i rūyuñ yā d idüp efgā n ider

---

30. Ü(19a), T(25b)

31. Ü(19a), T(26a)

2. Seyre çık̄sa (ā lemi aş̄up rüst-ā-h̄iz ider
Çeşm-i h̄unr̄izl̄ o ş̄u huñ günde yüzbiñ k̄ān ider
3. Hā nesi dā r̄ü'ş -şifā kendi tabīb-ī derd-i (aş̄k
Bu dil-i bī-mā ra ma(cūn-ı lebi dermā n ider
4. Ey kamer tal'at beni şā yetse-i vaşl eyle kim
Zerre-i eşkūm cihā nı baħr-ı bī-pā yā n ider
5. Nevk-i müjgā nı teni amaca t̄ir-endā z olur
Bu cefā lar Feyziyā vaşla dili şā yā n ider

32

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fā'lūn)

1. Dil ğam-ı (aş̄k ile bī çā re degildür de nedür
Tī ğ-i miħnet ile şad-pā re degildür de nedür
2. Cā m-ı vaşlına sezā eylemeyüp cev̄r itmeñ
Rū ş-ı çarh-ı sitemkara degildür de nedür
3. Tī ğ-i sert̄izi-i çeşmüñ le derū n-ı (uşşā k
Ser-te-ser şerħa ile yā re degildür de nedür
4. Hū n-feşā n muradimuñ dī de lebūñ zikr eyle
Havz-ı çeşmūmde dü-fevvā re degildür de nedür
5. Pay-mā l itmede (uşşā kını cev̄r-i cā nā n
Feyziyā kaşd dil-zā re degildür de nedür

(2b). yüz biñ k̄ān ider : yüz biñ k̄ā n T.

(5b). ten : teni T.

33

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Hevā -yı zūlf-i dilberle perī^īşā n olduğum yerdür
Görüp mihr-i ruh-ı dildā r-ı giryā n olduğum yerdür
2. Riyā z-ı dehrde vird-i ruh-ı dildā r-ı fikriyle
Hezārā sā dilā her demde nālā n olduğum yerdür
3. Ümid-i şubḥ-ı rū yuñ eyleyüp dil şā m-ı tarakkdan
Şehā rehvä r-ı dā dī-i ğarībā n olduğum yerdür
4. Hayā l-i nūr ruhsā ruñ la pür-lemā fitil-i dāğ
Şebistā n-ı ğama çün şem'i sū zā n olduğum yerdür
5. Ğubā r-ı zūfile la^{(ī}-i leb-i dilber hayā liyle
Benüm de Feyziyā ^{(ā}lemde ḥayrā n olduğum yerdür

34

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Ne dem bezm-i mey içre ğulgulī sā ķī sebū eyler
Derū n-ı bā de nū şā ne neşā t oldum ğulū eyler
2. Ümī d-i mī ve-i vuşlat ider bir naḥl-ı nevresten
Dilin ^{(u}şşā ķ-ı ğulçī n-i riyā z-ı ā rızū eyler
3. Hayā l ver dürr-i hisā ruñ la cā nā haylī demdür kim
Meyā n-ı ğülsitā nda bülbül-i dil ğüft-ğū eyler
4. Ümī d-i bū y-i vuşlat itse ^{(ā}şık vird-i rū yuñ dan

33. Ü(19b), T(26b)

(3a) taraktan : tarakta T.

34. Ü(19b), T(26b).

Sirişkin dem-be-dem gülzār-ı hüsni yāre cū eyler

5. Sezā güftārını şirīn iderse tūṭī-i ṭab^{(ım}
Beni mir⁾ āt-ı rüy-yi yāre Feyzī tāze-gū eyler

35

Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün}

1. Görünce rüy-yi yāri ḥasm-ı^{(a} şık ıztırāb eyler
Gütān-ı şırrını mevḳuf-ı nūr-ı māh-tāb eyler
2. Nice meyān-ı cām-ı işret olmam ḥumret-i şahbā
İzār-ı yāri rişk-endāz māh u āfitāb eyler
3. İder^{(u}şşāḳ-ı zāre cevri mest-i nāz-ı nahvetdür
Şanurlar çeşm-i yārūñ şimdi meyl-i nīm-i ḥa^vāb eyler
4. İrḳ - efşān degil ol ḡonce-i nev-ḥīz bāḡ-ı hüsni
Nigāh-ı germ-i^{(u}şşāḳa zārından ḥicāb eyler
5. Şeb-i tārik-i⁽ⁱşyānda ḳomaz eltāf-ı Ḥaḳ Feyzī
Beni bu itizārum maḥz-ı envār sevāb eyler

36

Fā^{(ilātün} Fā^{(ilātün} Fā^{(ilātün} Fā^{(ilün}

1. La^{(l}-i nāb-i dilbere cennetde kevser teşnedür
Büy-yi bahş-i zülfüne çün müşk-ezferre teşnedür
2. Çīn pişānuñ azbenān olsa olur mevc-i ḥayiz
Māhi-i āb-ı ḥayāt ebrū ki dilber teşnedür
3. ^{(A}zm-i çīn itse sezā meyl eyleyen dil zülfüne

35. Ü(19b), T(26b).

(2b) İzār-ı yāri: İzār-ı yā Ü.

36. Ü(20a), T(27a)

Ṭurra-i şeb-rengine müşk ile (anber teşnedür

4. Nice mümkün olmamağ nār-ı ğamuñ la sūhte
Rūyīñ a ey mā h-rū-yı mihr-i münūr teşnedür
5. Miḥat-ı dildār añ ā şā yestedür (ā lemde kim
Feyzī'nüñ eş'ārına merd-i sühanver teşnedür

37

Mefā'ilün Fe'lā tün Mefā'ilübn Fe'ilün
(Fā'lün)

1. Şügüfteğ-i gül evvel bahā ra kalmış dur
Göñül şafā sı vişā l-i nigā ra kalmışdur
2. Tefekkür-i meyā la'lüñ le mest olursam ben
Sürür-ı şevk mey-i huşkvā re kalmışdur
3. Severdim ol büt-i meh -tal'atı elümde degil
Göñül didikleri bir yā digā ra kalmışdur
4. Görünce haṭṭ-ı ruḥuñ girye eylesün (uşşak
Şehā şafā-yı cemen cūybā re kalmışdur
5. Benümle gelmedi ey Feyzī gūy-i dilberden
Esīr olup yine dil zülf-i yā re kalmuşdur.

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. O şūhuñ cevri çokdur söylesem ta'bir müşkildür
Murā d itsem hikā yā t-ı ğamum taqrī r müşkildür
2. Zücā c-ı hā trum eş'keste itdi seng-i hicr anuñ
Yıkıldı mülk-i dil şimdengerü ta'mī r müşkildür
3. Hevā -yı zülflle oldı perī şā n göñ lüm ey mihr meh
Dil-i dī vā neye aşkuñ ile zincī r müşkildür
4. Yazıldı levh-i dilde naqş-ı hūsn-i kilik-i fikretle
Hırā m-ı şivesi ol mehveşüñ taşvī r müşkildir
5. Ser-i mūyum olursa Feyziyā bir hā me -i hōş-rū
Cihā nda sergüzeşt-i derd-i ğam taqrī r müşkildür

Mef'ūlü Fā'ilā tü Mefā'īlü Fā'ilün

1. Mey-nū ş şimdi miskin-i işret hişā rdur
Dilberle zevke kūşe-i vaḥdet hişā rdur
2. Adam şanur ki kevşer-i tesnī mdür şavı
Vaqt-i bahā r-ı gülşen- i cennet hişā rdur
3. Uşşā kuñ evc-i çarḥa çıkar nā le-i dili
Ā rā m-ġā h-ı ehl-i muḥabbet hişā rdur

38. Ü(20a), T(27b)

(2a) itdi : abdi T.

39. Ü(20b), T(27b)

4. H̄abbezā elimde nazm ideriz biz h̄alā ş için
Rindan-ı aşka cā y-ı selā met hişā rdur
5. Feyzī bahā rda mey-i hā let- fezā sı çok
H̄akḫ'a mekā n ehl-i zerā fet hişā rdur

40

Mefā'ilün Fe'ilatün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. Cihā nda bā kī-i dil dā ğ dā ğ lā zımdur
Fütā de-i seb-i hicre cerā ğ lā zımdur
2. Kafes nişīn-i ğamum (andelībveş bā kī
Ne seyr-i gül ne temā şā -yı bā ğ lā zımdur
3. Tefekkür-i leb-i la'lüñ iderse (uşşā ka
Müdā m-ı cā m-ı şafā -ı ferā ğ lā zımdur
4. Dimā ğ-ı cā numı taḫīr iderdi meclisde
Elümde gül gibi sākī ayā ğ lā zımdur
5. Muḫā l-i menzil-i maşşū da var mı ey Feyzī
Bigā ne merhale vü ne serā ğ lā zımdur

41

Mef'ülü Mefā'ilü Mefā'ilü Fa'ülün

1. Çeşm-i siyhüñ (işvever-i nā z-ı hevesdür
Murg-ı dile zülf-i siyhüñ dā m-ı kafesdür

(4a) nazm : 'azm T.
40. Ü(20b), T(28a).
41. Ü(20b), T(28a)

2. Pejmürde olup bā d-ı hazā ndan gül-i hüsni
Haṭ şaneme ruhında bir evc hā rla hasdur
3. Şayd itmede murğ-ı dili şehbā z nigā huñ
Ey şūh añ a nīm nigā huñ bile besdür
4. Şā yeste leb-i dilbere meyyāl ise (ā şık
Şeker-şiken-i la^line mā nend-i meksdür
5. Feyzī benem ol bā deye pūyā n-ı melā met
Ah-ı dil-i feryā d-ı resm bang-ı ceresdür

42

Mefā^lilün Fe^lilatün Mefā^lilün Fe^lilün
(Fā^llün)

1. Şadā -yı bülbül olup zevk-huş-ı ū y-ı hişār
Sipihri-ı velvele nā k itdi hā yı hū yı hişār
2. Humār-ı derd-i elem devr olurdu ger olsa
Şarā b-ı şevkle pür-cā m-ı arzū -yı hişār
3. Olurdu sūziş-i ah-ı derū numuz teskīn
Olursa mevc-i figen baħr-ı hūş ğulū -yı hişār
4. Dem-i kürā sī olur idi Göksū gam- fersā
Şarā b-ı nā b ile pür olsa ger sebū -yı hişār
5. Ger ise ṭa^lne ider la^l-i yār ey Feyzī
Mişāl olur mey-i leb mā h-ı sā de rū y-ı hişār

Mef⁽ülü Fā⁽ilā tü Mefā⁽ilü Fā⁽ilün

1. Mihr-i münîr evc-i melâhat ruhuñ midur
Hurşîd-i nūr-pāş-ı leṭā fet ruhuñ midur
2. İtseñ harām (ā lem olur rüz rüst-ā-hîz
Hem ā fitā b-ı şubḥ-ı kıyā met ruhuñ midur
3. Fikr-i ruhuñ la nā le ider dil hezā rveş
Derd-i laṭîf-i bā ğ-ı leṭā fet ruhuñ midur
4. Evvel nazarda rūy-ı cefā cilvegir olur
Mir⁾ ā t-ı rev-nümā -yı muhabbet ruhuñ midur
5. Feyzî sirişk-i çeşmi ile eylemiş vüzū
(Uşşak-ı zā ra kıble-i ṭā⁽at ruhuñ midur

Mefā⁽ilün Mefā⁽ilün Mefā⁽ilün Mefā⁽ilün

1. Şehā şahbā -ı ğamdan (ā şıkuñ ā lā ka olmuşdur
Göñül zülf-i bütā na meyl idüp ā lüfte olmuşdur
2. Nice seyr itmesün cā nā cemālün sî neden göñ lüm
Ser-ā -pā nevk-i müjgā nuñ la cismüm sifte olmuşdur
3. Niyā za ruşatum yok bezm-i meyde sergerā n dilber
İçüp şahbā -ı hū n-ı dilden ol meh-hufte olmuşdur
4. Feraḥ-nā k olmasun mı gülsitā nı dehrden şimdi
Nesîm-i şevkle derd-i dilüm neş'güfte olmuşdur

⁴³. Ü(21a), T(28b)

⁴⁴. Ü(21a), T(29a)

(1 b) ā lüfte : ā şüfte T.

5. Sezā dur şad - hezārā n itse taḥsīn ehl-i dil Feyzī
Neşā t-i(ī) d ile eş(ā) rumuz nev-güfte olmuşdur

45

Fe(ī)lā tūn Fe(ī)lā tūn Fe(ī)lā tūn Fe(ī)lūn
(Fā(ī)lā tūn) (Fā(ī)lūn)

1. Ey dil üftā de-i cā nā n olacaḡsun ā hīr
(Aşḡ-ı dildār ile ḡayrā n olacaḡsun ā hīr)
2. Sille seyf-i nigeḡi ā şıḡı itmekde helā k
Ey per ī ā fet-i devrā n olacaḡsun ā hīr
3. Kaysveş leyl-i zūlf ile o şū huñ ey dil
Rehrev-i vā di-i hicrā n olacaḡsun ā hīr
4. Ā rizūñ itmede mestūr-ı seḡā b-ı ṡarek
Ā leme mihr-i dirahşā n olacaḡsun ā hīr
5. Mevresin dī de-i aḡyā ra hızda Feyzī
Mülk-i(ī) rfā na Süleymā n olacaḡsun ā hīr

46

Fā(ī)lā tūn Fā(ī)lā tūn Fā(ī)lā tūn Fā(ī)lūn

1. Derd-i (aşḡa dil giriftār olduḡın bilmez mi var
(Ā şıḡın (aşḡuñ la nā -çār olduḡın bilmez mi var
2. Sūhte olsa revā pervā neveş göñ lüm benüm
Mā(ī)l-i şem(ī) ruh-ı yār olduḡın bilmez mi var
3. Çār-ı sūy-ı ḡamda kā lā -yı vişale (ā şıḡā n
Naḡd-ı cā n ile har ī dar olduḡın bilmez mi var

45. Ü(21b), T(29a).

3 ↔ 4 (Bu beyitler nüshalar da yer deḡiştirmiş.)

(5a) aḡyā ra : a(ī) dā ya T.

46. Ü(21b), T(29a)

4. Būy-i vuşlat mümkün olmazdı hezā r-ı (ā şıka
Gül ruhum hem-şoḥbet-i hā r olduğın bilmez mi var
5. Bā de-i la^l-i leb-i dilberle olduñ bī-şu^ur
Feyziyā (ā lemde mey-h^vā r olduğın bilmez mi var

47

Fe^lilā tūn Mefā^lilūn Fe^lilūn
(Fā^lilā tūn) (Fā^lilūn)

1. Hā memüz nağme-kā r-maⁿā dūr
Būlbūl-i nev-bahā r-maⁿā dūr
2. Hūsn-i ta^bīr-i şīve-i nazmum
Bir büt-i gül^lizā r-maⁿā dūr
3. Dil-i mahmūre neşve-yā b olan
Sā ğar-ı huşkvā r- maⁿā dūr
4. Dil-i pervā ne mey idüp sūzā n
Şem^l-i pertev-neşā r-maⁿā dūr
5. Fikr-i maẓmūnla iden ḥayrā n
Dil-i zā rı ğubā r-maⁿā dūr
6. Nā v-dā n olsa Feyzī hā me-i ter
Sūḥanum çeşmesā r-maⁿā dūr

48

Fā^lilā tūn Fā^lilā tūn Fā^lilā tūn Fā^lilūn

1. Eyle uşşā kuñ a ey mihr ü vefā nev-rūzdur
İtme cā nā geşte-i cefā nev-rūzdur
2. H^vā n-ı vaşlını (adū yağmā idertātā rveş
Vaşluñ a (uşşakuñ i eyle sezā nev-rūzdur

47. Ü(21b), T(29b).

48. Ü(22a), T(29b).

3. H̄ā nesi dā rū'ş-şi ğ ā rdur dilberüñ gendi tabīb
(Aşık-ı bīmā ruñ a eyle devā nev-rūz dur
4. Gülşen-i hüsnünde feryā d eylersün (uşşā k-ı zā r
Çün ider gülşende bülbül-i nevā nev-rūz dur
5. Gülşen-i dehr içre vird-i bahtumuz neş' güftedür
Oldı bī-çā re dile ğamdan rehā nev-rūz dur
6. Reşk ider dil gülsitā nda lā leye kim Feziyā
Sā ğar-ı bergef olup eyler şafā nev-rūz dur
7. Haşret-i Şubhī Efendi kim kerem-güsterdür ol
Devlet-i efzū n ola eyler duā nev-rūz dur
8. Dā men-i luţfuñ la mestūr eyle h̄ā k-i cismümi
Eyledüm ben cismümi de h̄ā k-pā nev-rūz dur
9. Sā dedür mir) ā tveş şi(rüm cihā n içre benüm
Gösterür ehl-i dile hüsn-i edā nev-rūz dur

Mefā(ī lün Mefā(ī lün Mefā(ī lün Mefā(ī lün

1. Göñ ül kim meclis-i (aşkuñ kadeh-peymā larındandur
O mir) ā t-ı şafā nuñ tūti-i gūyā larındandur
2. Hayā l-ı tā b-ı rūy-ı yā ri ile ah şerer nā kim
Şeb-i tā ruñ hicrūñ şem(-i nūr efzā larındandur

(4b) bülbül-i nevā : bülbüller nevā T.
49. Ü(22a), T(30a)

3. Vücū dum dā ğ-ber-dā ğ oldu ser-tā -ser firā kuñ la
Şü üfte gülşen-i (aşkuñ gül-i ra'nā larındandır
4. Neşā t-ı bā de te)şīr itmez (uşşā k-ı dilifkā ra
Şarā b-ı miḥnetüñ sermest-i bī -pervā larındandır
5. İzār tā bdā run zülf-i perçemünle setr itmek
O meḥ-rūnuñ kemā l-i nā z u istifnā larından dur
6. Olur mı (ā rif-i hōş- tab'a tanzīr ğazel Feyzī
Ma(ā rif bezminüñ ol kā mil ü dā nā larındandır

Mef(ülü Mefā(īlü Mefā(īlü Fā(ülün

1. Bir şūh-ı cefā -pīşe ile ülfetümüz var
Ol şū ha muḥabbet ideli miḥnetimiz var
2. Pervā ne gönül sūhtedür şem'i ruhında
Her şeb o cefā -cev ile ger meyyitümüz var
3. Dil bend olalı zülfüñ e (uşşā kla cā nā
(Azm-i reh-i ç i n itmege niyyetümüz var
4. Düşdi ser-i (uşşā k a hevā -yı ğam-ı zülfün
(Aklıyle bezm şunmañ a cem(iyyetümüz var
5. Dembestelügüm eyleme ey şū h-ı ta(accüb
Mir'ā t-ı ruḥı Feyzī görüp ḥayretümüz var

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fa'ilūn

1. (Ā rız-ı ruhsā r-ı dilber bî-keder ā yinedür
(Ā şık-ı tūṭī gibi gūyā ider ā yinedür
2. Nazra-i evvelde olur cilveger rū-yı neşā t
Sā ğar pūr -bā de gūyā feyzver ā yinedür
3. Ey per ī nā r-ı ğāzabla (ā şıka itme nigā h
Kālbimüz şad-çā k olur eyle hāzer ā yinedür
4. (Aks-i hūsnūñ cilve bahşā şule -i cevvē leveş
Sīne-i pūrdür dā r-ı bā b-ı nazar ā yinedür
5. Şā hid-i mazmūn-ı şīrim gösterür hā zz-ı edā
Ṭab(-ı Feyzī'ye nazar kıl mu'teber ā yinedür
Harfūz-Zā

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fā'lūn)

1. (Ā şık-ı derd-i gūşā n nā 'il-i maqşūd olmaz
Dehr-i dūn içre anuñ ṭā li(-i mes'ūd olmaz
2. Zā hidā bā 'iṣ olur zevka sebū ğulgulesi
Bezm -i 'iṣretde bize naĝme-i Dā vud olmaz
3. Nakd-ı cān kıldı telef hā ce -i bā zā r fena
Çār-sūyī dūr-ı dilberde dilā sūd olmaz

51. Ü(22b), T(30b).

(3a) Ey per ī nā r-ı : Ey nā r-ı Ü.

52. Ü(22b), T(31a).

4. Dil olur sühte-i rûyîñi tahayyül itsem
Nār-ı hasret ile bir āteş-i Nemrūd olmaz
5. Beni gördükde teğā fül ider ol şuh-ı cefvā
Feyziyā şimdi bize şive-i ma'hūd olmaz

53

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

1. Mu'atferdür dimāğum bûy-ı zülf-i dilerübā çıkmaz
Baña ta'n itme dilden zāhidā aşk u hevā çıkmaz
2. Ben ol üftāde -i çāh-ı belāyam Yusuf İsa kim
Gam-ı aşk ile cāna rûy-ı arza bir şadā çıkmaz
3. Olur dilbeste elbet müşg bûy-ı zülfüñe zirā
Ser-i uşşakdan ey māh-rū bend-i belā çıkmaz
4. Nice Mecnūn'uñ olmaz Leylī -i zülfüñle dil şimdi
Dilinden āşıkuñ zülf-i hayāl-i müşgsā çıkmaz
5. Penāh itme şakın beyhūde dildārun ser-i kûyın
O meh-rū hayli demdür hānesinden Feyziyā çıkmaz

54

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

1. O mihr-i ālem -ārānuñ cefāsı artar eksilmez
Anıñ çüm dide-i ter mācerāsı artar eksilmez
2. Doluşdu ain çin-i zülfüñe murğ-ı dil-i zārum
Neçe āzād olur bend-i belāsı artar eksilmez

(4a) itsem : itse Ü.
53. Ü(23a), T(31a)
54. Ü(23a), T(31b).

3. Nedeñ lü hıřm ile itse nazār ol mah-ı mihr-efrūz
Yine mir' ā t-ı kalbüm incilā sı artar eksilmez
4. Şeb-i tā rikine (ūşşā k-ı zā ruñ şu'le-bahşā ol
(İzā ruñ şem'anuñ ziyā sı artar eksilmez
5. Nola fikr-i leb-i la'lüñ ile Feyzī bā de -nūş olsa
O cā m-ı hā let -efzā nuñ şafası artar eksilmez

55

Mef'ulü Fā'ilatü Mefā'īlü Fa'ilün

1. Rīzā n olunca dā mene eşk-i revā numuz
Fā ş oldu halk-ı (ā leme rā z-ı nihā numuz
2. Pür-hū n oldu dī de-i nemnā kede müjem
Güyā kenar-ı cū ydadur arguvā numuz
3. Etfāl -i nū hū slara bā zī çedür bu nūr
Eş'keste bal-i murğ-ı dil-i nā tuvā numuz
4. Bir rehrevā n -ı vadi-i hırmā n-ı hasretüz
Yokdur fezā -yı (aşkda bir hem-(anā nemüz
5. Şahbā (aşk-ı yār ile mestüz ki bilmezüz
Ne tās-ı çarhı Feyzī pür itse fiğā numuz

56

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'lün)

1. O gönçeden bize bir būy-i āşinā düşmez
Zebā n-ı bülbül-i dilden yine nevā düşmez

55. Ü(23a), T(31b).

56. Ü(23a), T(32a)

- 2.Şarā b-ı hıcr ile mestüz müdā m-ı dostumdan
Cihā nda sā ğar-ı lebrī z pür-şafā düşmez
- 3.Şifā -yı şerbet-i la'l-i ümī d itmez
Marī z-i (ā şka talebkā rı devā düşmez
- 4.Aceb mi silsile cī nā n-ı aşk-ı yār olsam
Hayā l-i zülf dahı dideden cüdā düşmez
- 5.Bu midhat-ı leb-i ruhsar-ı yār dur Feyzī
Bu güne şir-i şafā -bahş hō ş-edā düşmez

Mefū lü Mefā (i lü Mefā (i lü Fa(ū lün

- 1.Derdüm sañ a bir vech ile taqrī r olunmaz
Taqriri murā d olsa da ta'bī r olunmaz
- 2.Mirā t-ı dil şikeste idi senü ñ gamu ñ la
Virā n şerehdür bir dahı ta'mī r olunmaz
- 3.Nuql-ı leb-i la'lü ñ le mey-i vuşlatu ñ ister
Gayri dil-i miñnet-keşe tedbir olunmaz
- 4.Üftā de olur görse mey-i vuşlatu ñ 'uşşā k
La'l-i leb-i cā n bahşınā teh'hir olunmaz
- 5.Ahsentü hele tab'u ñ a ey Feyzī -i pür-gū
Bu nev-ğazel-i pākü ñ e tanzī r olunmaz

58

Mef'ülü Fā'ilā tü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Pîr-i muğā n şikeste iderse ayā ğumuz
Olmazdı sākīyā yine meydan firā ğumuz
2. Ben ā h-ı sūz-nāk iderüm şanma derd ile
Lem'a-feşā n olurdu derūn-ı çerā ğumuz
3. Şā yeste devr olsa şadaı h umā r-ı ğam
Būy-ı meşā mm bā de ile pūr dimā ğumuz
4. Ben ketm idersem aşkıni ol mā h-ı talķuñ
Şā hid degil mi sī nedeki tā ze dā ğumuz
5. Olsam sezā çū dā ğ-ı bedel Feyzī aşķ ile
Hubb lā le-zā r-ı hazret idi sī ne bā ğumuz

59

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

1. Fikr ider yā rüñ dehā nını dil-i nā -bū dumuz
Yok yere oldu telef-i cism belā fersū dumuz
2. Şafvet-i nūr ruh ile dil-i mücellā ol kadar
Cilveger mir'at-ı dilde şā hid-i maķşū dumuz
3. Çā r-sū-yı aşķile ey h^vā ce-i kā lā -yı ğam
Naķd-ı cā n itmek telef olmuşdur ancak sū dumuz
4. Külhan-ı muhitde oldum nā r-ı ğamdan sū hte
Ol kadar hā kister itdi ħasmi yokdur dū dumuz
5. Ceyş-i ğam buldı zafer mülk-i dilüm efsūs kim
Feyziyā şā d olmadı bu ķalb-i ğam ā lū dumuz

58. Ü(23b), T(32a).

59. Ü(23b), T(32b).

Mef'ülü Mefā'īlü Mefā'īlü Fe'ülün

1. Haṭṭı gelicek dilberuñ ah itmege degmez
Ol mā h-ı gülüfdār-ı nigā h itmege degmez
2. Mir'ā t-ı dil-i iş'keste idi tīr-i müşk ile
Seng-i ğam u hicrūñ le tebā h itmege degmez
3. Menzil-res-i maḫşūd olamaz nā vek-i ümmīd
Mā nend-i gümā n ḫaddi revtā h itmege degmez
4. Nār-ı elem-i aşk ile pūr-sūhte cismün
Sertā b ḫudum dā ğ-ı siyā h itmeye degmez
5. Arz-ı deh-i ḫār-ı sitem eyler yine Feyzī
Ol ğonçe-i ter zīb-i külā h itmege degmez

- Harfū's - Sīn-

Me'fā ilün Fe'ilā tün Me'ifā ilün Fe'ilün
(Fā'lün)

1. Şaḫın şaḫm ḫaṭ -ı rū-yı nigā ra ḫılma heves
Cünūn-ı ziyā da lekīdür bahā ra ḫılma heves
2. Nigā h-ı kemter-i yār ile mest-i bī-ḫōş ol
Bu meclis içre mey-i ḫūşkvā ra ḫılma heves
3. Fezā -yı sīnede gül dā ğ dā ğ mı sirā yet
Riyā z-ı dehrde hiç lā le-zā ra ḫılma heves
4. Vücūduñ eyleme efnā mişāl pervā ne
Şu'ā (-ı şem(-i ruh-ı şu'le bā re ḫılma heves
5. Humār-ı baḫr ile pūr-sūz iken şaḫın Feyzī
Müdā m-ı neşve-i la'l-i nigā ra ḫılma heves

60. Ü(23b), T(32b).

61. Ü(24a), T(33a).

- Harfû'ş- Şın -

62

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. Ğam-ı deşt-i firāka bu dil-i nā-şād ayak basmış
Şanurlar bī-sütūna ey peri Ferhād ayak basmış
2. Şehā ğāretger aqlum dil-i tā tār-ı ğamız gider
Hemān mülk-i derūmı itmege berbād ayak basmış
3. Zifā f-ı kām alınmazdı cihān-ı cehle ğāh içre
(Arūs-ı dehr fertūte nice dāmād ayak basmış
4. Göñül cāna esīr gider ruḫā mümkün müdür her dem
Dili katl itmege ol ğamze-i cellāt ayak basmış
5. Olursan pā nihāda pāye-i i'cāza ey Feyzī
Egerçi nazm-ı sihr āşāra çok üstād ayak basmış

63

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

1. Dil-i āzādemüz bir māhrūya mübtelā olmuş
Ümid-i vaşl idüp üftāde-i çāh-ı belā olmuş
2. Mey-i vuşlatla def-i derd ser eylerdi meclisde
Dil-i bī-çāremüz maḫmūr hicr-i dilber-i pā olmuş
3. Cebīn-i pāk-i dilberde degil ḫāl ise zāhir
O hindū-peçedür deryā-yı ḫüsne āşinā olmuş
4. Şifā sāz-ı leb-i la'lüñ ümīd eyler dil-i nā-çār
(Aceb bī-mārdur cānā talebkār-ı devā olmuş

62. Ü(24a), T(33a).

4.-T.
63. Ü(24a), T(33b)

5. Nazîre bu zemîni pākine emri muhāl oldu
Hezār aḥsentü Feyzî-i şâ'ir-i şîrîn-edā olmuş

64

Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'lün)

1. Göñül mey-i ğam-ı (aşk ile mest olup kalmış
Miṣal-i cur'a-i peymāne pest olup kalmış
2. Ruhunda hāl-i siyeh şanma şimdi hindū
Diyār-ı Rūm'da ateş pür-set olup kalmış
3. Firāğ ider mi mey-i cāmdan dil-i maḥmūr
Müdām mest-i şarāb-ı elest olup kalmış
4. Vezān olup yine bād-ı elem bu geşt-i dil
Yem-i muḥabbet-i ğamda şikest olup kalmış
5. Müdām bāde ider nūş Feyzî meykedede
Humār-ı (aşk ile sāğar bedest olup kalmış

65

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Olursa sūziş-i āh-ı derūnumdan (ayān āteş
Cihāndan mün'adim olmazdı ey dil bir zamān āteş

(5a) bu : bunu Ü.

64. Ü(24b), T(33b).

65. Ü(24b), T(34a).

2. Olupdur nār-ı (aşkuñ külhan-ı kılcda tāb-efg n
Olur her bir şerār-ı sūz-nākundan cihan āteş
3. O deñlü nār-ı hicrān ile vardur ülfetüm şimdi
Eger āh eyle sem olur zemīn u āsümān āteş
4. (Aceb kim suhte olmaz idi cismüm nār-ı (aşkuñ dan
Olurdu dem-be-dem ey māh-rū benden nişān āteş
5. Ne mümkün Feyziyā nazāra bahş olmak murād üzre
Olurdu germ-i āhumdan cebīn-i dilberān āteş

66

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

1. Senüñ ey māh-rū zülfüñ adū-yı ehl-i dīn olmuş
Dil-i āvāreyi gördükde zīrā çinçin olmuş
2. Nedür hāl-i siyeh ey māh-rūy-ı tāb-nākunda
Cemālüñ ka(besine hayf ol kāfir ta(īn olmuş
3. Olursa sūhte mānende-i pervāne dil-i cānā
Kemāl-i sūz şimden rūy-ı pāküñ āteşin olmuş
4. Ne var rahm eylesüñ (uşşāka ey şūh-ı cefā bir şeb
Dil-i zārunda kār-ı(aşkla āh u vāyman olmuş
5. Semend-i tab(a irhā-yı (inān itseñ sezādur kim
Hezā ahsentü Feyzī tab(uñna nāzik zemīn olmuş

67

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

1. Göñül āşifte oldı zülf-i (anber -būya varmışmış
(Aceb Mecnūn'dur ol Leyli-i dil-cūya varmışmış

(4b) nişān : feşān T.

(5b) germ : sūz T.

66. Ü(24b), T(34a).

67. Ü(25a), T(34b).

2. Şarā b-ı la'ı-i canbahşımı nūş it vakt-i vuşlatdur
O şūhuñ çeşm-i mesti nāz ile uyhuya varmışmış
3. Vezā n olduğda (uşşā kuñ dimā ğını ider ta'īr
Meger bād-ı şabā ol (anberin ğisūya varmışmış
4. Gülistā n-ı cihā n içre figā n eyler hezār-ā sā n
Göñ ül bülbül gibi bir dilber-i gül-rūya varmışmış
5. Yine eş'ā ruñ a tanzīre tıfl-ı dil idup ā ğā z
Debistā n-ı hezarda Feyzī-i per kūya varmışmış

- Harfūs-Şā d-
68

Mef'ülü Mefā'īlü Mef ā'īlü Fa'ülün

1. Bu cünbüş ile şīve o reftā ruñ a maşşūş
Sükkerleri rīzā n ide ğüftā ruñ a maşşūş
2. Luţf-ı kerem ü cevr ü (attā b sitemümüz
Ey (ā şık-ı miñnet-zede dīdā ruñ a maşşūş
3. Tuţī gibi ğūyā ola (uşşā k-ı ğam-ālūd
Ey şūh-ı bevva yine dīdā ruñ a maşşūş
4. (Uşşā k-ı helāk itmede her nīm nigā huñ
Nazāra hemā n nergis-i bimā ruñ a maşşūş
5. (Şīrīn ider eş'ā r-ı şafā -bahşımı cā nā
Tavşīf-i lebūñ Feyzī-i ğam-hā ruñ a maşşūş

(5a) Yine eş'ā ruñ a : Recm-i şī'rīñ e Ü.
68. Ü(25a), T(34b)

- Harfū'z -Zā d-

69

Mef'ūlü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Cā nā na (işve vā cib ola olsa nā z farz
Sūz-ı ğamiyla bañ a degil mi niyā z farz
2. Mihrā b-ı ebruvā nuñ a secde ider göñ ül
İtsem vuzū sirişkle olur namā z farz
3. Ā zürde olma girye-i vā h-ı figā ndan
(Uşşā қа girye vā cib u sūz-ı güdū z farz
4. Rencī de itme zā hid-i nā -şahh ki (ā şıka
Olmaz kitā b-ı (aşkda pend-i dırā z farz
5. Eşheb süvār tab'uma ahsentü Feyzī yā
Bu (arşa-i cihā nda eger terk-i nā z farz

-Harfū't Tā -

70

Mef'ūlü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Oldı bedī d-i rūyuñ a ey gül'izā r-ı hatt
Cā nā riyā z-ı ğusnüñ e olmuş bahā r-ı hatt
2. İrdi kūsū f-ı mihr-i cemā lüñ e ey perī
Ruhsā ruñ üzre oldığı dem işkār-ı hatt
3. İtme riyā z-ı dehrde bülbül gibi figā n
Ey dil olur mı derd-i ruh -ı yā re hā r-ı hatt

69. Ü(25a), T(35a)

(5a) tab'uma : tab' uñ a T.

70. Ü(25b), T(35a)

3. derd-i : vird-i T.

4. Ğūyā midā d-ı hā me-i kudretle ey perī
Bir şafhadur yazıldı degil ey nigār-ı hatt
5. Feyzī şikā yet eylemede mihr-i rūyuñ a
Ebr-i siyā h gibi olup perdedār-ı hatt

- Harfū'z-Zā -
71

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. O mehveşüñ ruh-ı zülf-i niķā bdan maḥzūz
Mişāl-i mihr acebdür sicā bdan maḥzūz
2. Nigā h-ı luḥf ile ḳalb-i ḥazī ni mesrūr it
Olur mı ā şıķ-ı bī-dil itā bdan maḥzūz
3. Aceb ki sīneñi bir ā hengele setr itdün
Ketā n ne mümkün ola mā hatā bdan maḥzūz
4. Tab-ı ğamuñ da leb-i yā ri fikr ider uşşā ḳ
Mişāl-i teşne-i çū mevc serā bdan maḥzūz
5. Hayā l-i bā de-i la'l-i lebüñ le mest oldı
Revā dur olmasa Feyzī şarā bdan maḥzūz

- Harfūl - (Ayn -
72

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

1. Mihr- rūyuñ dur şehā hep bā'is-i giryā n şem
Ey perī ḫal'at cebinüñ mebd-e-i handā n şem
2. Tā dem-i şubḫ-ı kıyā met lem'alar zirā n ider
Ḥasret-i berķā ruḥuñ la olsa nūr-efşā n şem

71. Ü(25b), T(35b)

72. Ü(25b), T(35b)

3. Yağsa bir şeb ol çerā ğın hasret-i rūyuñ ile
Ā s m ā n-ı meclise olur meh-i tā b ā n şem⁽
4. Şu'le-i ā hımı tā b-ı aşk ile izhār ider
Sūziş-i dā ğ-ı derūnun eylemez nī h ā n şem⁽
5. Ā rız-ı dildā ra zī rā var ise meyl eylemiş
Cismini ifnā idüp olmağdadır rahşā n şem⁽
6. Her şeb ah eyler vücūdın her nefes ifnā ider
Feyziyā ruhsā r-ı cā n ā na olup hayrā n şem⁽

-Harfū'ül - Ğ ayn -

73

F ā 'ilā tūn F ā 'ilā tūn F ā 'ilā tūn F ā 'ilūn

1. Dil ide mümkün mi zülf- i 'anberā s ā dan ferā ğ
Mümteni⁽ oldu cihā nda aşk u sevdā dan ferā ğ
2. Zülfüñ e dil bende oldu hiç ruha mümkün midür
İtmedi Mecnūn'ı gör kim aşk-ı Leylā 'dan ferā ğ
3. Nā bż-gī r-i derd-i aşkumdur şifā -sā z olmadı
Ol tabīb-i dil idüp şimdi müdā vā dan firā ğ
4. Neşve tahsīl eylemekdür bezm-i meyde sā kıyā
Fikr bī-ħāşıl gibidür cā m-ı şahbā dan firā ğ
5. Vaşluñ a şā yeste eyle Feyziyā bī-çā re mi
Terk ider olmaz şehā aşk-ı ğam-efzā dan firā ğ

-Harfü'l-Fā-

74

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fā'lün)

1. Leb-i dilberden olur 'ā şıka izār laṭīf
Mest-i mey-nūşa gelür hā ne-i hummār laṭīf
2. Bende-i mā nende-i pervā ne şerer-pūş olayum
Lem'a zīr olmada şem'i ruḥ-ı dildār laṭīf
3. Lā'l-i dilber hevesiyle nola Ferhād olsam
Telḥ-i izār ile Şīrīn-i güftār-ı laṭīf
4. Dil-i ā zā de olur zülfüne yārüñ beste
Meşk-bū olmada güldeste-i ruḥsār laṭīf
5. Dil-i zārum ola tūṭī gibi gūyā Feyzī
Medḥ-i ḳand-ı leb-i cānān ile eş'ār laṭīf

- Harfü'l - Ḳā f-

75

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

1. Meşriḳ-ı dilden fürūzān mihr-i nūr-efşān-ı 'aşḳ
'Āleme zerrātı oldu zār u sergerdān-ı 'aşḳ
2. Zāhidā pend-i dem-i serdeñ eser ḳılmaz bañ a
Külhan-ı cismümde dā'im āteş-i sūzān-ı 'aşḳ
3. Ḥasret-i ruḥsār-ı dilberle fiğān itsem revā
Āsmān-ı dilde zā hirdür meh-i rahşān-ı 'aşḳ

74. Ü(26a), T(36b)

75. Ü(26a), T(36b)

4. Sāḫil-i ümmīd olmaz bād-ı āh oldı vezān
Geşt-i dil-i gūte ḥ^vār-ı lece-i ḥummān-ı ḥaşk
5. Derd-i hicr-i yār ile şimdi derūnumda benim
Cilve-gerdür Feyziyā deryā-yı mey pāyān-ı ḥaşk

76

Mef'ülü Fa'ilatü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Bir dilberüñ ki ḥāşka mihr-i vefā sı yok
Güyā ki māh-ı mahf olmuş ziyā sı yok
2. Mir'āt-tı dilde rūy-ı ümīd olmadı bedīd
Pürdür ğubār-ı miḥnet ile incilā sı yok
3. Āzāde idi kayd-ı cihāndan o merd-i pāk
Dār-ı fenāya büsuṭ ile bir bu rüyā sı yok
4. Kālā-yı vaşlı nice alur naqd-i cān ile
Sevḫ-i muḥabbetüñ bey ḥü şirā sı yok
5. Feyzī ḥased umardum dānā-yı ḥāleme
Hīç kimseden cihānda ümīd ü recā sı yok

77

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün
(Fā'ilātün) (Fā'ilün)

1. Şerḫa-nāk idi dili ḥancer-i zehr-āb-ı firāk
Yağdı yanırdı beni āteş-i pür-tāb-ı firāk
2. Bezm-i miḥnetde göñül nūş ideli cām-ı ğamı
Beni sermest-i elem itdi mey-i nāb-ı firāk

76. Ü(26a), T(37a)

(1a)mihir-i vefā sı : mihr ü vefā sı T.

77. Ü(26b), T(37a)

3. İder elṭā f-ı Hudā dīde-i bahtum bī-dār
Perde-i ğaflet idi çeşmüme h^vā b-ı firāk
4. Gören edbārımı ikbā lina bir gün irişür
Şād-kām olmaya mı zümre-i erbā b-ı firāk
5. Feyziyā eşk-i terüm olsa sezā hūn alūd
Şerha nāk idi dili hancer-i zehr-ā b-ı firāk

-Harfū'l- Kā f

78

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'ilün)

1. O gül'izā ra nigā h eylersem niyā z iderük
Hezār-ı girye-i vā h eylesem niyā z iderük
2. O şūhuñ oldu göñül-dergehinde üftā de
Gedā -yı bende-i şā h eylersem niyā z iderük
3. Ümīd-i vuşlat-ı Leyliyle Qaysveş-i idil
Hemā n (azīmet-i rā h eylesem niyā z iderük
4. Terahhūm eylemedi bañ a ā h ile ey dil
(İzā r-ı yā ri siyā h eylesem niyā z iderük
5. Recā -yı vuşlat ile rūz u şeb hemā n Feyzī
Dür-i nigā r-ı penā h eylesem niyā z iderük

79

Mef'ülü Fā'ilā tü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Rinde hemīş cām-ı mey-i pür-şafā gerek
İskender'e secencel-i (ā lem-nümā gerek

78. Ü(26b), T(37b)

79. Ü(26b), T(37b)

2. Bil ki irerdi s̄ā ḥil-i maḳṣū da (ā ṣıḳā n
Baḥr-ı belā yı fırkat ile ā ṣınā gerek
3. Mecnū n miṣā li Leyli-i zūlfüne meyl iden
Her dem fütā de-i çeh-i derd ü belā gerek
4. Tā ki ḥumār-ı ḡam yine (uṣṣā ḳa bā de nūṣ
Cā m-ı ṣarā b-ı vuṣlata cā nā sezā gerek
5. Mā nend-i tūṭī laḳ-i leb-i yā ri vaṣf iden
Feyzī miṣā l-i ṣā (ir-i ṣī rī n edā gerek

Mef'ülü Fā'ilā tü Mef'ī lü Fā'ilün

1. Cā nā esī r -i zūlf-i perī ṣā nuñ em senüñ
Çoḳdan cihā nda bende-i fermā nuñ em senüñ
2. Oldum helā l-i ḥancer-i fırkat teraḥḥum it
Şimdi fütā de-i çeh-i hicrā nuñ em senüñ
3. Meyyā l vird-i rū yuñ olup ḡülsitā nda
Ḥā ṭır ſikest-i bülbul-i nā lā nuñ em senüñ
4. Amā c-ı cism-i zā ruma eyle nazā rayı
Ey meh helā k nā vek-i müjgā nuñ em senüñ
5. Her dem miṣā l-i fā hte Feyzī gibi ſehā
Meyyā l-i ḳadd-i serv-i ḥazā nuñ em senüñ

Mefā('ilün Mefā('ilün Mefā('ilün Mefā('ilün

1. Müridā y mevlevī dilber senüñ zülf-i dil-ā vizüñ
Beni bend eyleyüp mest itdi çeşm-i fitne engizüñ
2. Olur mir'ā t-ı rüyuñ seyr idenler haşre dek güyā
Eger guş eylese bir kerre güftā r-ı şeker-rizüñ
3. Olur şad-pā re dil hışm itse mā nend-i gül-i şad-perüñ
Mücerredür hezārā n ğamze-i hūn-hvār-ı sırdezüñ
4. Derūnda mahv olurdı zūlmet-i ğam kesb-i nūr eyler
Olan dildā de-i (aşkı cihānda Şems-i Tebrizüñ
5. Semā (m seyr iderken bir nigā h-ı çeşm idüp nā-gā h
Beni sermest-i sevdā eyledi çeşm-i belā hazirüñ

Mefā('ilün Mefā('ilün Mefā('ilün Mefā('ilün

1. Kudū muñ dur şeref-bahş-ı dil-i nā-şād hōş geldüñ
Dil-i virā ne mi cānā idüp ā bād hōş geldüñ
2. Benem ol kūşe-gir-i cāy-ı hicrān ey kamer-ruhsār
Beni derd ü elemden eyledüñ ā zād hōş geldüñ
3. Zifr-yā b oldu (uşşā ka a'dā -yı ğam u miñnet
İdersen ceşm derd-i (aşkı birbād hōş geldüñ
4. Şehā teşrīf idüp ğamhane-i (uşşā ka nā-çā re
Ziyā ver oldu rüyuñ ey şeh-i bīdād hōş geldüñ

81. Ü(27a), T(38a)

82. Ü(27a), T(38a)

5. Hayāl-i t̄urra-i dildār ile dīvānedür Feyzī
Götürdüñ b̄uy-ī zülf-i dilberi ey bād h̄oş geldüñ

83

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

1. Meclisinden devr ider aḡyār-ı cānān görmedük
Hār-ı söz bu gülistānda derd-i handān görmedük
2. Bir nigele geşte eylerdi hezār (uşşā kımı
Gamze-i sertīziveş bir tīg bir an göremedük
3. Şem'i ruhsā ruñ hayāl eyler gehi vird-i ruhuñ
Bülbül ü pervāneveş nālān u sūzān görmedük
4. Kadrin egler nazra-ı evvelde her bir mürdemüñ
Dīde-i şāhib başiret gibi hayrān görmedük
5. Kurtuluş yok kām-yāb-ı dil ola Feyzī henüz
Pençe-i ḡamdan halās olmuş giriyān görmedük

-Harfū'l-Lām

84

Mef'ülü Fā'ilā tū Mefā'ilü Fā'ilün

1. Mecnūn mişāl ah-ı ḡam-ı efzā desün göñül
Bir Leylī-i cihāna mı üftā desün göñül
2. Olmaz cünūn-ı illet-i (aşkum şifā-pezir
Beyhūde derd-i (aşka müdād ide sün göñül
3. Pek şerha açsa cismüñe müjgān yeter yār
Mānende-i hedefine āmā desün göñül

83. Ü(27a), T(38b)

84. Ü(27b), T(38b)

4. Kā hī vefā iderse o meh ki cefā ider
Ġamdan cihānda şanma sen āzādesün göñül
5. Feyzī gibi tahayyül ider la^l-i dilberi
Meyyā l-i şevk u neşve-i şahbā dasun göñül

Mef^lülü Fā^lilā tū Mefā^lilü Fā^lilün

1. Āzāde mi esīr-i cevānān olan göñül
Şādān olur mı pişesi efgān olan göñül
2. Zülfe dalaşma nāzır-ı ruhsār-ı dilber ol
Rehvār-ı deşt-i şām-ı ġarībān olan göñül
3. Rencī dedür o ġamze-i hātır ferībeden
Üftāde -i çü kılbe-i ahzān olan göñül
4. Mālik olur mı Yūsuf-ı Mışr-ı melāhata
Beytü'l hazende sūni-i kün^ān olan göñül
5. Müjgān-ı tīġ-i yār ile şad-pāredür henüz
Feyzī mişā l-i geşte-i hicrān olan göñül

Fā^lilā tün Fā^lilā tün Fā^lilā tün Fā^lilün

1. Fikr-i zülfüñle muğayyed olmadı āzād dil
Murġveş pāste-i dām olma dūr-i mu^tād dil
2. Maḥv iderken tişe-i āhum hezārān gide ġam
Vuşlat-ı şīr yine bir yol bulmadı Ferhād dil

85. Ü(27b), T(39a)

86. Ü(27b), T(39a)

3. Yok taḥammül tā beş-i ruḥsā rına itsem nigā h
Rīnbaḳā sā ıztırā b ver olur fūlā d dil
4. Kıl kalemdür şafha-i çeşmümde müjgā n-ı terüm
Naḳş-ı ḥüsnüñ dīdeme taşvīr ider Behzād-ı dil
5. Feyziyā ma‘mūr ider mi‘mār luḫf-ı rūzgār
Böyle ḳanmaz ḥā ne-i ümmīd ile ber-bād dil

Mefā‘ilün Fe‘ilā tün Mefā‘ilün Fe‘ilün

1. ‘İzār-ı dilberi gör seyr-i lā lezā ra çekil
Ümīd-i ḥ^vā ḥiş-i vuşlātla kūy-i pā re çekil
2. Olur ğarīḳ-i fenā bil ki geşti-i maḳşūd
Talā ṭum-ı yem-i ğamdan göñül kenā re çekil
3. Zıfr-pezi olamaz şahne-i ğam-ı devrā n
Sipā h-ı derd-i elemden ḳaçup ḥasā re çekil
4. Ayā ğna düşecek bezm-i meyle sā ḳī nūñ
Ġazab idüp didi ‘uşşā ḳ-ı dil-figā re çekil
5. Zamā n ‘ayş u ṭurabdur bu demde ey Feyzī
Olup o mā hveş-i seyr-i bahā ra çekil

- Harfū'l- Mīm -

88

Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün

1. Ruh-ı t̄ā b - averüñ le fikr-i ḡīsū-yı siyāh itmem
Dil-i ā vā re mi reh vā r-ı şā m-ı şacgā h itmem
2. Olup ā zā de olmam şekvesā z-ı miñnet-i hierā n
Şeb-i t̄ā rik-i ğamda suz-ı aşkdan bin ā h itmem
3. Fezā -yı aşkda dur olda düşmeden inā n şabır
Kemiyet-i ā rzū yı gerçi kim gerde-i rā h itmem
4. Ne mümkün nazra bahş olmak dü-çeşm-i hayrā nā k oldu
Anıñ cün ā fitā b-ı ruy-ı dildā ra nigā h itmem
5. Ruh-ı dilber tefekkür eyler Feyzī -i dil zā rı
Cihā nda nazra düz-ı t̄ā b-ı nūr-ı mihr ū mā h itmem

89

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Feilā tün Feilün
(Fā'ilā tün) (Fā'lün)

1. O mehüñ haṭṭ u ruḥı vaşfını taḥrīr idelüm
Ruz u şeb miñnet-i derd-i dili taḥrīr idelüm
2. Hā me ḥayretde kalur bir müjesi naḫşında
Nice ol Yusuf-ı gül çehreli taşvīr idelüm
3. Maḥv olur zulmet-i ğam mey içelüm cā m-ı dili
Fikret-i la'l-i leb-i yār ile tenvir idelüm

88. Ü(28a), T(39b)

(2b) Olup : Olur T.

(3b) kim gerde-i : kim kemgerde T.

89. Ü(28a), T(40a)

4. Zerre-i āh-ı dilün (ālemi suzān eyler
Sūziş-i āh-ı derūnı nice baķır idelüm
5. Feyziyā kıl feres-i tab(una irhā-yı (inān
(Arifūñ ney-gazel-i pākine tanzir idelüm

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fe'ilün)

1. Aceb mi ārzū-yı neşve-i şarāb idelüm
Cihānda teşne-i dilüm bin ümmid āb iderüm
2. Dil-i nazārumı hasretgeş-i mey itmeme ben
Müdām fikret-i la'lüñle neşve-yāb iderüm
3. Tefekkür itmedeyüm nūr-ı rüy-ı dildārı
Gütān-ı cismümi mevķūf-ı māh-tāb iderüm
4. Esir-i neşve-i peymāneyem bu meykedede
Esās-ı kaşr-ı ğam-ı sākiyā harāb iderüm
5. Cihānda (āteş-i (aşķ ile seyħ-i hicrānda
Dil-i nazārumı ben Feyziyā kebāb iderüm

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. Fütāde-i reh-i (aşķum rehā nedür bilmem
Cefāya ülfet idelden vefā nedür bilmem
2. Müdām hūn-ı dilüm nuş iderüm ey sāki
Bu meclis içre mey-i cān-fezā nedür bilmem

90. Ü(28a), T(40a)

91. Ü(28a), T(40a).

3. Sırışk-i çeşm ile ğarķ olurđı belki cihān
Ġarībdür ki şehā āşinā nedür bilmem
4. Tabīb virme gider tabuñ a müdāvā de
Marīz-i haste-i aşķum divā nedür bilmem
5. O şūh-ı işve aceb Feyziyā neden arzda
Gözümden eşk-feşān mācerā nedür bilmem

92

Mefā'ilün Fe'ilātün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. Haṭ -ı siyāhumı anber midür nedür bilmem
Lebün mi çeşme-i kevser midür nedür bilmem
2. İzār-ı zülf-i siyeh tābı itdi mi mestur
Küsuf mihr-i münevver midür nedür bilmem
3. Hilāl-i mah mı o naḥīte-i semā olmuş
Miyān-ı dilbere hançer midür nedür bilmem
4. Şadā-ı derd-i ğamı def iderdi ey sākī
Bu bezme mecmere sāġar mıdur nedür bilmem
5. Hezārveş bu gülistānda āh ider Feyzī
İzār-ı yār-i gül-i ter midür nedür bilmem

Mefā^{(ī} lūn Mefā^{(ī} lūn Mefā^{(ī} lūn Mefā^{(ī} lūn

1. Niçün (uşşā^qın eyler geşte-i tīğ-i cefā^ı bilsem
Sezā^ı mı (ā^şıķāⁿ bu cevrine ey bī⁻vefā^ı bilsem
2. Bu deñ^lü zahmetā^k olmuş göñ^{ül} ümmī^d-i vaşl eyler
Nedendür (ā^şıķuñ^ı ey mā^hir ü cevre sezā^ı bilsem
3. Helā^k oldum ğam-ı (aşkuñ^{la} cāⁿā bir devā^ı eyle
İderdüm ey ṭabīb^{üm} derd-i (aşka bir devā^ı bilsem
4. Fiğāⁿ ey çarḥ-ı dūn sefile-perver her zamāⁿ sendün
Niçün çıkmaz ser-i (uşşā^kdan bend u belā^ı bilsem
5. Sirişki çā^kipayına nişār itdüm o meh-rūyun
O şūḥ-ı bī⁻vefā^ı nemden kaçardı Feyziyā^ı bilsem

Mef^ūlü Fa⁽ⁱlā^{tü} Mefā^{(ī}lü Fā⁽ⁱlün

1. Mestüz şarā^b-ı (aşk ile pür cā^mmumuz bizim
Hüşyār^ı oınadı dil-i nā⁻kā^mmumuz bizüm
2. Zülfün dağıttı bād-ı ruḥun oldı eşkār
Māⁿend-i şubḥ ruşen olur şā^humuz bizüm
3. Ol teşneyem ne bahri ki görsem serā^b olur
Geçmekte fikr-i vaşl ile ayā^ğumuz bizüm
4. Olmaz sükun-ı dilde firā^{ka} cemāl ile
Sīm-ā^b gibi muzṭarib endā^mmumuz bizüm
5. Murg^ı dil oldı Feyzī^ı esī^{ri} o meşveşüñ^ı
Zülf ile ḥali dā^{ne} ile dā^mmumuz bizüm

⁹³. Ü(28b), T(41a)

⁹⁴. Ü(28b), T(41a)

(2a) dağıtdı : ṭağıtdı T.

- Harfî'n- Nûn -

95

Mef'ûlü Fa'ilâtü Mefā'îlü Fā'ilün

1. Āzā de dil o zülf-i dilārā da olmasun
Hatt-ı ruh-ı nigārı temāşā da olmasun
2. Hūn-ı dil ile işaret ider ehl-i dil müdām
İsterse bezm-i meyde añ a bā de olmasun
3. Kemter nazā ra bahş degil yār-ı 'āşıkā n
Mānend-i sāye pāyuñ a ūftā de olmasun
4. Cevr eyler idi vaşla sezā itmeyüp o şūh
İster ki ğamdan 'āşıkı āzā de olmasun
5. Feyzî-i zārı gördüm ider nāle eyle āh
Bî-çāre bir perîveşe dildā de olmasun

96

Mef'ûlü Mefā'ilü Mefā'ilü Fā'ülün

1. Hunā ne-feşā n olmada çeşm-i terümüzden
Eksilmedi pürdür yine kā n güherümüzden
2. Çıkşa feleke mihr ü mehāsā ola lem'ā n
Bir zerre şerer şule-i dā ğ-ı serümüzden
3. Hüşyār olamaz tādīm-i maşşer ola sermest
Bir neş'e gören cām-ı şafā - güsterümüzden
4. Pey-der-pey ola āh-ı derun fikr-i ruhunla
Sünbül ile güller bite hā kischerümüzden

95. Ü(29a), T(41b).

96. Ü(29a), T(41b).

5. Her katre sirişküm ola bir mevçe-i tufān
Feyzî hazır it dide-i eşk ā verümüzden

97

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

1. Kızardı dīdeler mestem mey-i cām-i muşaffādan
Ziyā - bahşā olur dil pertev-i mihr-i mücellādan
2. Yine her bir nazar bir şūret-i zībā hūydādur
Ne mümkün ser-i çeşm olmak ruh-ı yāri temāşādan
3. Benem ol Yūsuf-ı müstağni-i dil meyl-i kām itmem
Vezīde olsa da damāmmuz dest-i Zelīhā'dan
4. O deñlü kār-girdür nāvek-i müjgānı cānānuñ
Vücūdum lālezār oldu benüm zaḥm-ı ser-ā-pādan
5. İdünce rāğib üstādā tanzīr ğazel Feyzî
Nice taḥsin ile feh̄m olunur elfāz-ı ma'nādan

98

Mef^{(ū}lü Fā^{(ilā}tü Mefā^{(ī}lü Fā^{(ilū}n

1. Diller esīr-i zūlf siyehkārūñ olmasun
Kimse harīb-i dīde-i mekkārūñ olmasun
2. Kār-ı figāndur dil-i zārūñ hezārveş
Bā⁽ⁱş bu nāleye gül-i ruḥsārūñ olmasun
3. Mecnūn mişāl-i silsile cīnān idi şehā
Göñlüm esīr-i ṭurra-i ṭarrāk olmasun

97. Ü(29a), T(41b).

98. Ü(29a), T(42a)

4. Bir gün bu bād āh-i perīṣān ider anı
Zülf-i siyāh perde-i didāruñ olmasun
5. Bu çār-ı şūy-ı ğamda metā(-ı) viṣālüne
Feyzī naḳavd-ı cānla ḥarīdārun olmasun

99

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn

1. Fitne dāmen bemiyān çeşm-i cihān beynüñden
(Akl-i hayret-z ededür nazare pür-kinüñden
2. Nice bend olmaya üftāde-i dilān (uşşāḳ
Ḥālka-i dām olur ṭurra-i perçīnüñden
3. Zahmdār oldı gōñül nāvek-i müjgānuñdan
Şevke sāz olmaya mı dil-i sitem aynuñdan
4. Zehr-i gam itmege te'sīr-i dil-i (uşşāḳa
Neşvever fikret-i la'l-i leb-i şīrīnüñden
5. Nice āzāde olur derdi-i gamdan Feyzī
Fitne dāmen bemiyān çeşm-i cihān beynünden

100

Mef'ulü Mefā'ilü Mefā'ilü Fā'ülün

1. Rencīde mi ümmīd-i viṣāl eyledüğümden
Azāde olur büsut-ı maḳāl eyledüğümden
2. Lem(ān) ise şāyeste süvīd ey derūnum
Sūziş figenüm seyr-i cemāl eyledüğümden
3. Şahbā-yı şafā ile dilā mest müdāmüm
La'l-i leb-i cānānı ḥayāl eyledüğümden

99. Ü(29b), T(42a).

100. Ü(29b), T(42b).

4. Raḥm itmedi (uṣṣāḳına ol şūh-ı cefākār
Maḥtūtdur izhār-ı melal eyledüğünden
5. Ser-beste-i (aşk oldu (ayān (āleme şimdi
Feyzī dūr-i dildārı su)āl eyledüğünden

101

Mefūlü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

1. Ruḥsār-ı yārı şem-i fūrūzān şanūr gören
Pervāne gibi göñlümi sūzān şanūr gören
2. Vird-i cemāl-i yar için efgān ider müdām
(Aşık laruñı bülbül-i nālān şanur gören
3. Hunrīz-i eşk-i çeşümümi her demde silmede
Destüm benüm de pençe-i mercān şanur gören
4. Şayd itdi ihvān-ı dilān-ı fütādeyi
Zülfün o şūhuñ ejder-i bi-cān şanur gören
5. Ma'dūr olur mı şerhalarum tende Feyziyā
Ser-tā-ser itdi çāk-ı girībān şanur gören

102

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Dil-ı (uṣṣāḳ-ı zāra pür-fitendür pençe-i cānān
Vuḳūf emr-i muḥāl āyāndur nedür pençe-i cānān
2. Ser-ā-ser olur elbet suhte-i cismüm şu(ā'ından
Görünce (āşikuñ pertev-figendür pençe-i cānān
3. Nice meyl itmeyem her lem(asına pençe-i yārün
Füruğ-efrūz-ı mihre ta'ne-zendür pençe-i cānān

101. Ü(29b), T(42b).

102. Ü(29b), T(43a)

4. Fūruġ-efrūzdur her bir benānı ol perī rūyuñ
Ziyā-bahşā -ı şem⁽ⁱ⁾ encamındur pençe-i cānā
5. Nazīre eyledük ahsentü tab⁽ⁱ⁾ pākine Feyzī
Zemīn-i kāşif-i mu^(ciz-i) şūhandur pençe-i cānān

Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün

1. Hayāli-i la⁽ⁱ⁾ -i nābuñ gitmedi ey māh-ru dilden
Sezā yaş yerine kanlar aķarsa dīde-i terden
2. Açılmaz çeşmümüz kuḫl olmayınca derdümi sāķī
Olur cām-ı şafā - bahşā yı görsün dīdemüz ruşen
3. Aceb tārīk-i ğam tāb mehe ta'in itse şāyeste
O hurşīd-i cihānum zerre denlü olsa tāb-efġ n
4. Hezār-ı dil nevā - senc oldı cānā vird-i rūyunla
Ruhūñ fikr eylese gülşen olur peygūle-i gülhan
5. Vucudum ķāl idüp nār-ı muḫabbet pūte-i ğamdan
Yine raḫm eylemez Feyzī bekā ol şūh-ı sīmin ten

Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün Mefā⁽ⁱ⁾ lün

1. Rehā mümkün midür murġ-ı dile zūlf-i kemen dünden
Meger bir luḫf ide şūh-ı cihanum kendi kendünden

2. Olur p̄ā māl esb-i nā zı vā di-i muḥabbetde
Teşekkī eylemez uşşā k-ı zā rı şehā vendünden
3. Acebdür muḫtarib mā nend-i murğ-ı nīm-i semā dan
Hulā şa yokdur imkā n ol perī nū ñ kaybedenünden
4. Ne mümkün buy-i vuşlat hā rle kerem ülfet olmuşken
Fiğan eyler hezā rdan o gül-i ruhsā r-ı derdünden
5. Humā r-ı hicr ile pür-sū z iken Feyzī o meh-tal'at
Dirīg eyler şarā b vaslını bin derd-i menendünden

- Harfül - Vā v -

105

Mefā (ī lūn Mefā (ī lūn Mefā (ī lūn Mefā (ī lūn

1. Derunum ceşş-i ğam azā de itmez bezm-i meydür bu
Gider fersā -yı kalb-i meykeşā ndur özge şeydür bu
2. Devā -yı derdeser der buy-i taḫḫr-i dimā ğ eyle
Aceb mi düşmese cām-ı mey elden vaqt-i deydür bu
3. Ne mümkün beñ zemek la(ı-i leb-i dilā ra ey sākī
Değişmem kaḫresin yā kūt-ı zamā niden eydür bu
4. Nice inkār ider zā hid şarā b-ı zevk-i canḫuşuñ
Furuğ-efrüz-ı zīb-i meclis-i dār o gider bu

5. Sezā dur s̄inemi mestile ursam nā le eylerken
Müretteb meclis-i dildā ra Feyzī deff u neydür bu

- Harfül - Hā -

106

Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün}

1. Göñül (arz eyle hāl-i pür-metalüñ yā re düştükçe
Ne var ey şüh ruhum it (ā şık-ı nā çā ra düştükçe
2. Nice devr ola yanından o şā huñ sā yeveş gönlüm
Ümīd-i vaşl ider dil dā men-i dilā ra düştükçe
3. Mey-i firkatle mest olmuş gezer ā henge üftā dun
Nigā h-endā z luḫ ol (ā şık-ı miḫvā ra düştükçe
4. Niçün murğ-ı dili şayyā d-ı çeşmüñdür kafes eyler
Ki dā m-ı zülfüñe cā nā dil-i ā vā re düştükçe
5. İderdi mürde-i (aşkı Mesihā sā o meh ihyā
Nevār merhem zen olsuñ Feyzī-i bimā ra düştükçe

107

Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün} Mefā^{(ī lün}

1. Şafā -bahşā -yı (ā lemdür tarīk-i naḫşibendiyye
Cihā n içre müsellemdür tarīk-i naḫşibendiyye
2. Bulur añ a girenler bir şafā -ı zevk-i ruḫā nī
Müferreh cā y-ı hürremdür tarīk-i naḫşibendiyye

106. Ü(30b), T(44a).

107. Ü(30b), T(44a).

3. Ser-ā-ser maḥv olurdu z̄ulmet-i ğam levḥ-i ḥā tırdan
Şafā vü zevke fev'ahdur tarīk-i naqşibendiyye
4. Olur her merdümā ne kuşegīr cāy-ı āsāyiş
Cihān kaydında bī-ğamdan tarīk-i naqşibendiyye
5. Muḥibb-i şādıkum ol cākāh-ı cennetā sānuñ
Cihānda Feyzī hōş demdür tarīk-i naqşibendiyye

108

Mefūlü Fā'ilā tū Mefā'ilū Fā'ilün

1. Fikrüm miyā l-i yārdür anca ḥayāl ile
Maḥv oldu cismümüz heves-i ittişāl ile
2. Şahrā-yı nūru derd-i elem Yūsuf-ı ümīd
Üftāde oldu çāh-ı ğama mikr ü el ile
3. Bīdār olurdu şubḥa degīn çeşm-i arzū
Efkār nazara sāzi-i mihr-i cemāl ile
4. Olmaz ḥumār-ı ta-be-ḥaşr (āşikuñ eger
Mestāne olsa cām-ı şarāb-ı visāl ile
5. Tavşīf iderdi la'l-i lebüñ ol perīvü şek
Ehl-i mezāka Feyzī bu şīrīn muğāl ile

109

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Feilün
(Fa'lün)

1. Cefāya meyl ider ol meh vefā maḥallinde
Göñülde zāhir olur ğam şafā maḥallinde

108. Ü(30b), T(44b).

(2a) nūr u : nūred T.

109. Ü(30b), T(44b)

2. Eliyle eyledi cā nā n dehā numı mestur
Raḳ ī b-i rev siyehe bed-du'a maḥallinde
3. Olurdu ḳand-ı lebūfle. şehā göñül pür-gū
Miṣā l-i tūtī -i ş ī r ī n-edā maḥallinde
4. Derū n-ı tī ğ-i nigā hudan oldu şad-pā re
Neler ider baña ol pür-cefā maḥallinde
5. Bu şekle sā z-ı tī r ḫā l-i zā ruñ a'lā m it
O mā h-ı tal'ata-sen Feyzī yā maḥalline

110

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Cebinden arḳ-ı ruḫsāre-i cā nā na düştükçe
Ṭarā vet-baḫş olur jā le gül-i handā na düştükçe
2. Ḥubā b-ı mey deĝil huykerde eyler cā mı ey sā ḳ ī
Fürū ğ-i 'aks-ır ū yuñ sā ğar-ı raḫşā na düştükçe
3. Ḥayā l-l la'l-i nā bunla olur her tamlası yā ḳut
Sirişḳ-i dī de-i ter kū şe-i dā mā n düştükçe
4. N'ola tā b-ı ğamuñ sūzā n iderse cism-i 'uşşā ḳı
Olur şem'-i ruḫūdan suhte-i pervā ne düştükçe
5. Şeb-i tā rī kī -i firḳā t olur Feyzī şafā -baḫşā
Ḥayā l rū y-ı dilber hā tır-ı vī rā ne düştükçe

111

Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'lün)

1. Meyl-i rū y-ı nigā r var dilde
Ateş-i şu'le bā r var dilde

¹¹⁰ Ü (30b), T (45a)

¹¹¹ Ü (31a), T (45a)

2. Mey-i vuşlatla neş'e-yā b eyle
Nice demdür humā r var dilde
3. Cā n dimā ğ-ı mu'attar olsa sezā
Fikr-i zūlf-i nigā r var dilde
4. İder a'dā ya 'aķıbet te'sī r
Bī -hasā b inkisā r var dilde
5. Olsa Feyzī o meh-i hatt orada
Şevķ-i seyr-i bahā r var dilde

112

Mef'ūlü Fā'ilā tū Mef'ā'ülü Fā'ilün

1. Seyr it ğudā rı yā ri hat-ı meşkbā r ile
Kerem ülfet üzre vird-i ruh eli har ile
2. Bilmem ne vech ile almur intiķ ā mum
Çok bā rġiştümüz geçiyor rüzgar ile
3. Hatt-ı kilemüñ eyle rûyma ol māh-ı behcetüñ
Āyine-i der ū num olur pūr-ġubā r ile
4. Fikr-i müjikle şerhā -i cismün bed ī d olur
Pürdür zem ī n-i s ī ne şeha lalezā r ile
5. Cam-ı şarā b la'l-i lebün dil ū m ī d ider
Āzürde Feyzī miñnet-i renc-i humā r ile

113

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

1. Tā b-ı ğam-ı nār-ı suzā n suzā n üstüne
Āşık-ı miñnet-keşe-i hicrā n hicrā n üstüne
2. Nuş iderken cām-ı şabbā nigā h it la'lüne
Hā let-efzā -ı saġar rahş ā n rahş ā n üstüne

¹¹² Ü (31a), T (45a)

¹¹³ Ü (31a), T (45a)

3. Būs iderken leblerün şā yeste-i vaşl eylerse
Āşık-ı zā ra olur ihsā n ihsā n üstüne
4. Dil tehī olmaz ğam u renc-i elemden dem-be-den
Bir (acā yib hā nedür mihmā n mihmā n üstüne
5. Seyr iderken rūymı açsa o meh-rū sinēsün
Feyzī-i zāde olur seyrā n seyrā n üstüne

114

Mefā (i lün Mefā (i lün Mefā (i lün Mefā (i lün

1. Degildür (ā şık-ı derd ā şinā kā şā ne kaydunda
Şarā b-ı ğamla pür-mest olmadı meyhā ne kaydunda
2. Cüdā olmak ne mümkün kūy-i dilberden dil-i zā ra
Şikeste bā l-ı murğ-ı lā mekā dur lā ne kaydunda
3. O deñlü tā b-ı miñnet hayra itdi çeşm-i hū npā şum
Dil-i zār ülfet olmaz ā şinā bi-gā ne kaydunda
4. Hayā l-i la'li tā b-ı yār ile mest-i müdā m oldum
O med-hū ş-ı şarā bum olmadum peymā ne kaydunda
5. Ne hā cet zülf-i (anberī n hā l-i meşkbū cā nā
Olurdu bende dil olmazdı dā m u dā ne kaydunda
6. Ğaraż-ı sūz derun izhār dūr-i eş(ardan Feyzī
Cihā nda olmadum beyhū de-gū efsā ne kaydunda

(4a) Bir : Bu T.

114. Ü(31a), T(45b)

(2a) Cüdā : Cüd Ü.

(5a) hā cet : cā hid T.

Mefā^{(ilün} Fe^{(ilā} tün Mefā^{(ilün} Fe^{(ilün}

1. Siyā h zülf ile rūḥsār-ı yār seyründe
Göñül tefekkür-i leyl ü nehār seyründe
2. Haṭ -ā ver oldı o meh nazra dūzdur çeşmüm
Dem ü hazānda köhne bahār seyründe
3. Siyā h muğaz-ı cünūn oldı ^{(ā}şık-ı şeydā
O zülf-i hamı necm meşkbār seyründe
4. Olur fütā de göñül kayd-ı ğamdan seyründe
Müdām neşve fezā dur hişār seyründe
5. Olur mı fehm-i üstā da pīr vāy Feyzī
Nazīre nev-ġazel-i ma^{(nīdār} seyründe

Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün}

1. O gül-ruḥsārı görmezsem ḳalursam aḳaraḳ üzre
Olur tā ḥaşre dek dāġ-ı derūnum aḥterān üzre
2. Fürūġ-ı şem⁽ⁱ ruḥsārundan oldı zerreler peydā
Degildür mihr ü meh zāhir olan bu köhne tāk üzre
3. Olur çā h-ı ġama üftā de bir gün Yūsuf-ı ümmīd
Ḳalur ise ger ebnā-yı zamā ne bu nifāḳ üzre

115. Ü(31b), T(46a)

116. Ü(31b), T(46a).

4. Nice kıalsun nigā h merḥamet ol mihr ü men-i ṭal'at
Bizi devr itmege dā'im (adūlar ittifāḳ üzre
5. Bedīd olursa haṭ rūyında geçmem fikr-i vuslatda
O şūha rūz u şeb ey Feyzī gön'lüm iştıyāḳ üzre

-Harfü'l - Yā -

117

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

1. Dil-i āzāde şimdi bir periye mübtelā oldu
O şuhūñ miḥnet-i (aşḳı görünmez bir belā oldu
2. Mu'atṭerdür dimāḡum ey perī - rev buy-i zülfünle
Saña meyl itmege ba'ış olan bād-ı şabā oldu
3. Yaturdum bīster-i miḥnetde (aşḳuñ la neçe demdür
Nigā h-ı iltifā tuñ derdüme cānā devā oldu
4. Ṭarā vet - bahş rūy-ı tā bına ki meyl idüp şimdi
Ser-i zülfüñ gibi her dem dilüñ kārı hevā oldu
5. Cihānda midḥat-ı la'l-i leb-ı dildārdur kārı
Anuñ çün Feyzīñ ün eş'ārı bir şīrīn-edā oldu

118

Mefā'ilün Fe'ilatün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

1. Bu cevr ile bu cefā ki sebep bilinmedi kaldı
Ġam-ı firākuñ ile rūz u şeb bilinmedi kaldı

117. Ü(31b), T(46b).

118. Ü(31b), T(46b).

- 2 Şikeste eyledi cām-ı müdāmı seng-i każā şayf
Bu rüzgārda cām-ı tarāb bilinmedi ƙaldı
- 3 Recā-yı vuşlatuñ itmez dil-i nazār cihānda
Neden ider bize cānān ğażab bilinmedi ƙaldı
- 4 Dirā ğveş itmege meyl itdi ol perīveşi ağyār
Miyān-ı meclis-i meyde edep bilinmedi ƙaldı
- 5 Sezā-yı vuşlatı itmez seni o şūha Feyzī
Visāl-i yāre sezā kim †aceb bilinmedi ƙaldı

Mef(ūlü Fā(īlā tü Mefā(īlü Fā(īlün

- 1 Ğayli dem oldı görmezüz ol mehlikā muzı
Farƙ itmezüz bu dertle şubh u mesā muzı
- 2 Būs eylemem †izārını ben vaşluñ isterüm
Zīrā bu nān-pāre bozar iştihā muzı
- 3 Böyle ƙalursa ğarƙ ola ne zevraƙ-ı felek
Tūfān-ı mevc-ı Ğayz iderüz biz bekā muzı
- 4 Tīĝ-i ğam-ı firāƙ ile şad-pāre dür derün
Olsa mesīh eylemezdi devā muzı
- 5 Bu dehr seng-i miñnet ile Ğayf Feyziyā
Eş'keste itdi sāĝar-ı bezm-i şafā muzı

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Gehī sūz-ı elem geh tāb-ı ğam - āzāde ser var mı
Cihānuñ kaydı çok dünyāda merd-i bī-keder var mı
- 2 Fürūğ-efruz olur yok (āleme ol māhdan ğayri
Melāhat burcuna pür-tevfikün bir (işvegir var mı
- 3 Hezār (uşşākı bend eyler o gelürvüçin-i zülf ile
Şeh-i mülk-i hüsndür añā şimdi şöyle dūr var mı
- 4 Şikeste seng-i ğamla muğ-ı dil pervāne imkān yok
Firāz -gede-i kāma çıkmak ister bal u per var mı
- 5 (Adūnuñ keşreti var kūy-i dilberde yine Feyzī
Sañā ey (aşık-ı mihnet-keşān var sende yer var mı

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Tāb-ı derd-i rūy-ı pākūñle haṭuñ mīnā gibi
Lem(ā-riz olmaḫdasun mihr-i cihān-ārā gibi
- 2 Cān dimāğın nice ta(tir itmesün ey māh-rū
Meşk-efşān oldı zülfüñ (anber-i sārā gibi
- 3 (Āşık-ı miḥvāre nūş itse lebüñ peymānesün
Mest iderdi dem-be-dem la'l-i lebüñ şahbā gibi

120. Ü(32a), T(47a).

121. Ü(32a), T(47b).

- 4 Feth-i künc-i hüsnüñ olmaz rüyuñ üzre ey perî
Beç beç olmuş yatur zülfünde ejderhâ. gibi
- 5 Feyzî mir'at-ı ruh-ı didâra nâzır olalı
Kand-ı la'lüñ medh ider ol tûti-i gūyâ gibi

122

Mef'ülü Fā'ilā tü Mefā'ilü Fā'ilün

- 1 Tîr-i nigāh-ı dilbere sînem hedef gibi
Beyhūde cān u dil reh-i ğamda telef gibi
- 2 Olmazdı sāye-efgen o şūh-ı cefā-resān
Dil pertev-i cemāli ile yandı haff gibi
- 3 Künc-i firāĝı mesken idüp hırka pūş olan
Seyr ide dehri zîr-i nemedden keşf gibi
- 4 Nîsān-ı lutf îzid-i pāk ile bihr-i dil
Lūlū-yı ma'rifetle per olmuş şadef gibi
- 5 Feyzî sezādur ebr gibi girye eylerse
Pūşide kaldı ol mehi hattı külef gibi

123

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün (Fa'lün)

- 1 Derūn-ı derd ile bir devā bulunmaz mı
Marîz-i haste-i aşka şifā bulunmaz mı

122. Ü(32a), T(47b).

123. Ü(32b), T(48a).

- 2 Hezār-r-ı dil dahı ā zürde sā z-ı hār-r-ı elem
O vird-i tā zede būy-i vefā bulunmaz mı
- 3 Hisār-r-ı ğ amda merā bi'-nişī n olan (uşşāk
O çār kā h-ı şafā da nevā bulunmaz mı
- 4 İrer mi sā hil-i maşşū da dest-i ümmī düm
Yüm-i firā kı da bir ā şinā bulunmaz mı
- 5 Humār-r-ı hier ile pür-sū zdur derū n Feyzī
Şarā b-ı la'l-i leb-i dikubā bulunmaz mı

124

Mefā (ī lū n Mefā (ī lū n Mefā (ī lū n Mefā (ī lū n

- 1 O meh-rū sanma kim cām-ı nahvetle oldı
Açup hū n-ı dil-ı (uşşākı her dem mey-perest oldı
- 2 Hazır eyle olur her pā resi bir hançer-i sertiz
Benüm seng-i ğ amanñ dan şī şe-i kalbüm şikest oldı
- 3 Şarā b-ı telh nū ş itmezdi herkez bezm-i fā nī de
Şehā uşşāk mest-i cām-ı şahbā -yı elest oldı
- 4 Nola dūr olmasa mā nend-i halka bā b-ı luţfundan
Ser-i kūyī o şū huñ (ā şıka cā y-ı neşet oldı
- 5 Olur peymā ne-i dil Feyziyā lebriz-i derd ü ğ am
Niçün bezm-i (adū da ol perī sā ğ ar bedest oldı

125

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Göñül bend oldu zülf-i yāre bin zār oldu ğam kaldı
Mişāli-i murğ-ı āvāre giriftār oldu ğam kaldı
- 2 Terahhum eylemez peyveste oldu çarha efğanum
Hemān peygüle-i buhranda nā-çār oldu ğam kaldı
- 3 Müyesser olmadı gülçin olam gülzār-ı vuşlatdan
Bu gülşende benüm āzürde-i hār oldu ğam kaldı
- 4 Ne mümkün na'il olmak naqd-ı cānla sevğ-i hicrānda
Metā(-ı vaşl-ı dildāra haridār oldu ğam kaldı
- 5 Humār-ı hicr ile pür-sūz iken nevmid olup Feyzi
Şarāb-ı vaşl-ı dildāra talebkār oldu ğam kaldı

126

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Feyz-bahşā-yı dil ü cāndur semā(-ı Mevlevi
Cevher-i aşka aceb kāndur semā(-ı Mevlevi
- 2 Bir zemindür şūr tā ma'nide (ālī rütbedür
Hem-serine çarh-ı gerdandur semā(-ı Mevlevi
- 3 Zulmet-i ğam devr-i evvelde göñülden dūr olur
Gūyiyā mihr-i dirahşāndur semā(-ı Mevlevi

125. Ü(32b), T(48b).

125 (a) oldu: oldıT. (redif)

126. Ü(32b), T(48b).

- 4 Pūte-i şabr içre nār-ı (aşk irer kāmīl (ayār
Māye-i iksir-i (irfār dur semā(-ı Mevlevī
- 5 Devr idenler Feyzīyā eylerdi isbāt-ı vüçüd
Müdde(-ā - yı (aşka bir hān dur semā(-ı Mevlevī

RUBÂÎLER

Rubā'īyyātdur - Elif*

Ahreb

- 1 Meclisde hemān devr ide cām-ı sahbā
Dem-beste humār eyle dil-i ğam-peymā
Āyine-i peymāne-i şūn ey sākī
Tūṭī gibi dil görse olurdi gūyā

Ahreb

- 2 Āşık ğam-ı aşk yār ile itse baña
Sad-mevçe-i tūfān olurdi peydā
Çeşmümde benüm her müje-i eşk-ālūd
Bir çeşme-i sel-sebile döndi gūyā

Harfū'l-Bā

Ahreb

- 3 Bīmār-ı ğam-ı aşka devā vir yā Rab
Dil haste-i derde sen şifā vir yā Rab
Yüz göstere mi jeng-i kederle memlū
Āyine-i ḳalbime cilā vīr ya Rab

Ahreb

- 4 Ruhsārına tūrrasın idüp yār-i nikāb
Setr itmede mihr rūymı mānend-i seḫāb
Yandı çekerüm tenvīr-i hicrānda meded
Dil nāz-ı ğam-ı firāḳ ile oldı kebāb

* Başlık Ü: Ruba'iyat (T)

1. Ü(33b), T(49a).

(1d) olurdi : oludu T.

2. Ü(33b), T(49a).

3. Ü(33b), T(49a).

4. Ü(33b), T(49a).

(4b) ruyını: ruy T.

Harfü't -Tā

Ahreb

- 5 Yok (alem-i fānīde karar ile sebāt
Der-pey idi dünyāda hayāt ile memāt
Birbirini (ālemde te(ākub eyler
Fānī idügen rüz u seb eyler isbāt

Harfü's - Sā

Ahreb

- 6 Derd-i dilüme (aşk-ı bütāndur bā'is
Efkār-ı meh ol āfet-i cāndur bā'is
Cevr ile dil-i zārumı pā-māl eyler
Efgānuma ol şūh-ı cihāndur bā'is

Harfü'l -Cim

Ahreb

- 7 Vaşluna beni yār sezā itmez hiç
Cevr itmede (uşşāka vefā itmez hiç
Renc-i ğam-ı hicran ile bīmār oldum
Derd-i dil-zāruma devā itmez hiç

Harfü'l-Hā

Ahreb

- 8 Bilmez dil-i zārum mı gülfām-ı ferah
Gülmedi bañā devr iderek cām-ı ferah
Ben reh-rev-i vādi-i beyābān-ı ğamem
Bilmez dil-i mihnet-zedemü kām-ı ferah

5. Ü(33b), T(49b).

6. Ü(33b), T(49b).

7. Ü(34a), T(49a).

8. Ü(34a), T(49b).

Harfū'l -H ā

Ahreb

- 9 'Aşk ile olur mest-i muhabbet-güstā h
 Dildür yine ā zürde muhabbet-güstā h
 Ey şū h-ı cefā itme ta'accüb ki olur
 Sermest-i mey-i cā m-ı hakī kat-güstā h

Harfū'd-D ā l

Ahreb

- 10 Dil meclis-i 'ā lemde degil hurrem ü şā d
 Olmadı ğam u kayd-ı cihandan ā zā d
 Hamyā ze-i buhrā n ile bī -tā b oldum
 Girmede ele sā ğar-ı sahbā -yı murā d

Harfū'z - Z ā l

Ahreb

- 11 Yā rü ñ şem ü cevri dil-i zā ra lezī z
 Zehr-i ğam-ı 'uşşā k-ı dil-figā ra lezī z
 Düşnā m-ı ā zā rla güftār eyler
 Telhī -i sitem bu dil-i nā -çā ra lezī z

---

9. Ü(34a), T(49b).

10. Ü(34a), T(50a).

(10c) buhran ile: buhranlaT.

11. Ü(34a), T(50a).

Harfû'k Rā

Ahreb

12. Dil-beste-i gīsū-yı perīşā nuñ dur
 Cān zahm-keş-i hancer-i müjgā nuñ dur
 Meyl itme şaķın silsile-i zülfe seni
 Dīvāne iden turra-i cānā nuñ dur

Ahreb

13. Kim görse şehā rūyuñı meftunuñ olur
 Hem silsile-i zülf ile Mecnuñuñ olur
 İk'letme dili cevr ile manend-i rebāb
 Bu resm-i cefā cihānda kanūnuñ olur

Ahreb

14. Dilde eşir-i aşk u muhabbet vardur
 Ol sāğar-ı lebrizde hālet vardur
 Dūş olmiccek aşka anı fehm idemez
 Derd ü ğam ile başka bir ülfet vardur

Ahreb

15. Arz ola mı hiç hāl-i dil-i pür-şer-şūr
 Ki mest-i müdām o māh-rū ki maħmur
 Hamyāze-keşem meclis-i dūnyāda müdām
 Nūş eylemedüm sāğar-ı sahbā-yı sūrūr

---

12. Ü(34a), T(50a).

13. Ü(34b), T(50a).

14. Ü(34b), T(50b).

15. Ü(34b) T(50b).

Harfû'z-Zā

Ahreb

- 16 Ta'in eylemeñüz rind-i harāb-ı aşkuz
 Peymāne be-kef mest-i şarāb-ı aşkuz
 Her demde benüm sih-i elemde sūzān
 Biz sūziş-i hasretle kebab-ı aşkuz

Harfû's-sin

Ahreb

- 17 İtdi bu gönül vuşlat-ı dildāra heves
 Beyhūde yere eyledi bu kāra heves
 Pür-sūhte olsa yeridür dil itdi
 Pervāne gibi şem'-i şerer yāre heves

Ahreb

- 18 Cām ile olur sākī münevver meclis
 Feyz-āver ola cāna ser-a-ser meclis
 Dūr eyleye ey sākī hemān mücmer-cām
 Būy-i mey ile ola mu'atfer meclis

Harfû'ş-Şin

Ahreb

- 19 Dil zülf-i perişāna giriftār olmuş
 Pür-kayda düşüp aşk ile nā-çār olmuş
 Bulur mı rehā-renciş-i mihnetden dil
 Üftāde-i çāh-ı ğam-ı dildār olmuş

16. Ü(34b), T(50b).

17. Ü(34b), T(50b).

18. Ü(34b), T(50b).

19. Ü(35a), T(51a).

Harfî'ş- Şā d

Ahreb

- 20 Derd ü ğam-ı hicrden dili eyle hālāş
 Eyle dil-i zārı dāh̄il-i şohbet hās
 Tāb-ā ver-i gevher-i muḥabbet dilde
 Oldum yem-i aşkuñ da mişā l-i ğavvāş

Harfî z- Zā d

Ahreb

- 21 Dil eyledi aḥvā lini dildārına (arż
 Rahmını ider den-be-dem ol yā rine (arż
 (Uşşāk-ı sitem dī de ider aḥvā lin
 Beyhū de yere şūh-ı cefā-kārına (arż

Harfî't- Tā

Ahreb

- 22 Girmedi bizüm destümüze cām-ı neşāt
 Nūş eylemedüm bā de-i gülfām-ı neşāt
 Görmedi mey-i vuşlat-ı dildārı (aceb
 Olmadı göñül neşvever-i kām-ı neşāt

20. Ü(35a), T(51a).

21. Ü(35a), T(51a).

22. Ü(35a), T(51a).

Harfû'z-Zā

Ahreb

- 23 Yā ruñ siteminden dil-i zā rum maḥzūz
 Cevr itmede (uṣṣā kına yā rum maḥzūz
 (Uṣṣā kınıñ ā zürde-i cevr oldu ğ na
 Ol şūh-ı cefā kār-ı nigā rum maḥzūz

Harfû'l-Ayn

Ahreb

- 24 Ā sār-ı ruh-ı yār ile sūzā n idi şem'
 Fenā -yı vücūd itmede giryā n idi şem'
 Tā b-ā ver-i ruḥsār ile ol meh-rūnuñ
 Her şeb ğ am-ı (aşkıyle fürūzā n idi şem'

Harfû'l-Ġayn

Ahreb

- 25 Dil bā de-i gülfamdan eyler mi firā ğ
 Mey-nūş olan cā mdan eyler mi firā ğ
 Meyl itdi mey-i vuşlat-ı dildā ra göñül
 O şūh-ı dil-ā rā mdan eyler mi firā ğ

23. Ü(35a), T(51b).

(23d) cefā kār-ı nigā rum: cefā kār rum nigā r T.

24. Ü(35a), T(51b).

25. Ü(35b), T(51b).

Harfû'l - Fā

Ahreb

- 26 Bir 'āşık-ı miḥnet-zedeyem ḳalbüm şāf
 Naḳd-ı dil ü cān 'aşḳ ile oldı etlāf
 Pek derd ile nālān oluyor 'uşşāḳı
 Allah'ı seversek ne var inşāf inşāf

Harfû'l-Ḳāf

Ahreb

- 27 Bu dehrde ey dil ki perīşān olduk
 Kāhice dahı mazhar-ı iḥsān olduk
 Dehrüñ ele mi böylecedür kim Feyzī
 Bīz gāhice giryān gehi handān olduk

Harfû'l-Kāf

Ahreb

- 28 Reng-i mey isen rūyüñ a timşāl itdüñ
 Ey şūh-ı cefā - pīşe bañ a el itdüñ
 Efsūn-ı dil-i zāruma ey meh-i tal'at
 Hāli-i dilisen şormaduñ ihmāl itdüñ

26. Ü(35b), T(51b).

27. Ü(35b), T(51b).

28. Ü(35b), T(52a).

(26b) etlaf: İläf Ü.

Harfũ'l-Lā m

Ahreb

- 29 Dil-i la^l-i leb dilbere oldu meyyā^l
 almadı ğam-ı (aşk ile cismümde mecāl
 Yo yere za^fif oldu vücūdum cānā
 Efkā r-ı meyyā nuñ la göñül maḥz-ı hayāl

Harfũ'l-Mī m

Ahreb

- 30 Esrār-ı ğam-ı (aşk-ı nihā n söyleşelüm
 Hāl-i dil-i zārı bir zaman söyleşelüm
 Rāz-ı dile va olmasun kimse şehā
 Ney gibi senüñle bi-zebā n söyleşelüm

Ahreb

- 31 Meyden tehi peymā ne-i mesrūr olamam
 Sāı bañ a sū n sā ğarı maḥmūr olamam
 Eylerse şikeste ayā ğum pīr-i muĝā n
 Bir vech ile ben meykededen dūr olamam

---

29. Ü(35b), T(52a).

30. Ü(35b), T(52a).

31. Ü(36a), T(52a).

Ahreb

- 32 İşyā nla sad-ḥayf tebedür ḥā lüm
 Ma{lumdurur cenā buñ a aḥ vā lüm
 {Atv it günā hum dū zaḥa yakma yā Rab
 Pür -sūhte eyle defter-i a{mā lüm

Ahreb

- 33 Geçmekde firāḳ-ı yār ile eyyā mum
 Yok fikret-i h^vā n-ı vasl ile ā rā mum
 İftār-ı lebüñ o deñ lü imsā k ideli
 Za{ifiyle benüm oldu hilāl endā mum

Ḥarfü'n-Nūn

Ahreb

- 34 Sāḳī kerem eyle kı l derū num rū ū ū
 Rahm eyle mey-i nā b ile ol tā b-efgen
 Nā r-ı ğam ile aḥker-i sū zonda olur
 Her katre ki rī zā n ola bu çeşmümden

Ḥarfü'l-Vāv

Ahreb

- 35 Yaḳdı beni nā r-ı {aşḳ ile bir meh-rū
 Aşüfte idüp {ā şıḳı çeşm-i ebrū
 Ben reh-rev-i vā dī-i ğam-ı hierā nam
 Ma{nīde didi {akluma şabrum yahū

---

32. Ü(36a), T(52b).

33. Ü(36a), T(52b).

34. Ü(36a), T(52b).

35. Ü(36a), T(52b).

Harfû'l-Hâ

Ahreb

- 36 Dilhasteyem ah itdüm ise 'afv eyle
 Kûyını penâh itdüm ise 'avf eyle
 Mest-i mey-i 'aşkum ey perî 'ārīzuñā
 'Afv eyle nigāh itdüm ise 'avf eyle

Ahreb

- 37 Şabr eyle göñül derd-i gam-ı dildāra
 Şekvā mı olur mecāl yok güftāra
 Qıl müjde-i rûza dār-ı hīcrān olana
 Elbette irer 'ıyd-ı visāl-i yāre

Ahreb

- 38 Ya Rab dili mest-i mey-i 'irfān eyle
 Dā'im güher-i ma'ārife kān eyle
 Peymāne bedest-i bezm-i mey-nüş olayum
 Zill-ı ham-ı bāde-i mekān eyle

Ahreb

- 39 Ağyār-ı visāline sezādur her gāh
 Bende ğam-ı 'aşkıyla helāk oldum āh
 Şevkāya mecāl olmadı ağyār neden
 Lā havle velā kuvvete illā bi'llah

36. Ü(36a), T(52b).

37. Ü(36b), T(53a).

38. Ü(36b), T(53a).

39. Ü(36b), T(53a).

Ahreb

- 40 Yā Rab bañ̄a luṭf eyle mürüvvet eyle
 Bī-çāre dil-i zārūma şevkat eyle
 Bī-aşq koma (ālem-i fānīde beni
 Yā Rab mecāzūmı haqīkat eyle

Ahreb

- 41 Yā Rab beni (ārif-i bīllah eyle
 Hem mertebē-i (aşqdan agāh eyle
 Meyyāl ola eş(āruma yā Rab cihān
 Mülk-i suhānā ben kuluñı şāh eyle

Ahreb

- 42 Ağyār ile şohbetde o meh-rū her gāh
 Ben miñnet-i (aşkiyle helāk oldum āh
 Rahm eylemiyor hāl-i dil-i nā-çāre
 Lā havle velā kuvvete illā bīllah

Harfū'l-Yā

Ahreb

- 43 Dil āteş-i hicrān ile sūzān oldu
 Üftāde-i peygüle-i hicrān oldu
 Fikr itmededür zūlfini Feyzī her dem
 Esrār-ı leb-i yār ile hayrān oldu

40. Ü(36b), T(53a).

(40a) luṭf eyle mürüvvet eyle: luṭf u mürüvvet eyle Ü.

41. Ü(36b), T(53b).

42. Ü(36b), T(53b).

(42a) Ağyār ile : Ağyarla T.

43. Ü(37a), T(53b).

Ahreb

- 44 Efkār-ı dehānī dili ma'dūm itdi
 Şāyeste-i vasl itmedi maḥrūm itdi
 Yandı eridi nār-ı ğam-ı dilberden
 Hicrān şebine cismümüzi mūm itdi

Ahreb

- 45 Dil ṭurra-i dikhārā giriftār oldu
 Kayd-ı ğam-ı hicrān ile zār oldu
 Olur mı revā-yāb ṭabībā Feyzī
 Derd-i ğam-ı hicrān ile bīmār oldu

---

44. Ü(37a), T(53b).

45. Ü(37a), T(53b).

MÜFREDLER

- Müfredāt-ı Harf-i Elif-i Mütālî' -

- 1 Meyle pür kıl şun bañ'a mir' ā t-ı cāmı sākīyā
Rind-i mey-h^vā re ola cilve-nümā rūy-ı şafā
- 2 Hayā l-i bā de-i la^l-i lebüñ den (ā şıķ -ı şeyda
Sezā meyhā ne-i (ā lemde olsa mest-i bī-pervā
- 3 Görünce (ā şıķın güftā ra gelmez ol melek-sīmā
Cevā ba iktidār olmaz dehā n-ı tengdür ammā
- 4 Dem-be-dem devr eylesün meclisde cām-ı pür-şafā
Gerd-i ğ amdan pāk ider mir' ā t-ı kalbi sākīyā
- 5 Mürde-i endū h u ğ am ihyā olurdı sākīyā
Dem-be-dem cā n bahş olur cām-ı şarā b-ı dil-güşā

Harfū'l-Bā

- 6 Būy-i bā diyle dil-i ğ am-dī de olur feyż-yā b
Devr ile meclisde sākī micmer-i cām-ı şarā b
- 7 Cām-ı sahbā dan dil-i zā rum degildür neşve-yā b
Yā d-ı la^lüñ le mey-i gül-fām olur nūş itsem ā b

Başlık: -Ü

1. Ü(37b), T(54a).
2. Ü(37b), T(54a).
3. Ü(37b), T(54a).
4. Ü(37b), T(54a).
5. Ü(37b), T(54a).
6. Ü(37b), T(54a).
7. Ü(37b), T(54a).

- 8 Pür olup berf ile (ā lem göñül oldı bī-tāb
Berd-i ğamdan be-meded çatlamasun cām-ı şarāb

Harfüt-Tā)

- 9 Humār-ı hier ile dil oldı pā-māl-ı ğam u mihnet
Ayāklundur meded-mey şūn baña ey sākī-i (işret
- 10 Kıyāma gelse nāz u (işve eyle ol sehī kıamet
Kıyāmetden (alāmetdür virür (uşşāka bir hālet

Harfü's-Sā

- 11 Sūziş-i (aşkuma tāb-ı ruh-ı dilber bā'is
Vakt-ı şubh olmasına mihr-i münevver bā'is
- 12 Şekva itme şabr kıl senden gider bu derd-i renc
Ey göñül meşhūrdur eş-şābr-ı mift āhül-ferec
- 13 Ağyār gine cū ile şöbet olur mı hiç
Ey derd-i tāze hār ile ülfet olur mı hiç
- 14 Bāde ile gūyiyā mihr-i dırāşāndur kadeh
Āsmān-ı meclis içre pertev-efşāndur kadeh

8. Ü(37b), T(54a).

9. Ü(37b), T(54b).

10. Ü(38b), T(54b).

11. Ü(38b), T(54b).

12. Ü(38a), T(54b).

13. Ü(38a), T(54b).

14. Ü(38a), T(54b).

Harfû'l-Hā

- 15 Gam-ı aşkuñla (āşık nūş ider cām-ı tarab-güstāh
Nola fikr-i lebüñle olsa dil ey ğonce leb-güstāh

Harfû'd-Dāl

- 16 Bir devā eyle tabīb-i dil-i bī-çāre meded
Şerbet-i la'l-i lebüñdür bu dile çāre meded

- 17 Devride sāķī cām-ı mey-i dil-güşāmdan
Olurdu rind-i meykeşe hālet-fezā meded

Harfû'z-Zā

- 18 O mehüñ zehr-i ğam-ı tehī-i āzān lezīz
Dil-i ğam-dīdemüze olmada güftān lezīz

Harfû'r-Rā

- 19 Göñül mestānelik hep fikr-i la'l-i dil-rubā dandur
Müdām elifte olmağ cām-ı şahbā-yı şafā dandur
- 20 Fikr-i zülfüñle (dil āvāre degildür de nedür
Renc-i hicrān ile bī-çāre degildür de nedür
- 21 Fikret-i zülfüñle (uşşākuñ olupdur bī-çārar
Hep dil-i ğam-dīdedür olan perişān rüzgār

---

15. Ü(38a), T(54b).

16. Ü(38a), T(54b).

17. Ü(38a), T(55a).

18. Ü(38a), T(55a).

19. Ü(38b), T(55a).

20. Ü(38b), T(55a).

21. Ü(38b), T(55a).

- 22 Ümmîd-i vaşl-ı yā rile dil zevk-yā b olur
La^l-i lebüñ tefekkürî şahbā -yı nā b olur

Harfü'z - Zā

- 23 Cihanuñ mihneti bisyā r-ı taħrîr ü beyā n olmaz
Derunda ehl-i aşkuñ derdi çok bir bir ayā n olmaz
- 24 Ruhūñ ey mā h gerçi ebr-i zülfüñden bedîd olmaz
Yine (uşşā k-ı seyr-i (ā rizüñden nā-ümîd olmaz
- 25 İtdi ā şüfte göñül būs-i ruh-ı yā re heves
Kıldı pervā ne gibi şem^l-i şerer yā re heves
- 26 Fürū ğ-ı cām-ı meydēn oldı sākî pür-żiyā meclis
Derūn-ı rind-i meyh^vā re virür zevk u şafā meclis
- 27 Bulmadum hayfā dil-i mihnet-keşe feryā d-ı res
Kimse gūş itmez fiġ ā num çıkısa mā nend-i cirs

Harfü'ş-Şî n

- 28 Fikret-i zülfüñle dil oldı şehā dîvā neveş
Şem^l-i rūyuñla yanup yakılmada pervā neveş
- 29 Meyli bu dilūñ şem^l-i ruh-ı dilbere düşmüş
Pervā ne gibi şevkle ā teşlere düşmüş

22. Ü(38b), T(55a).

23. Ü(38b), -T.

24. Ü(38b), T(55a).

25. Ü(38b), T(55a).

26. Ü(38b), T(55a).

27. Ü(38b), T(55b).

28. Ü(39a), T(55b).

29. Ü(39a), T(55b).

Harfû'ş-Şād

- 30 Olur (uṣṣā k-ı zā re dem-be-dem cevr ü cefā maḥṣūṣ
Mürüvvetsüz sitem ā yī nedür ol bī-vefā maḥṣuṣ

Harfû'z-Zād

- 31 Lal⁽i nā bu ñ dur senü ñ cām-ı muṣaffā dan ğaraż
Vuslatu ñ dur ey perī bu (aşk-ı sevdā dan ğaraż

Harfû't-Ṭā

- 32 Olmadı bir kef hicabdur sā kıyā cām-ı neṣāṭ
Bilmedi mest-i muḥabbet nidügin kām-ı neṣāṭ

- 33 Rūy-ı pür-tā bında dildā ruñ bedidār oldı haṭṭ
Gülşen-i ḥüsn-i bütā na gūyiyā hār oldı haṭṭ

Harfû'z-Za

- 34 Olur cevr itmede (uṣṣā k-ı zā ra dilberā n oldı mahzūz
İder da'im cefā olur o şūh-ı dilsitā n mahzūz

- 35 Tā beş-i ruḥsā r-ı dilber bāis-i handā n-ı şem⁽
(Aşıkı pervaneveş pür-süz ider sūzā n-ı şem⁽

- 36 Fikret-i la⁽i leb-i dilberle destünde ayā ğ
Eylemez mey-nūş olanlar cām-ı sahbā dan firā ğ

Harfû'l-Fā

- 37 Ol mehüñ ruḥsā rına haṭṭ-ı güldi mā nend-i kelef
Nāz-ı miḥnetle göñül sūzā n idi güyā ki haḥf

30. Ü(39a), T(55b).

31. Ü(39a), T(55b).

32. Ü(39a), T(55b).

33. Ü(39a), T(55b).

34. Ü(39a), T(55b).

35. Ü(39a), T(56a).

36. Ü(39a), T(56a).

37. Ü(39b), T(56a).

- 38 Nağd-ı eşküm reh-i ğam-dîdede itdüm itilāf
(Āşıkā merhamet itmez o perî bî-insāf

Harfû'l-Kāf

- 39 Cevr-i dildār ile pā-māl ü perîşān olduk
Merhamet itmedi üftā de-i nālān olduk
- 40 Şeref-i rūyuñ a bî-çāre gönüller müştāk
Tālib-i vuşlt-ı dildār olayum der (uşşāk
Harfû'l-Kāf
- 41 Ey perî (aşıkla (uşşākuñı hayrān itdün
Fikr-i zülfüñle dil-i zārı perîşān itdün
- 42 Yanından devr olur mı (āşık ol mihr-i cihān sözüñ
Alur etrāfını pervā neler şem(i dil-fürūzuñ

Harfû'l-Lām

- 43 Oldı efkār-ı femiyle (āşık-ı maḥz-ı hayāl
Şordum añ a yok yere oldum didi āşüfte hāl
- 44 Cāhene mağrūr olma gūyiyā bir destimāl
Pendümi gūş eyle bu nağş-ı cihāndan örnek al
Harfû'l-Mīm
- 45 Miyānuñ fikret ile ey perî āşüfte hāl oldum
Za(îf oldı tenüm yok yere bin maḥz-ı hayāl oldum
- 46 Görmedi nîdügini cām-ı meserret encām
Olmadı bu dil-i mihnet-zede fer nā'il kām

38. Ü(39b), T(56a).

39. Ü(39b), T(56a).

40. Ü(39b), T(56a).

(40a) Şeref duy ki bi-çāre gönül müştāk T.

41. Ü(39b), T(56a).

42. Ü(39b), T(56a).

43. Ü(39b), T(56b).

44. Ü(39b), T(56b).

45. Ü(39b), T(56b).

46. Ü(40b), T(56b).

Harfû'n-Nūn

- 47 Leb-i la'lüñ hayāli zā'il olmaz ey perī dilden
Nola gülgün aḡar ise sirīşküm dīde-i terden
- 48 Sāḡiyā oldum humār-ı ḡamla hayli ser-girān
Dem-be-dem devr eylesün cām-ı mey işret hemān
- 49 Āzürde itme iki gözüm mübtelāların
Hüsn-i mülāyemetle gör anuñ devāların
- 50 Oldı cev̄r ile cism-i zerdum altūn
Beni harca severem dir ki gerdūn

Harfû'l-Vāv

- 51 Görenler hāldār-ı rūy-ı pür-tābuñı ey meh-rū
Didiler Rum'da āteş- perest olmuşdı bir Hindū
- 52 Ḳavs burcunda bir kevkeb nümāyān oldı ey meh-rū
Miyān-ı ebruvānunda degildür hāl-i anber-bū
Harfū'l-Hā
- 53 Sīne ey meh-rū hedefdur nāvek-i müjgānına
(Āşık-ı zāruñ vüçüdü döndi ok meydānına
- 54 Tümüyle eyleyüp dil bir perī rūy-ı sitemkāra
Hevā-yı zülfüñ ile mür̄gveş olmuşdı āvāre
- 55 Mi'yārumı noksān tūtop ḡadr-ı bahāda
Eksiklige tūtıldı bezir vezneci-zāde

47. Ü(40a), T(56b).

48. Ü(40a), T(56b).

49. Ü(40a), T(56b).

50. Ü(40a), T(56b).

(50a) Oldı: Olup T.

51. Ü(40a), T(56b).

52. Ü(40a), T(57a).

53. Ü(40a), T(57a).

54. Ü(40a), T(57a).

(54b) zülfüñ : zülfü T.

55. Ü(40b), T(57a).

- 56 Nice (uṣṣāḳ-ı zār-ı ahvālini (arż eyle dil-dāra
Kemāl za'af-ı (aşk ile mecāl olmazdı güftāra
- 57 Derd-i (aşkıyla harāb oldu dil-i (üftāde
Kalb-i vīrānemi ābād ide mi'mār-zāde

Harfū'l-Ya

- 58 Gele pūş ile görünce o perī ruhsārı
İtdi kıbkırmızı dīvāne dil-i nāçārı
- 59 Şem-i kāfūr neżāfetli katı bir eridi
Āteş-efrūz ruh-ı yarı görünce eridi
- 60 Göñülde sikkessün sulṭān-ı ğam her-bār germ itdi
Revācın buldı naqd-ı dīde gör ağyārı nerm itdi

---

56. Ü(40b), T(57a).

57. Ü(40b), T(57a).

58. Ü(40b), T(57a).

59. Ü(40b), T(57a).

60. Ü(40b), T(57a).

LÜGAZLAR

LÜĞAZ *

1

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Ol nedür kim cismi var bî-rūhdur
Gāh mestūr ve gehî meftūhdur
- 2 Bir ğanīdür (āleme (in(ā m' ider
Hep añ a bāy u gedā ikrām ider
- 3 İki kerre günde ol zāhir olur
Gāh nā-pāk u gehi t̄āhir olur
- 4 Geh mücellā cismi de āyīne var
Her nesi var ise eyler āşikār
- 5 Kim t̄okunsa cismüne efgān ider
Āc u tok bu (ālemi seyran ider

2) Velehu

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Ol ne masnū(oldı kim bî-cāndur
Gāh zāhirde gehi pūnhāndur
- 2 Bir mübettendür o merd-i bî-zebān
Pāy-ı desti yok iki (aynı (ayān
- 3 Cismün āhen bend ile berdūş ider
Telh u şirīn her ne görse nūş ider

* LUGAZLAR: -T

1. Ü(41b).

2. Ü(41b)

- 4 Baħr u berde hŭkmi kim ħāyırı olur
Gāhice bir kŭşede tenhā alur
- 5 öp ile darb eylerseñ hāhī añā
Yok dil u cānı ider yine şadā

3) Velehu

Fā'ilā tŭn Fā'ilā tŭn Fā'ilŭn

- 1 Ol nedŭr kim cānı yokdur bi-gŭmān
Regleri za'findan olmuşdur 'ayān
- 2 Ben hevā-yı tab'dār ol dil-nŭvāz
Hemdemi olmazsa olmaz āre sāz
- 3 Germ u serd-i rŭzigār-ı da'imā
Görmek ile itmemiş terk-i hevā
- 4 Pençesine 'ālemüñ girse deger
Mürdeyi 'İsā gibi iħyā ider
- 5 Tifl-ı dil hal eyler ise Feyziyā
Dāye seyr ola anuñ bād-ı şabā

4) Velehu

Fā'ilā tŭn Fā'ilā tŭn Fā'ilŭn

- 1 Ol ne masnu' oldu kim yokdur demi
Cebr ile taħrīk iderdi adamı

3 . Ü(41b).

4 . Ü(42a).

- 2 Bir müdekkikdür o şūh-ı nīk hū
Farq ider kārında dā'im mūyumu
- 3 Bir güzel zen dostdur turfe-liqā
(Ālem-i hayrettedür ol dā'imā
- 4 Mūnis olur görse ger pīr ū civān
Dā ğ-dār-ı sīnesün eyler (ayān
- 5 Her kim eylerse o şūhı der kenār
Genduya maḥşūş bir vādīsi vār

5) Velehu

Fa'ilā tūn Fa'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Ol ne maşnū(oldu kim kadd-i dırāz
Kim der ā ğ ūşitse itmez ihtirāz
- 2 Ağzı iki dīdesi giryāndur
Bir femi zāhir biri pūnhāndur
- 3 Gerçi kim yek destdür ol merd-i pāk
Yine destünden olur āhır helāk
- 4 Hükmi cari hem güzeldür meşrebi
Müfide cem(eylemiş rūz-ı şebi
- 5 Hal iden ehl-i dil olsun kām-kār
Tāb-ı ğamdan hıfz ile perverdegār

6) Velehu

Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilūn

1. Ol nedür kim yassı yüzlü bir herî f
Gerçi kim nā -pā k ma'nî de nazî f
2. Kî ri yoktur hem anuñ yerde yüzi
Meyl ider her neye dū ş olsa gözi
3. Vardığı cā y-ı iderken bî -keder
Olur istiskā l hiç durmaz gider
4. Mübtelā olmuş ā nîa bir bed-likā
Eksik olmazdı yanundan dā 'imā
5. Kim bunu bî -şübhe hal eylerse hem
Görmiye kalbi anuñ gerd-i elem

7) Velehu

Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilūn

1. Ol nedür bir kaşr-ı zibā gū yiya
Giydürürler cū ydan kaftā n ā nîa
2. Sakfî yoktur hem (ā m ū dı hērdur
Gā h tî zdür geh girā n refā rdur
3. Gā hıce bu (ā lemi seyrā n ider
Gā h cā y-ı muhmeli eyler maqarr
4. Eylemez şekvā çeker bā r-i girā n
Söylemez gerçi degildür bî -zebā n

⁶ Ü (42b)

⁷ Ü (42b)

5. Kim bu rā zı, eyler ise ā şikā r
Rütbe-i (ā lī vire perverdīgā r

8) Velehu

Fe(īlā tūn Mefā(īlūn Fe(īlūn
(Fā(īlā tūn) (Fa(īlūn)

1. Nedür ol iki dīlber-i ra(nā
Birbirinden cūdā degil kıtā
2. Dū-zebā ndur ~~dehā nı~~ birdür ā nuñ
Lā zımındandır bu dünyā nuñ
3. Cismi var r ū hı yok ider hareket
Kimi tersā bile ider ülfet
4. Bī-başā r ~~olmayınca~~ iş görmez
Münis olmazsa kā rger olmaz
5. Bunu bī ~~şübe hal iden~~ kāmīl
Pā k bir hal(ata ola nā)il

9) Velehu

Fā(īlā tūn Fā(īlā tūn Fā(īlā tūn Fā(īlūn

1. Ol ne maşn ū(oldı halk eyler aña meyl ü heves
Çā rdur şā hı yeründe gā hıce olur nefes
2. Cism ī ni üftā de dā)im germ ü serd-i r ū zigā r
Cem(i zıddeyn eylemiş gerçi degildür bir qarā r
3. Pā yı desti yok iki ağız var ~~arın~~ bī-zebā n
Birisi zā hırdedür ağızun biri olmuş nihā nā

⁸ Ü (42b)

⁹ Ü (43a)

- 4 Birisünden her ne kim ekl eylerse itmez zarar
Birisinden dāhı her ne-ekl iderse maḥv ider
- 5 Her nesi var ise eyler pāyına halkuñ işār
Şāfdur anuñ derūnı dem-be-dem āyine var
- 6 Bildirür mikdārını ülfet-i lebden arhalara
Kesret ile şoḥbet idenler irer derd-i sere
- 7 Gāh ins ü cin ile ülfet ider ol bī-nevā
Cümle yeksāndur yanunda hep anuñ bāy-ı gedā

10 Velehu

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Ol ne maşnū⁽ oldu yok cismünde cān
Gāhice pūnhān olur gāhi ⁽ayān
- 2 Āşinā-yı soḥbet-i yārēndur
Bī-⁽adettür dīdesi ḥayrāndur
- 3 Ağzı var ekl itdüğini maḥv ider
Hemdemi olmazsa olmaz kārger
- 4 Bir zemīndür gāhice a'lā olur
Nağz idenüñ ziyā-baḥşā olur
- 5 Bī-zebāndur gerçi olur reh-nümā
İktiżā sı var anuñ şayf u şifā
- 6 Sa'd ola ḥall eyleyenüñ kevkebi
Rūzdan fark olmaya anuñ şebi

11 Velehu

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Ol nedür bir 'ā şıķ-ı mümtā zdur
Nā le-i 'uşşā ķ ile dem-sā zdur
- 2 Yufķadur bađrı yetīm-ā sā hemā n
Egri baķsalar ider ā h u figā n
- 3 Gerçi kim bī-rūħdur feryā d ider
Nā le-i 'uşşā ķına imdā d ider
- 4 Gā hıce devriş-veş hırka giyer
Tırmayup elden ele gā hı gezer
- 5 Hā ll iden ehl-i dil olsun kā m-yā b
Anuñ olsun Başra'da kuy-ı harā b

12

Fā'ilā tūn Mefā'ilūn Fe'ilūn

- 1 Nedür ol zā t-ı pā k-ı sā f-nümā
Her ne emreyleseñ ider icrā
- 2 İş görür gerçi yok anuñ cā nı
Fırķatı pür-gā m eyler insā nı
- 3 Cismi mem dū ħ-ı bezm-i 'ā lemdür
Hayli mümtā zdur müşellemdür
- 4 Eylemiş çok harā ne-i ma'mūr
Nice maħzū nı eylemiş mesrūr
- 5 Ma'denidür dili o zā t-ı şerī f
Gezer elden ele o cism-i latī f

11 . Ü(43b).

12 . Ü(43b).

13 Velehu

Fā 'ilā tūn Fā 'ilā tūn Fā 'ilūn

- 1 Ol nedür kim k̄ā meti gā yet dirā z
K̄addine nisbetle amma 'ömri az
- 2 İki başı var birin eyler nihā n
Gā h olur kim ikisir eyler 'ayā n
- 3 Mahv olur cismi göre keşretle ā b
Eyle fer te)ş ĩ r-i tā b-ı 'ā fitā b
- 4 Sā f dildür zā t-ı memdū ģ-ı cihā n
Hep añ a muhtā cdur p ĩ r u civā n
- 5 Zenler ile eylemezdi şöhetü
P ĩ rlerle tā zelerle ülfeti

14

Fe 'ilā tūn Mefā 'ilūn Fe 'ilūn
(Fā 'ilā tūn) (Fa 'lūn)

- 1 Nedür ol dilber-i seh ĩ k̄ā met
Zen u merdā n ile ider ülfet
- 2 Gece olsa qar ĩ ne hemdem olur
Geh şafā -baş ider geh ĩ süm olur
- 3 Zā tı ammā güzel leṭā fet ile
K̄albi birdür anu ñ kesā fet ile
- 4 Ekser erbā b-ı dil añ a müştā k
Ülfet eyler anu ñ la ehl-i mezā k
- 5 Kim şorarsa bu rā z-ı mektū mı
Ola yüz beş 'adetle ma 'lū mı

---

13 . Ü(43b).

14 . Ü(44a).

15

Fe'ilā tūn Mefā'ilūn Fe'ilūn
(Fā'ilatūn) (Fa'lūn)

- 1 Nedür ol Ʒal'a-i ğarīb nümā
Habbezā sun'i Ğazret-i Mevlā
- 2 Ne didi dā'imā nümā yā ndur
Biri zā hir ikisi pihā ndur
- 3 Dört nefer kimse hızmete der kār
Her birinüñ beşer nevā yi'i var
- 4 İkidür pā sbā n-ı pinhā nī
Biri fā sıƷ birisi nūrā nī
- 5 Biz 'aceb çeşmesārı var pinhā n
Üç yüz altmış yere ider ceryā n
- 6 Ğall iden bunu merdum-ı dā nā
'Ömri efzūn ide Cenā b-ı Hudā

16

Fe'ilā tūn Mefā'ilūn Fe'ilūn
(Fā'ilatūn) (Fa'lūn)

- 1 Ol ne müşkül ğarīb-i hū b nümā
Ʒış günü ğükmüni ider icrā
- 2 Meşrebi gerçi hāk ile yeksā n
Tutar el üzre ekseri yārā n

---

15 . Ü(44a).

16 . Ü(44b).

- 3 Hayli bahsin olur nümā yişine
 (A)kıl irmez Cenā b-ı Hak işine
- 4 Mihr-i raḥṣā n gibi cihā n-pesend
 Bu sene de dirdüm olsa kadd-i bülend .
- 5 Kimseler bilmedi anuñ aşlun
 Toḥum-efṣā n olan bildür neslün
- 6 Zā hır olmazdı gerçi her demde
 Geçinur bu riyā z-ı (ā lemde

17

Fā'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün

- 1 Nedür ol turfe murğ-ı bī-per u bāl
 Her ne emr itseñ eylemez ihmāl
- 2 Şer' u ḳā nūna hükm ider cārī
 İksir-i būyladur anuñ kā rı
- 3 Söyledür var ise olur pür-gū
 Gördüğü tahsa eylemez tek u yu
- 4 Kimüne hırz-ı cā n olur ammā
 Kimüne oldu meybedār ğavğ ā
- 5 Māl u cā ndan kimin cüdā eyler
 Halk oñ a yine itiñ a eyler
- 6 Gā h mağmūr ider gehī vīrā n
 Kimüne derd olur kim e dermā n
- 7 Kimüne mā ye-i sa (ā det olur
 Kimüne (ayn-ı derd-i zillet olur

- 8 Herkese rāzen eylemez ifşā
Kimüne red ider kimün ibķā
- 9 Gāh emri mukarrer olur anuñ
Elzemidür bu dār-ı dünyānuñ
- 10 Gāh baṭṭāl olur ҡalur mahbūt
Hemdemı olsa eylemezdi sūkūt
- 11 Bedü'l-(aceb gāh olur mahşal-i māl
Gāh emrine eyler isti'cāl
- 12 Fehm ise maksadun eger fi'l-hāl
Vār resim tahtasundan eyle su'āl

18

Fe'ilā tün   Mefā'ilün   Fe'ilün
(Fā'ilā tün)   (Fe'ilün)

- 1 Ol ne gülşendürür şükā fesi çok
Kārger olmadı iki eli yok
- 2 Bir oṭadur içünde Ā dem olur
Bengidür kim yer itse sersem olur
- 3 Canı yokdur ider mi hiç hareket
Çok olursa olur hemān bereket
- 4 Bahr-i ka'rdur ki 'ummā ndur
Pertev-efrūz mihr-i ruhşā n dur
- 5 Sanma beyhūdedür 'ayā n itdüm
Vā ki'-i hā ldür beyā n itdüm

TARİHLER

1^c

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

- 1 Haḡ gelüp ruḡsā rına bir mehveşüñ
Gūyiyā girdi sehā b içine mā h
- 2 Öyle mestūr eyledi ruḡsā resin
Meh tütildi zann iden nigā h
- 3 Ḳaḡı (ā şık derd ile ā h eyledi
Setr idüp ruḡsā resini dūd ā h
- 4 Hüsn ile mümtā z idi ol (işve-ger
Mülk-i ḡsne şeh idi bī-iştibā h
- 5 Harf-i menuḡūyle bir tārīḡ olur
Zīnet-i rūyuñ güzel ḡatt-ı siyā h

Sene : 1095

2

Tārīḡ Berā y-ı Nev-saḡten-i Hane-i CedīdFe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'ilün)

- 1 Dil- üşā menzil-i ferah-güster
Öyle (ā lī ki hemser-i eflāk
- 2 Rūz u şeb zevḡ ile safā da ola
Sā hibi olmaya anuñ ḡam-nāk
- 3 Bi'l-bedā he görüp didüm tārīḡ
Cā n-fezā dur güzel bu ḡā ne-i pāk

Sene : 1096

1 . Ü(45b), T(57b).

2 . Ü(45b), T(57b).

Başlık : -T

(3a)didüm:dirüm Ü.

3

Tārīh Berāy-ı Çeşme

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 H̄abbezā mā'ü'l-hayāt oldı mahallinde revān
Şāhibü'l-hayra vire ecrin Cenāb-ı Kibriyā
- 2 Teşnegāne oldı güyā māye-i āb-ı hayāt
Ruḥ-i bahş olsa sezā bu mā'-i pāk-i dil-güşā
- 3 Nūş idüp dil teşneler ānuñ didi tārīhini
Āb-ı dil-keş bī-bedel 'ayn-ı hayāt-ı can-fezā Sene : 1096

4

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 H̄abbezā kaşr-ı şafā-bahş-ı laṭīf bī-mişāl
Görmedüm mişlin anuñ bānisi bir neygū şifāt
- 2 Şāhibine 'izz u devletle ola dā'im sa'id
Yünnile bünyādını çün kıldı ol pākize zāt
- 3 Böyle bir āb-ı sebili görmedi çeşm-i cihān
Eylemez dil-teşneler 'aynü'l-hayāta iltifāt
- 4 Rūḥ-bahş-ı teşnegān āb-ı muşāffā-yı laṭīf
Reşk iderdi kaṭre-i nāçizine Nil ü Fırāt
- 5 Setr idüp itmāmını Feyzī didüm tārīhini
Selsebil-i bī-bedeldür menba(-ı) mā'ü'l-hayāt Sene : 1097

3 . Ü(45b),T(57b).

Başlık:-T

4 . Ü(46a),T(58a).

5

Fā'ilatün Fā'ilatün Fā'ilün

- 1 Cā'nfēzā (aynü'l-ḥayā t-ı bī-bedel
Mürdegāna rūḥ - bahş olsa şezā
- 2 Dil-güşā bu çeşme-i ā b-ı revān
Eyledi (aṣṣā m sīr-ā b-ı şafā
- 3 Teşnegā n-ı (ā lemi sīr-ā b ider
Öyle cār-ı ā b-ı şāf u cā'nfēzā
- 4 Bu çemen şaffıyla bu cāy-ı laṭīf
Zevk-bahş olur derūna dā'imā
- 5 Mürtef'idür ol kadar bu cāy-ı pāk
Bunda cem' olmuş güzel ā b u hevā
- 6 Misli yokdur böyle cāy-ı dil-keşüñ
Her nigā hında olur ḥā let - nümā
- 7 Bānī sīne Ḥak vire (ömr-i ṭavīl
Ecrini iḥsān ider bāri Hudā
- 8 Eyledi iḥyā bu cāy-ı dil-keşi
Yek güzel oldu maḥall'inde binā
- 9 Feyī yā ithā muna tā rīhdür
Menba(-ı (aynü'l - ḥayā t-ı dil-güşā Sene : 1097

6

Tārīḥ Berāy-ı Hatt-ı Berāverde-i Şā'ir Vā sıf Çelebi
Rahmetu'llah-i 'Aleyh

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Vā sıf-ı hōş-lehçe-i mu'ciz - şī'ār
Hem melāḥat mülkine olmuşdı şā h
- 2 'A rız-ı pākine gerçi geldi hatt
'A şık-ı zā ruñ olupdur kārı ā h
- 3 'A rız-ı pākine anuñ hat değil
Perde çekdi ḥüsnüne bī-iştibā h
- 4 Feyzī hatt-ı pāki zeyn itdi ruḥın
Oldı seng-i gamla mülk-i dil tebā h
- 5 Oldı bu vech ile tārīḥi anuñ
Mā hı mestūr eyledi ebr-i siyā h Sene : 1098

7

Tārīḥ Berāy-ı Vefat-ı Fahrü'l-Müderrişin-i Kirām
Dürr-i Efendi

- 1 Bezm-i dünyā dan olup 'ā zim-i dār-ı uqbā
Mā temünden idüp aḥbā bı 'anuñ girye-i vā h
- 2 Murğ-ı rūḥın idüp ā zürde anuñ dār-ı ecel
'A zim-i huld-i berin oldı cihāndan nā-gā h

6. Ü(46b), T(58b).

Başlık:-T

(1b) olmuşdı: olmuş idi T.

(4b) gamla mülk-i dil : gamla dil T.

7. Ü(26b), T(59a).

Başlık:-F.

(3a) gitdükçe: gitdükde T.

- 3 Ā h gitdükçe didüm fevtine Feyz tārīh
Gitdi dürr-i şadef-i 'ālem içünden eyvāh Sene : 1098

8

Tārīh Berāy-ı Haṭṭ Berāverde 'Ali Efendi-zāde
Ahmed Aḡā

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Haṭ -ı nev-ārız-ı pür -tā bun itdi cā-be-cā yerin
Cemāli pertevī ta'n eyler idi nūr-ı hurşide
- 2 Haṭ āverde olup bu resm ile Feyzī didüm tārīh
Cemālūñ ka'besi oldu siyeh şahyla pūşide
Sene : 1098

9

Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'lün)

- 1 Ne güzel 'ayn-ı pāk-ı rūh-efzā
Teşne dillere dā'imā dilkeş
- 2 Nūş idüp Feyziyā didüm tārīh
Mā'-i tesnīm-i cān-fezā dilkeş Sene : 1098

10

Tārīh Berāy-ı Hān

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'lün)

- 1 Dār-ı dünyā da mu'ammer olasun
Olmaya bāb-ı murāduñ mesdūd

8. Ü(26b), T(59a).

Başlık : -T

9. Ü(27a), T(59b).

10. Ü(47a), T(59b).

Başlık : -T

- 2 Didi tārīh̄ini hātīf anuñ
Sünnetini kıla bāri mes'ūd

11

Tārīh̄ Berāy-ı Cülūs-kerden-i Sulṭan Süleymān Hān

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Şeb-i tārīk-i miḥnet ref' olundu şimdi dünyā dan
Ṭulū' it di fūrū ğ-endā z olup bir mihr-i nūrānī
- 2 Süleymān Hān olunca zīynet evrenk-i şeref-baḥşā
Şeref buldı bī-ḥamdīllah serīr-i mülk-i 'Osmānī
- 3 Ser-ā-ser oldı raḥşān mihr-i zātı bezm-i dünyā ya
Gidince şām-ı zulmet zāhir oldı şubḥ-ı nūrānī
- 4 Sezādur nūr-ı'adli 'ālemi hep rüşen eylerse
Sipihri ma'diletde zāt-ı pākī mihr-i raḥşānī
- 5 Fezā-yı 'ālemi teng eyleye küffār-ı bed-kāra
Fūrū ğ - efrūz olursa pertev-i şemsīr-i berrānı
- 6 Masūn eyle vücūdun cümle-i āfātdan Mevlā
Gezend-i fitneden ḥıfz eyleye ol şāh-ı zī-şānı
- 7 Ola tā haşre dek revnāķ-fūrūz mesned-i devlet
Hudā ḥıfz ide bād-ı ğamdan ol şem'ci fūrūzānı
- 8 Cihān tācın atup Feyzī-i şafādan didi tārīh̄
Mübārek eylesün Mevlā cülūs-ı şeh Süleymān'ı
Sene : 1099

12

Tārīh Berāy-ı Hatt-ı Berāverde
Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

- 1 Haṭ degil sünbüle gül oldu qarīn
Oldı tezyīn ruhuñ ey meh-rū
- 2 Seyr idüp rüyıñı tārīh didüm
Haṭ -ı pāküñ né güzel (anber-bū
Sene : 1100

13

Tārīh-i Vefāt-ı Ma'ahirü'l-Mevāliu'l-İzām (İsā-zāde
Muhammed Azīz Efendi

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün
(Fā'ilātün) (Fa'lün)

- 1 (Āzīm-i dār-ı (Ādem oldu o maḥdūm-ı güzīn
Mātemünden gelüp aḥbābı anuñ feryādā
- 2 Bī-emān mār-ı ecel rūhın idem rencide
Murğ-ı cānı kafes-i tenden olur āzāde
- 3 Şeh-i iklim-i hüner mışr-ı ma'ārifde (azīz
Neşvedür şīr-i safā-baḥşı mişāl-i bāde
- 4 Āferīnler dir idi vīsi-i muğcizdüm anuñ
Görse elfāz-ı (ibārātun eger inşāda
- 5 Nice yıl devr ide bu çarḥ-ı cefā-āverdür
Mişli bir dāhı anuñ dehr-i harāb āmāde

12. Ü(47b), T(60a).

Başlık :-T

13. Ü(47b), T(60a).

Başlık :-T

(3b) Neş'edür : Neşvedür Ü.

(5a) Çarḥ-ı felek : Çarḥ Ü.

- 6 Mā'rifet düşmen olup çarh-ı cefā-ā verdür
Mātem eksik mi ider ehl-i dile dünyā da
- 7 Düşdi bir vech ile tārīh-i vefātına anuñ
Dār-ı cennetde mekân eylesün (İsā-zā de
Sene : 1100

14

Sadr-ı (Ālī Şaden-i Köprilī-zā de Fāzıl Muştafā Paşa

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Bi-hamddi'llāh hele rüy-ı zemāna şimdi handāndur
Sürür oldı nümāyān derd u ğam olmağda nā-peydā
- 2 Alihā mesned-i devletde dā'im pür-ķarār olun
Vezīr-i muhterem Köprülü-zā de ma'delet-pīrā
- 3 Maşūn eyle gezend-i fitneden zāt-ı şerīfün Hāķ
Añ a her dem fütūhāt-ı (azīm ihsān ide Mevlā
- 3 Vezāret mesnedünden dā'imā dūr olmasun zātı
Cihāna pertev-efgen nūr-ı (adlī ā fitābāsā
- 4 Bu dehr-i kōhnede ol nīk nāmı eyledi taşşīl
Cihān-ı bī-bekāda hük-m-i şer'ī eyleyüp icrā
- 5 Sezā-yı tūtiyā-yı hāķ-i pāyıñ olsa (ālemde
Cihānı ser-be-ser seyr eyler idi çeşm-i nā-bīnā
- 6 Vezān olsa eger bir kerre seyr it bāğ-ı nīrāne
Nesim-i lutf u ihsānuñla olur gülşen-i me'vā

14 . Ü(47b),T(60b).

Başlık: -T

(9a) da'im : da'ima T.

(10b) Ümīd-i ķand-ı : Ümīd-i naķd-ı T.

- 7 Sezā dur t̄ā - be-maḥşer kand-ı medhünle ola pür-gū
Olur dı midḥāt - pākūñ dil-i zā ra ṭarab-efzā
- 8 Egerçi neşve-yā b-ı cām-ı ümīd olmadum bir dem
Mey-i endişe-i medhūñ revā olursa ğam-fersā
- 9 Fezā-yı medh-i pākūñ cus-tu-cū itmektedir dā'im
Kemiyet āteş-i tab'um (anānem eyledüm irhā
- 10 Hezārāsā ben ol mu'ciz demüm dem besteyem ammā
Ümīd-i kand-ı eltāfuñla oldum ṭuṭī-i gūyā
- 11 (Arz-ı medh-i şerīfuñdür bu eş'ār-ı dūr-i bāre
Degil ḳaşdum bir-iki beytle aḥvālūmi imlā
- 12 Şeb-i tārik-i ğamda rūzgār-efserde itmişdür
Olurdu şem'i bahtum luṭfuñ ile hem ziyā-baḥşā
- 13 Ḳabūl it'izārın mithatun da ṭab'ı çālākm
Ne mümkün vaşfuñı kilik-i belā ğat eyleye inşā
- 14 Gelünce şadr-ı āliye didüm tārihini Feyzī
Vezir oldı Süleymān zamāna Muştafā Pāşā
Sene : 1101

15

Fe (ilā tün Mefā (ilün Fe (ilün
(Fā (ilā tün) (Fa (ilün)

- 1 Ne güzel mesken-i ferōğ - bünyā d
Habbezā menzil-i safā -baḥşā
- 2 Görmedüm mislini bu (ā lemde
Cā yġā h-ı latī f bi-hem tā

- 3 Bil' l-bedā he dinildi tārīhi
Bī-bedal bu hāne cāy-ı safā
Sene : 1101

16

Tārīh Berāy-ı Hamām

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Zihî hammām-ı (ālī mişli yokdur dār-ı dünyā da
Müferreh bī-bedel rāhat-resān u dil-güşā dur bu
- 2 Didüm tekmilini seyr eyleyünce Feyīyā tārīh
Güzel hammām rüşen-i cāy-gāh-ı cān-fezā dur bu
Sene : 1102

17

Tārīh Berāy-ı Hamām

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Hābbezā cāy-ı müferreh bī-bedel hammām-ı pāk
Menzil-i dil-keş güzel bu rūh- bahş-ı cānfezā
- 2 Düşdi bu ilmāmına Feyzī didüm tārīhini
Bu güzel hammām-ı rüşen cāygāh-ı dilgüşā
Sene : 1103

18

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Hābbezā āb-ı hayāt-afzā güzel (ayn-ı laṭīf
Oldı bu (ayn-ı safā-efzā maḥallinde binā

16. Ü(48a), T(61a).

Başlık : -T

17. Ü(48a), (-T).

18. Ü(48a), T(61b).

- 2 Feyz iyā gūş eyleyüp itmā mını hā tıf didi
 Āb-ı pāk-ı dil-gūşā (ayn - elḥayāt-ı cān-fezā

19

Tārīh-i Vefāt-ı Tezkire-i Evvel Nigā hī Muştafā
 Efendi Rahmetu'llāh-i (Aleyh

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

- 1 Nedür bu gerdüş-i bī-dād-ı çarh-ı üfle perverden
 Ola bir ehl-i dil ḥalvet-nişīn-i (ālem-i (uqbā
- 2 Bu (ālem bir ruḥından (āzim-i dār-ı (adem oldı
 Nigā hı Muştafā Efendi ki bir ehl-i dil ḥayfā
- 3 Olup mir) āt-ı cism-i pākī seng-i mevt ile meksūr
 Yine yer şekl-i diger gösterür (āyīne-i dünyā
- 4 Cenāb-ı Ḥaḫ anuñ mahv eyliye tumār-ı (isyā nun
 Maḫām-ı rūh-ı pākī ola anuñ cennet-i me'vā
- 5 Didüm fevtine Feyz ī bir ḥaber geldüde tārīhin
 Nigā hinüñ ola yā Rab makām-ı cennet-i me'vā
 Sene : 1104

20

Tārīh-i Vefāt-ı Emin Matbah-ı (Ā mire El-Hā c Mūsā
 Efendi Rahmetu'llāhi Aleyh

Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün Mefā(īlün

- 1 Emīn-i matbah olan Ḥazret-i Musā Efendi kim
 Revān oldı cihān-ı bī-beḫāyı terk idüp Ḥaḫ'a

19. Ü(48a), T(61b).

Başlık : -T

(2) -T

(3) -T

20. Ü(48b9), T(61b).

Başlık : -T

(4) -T

- 2 Harā b-ā bā d-ı dehri gördigüm ta^mı re imkā n yok
Harā b-ender-harā b olmağda çün bu alem-i dünyā
- 3 Şikeste oldu mişbā h-ı vüç ü dı seng-i mevt ile
Olup bad-ı ecelden hem für ü ğ -ı rü h-ı nā -peydā
- 4 Fenā sun fehm idüp ol^{azim-i dā r-ı} (adem oldı
Belā -ender-belā dur berzah-ı dünyā vü mā -fī hā
- 5 Hudā mahv eyleye tū mā r-ı (işyanını luğf eyle
Ola anuñ mekā n-ı rü h-ı pā kī Cennet-i me^{vā}
- 6 Didüm fevtine Feyzī de düşüp bu güne tā rī hin
Ola Mūsā Efend'nüñ mağamı cennet-i a^{lā}

Sene : 1105

21

Tā rī h Berā y-ı Hulūs-kerdeniSultā n Muştā fā Ğan Bin
Sultā n Mecid Ğan

Fā (ilā tün Fā (ilā tün Fā (ilā tün Fā (ilün

- 1 Hamdü-lıllah burc-ı devletden yine bir ā fitā b
(Aleme pertev salup hurşī dveş bī-iştibā h
- 2 Neyrāsā şule-bahş oldı olur tā b-dār
Taht-ı (Osmā nī o mihr-i pā ke oldı cilvegā h
- 3 Devlet ü (ömrin füzün ide Cenā b-ı Kibriyā
Nitekim devr eyliye (ā lemde şem(-i mihr ü meh
- 4 Cünd-ı İslāmı muzaffer eyliye dā)im Hudā
Dem-be-dem a^{dā}-yı dī n olsun cihā ndan hā k-rā h
- 5 Taht-ı (ālī ye cülūs itdükde tā ri hün didüm
Oldı Sultā n Muştā fā (adliyle dehr-i pā dişā h

Sene : 1106

22

Tārīh Berāy-ı Feth-i Kal'a-i Sakız

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 2 Hamdü lillah Hâzret-i Hâk ey-men-i evkâ'tda
Feth u nuşretler kıluben 'āleme vir-di şafā
- 3 Geştī-i ikbālī ğark oldı 'adūnuñ nāgihān
Oldı ğı demde vézire şarsar-ı kâhr-ı Hudā
- 4 Lāyık olmayup 'adūya Kal'a-yı Sākız sezā
Lutf-ı Hâk ile fem-i İslāma olmuşdur sezā
- 5 Dā'imā feth u zafer Mevlā müyesser eyleye
Gerden-i küffāra olsun her zamān tiĝ-i cefā
- 6 Mürde diller şād olup a'dā-yı ğamgīn eyledi
Cāygīr idi peyām-ı feth-i dilde güyiyā
- 7 Düşdi bir tārīh-i zībā lafz u ma'nā didüm
Aldı biñ yüz altıda Sākızı Sulţān Muştafā
Sene : 1106

23

Tārīh Berāy-ı Velādet-i Mūsā Çelebi

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün
(Fā'ilātün) (Fa'lün)

- 1 Vir-di feyyāz-ı ezel gül gibi bir tıfl-ı laţif
Vālidin ile mu'ammer ide dā'im Mevlā
- 2 Peder u māderi şād oldı ğamun görmeyeler
Kadem-i pākini anuñ ide mes'ūd Mevlā

22. Ü(49a), T(62a).

Başlık : -T

(2b) kıluben'aleme: kılıp'alleh T.

23. Ü(49a), T(62b).

Başlık : -T

(4a) ahterini: ahterin T.

- 3 Sā ye-i hıfz-ı Hudā 'da ola cismi maḥz ūz
Çeşm-i bed görmeye mir' ā t-ı vücūdı kaṭ'ā
- 4 Gūş idüp mevlid-i pākize-i sa'd-aḥterini
Şā d-kām oldu ahbasi idüp hayr u du'ā
- 5 Düşdi bir tārīḥ-i zībünde didüm ey Feyzī
Tūl-i 'ömriyle mu'ammer ola yā Rab Mūsā
Sene : 1107

24

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Tamam oldu binā sı çün bu 'ayn-ı hā let-efzā nuñ
Anuñ her kaṭresi dil-teşneye bir özge 'ā lemdür
- 2 Güzel ā b-ı muşaffā nūş idüp Feyzī didüm tārīḥ
Bedīd oldu bu mā-i dilgüşā dur 'ayn-ı zemzemdür
Sene : 1108

25

Tārīḥ Berāy-ı İtmām-Kerden-i Kaşr-ı Cedīd

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Şā ḥbine sa'd ola bu cāy-ı pāk
Ola devletle mu'ammer dā'imā
- 2 Rūz u şeb 'izz u sa'ā detle müdām
Eylerse anuñ derūnuñ da şafā
- 3 Rūz-ı itmāmında tārīḥin didüm
Bī-bedeldür kaşr-ı 'ālī dil-güşā
Sene : 1108

24. Ü(49b), T(2b).

25. Ü(49b), T(63a).

Başlık : -T

26

Tārīh Berāy-ı Tīr-Endāz

Fe'ilatün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fā'ilatün) (Fa'lün)

- 1 Görmedi mişlini cihān içre
Var mı böyle kemān-keş-i mümtāz
- 2 Menzil alduğda didiler tārīh
Aferīn pehlivān tīr-endāz
Sene : 1108

27

Tārīh Berāy-ı Binā kerden-i Ayn-ı Lā tīf Darü's-sa'ā de Der
Mahmiyye-i Edirne

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Hāzret-i Dāru's-sa'ā de Ağa'yı ol pür-kerem
Bezl-i maqđūr itmede hayrāta her şubh u mesā
- 2 Bī-bedel bu çeşme-i pākīze mi kıldı eşer
Ecrini ihsān ide anuñ Cenāb-ı Kibriyā
- 3 Nūş iden dil-teşneler bulur hayāt-ı cāvidān
Dīr gören 'aynü'l-hayātuñ 'aynidur bu güyiyā
- 4 Ahiretde āb-ı kevserle dehānun ter ider
Ola bu 'ayn-ı hayāt-efzā-yı maqbūl-ı Hudā

---

26. Ü(49b), T(63a).

Başlık : -T

27. Ü(49b), T(63a).

Başlık : -T

- 5 Hā tıf-ı ıudsı̄ didi bu vech ile tārīh̄ini
Mā-i pāk-i dil-keş-i ʿayn-ı cān-fezā
Sene :1109

28

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

- 1 Zihī ʿayn-ı müferreh bī-bedel-i āb-ı hayāt var
Virür her katresi anuñ şafā-yı hā let-efzāyı
- 2 Görüp itmāmını anuñ didi tārīh̄ini hāyif
Bu ʿayn-ı cān-fezā dur nūş idüñ āb-ı muşaffāyı
Sene : 1109

29

Tārīh̄-i İtmām kerden Berāy-ı Kaşr-ı Mezbūr
Feʿilā tün Mefāʿ ilün Feʿilün
(Fāʿilā tün) (Faʿlün)

- 1 Hābbezā menzil-i ferah-güster
Seyr idüp Feyziyā bu ʿabd-i zaʿīf
- 2 Görüp itmāmını didüm tārīh̄
Dil-güşā dur bu kaşr-ı pāk-ı latīf
Sene : 1109

30

Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün Mefāʿ ilün

- 1 Nümāyān oldı nūr-efşān olup burc-ı letā fetden
Cihāna pertev-efzā oldı bir mihr-i cihānārā
- 2 Rikāb-ı şehr-i yār-ı ʿāleme k̄āyımakām oldı
Melek-ħaşlet Ğasan Pāşā şaciʿi mekremet pīrā

28. Ü(49b), T(63b).

29. Ü(49b), T(63b).

Başlık : -T

30. Ü(50a), T(64a).

(5) -T

(6) -T

(7b) kaymakām : kaʿimakām Ü.

- 3 Olanlar mürde-i ğam devletüñde tāze cān buldı
İder mā'ü'l-hayātı nük-i kilik lutfi ile icrā
- 4 Zemīn-i midḥatuñda esb-i ṭab'um cilve-baḥşā dur
Cihānı yek ider bir dem 'inanın eylesem irḥā
- 5 Sen ol hūrşīd-i bürc-i merhametsün rüy-yi dünyā da
Nola bir zerre-i luṭfuñla kılsuñ bende ki iḥyā
- 6 Vücūduñ mesned-i 'izzetde dā'im ber-ḳarār olsun
İde maḥfūz ālām-ı cihāndan Ḥazret-i Mevlā
- 7 Çıḳup bir benle didi Feyziyā bu resme tāriḥin
Rikāb-ı ḳaymakām oldu 'izziyle Ḥasan Pāşā
Sene : 1110

31

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Ḳāymakām Mustafā Pāşā gitti ḥayf
Cennet-i ālādan alup rāyiḥa
- 2 Gūş idüp fevtin şagāriyle kibār
Mātemünden eylediler şāyiḥā
- 3 Meşhed-i pākine anuñ ḳudsiyān
Būy-i 'itrī eylesünler fāyiḥā
- 4 Şād ola rūhı didüm tāriḥini
Mustafā Pāşā'muza el-fātiḥa
Sene : 1110

32

Tārīh Berāy-ı Binā-yı kerden-i Sebīl Vezīri A'zam
Çelebi Pāşā

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Şadr-ı vālā rütbe-i 'ālī hemem
Gelmemişdür böyle bir pākize zāt
- 2 Halkı ahsen nām-ı pākīdür Hasan
Mişlini görmedi çeşm-i kā'ināt
- 3 Bir sebīl-i dil-güşā bünyād idüp
Ol kerīm-i kāmiver ni-gū sıfāt
- 4 Bu sebilden nūş iden dil-teşneler
Eylemez 'ayn-ı hayāta iltifāt
- 5 Oldı cārī mā-i pāk u bī-bedel
Reşk ider ceyhūn ile Nil u Fırāt
- 6 Öyle bir āb-ı latīf u dil-güşā
Lezzet-i gūyā anuñ kınd-ı nebāt
- 7 Feyziyā itmāmına tārīhdür
Bu sebilden nūş kıl mā'-i hayāt
Sene : 1111

33

Tārīh Berāy-ı Tecdīd-i Hāne-i Otüz Üçüncü
Der-Hāne-hā Cedīd Kişver-güşā

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Hāmdü lillah kıldı ihyā bu maqām-ı dilkeşi
Ya'ni Sultān Mustafā ol Ğāzī-i kişver-güşā

32. Ü(50b), T(64b).

Başlık : -T

(5b) ceyhūn : ceyhūnla T.

(7b) ma'-i-hayat : ma'ül-hayat T.

33. Ü(50b), T(64b).

- 2 Rūḥ-ı pāk-ı Hācī Bektāş-ı Velī'den feyz alur
Olsa bu cāy-ı şafā-güster tarab-efzā sezā
- 3 İhtiyār eyler görenler yeñiden kulluğunu
Görmemişdür ceşm-i 'ālem böyle cāy-ı can-fezā
- 4 Dāldur orta şaffe-i hayru'l-umūr-ı evsatūh
Kendi lutfundan ebed mahfūz eyle bārī Hudā
- 5 Düşdi bu vech ile tārīhin didi hātif anuñ
Otuz üçünci bütük zībā makām-ı dil-güşā
Sene : 1111

34

Tārīh Berāy-ı Velādet Maḥdūm-ı Hazret-i Pāşā-zāde
Muştafā Bey

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Hızır Pāşā-zāde mīr-i muhterem zātın Hudā
Hifz ide āfātdan a'dāsı ola zīr-i ḥak
- 2 Gelicek maḥdūm-ı pākī 'āleme zan itdiler
Burc-ı rifatdan nümāyān oldı mihr-i tābināñ
- 3 Tūl-i'ömr ile mu'ammer eyleye dā'im Mevlā
Hancer-i muhtele olsun kalb-i a'dā çāk çāk
- 4 Bir güzel tārīh oldı Feyziyā mevlūdına
Geldi 'İrk-ı Muştafā Beg'den Muḥammed Nūr-ı Pāk

Sene : 1111

35

Tārīh Berāy-ı Hatt-ı Berāverde

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Hatt-ı berāverd olup ruhsār-ı yār
Oldı mestūr ebr ile ol reşk-i māh
- 2 Bir güzel tārīh düşdi Feyzfyā
Oldı rüyüñ da 'ayān hatt-ı siyāh
Sene : 1111

36

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Mevlevī hāne-i ihyā kıldı bu mā-i laṭīf
Şāhibu'l-hayra vire ecrün Hudā-i Müste'ān
- 2 Rūh-ı Mevlānā için bu āb-ı pāk-i dil-güşā
Oldı cārī sād olur nūş eyleyen dil-teşnegāh
- 3 Āb-ı hayat içinler tāze cān bulsa revā
Hābbezā cāy-ı laṭīf u 'ayn-ı kevşerdür revān
- 4 Seyr idüp bir teşne tārīhün didi Feyzī anuñ
Nūş iden bu mā-i pākīze güzel şād-ı revān
Sene : 1111

37

Tārīh Berāy-ı Vefāt-ı Āhenī Muhammed Çelebī
Der-zümre-i H^vānendegān

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 'Āzim-i dār-ı 'adem oldu Muhammed āhenī
Mātemünden ehl-i diller eylediler şāyihā

35. Ü(51a), (-T).

Başlık : -T

36. Ü(51a), T(65a).

(3). -Ü

37. Ü(51a), T(65b).

Başlık : -T

- 2 Seyyi' ātı mahv olup ola sezā -yı mağ firet
 abrine glzā r-ı Cennetden iriřsn rā yihā
- 3 Dřdi bu vech ile Feyz fetne tārh anun
 Ou rhuna Muammed Aeni'nn fā tihā
 Sene : 1112

38

Tārh Berā y-ı Vefā t-ı Okuc Kızı Emne Hātn
 Rāhmetu'l-lah-i (Aleyh

Fā'ilā tn Fā'ilā tn Fā'ilā tn Fā'iln

- 1 Ouc kızı Emne (azm-i (ubā eyledi
 Mur-ı ruına anun (adn ola yā Rā b ā řiyā n
- 2 Yumdı eřmn bamayup ā rā yř-i dnyā ya hi
 Nakş-ı ber-ā b oldum fehm eyledi kevn  mekā n
- 3 Mā ye-i ufrā n ide crmn Hudā -yı lā -yezā l
 Celve-gā h-ı rhını Mevlā ide ař-ı cinā n
- 4 Cevher-i harf ile bir tārh dřdi fevtne
 Ouc kızı Emne'ye ola cennet mekā n
 Sene : 1112

39

Fā'ilā tn Fā'ilā tn Fā'ilā tn Fā'iln

- 1 Hamd lillah Hāzret-i perverde-gā r-ı lā -yezā l
 Burc-ı devletden frzā n ıldı mihr-i hā veri
- 2 Eyledi bir zā t-ı pak-i zver-i şadr-ı kerem
 ıldı defterdār bir lutf u mrvvet-gsteri

38. (51a), T(65b).

Başlık : -T

39. (51b), T(66a).

- 3 Hā me-i çā pük-i rūy miftā h-ı genc-i mekremet
Her kelā m-ı rūh-ı bahşider meserret-perveri
- 4 Mürde diller bir hayā t-ı tā ze buldı gūyiyā
Makdem-ı mes'ūd kez mes'ūd kıldı dilleri
- 5 Gonçe-i tab'ı küşā de būy-ı bahşā -yı kerem
Def'ider bir şī me-i luţfuñ nice derd-i seri
- 6 Zerre-i luţfuñ beni müstağ ni-i 'ā lem ider
Kalb-i maḥzunım ğam u ā lā mdan olsun berī
- 7 Bir nazarda hā kī eylerdi zer-i kāmīl 'ayār
Bir nigā huñ tamlā-i yā kūt eyler ahkeri
- 8 Zīb-i ā gūş eylese olmaz vucūdı sūhte
Luţfunı yād eyleyüp pervā ne şem'i enveri
- 9 Var maḥallī der kenār olmaz mı kaydı bahtumun
Bir nazar kıl defter-i luţfuñ dadur anuñ yeri
- 10 Hā ne-i ümīdi ta'mīr eyledüm ammā beni
Eyledi rencī de erbā b-ı huķū kuñ ekseri
- 11 Çā re sā z oldu bu dil miḥnet-keş-i ğam-pervere
Geşt ider bu ā lemi ḥaylī zamā ndur serseri
- 12 Zā t-ı pākī mesned-i 'izzetde olsun bir qarār
Dā'imā luţf-ı Hudā ola cihā nda rehberi
- 13 Görmesün mir'āt-ı tā b'ı tā b-nā kī hiç gider
Zā tını ḥıfz ide dā'im Hā lıķ-ı ins u perī
- 14 Ḥarf-i menķūt ile Feyzī eyledüm tā rī hini
Oldı rif'atla bi-hamdi'l lah efendüm defteri

Sene : 1112

40

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 H̄abbezā h̄ā ne-i zībünde zehī cā -yī- laṭīf
Görmedüm 'ā lem-i dūnyā da bunuñ gibi bekā
- 2 Tarḥımı seyr idicek Feyzī didüm tārīhını
Ne güzel h̄ā ne-i zībünde 'aceb cā y-ı şafā
Sene : 1112

41

Tārīh Berā -yī Haṭṭ-ı Berā verde

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Haṭ -ı rūyım seyr idince ol perī ruḥsā renüñ
Nev-bahā ruñ fikri virdi ḳalb-i 'uṣṣā ḳa şafā
- 2 Haṭ berā verde olunca didiler tārīhını
Vird-i rūyım cilve-gā h-ı sūnbül olmuş gūyiyā
Sene : 1112

42

Fe'ilā tūn Mefā'ilūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fa'lūn)

- 1 Bir āteşde nişā nını urdı
Varmıdur böyle merdüm-i mümtā z
- 2 Didüm anuñ nişā nuna tārīh
Merd-i pākī zedür tüfenk-endā z

Sene : 1112

40. Ü(52a), T(66b)

41. Ü(52a), T(66b).
Başlık : -T

42. Ü(52a), T(66b).

Tārīh Berāy-ı Çeşme

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Güzel (ayn-ı şafā -ā ver zehī ā b-ı hayāt-efzā
Olurdu rūh - bahşā teşnegā nuñ kalbüne güyā
- 2 Görüp ā b-ı revān bahşı didi tārīhini Feyzī
Revān oldu sebil-i bī-bedelden nūş olunsun mā'
Sene : 1112

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Kerīmu't-ṭā b Fethullah Efendi mefhar-ı ā b-ı zā +
Vucūd-ı bī-nazīr oldu dünyāya şeref-bahşā
- 2 Fürūğ-ı mihr ta'in eyler görenler zerre-i luṭfun
Meh-i burc-ı sahā müşkler güşā-yı mekremet pīrā
- 3 Edā-ı metn-i vaşfun muhtaşar şerh eylemek olmaz
Nice levh-i hayā le hā me medhūñ eyleye imlā
- 4 Şabāh-ı haşre dek ola münevver şem(-i) iḳbāli
Vucūd-ı pākini hıfz eyleye āfātdan Mevlā
- 5 Kudum-ı es'aduñ tebrik idüp Feyzī didüm tārīh
Nakīb Efendi'ye ola mübārek pāye-i üftā

Sene : 1113

43. Ü(52a), T(67a).

Başlık : -T

44. Ü(52a), T(67a).

45

Fe'ilā tūn Mefā'ilūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fa'lūn

- 1 Bī-bedel menzil-i şafā-güster
Cāy-gāh-ı latīf ü bī-hemtā
- 2 Mişlī yokdur bu dār-ı dünyā da
Şāhibine mübārek ide Hudā
- 3 Seyr idüp Feyziyā didüm tārīh
Bī-bedel kaşr-ı dil-keş-i ra'nā
Sene : 1113

46

Tārīh Berāy-ı Çeşme

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fa'lūn)

- 1 Şāhibü'l-hayra vire ecrini feyyāz-ı ezal
Habbezā kıldı mahallinde bu ām icrā
- 2 Hātıf-ı kudsi didi Feyzī anuñ tārīhini
(Āfiyet ola iĉen mā-i hayāt-ı zībā
Sene : 1113

47

Tārīh Belāy-ı Çeşme

Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilā tūn Fā'ilūn

- 1 Hamdü-lillah buldı itmāmun kemāl-i sa'ile
Böyle bir 'ayn-ı hayāt-efzā-yı āb-ı dil-güşā

45. Ü(52b), T(67b).

46. Ü(52b), T(67b).

Başlık : -T

47. Ü(52b), T(67b).

Başlık : -T

- 2 Nūş idüp Feyzî didüm tārîh-i itmā mun anuñ
Menbā⁽⁻⁾ (ayn-ı hayāt āb-ı revān-ı cān-fezā
Sene : 1113

48

Fā⁽⁻⁾ilātün Fā⁽⁻⁾ilātün Fā⁽⁻⁾ilātün Fā⁽⁻⁾ilün

- 1 Hābbezā hammām-ı dil-keş bî-bedel cāy-ı laṭîf
Oldı bānîsi anuñ bir mürdem nîgū -şifāt
- 2 Didi tārîhini hātîf seyr idüp itmā mını
Bî-bedel hammām-ı dil-keş menbā⁽⁻⁾ mā-i hayāt
Sene : 1113

49

Mef⁽⁻⁾ülü Mefā⁽⁻⁾ilü Mefā⁽⁻⁾ilü Fa⁽⁻⁾ülün

- 1 Hāḡ ecrini ihsān ide bu hayr-ı cemîlüñ
Sîr-āb-ı şafā eyledi hep şeyhle şābı
- 2 Sultān Süleymān' uñ olan kātib u ḡafi
Kevserle dehānun ter ide göre sevābı
- 3 Yapdı pederi rūhına bu (ayn-ı hayātı
Her kim iče yād eylemeye baḡr-ı serābı
- 4 Bir teşne gelüp hātîf-ı ḡutsî didi tārîh
Ruḡ-ı Hüseyin şād ola nūş eyle bu ābı
Sene : 1113

50

Fe⁽⁻⁾ilātün Fe⁽⁻⁾ilātün Fe⁽⁻⁾ilātün Fe⁽⁻⁾ilün

- 1 Şadr-ı (izztde karar eyledi bir zāt-ı şerîf
Maḡdem-i zātını sa⁽⁻⁾d ide Cenāb-ı Vehhāb

48. Ü(52b), T(68a).

49. Ü(52b), T(68a).

50. Ü(53a), T(68a).

(3a) Devr-i luṭfunda : Der-i luṭfunda T.

- 2 Şem⁽ⁱ zā tını Hudā hıfz ide bād-ı ğamdan
Bir devām eyleye ^{(izz}izzıyla Rabu'l - Erbā b
↳ şad-
- 3 Devr-i luğfunda bulur rā hatı ehl-i dil olan
Kām-yā b oldu sürūriyle cemī⁽ⁱ aḥbā b
- 4 Benem ol huşk-i leb-i teşne dil u tā beş-i ğam
Çeşme-i mekre metüñ den olur isem sīr-ā b
- 5 Böyle mi eyleridim zā t-ı şerīfün tavşīf
İtmese nār-ı elem Feyzī-i zārī pür-tā b
- 6 Düşdi bir şevk ile tārīh-i kudūmı oldu
(Abdi Efendimiz izziyle re⁾isü'l-küttā b
Sene : 1114

51

Tārīh Berā y-ı Re⁾isü'l-küttā b ^{şoden-i}(Abdü'l-kerīm
Efendi

Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün} Mefā^{(ilün}

- 1 Cenā b-ı Ḥazret-i Abdü'l-kerīm Bey ol kerem-perver
Vücūdı ber-ķarār ola anuñ ^{(izz}izz u sa^{(ā}adetde
- 2 Sezā vār-ı riyā setdür o zā t-ı mekremet-güster
Nazīri gelmedi dehre kemāl-i luğf u şevķatde
- 3 Münevver eyledi dünyā yı nūr-ı pertev-efzā dur
Yine ehl-idilüñ necm-i ümīdi burc-ı rıfatda
- 4 Mu^{(ammer}eyleye zā t-ı şerīfün Ḥazret-i Mevlā
Ġubār-ı ğam eser etmeye mir⁾āt-ı ṭabī^{(atda}

- 5 Kudūm-ı sa'dını gūş eyleyüp Feyzî didüm tārīh
Mü'ebbed eyleye Hāḡ Beg Efendimi riyā setde
Sene : 1114

52

Tārīh Berā y-ı Velā det-i Kerīme-i Tā hir Efendi
Hāzretleri
Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün

- 1 Cenā b-ı Tā hir Efendi ki şulb-i pā kinden
Hudā 'aziz ide bir mihr-i enver oldu bedīd
- 2 Kudūmı ola sa'id ırḡ-ı pā k-i tā hirdür
Vucūdı dīde-i bedden hemīşe ola ba'id
- 3 Cenā b-ı Hāḡ ide esīb-i dehrden mahzūz
Şügüfte ola murād üzre nahl-ı bā ḡ-ı ümīd
- 4 Du'ā ile didi aḡbā b-ı şād olup tārīh
Hadīcehüñ bu cihānda kudūmı ola sa'id
Sene : 1114

53

Tārīh-i Vefā t-ı Şadr-ı 'Alī Hüseyin Pā şā
Rahmetu'llah-i 'aleyh

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'lün)

- 1 'Asf-ı devr-i zamān 'ā zim-i 'uḡbā oldu
Hūr u ḡilmān ile Cennet'de ola hem-sā ye
- 2 Fevtini gūş idicek Feyzî didüm tārīhin
Cennet-i 'adn ola me'vā Hüseyin Pā şā 'ya
Sene : 1114

52. Ü(53a), T(69a).

Başlık : -T

53. Ü(53b), T(69a).

Başlık : -T

(1a) uḡba oldu : uḡba eyledi Ü

54

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn .
(Fā'ilā tūn) (Fa'ilūn)

- 1 Burc-ı rif'ā tda ʔulu' eyledi bir necm-i sa'īd
Viridi hurşīd gibi 'ālem-i dūniyā ya ziyā
- 2 Oldı pūr-nūr-ı sūrūr ile ʔıluḡ 'ālem
Oldı bir zā t-ı şerīf 'izz ile şadru'l-vüzerā
- 3 Ola tedbir ile taḡdīre muvā ffaḡ dā'im
Eyleye mihr-i vezā retle mu'ammer Mevlā
- 4 Ehl-i dil sāye-i luḡfunda ola āsūde
Zerre-i luḡfi ider mürde dilā nı ihyā
- 5 Mihri alduḡda didüm şevḡle Feyzī tāriḡ
Müjdeler aşf-ı devr oldı Muḡammed Pāşā
Sene : 1114

55

Tāriḡ-i Çeşme Maḡmīyye-i Edirne

Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilā tūn Fe'ilūn
(Fā'ilā tūn) (Fa'lūn)

- 1 Ḥabbezā çeşme-i pākīze zehī āb-ı laḡif
Oldı bā'is bu güzel çeşmeye bir nīḡu zāt
- 2 Şuyı dil-teşnelere māye-i iksīr-i neşāt
Reşḡ ider ʔatresine şübhe mi var Nīl u Fırāt

54. Ü(53b), T(69a).

55. Ü(53b), T(69b).

Başlık : -T

- 3 Seyr idüp bu eseri Feyzî didüm tārîhin
Bî-bedel çeşme-i pākîze budur m̄ā-i hayāt
Sene : 1115

56

Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün Müstef'ilün

- 1 Luṭf eyleyüp bārî Hudā kullarına kıldı (atā
Burc-ı şerefden gūyiyā oldu (ayān bir reşk-i māh
- 2 Halk-ı cihān giryān idi sergeşte vü ḥayrān idi
(Alem hemān bî-cān idi kılmıştı ḳalbi ğam penāh
- 3 Hān-ı Aḥmed-ı (ādī hemān oldu şehen-şāh-ı cihān
Halk oldu cümle şād-mān zāhir our luṭf-ı ilah
- 4 Bir şevḳ ile iki güzel tārîh oldu bî-bedel
Şād oldu erbāb u dil-i aḍāsı ola ḥāk-rāh
- 5 Hāk kıldı dehre pādişāh (izziyle Sultān Aḥmedi
Devletle Sultān Aḥmed oldu bu cihāna Pādişāh
Sene : 1115

57

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün
(Fā'ilātün) (Fa'lün)

- 1 Seyyīd (Alī neseb Ḥazret-i Müftî-zāde
(İlm ile fazl ile ārāste ol kān-ı sehā
- 2 Gūş idüp pāyesini Feyzî didüm tārîhin
Şadr-ı rūm pāyesi İbrāhim Efendi'ye sezā
Sene : 1115

56. Ü(54a), T(69b).

57. Ü(54a), T(70a).

(1b) 'İlmile fazlile : 'İlmiyle fazliyle Ü

58

Tārīh Berāy-ı Haṭṭ-ı Berā verde (Abdullah Çelebi

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
 (Fā'ilā tün) (Fa'lün)

- 1 Şakalun geldi mübārek ola ey (Abdu'llah
Eyledüñ sünneti icrā ola bahtuñ da sa'id
- 2 (Aşık-ı zārınuñ ahvāli perişān olmaz
Arzu itmede dür-i vaşluñı olmaz nevmid
- 3 Nice inkār olunur tāne bahāruñ seyri
Haṭṭ-ı rūyuñ göricek düşdi dile şevk-i cedid
- 4 Şekerin üstüne cemiyet ider leşker-i mūr
Hār-ı zār itdiye eṭrāfını ol vird-i sefid
- 5 Didi bir (ā şık-ı ā şuftesi tāriḥ haṭṭun
Rūy-ı pākinde güzel haṭṭ-ı siyeholdı bedid
Sene : 1116

59

Tārīh Berāy-ı İtmām-ı Çeşme Cān-fezā

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Habbezā (ayn-ı ḥayāt-efzā güzel cāy-laṭif
Aḥiretde virür ecrini Hudā-yı lem-yezel
- 2 Seyr idüp itmāmını Feyz-i didüm tāriḥini
Ab-ı dil-keş menba(-ı (ayn-ı ḥayat-ı bī-bedel

Sene : 1116

58. Ü(54a), T(70a).

59. Ü(54b), T(70b).

Başlık : -T

60

Mefā'ilün Fe'ilā tün Mefā'ilün Fe'ilün
(Fa'lün)

- 1 Şeh-i serîr-i cihānı Cenāb-ı Aḥmet Hān
Vucūdı maḥz-ı 'aṭādur o şah-ı zî-şānun
- 2 Vucūda geldi bi-hamdi'llah 'ırq-ı pākinden
Füruḡ-baḥş ola ol gevher-i fūrūzanuñ
- 3 Cihāna bir nice dürr ü güher ile iṣār
Güher niṣār olur kānī āl-i 'Oṣmānuñ
- 4 Dür ü güherle pür eylerdi dāmen-i çārı
Kef-i mürüvveti ḡavvaşı bahri iḥsānuñ
- 5 Du'ā-yı ḥayr iderek Feyziyā didüm tārīh
Kudūmı sa'd ola devletle ḥaṭme Sultānuñ
Sene : 1116

61

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Ḥabbezā bu 'ayn-ı pāk-ı bî-bedel
Mā-i tesnīm-ı laṭīfu cān-fezā
- 2 Feyzī itmāmını tārīhin didüm
Mā-i şaf 'ayn-ı ḥayāt-ı dil-güşā

Sene : 1116

60. Ü(54b), T(70b).

61. (3a) nice: neçe T

Tārīh Berāy-ı Velādet-i Muhammed Veled-i Ceşi-zā de
(Abdü'r-rahim Efendi)

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Yine cūş-ı hūrşā geldi baħr-ı luţf-ı Yezdānī
Nümāyān kıldı bir pākīzedür şulb-ı Ceşi-zā de
- 2 Sa'ādetle mu'ammer eyleye Mevlā o maħdumı
Nitekim devr idemez kubbāb-ı Çarħ-ı mīnā da
- 3 Kudūm-ı pākini gūş eyleyüp aħbāb-ı şād oldı
Ola mir'āt-ı kalbi pākı gerd-i ğamdan āzā de
- 4 Anuñ gūş eyleyince mevlidin Feyzī didüm tārīh
Muħammed 'izz ü devletle mu'ammer ola dünyā da
Sene :1116

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Oldı zāhir yine elţāf-ı Cenāb-ı Kibriyā
Burc-ı rif'attan hüveydā kıldı mihr-i hāverī
- 2 Defteri şadrına teşrīf itdi bir zāt-ı şerīf
Luţfiyle ihyā ider mürde-i dil hāküsteri
- 3 Şehr-i yār-ı 'ālemündür hāzin-i gencinesi
Hağ -ı mu'ammer ide ol zāt sa'ādet-güsteri

62 . Ü(54b), T(71a).

Başlık: -T

63 . Ü(55a), T(71a).

- 4 Görmesün ā yine-i kalbi kudūrāt-tı elem
Eyleye Mevlā derūnūñ gerd-i miḥnetden berī
- 5 Şadr-ı rif'atda mu'ammer eyleye dā im Hudā
Zatını hıfz ide ā nuñ Hāk-ı ins u perī
- 6 Kuhl-i luḫfūñ dīde-i bahte cilā bahşā olur
Tūtiyā-yı işfehānī'dür hemān hāk-i derī
- 7 Baña irād u 'avāyid rūz u şeb tūl-ı emel
Geşt iderüm 'ālem-i dünyāyı dā'im serserī
- 8 İltizām-ı luḫfiden der'uhte eyler mi ğamı
Bir nazarla şād eyle dil-i ğam-ı perverī
- 9 Kayd olunmuşdur kenāra ḫācet olmaz Feyziyā
Yoqla ismüm defter-i luḫfundadır ā nuñ yeri
- 10 Şeş-cihetden geldi āvāz-ı mübarekle şadā
Maḫdem-i mes'udi kıldı şevḫ-bahşā dilleri
- 11 Harf-i menḫūtın idüp ta'dād-ı tārīhin didüm
Meymenetle oldı İsmā'īl Efendi defteri
Sene : 1116

64

Tārīh Berāy-ı Çeşme

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Āb-ı ḫayvān oldı cārı āleme
Ḳatresi reşk-ā ver-i Nīl u Fırāt
Düşdi bir şevḫ ile tārīhin didüm
'Ayn-ı dil-keş cān-fezā māül-ḫayat

65

Tārīḥ Berāy-ı Tīr Endahten

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

1 Ey keman-keş tīr-i pūr-tā buñ senüñ
Guyiyā murğ-ı humā pervā zıdur

2 Didi hātif Feyziyā tārīḥini
Menzilini buldı tīr endāz dur

Sene : 1116

66

Tārīḥ-i Çeşme

Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilātün Fe'ilün

1 Menba'ı āb-ı ḥayāt bī-bedel ü 'ayn-ı pāk
Çıldı bu hayrı mu'ammer ola bir zāt-ı şerīf

2 Guş idince teşnegān Feyzī didi tārīḥi
'Aynıdur 'ayn-ı ḥayātuñ bu güzel āb-ı laṭīf

Sene : 1116

67

Tārīḥ-i Velādet-i Çelebi Tavve'l-lāh 'Umre

Mef'ulü Fā'ilātü Mefā'ilü Fā'ilün

1 Allah mu'ammer eyleye maḥdūm-ı pākini
'İzz u sa'ādet ile cihān içre dā'imā

65 . Ü(55b), T(72a).

Başlık: -T

66 . Ü(55b), T(72a).

(1a) bedel u 'ayn-ı : bedel bu 'ayn-ı T

67 . Ü(55b), T(72a).

Başlık: -T

- 2 Tārīh-i maḳdemün didi aḥbābı şād olup
Aḥmed vücūda geldi muḥammer eyle Hudā
Sene : 1116

68

Tārīh-i Çeşme

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Bula ecrin kıldı bu 'ayn-ı binā
Fī- Sebīli'l-lah bir pākize zāt
- 2 Feyzī bir şevḳ ile tārīhin didi
Āb-ı şāf-ı dil-güşā 'aynü'l-ḥayāt
Sene : 1116

69

Tārīh Berāy-ı Velādet-i Mahdum Seyyid Abdu'llah
Efendi

Müfte'ilün Fā'ilün Müfte'ilün Fā'ilün

- 1 Gülşen-i 'ālemde çün gül gibi bir tıfl-ı pāk
Oldı şügüfte hemān görmeye bād-ı gamı
- 2 Cimini ḥıfz ide Ḥaḳ cümle-i āfātdan
Zevk ile ide gezer rüz u şebi her demi
- 3 Hātıf-ı ḳudsi didi mevlidi tārīhini
Geldi Muḥammed Şerīf es'ad ola maḳdemi
Sene : 1117

---

⁶⁸ . Ü(55b), T(72a).

Başlık: -T

⁶⁹ . Ü(55b), T(72a).

Başlık: -T

70

Tārīh Berāy-ı Velādet-i Duhter-i ʿOsmān Efendi Emine-i

Şehr-i Sābık

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

- 1 Cenāb-ı Hāzret-i ʿOsmān Efendi Şulb-ı pākinden
Nümāyān oldı bir duhter anuñ izz u saʿādetle
- 2 Maşūn ola hāzān-ı fitneden ol ğonçe-i raʿnā
Hacīl eyler hezārān verdi ol ğonçe letāfetle
- 3 Kudūm-ı esʿadın ğūş eyleyüp Feyzi didüm tārīh
Emīne geldi dünyāya muʿammer ola devletle

Sene : 1117

71

Tārīh-i Velādet-i Şhzāde Sulţān Muḥammed İbn-i

Sulţān Aḥmed Han

Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün Mefāʿilün

- 1 Şehen-şāh-ı cihan-ı Sulţān Aḥmed bin Muḥammed Han
Vücūd-ı pākini hıfz eyleye Mevlā saʿādetle
- 2 Serīr-i taht-ı ʿāliye Muʿammer eyleye Allah
Ser-ā-pā bendegānı şād olur ʿālemde devletle

---

⁷⁰ . Ü(56a), T(72b).

Başlık: -T

⁷¹ . Ü(56a), T(72b).

Başlık: -T

- 3 Vücūda geldi (ırk-ı pāk-i Aḥmed Hān'dan hālā
Güzel bir pāk şehzāde cihāna (izz u şevketle
- 4 Zü-nümā-yı hümāyūn emr olundu on gece on gün
Dekākīn zeyn olundu ser-te-ser şevk ile hāletle
- 5 Ola tā ḥaşre dek zīnet-fezā-yı gülşen-i devlet
Şeref-baḥş oldu 'Ḥaḳ'a bu güzel ğonçe leṭāfetle
- 6 İder bir zerre luṭfun nice yüzüñ bende-i iḥyā
Dil-i miḥnet-fezā muz ḳalmasun ālām-ı miḥnetle
- 7 Ḳudūm-ı pākine mesrur olup Feyzī didüm tāriḥ
Muḥammed geldi sultān Aḥmed'üñ subından (izzetle

Sene : 1117

72

Tāriḥ Berāy-ı Hāne-i Cedīd El-Ḥāc Hüseyin Efendi

Mefā(ī lün Mefā(ī lün Mefā(ī lün Mefā(ī lün

- 1 Cenāb-ı Ḥazret-i Ḥācī Hüseyin Efendi dünyāda
Anın iḳbāl-i baḥtı görmeye (ālemde idbārı
- 2 Ceditān bir güzel cāy-ı şafā-baḥşā binā ḳıldı
Derundan maḥv iderdi irtifā(-ı ḳayd-ı efkārı
- 3 Esāsen muhkem itmiş ḥabbezā cāy-ı şafā-güster
Güzel tarḥ eylermiş şad-bāreke'llah tab(-ı mi(mārı

Sene : 1117

72 . Ü(56b), T(73a).

Başlık: -T

- 4 Muşanna^ç kıl kalemlle sîm-i nakş imiş temā şā dur
Nigā h-endā z olanalar zann ider anı şadefkārı
- 5 Görenler meyveler ile şükūfe resmini anda
Ferā mūş itdürür evvel nazarda bā ğ-ı gülzārı
- 6 Mu‘ammer ide Mevlā şāhibiyle dār-ı dünyā da
Bu hā ne görmeye ā sîb-i cevr-i çārah-ı ğaddārı
- 7 Ola maḥfūz şem^ç-i zā tı dā^çim bād-ı miḥnetden
Cihānda olmaya ā zürde sā z-ı renc-i bīmārı
- 8 Mu‘ammer ide ‘izz u devlet ile Ḥāzret-i Mevlā
Vücūdı görmeye ā nuñ ğam-ı çarḥ-ı sitemkārı
- 9 Didüm itmāmunı seyr eyleyince Feyziyā tāriḥ
Bu beyt-i cānfezāyı sañ a mes‘ūd eyleye bārī
Sene : 1117

73

Fā‘ilā tün Mefā‘ilün Fe‘ilün

- 1 Ḥācı Ḥüseyn Efendi dünyā da
‘İzz u devlet ile mu‘ammer ola
- 2 Cāy-ı dil-keşte yapıdı bir hā ne
İde mes‘ūd Ḥāzret-i Mevlā
- 3 Mürtefi^ç ol kadar nigā h itsen
Seyr iderdüñ cihā mı ser-tā -pā
- 4 Bā reke’l-lahu tarḥesine anuñ
Her baḥşda olurdu rū h-efzā
- 5 Tab^ç-ı mi‘mār hezār aḥsentü
Görmedüm böyle tarḥı hū b binā
- 6 Zevḳ-baḥşā olur kuluba hemā n
Bī-bedeldür cāy-gā h-ı şafā

73. Ü(56b), T(73b).

- 7 Anda mersūm olan şükūfeleri
Feyz-bahş oldu gülsitā nāsā
- 8 Böyle mi vaşf iderdi hā me-i ter
Olmasa dilde miḥnet-i dünyā
- 9 Ne güzel cāy-gāh-ı dikeşdür
Ne kadar medḥ olursa Feyzī sezā
- 10 Dār-ı dünyā da izz u dveletle
Şāhibini muammer ide Hudā

- 11 Cevher-i ḥarf ile olur tāriḥ
Dil-güşā hā ne-i şafā-efzā

Sene : 1117

74

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Cenāb-ı şehriyār-ı baḥr u berr Sulṭān Ahmed Hān
Nazīrin görmedi ālem o şāh-ı ālem ārānuñ
- 2 Serīr-i taht-ı ālīde muammer eyleye Mevlā
İde şemşīr-i ḳāhr-ı cismüni sad-çāk a'dānuñ
- 3 Bedīdār oldu bir pākīze gevher şulb-ı pākünden
Aceb cevher-nümādur kān-ı pāk-ı āl-ı Osmānuñ
- 4 Bu beyt-i bī-bedeldür ḳalbüme ilhām olup gūyā
İki tāriḥ oldu Feyziyā mevlidine ānuñ
- 5 Ola yā Rab es'ād maḳdem-i şehzāde (İsā'nuñ
Ḳudūmı itdi iḫyā ālemi Sulṭān İsā'nuñ

Sene : 1117

Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün Mefā^{(ī}lün

- 1 Cenāb-ı āşif-ı zīşān (Alī Pāşā-yı ekrem kim
Cihān-ı köhneyi luḫfi idüp ma⁽mūr-ı ābādān
- 2 Nizām-ı devlete kıldı teveccüh Haḫ mu^{(ī}n olsun
Eser itmeye zāt-ı pākine anuñ ğam-ı devrān
- 3 Zamān-ı devletünde kime yok feryād u āh eyler
Gülistānda meger bülbül ide güller için efğān
- 4 Benān-ı fikrle ḫall oldı ḫaylī (uḫde-i müşgül
Nice pek kār-ı düşvārı aña Haḫ eyledi āsān
- 5 Keremver merḫamet-güster şeci⁽ⁱ-i mekremet-ālūd
Nedeñlü vaşf olunsa zāt-ı pākī midḫata şāyān
- 6 Olurdı şem⁽ⁱ-i bahtum pertev-efzā mihr u mehāsā
Kimine bendesine eylese bir zerrece ihsān
- 7 Vücūd-ı pāküñi ḫıfz eylese Mevlā ḫaḫālardan
Nice devr ide mislün görmeye bu çarḫ-ı sergedān
- 8 Vücūda geldi bir maḫdūm-ı (ālī şulb-ı pākünden
Mu⁽ammer eyleye devletle ānı ol Ğānī Yezdān
- 9 İki destum du^{(ā}ya ḫaldurup Feyzī didüm tāriḫ
Ḳudūmuñ kıldı İbrāhim Bey bu (ālemi şādān

Sene : 1118

75 . Ü(57a), T(74a).

(1b) ma⁽mūr-ı ābādān: ma⁽mūr u ābādān T.

(8a) Vücūda: Vücūd T.

76

Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilūn

- 1 Beñli İbrāhim Aġā gitdi cihāndan nā-gehān
'Azm-i 'ukbā eyledi ol mü'min-i pāk i'tikād
- 2 İrci'ī emrini gūş itdikde ol merd-i güzīn
Terk idüp dünyāyı kıldı emr-i Hāḡ'a inkıyād
- 3 Cilve-gāh-ı murg-ı rūḡu ola firdevs-i berīn
Seyyī' ātını anuñ mahv eyleye Rabb-i'ibād
- 4 Meskeni cennet ola Feyzī didüm tārīhini
Rūh-ı pāk-i Beñli İbrāhim ola Yā Rab şād
Sene : 1118

77

Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn Mefā' ilūn

- 1 Cenāb-ı Hācī İbrāhim Pāşā āşif-ı zī-şān
Münevver kıldı şadı şanki mihr-i 'ālem-ārādur
- 2 Temevvüc itmek ile baḡr-ı laṡif ḡapudan oldı
Vücūd-ı bī-nazīri gūyiyā bir dürr-i yekdādur
- 3 Kerīm-i merḡametver kām-kār-ı mekremet-pīşe
Dür-i lütfunda red olmaz gerek a'lā vü ednādur
- 4 ḡayāt-ı tāze buldı mürde-i diller devr-lütfunda
Hemān ma'ū'l-ḡayāt-ı luṡfi ḡaşd-ı dehre icrādur
- 5 Salāh u ḡüsn-i hulk-ı pīşe itmiş ol kerem güster
Nazirin görmedük Hāḡ'a ser-i erbāb-ı taḡvādur
- 6 Mu'ammer ola 'izz u devlet ile şadr-ı rif'atda
Vücūd-ı pākī maḡfūz ola maḡz-ı luṡf-ı Mevlā'dur

76. Ü(57a), T(74b).

77. Ü(57b), T(75a).

(9b) olmadı : oldı T.

- 7 Murā dum üzre cev̄lā n itmedi tavş̄fī ñ e gerçi
'İnā n-ı esb-i fikrüm vā di-i medhūnde ircā dur
- 8 Nigā h-ı iltifā tuñ maḥv ider çok derd ü ālā mı
Derū nnumda 'acebdür dem-de-dem bir ğam hüveydā dur
- 9 Nice ğangī ni mesrūr eyledi zerrece luḫfuñ
Mūsā 'id olmadı bahtum benüm dahı temā şā dur
- 10 Sezā dur ḫand-ı luḫfuñ ile ş̄irīn kām ola Feyzī
Nice subh u mesā meḫhūñle bir tūti-i ğūyā dur
- 11 Vezā retle ḫapū dan oldı ğı demde didüm tārī h
ḫapū dan yümn ile El-Hā c İbrā him Pā şā 'dur Sene : 1118

78

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā 'ilā tün) (Fā 'lün)

- 1 Ḥabbezā ḫā ne-i dilġū ş ne güzel ḫarḫ-ı laḫif
Şā hibüne ide mes'ūd u mübā rek Mevlā
- 2 Bi'l-bedā he didüm itmā muna Feyzī tārī h
Dil-ġuşā sā ḫil-i deryā da bu beyt-i zībā Sene : 1118

79

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā 'ilā tün) (Fā 'lün)

- 1 Hamdü-ḫlā h yine bir zāt-ı şeref-efzā nuñ
Oldı şulbundan anuñ bir meh-itā bunda bedī d
- 2 Virdi vahhā b-ı ezel ğül gibi bir duḫter-i pāk
'İffet u 'işmet ile ola cihā n içre ferī d
- 3 Ḥaḫ ta'ā la ide ā sīb-i dehrden maḫfū z
Meyve-dār ola murād üzerene naḫl-ı ümī d
- 4 Vā lideyniyle mu'ammer ide anı Mevlā
'Ayn-ı bedden ide Ḥaḫ cismüni her demde ba'ī d

78. Ü(58a), T(75b).

79. Ü(58a), T(75b).

- 5 Düşdi bir şevk ile tārīh-i velādet Feyzī
 Kadem-ı pākini Hāk (Ayişe'nüñ kıla sa'id
 Sene : 1119

80

Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün Mefā'ilün

- 1 Vezīr-i muhterem El-Hāc İbrāhim Pāşā kim
 Mu'in ola Cenāb-ı Hāzret-i Hāk her dem ü her gāh
- 2 Kıpudadur vezāretle o zāt-ı pāk-i (ālīşān
 Nizām-ı devlete zāt-ı şerīfi mürşid-i āgāh
- 3 Nümāyān oldu bir tābında gevher şulb-ı pākünden
 Fürüz-efrüz oldu (āleme mānend-i mihr ü māh
- 4 Ne gevher gevher-i tāb-āver-i mihr-i şeref-efzā
 Tulū itdi cihāna gūyiyā hürşidveş nā-gāh
- 5 Du'alar eyleyüp mevlīdine Feyzī didüm tārīh
 Kūdümüñ sa'd ide devletle İsmā'il Beg'iñ Allah Sene:1119

81

Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilātün Fā'ilün

- 1 Hāzret-i Sultān Aḥmed Hān'a olan muḳtedā
 Hāfizu'l-Kur'ān hem-nām-ı Hābīb-i Kibriyā
- 2 Yeñ iden bir çeşme-i pākīze bünyād eyledi
 Böyle bir hayra muvaffāḳ eyledi ānı Hudā
- 3 Nūş iden dikteşneler bulur hayāt-ı cāvidān
 Āb-ı kevşerdür anuñ gūyā ki (ayn-ı dil-güşā
- 4 Rūh- bahşādur hemān āb-ı muşaffā-i laṭīf
 Oldı bu (ayn-ı hayāt-efzā maḥallinde binā
- 5 Seyr idüp itmāmını Feyzī didüm tārīhini
 (Ayn-ı dil-keş bu güzel āb-ı hayāt-ı cān-fezā

80. Ü(58b), T(75b).

81. Ü(58b), T(76a).

Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn

- 1 Bi-ḥamdi'llah gülistān-ı cihāndan zāhir olmuşdur
Açıldı ğonçe-i maḫşūd şad-güne leṭāfetle
- 2 Büyük rüz-nāme cāhın eyledi şad yüm ile teşrīf
Añ a şāyestedür i'zāz u iḳbāl-i sa'ādetle
- 3 Emīn-i maṭbah olmuşdı cihanda ḥayli müddetdür
Halāş oldu girībānı emānetden selāmetle
- 4 Cilā-baḫşā ola mir'āt-ı ḳalbi rüz u şeb ānuñ
Gubār ālūde yā Rāb olmaya ekbār-ı miḫnetle
- 5 Çıkup bir müjde ile Feyziyā ḥātif didi tāriḥ
Büyük rüz-nāme ci Ahmed Efendi oldu 'izzetle
Sene : 1120

Tāriḥ Berāy-ı Vefāt-ı Fennī Ahberi Der-Hisār-ı
Rum ili Ma'mūre

Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn Mefā'ī lūn

- 1 'Aceb derviş-i dil-riş idi Fennī gitdi dünyādan
Mekānın dār-ı firdevs ide anuñ Hazret-i Mevlā
- 2 Hişār-ı Rum ilinde ḥaylī demdür münzevī oldu
Bu cāy-ı dil-güşāya meyl-i tāmitmişdi Haḳ'a
- 3 Nuḳūd-ı 'ömrini ta'mīre sarf itdi nice müddet
Harāb-ender-harāb olmaḳda gördi 'ālem-i dünyā

82. Ü(58b), T(76b).

83. Ü(59a), T(76b).

Başlık : -T

- 4 Revā ne oldu ʔokṣā n bir yaşında mülk-i ʔıkbā ya
Maḳā m-ı rūh-ı pākī ola yā Rab cennet-i aḻā
- 5 Anuñ gūṣ eyleyince kuvvetin Feyz ī didüm tārīh
Ola Fenni Efendi'nüñ maḳā mı Cennetü'l-Meḻvā
Sene : 1120

84

Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün

- 1 Hüseyn Beg Efendi ʔırḳ-ı pākinden bi-ḫamdi'llah
Fürüzā n gūyiyā mā h-ı nev-hurṣī dveṣ nā gā h
- 2 Vücū da geldi bir maḫdum-ı pākī dār-ı dünyā da
Maṣū n ola ilahā diyle bi'd-kārū n her gā h
- 3 Anuñ mir(ā t-ı ḳalbi gird-i ḡ amdan ola ā sū de
Ziyā virdikçe dehre rūz u ṣeb bu ṣem(ī mihr u mā h
- 4 Vücū dun ḫıfz ide Ḥaḳ mihr-i ʔizzetde selā metle
Zelī l u ḫor ola yā Rab cihā nda düşmen-i bed-hḻā h
- 5 Ḳudū mun gūṣ idünce bir du(ā ile didüm tārīh
İlā hī ola devletle mu(ammer geldi ʔAbdu'llah
Sene : 1120

85

Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün Mefā (ī lün

- 1 Mu(ammer eyleye Vaḫdi Efendi-zā deyi Mevlā
Ola a(dā smuñ dār-ı cihā nda hālī diger gün
- 2 Nümā yan oldu bir zībünde gevher ṣulb-ı pākünden
Kemā l-i ʔizz ile ḫıfz ide ā nı Ḥā lıḳ-ı bi-cū n
- 3 Didüm gūṣ eyledükçe maḳdemū n mevlidine tārīh
Muḫammed ṣā biruñ Allah ʔömrünü ḳıla efzū n
Sene : 1120

84. Ü(59a), T(77a).

85. Ü(59a), T(77a).

Tārīh Berāy-ı Velādet-i Maḥdūm-ı Mektübī Şadr-ı
(Ālī Süleymān Efendi

Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün Mefā'īlün

- 1 Vücūda geldi bir maḥdūm-ı Mektübī Efendi'nüñ
Fürüzān gūyiyā hurşiddur burc-i muallāda
- 2 Sa'ādetle cihānda (ömrini efzūn ide Mevlā
Fürūğ-efrūz ola tā mihr ile meh çarḥ-ı mīnāda
- 3 Nihāl-i tāzedür bād-ı fenādan Ḥaḳ ide maḥfūz
Vücūdı ola yā Rab renc-i derd-i ğamdan āzāde
- 4 Zevāle irmeye mihr-i cemāli tāb-dār olsun
Cihāna nūr-baḥş olduğda bu mihr-i mücellāda
- 5 Tefekkür eyler iken düşdi bir tāriḥ Ey Feyzī
Mu'ammer ola yā Rab Muştafā bu dār-ı dünyāda
Sene : 1120

Tārīh-i Vefāt-ı Arāyıcı-zāde Ferdī Ḥüseyn Efendi
Rahmetu'llahi-(aleyh

Mef'ūlü Fā'ilātün Mef'ūlü Fā'ilātün
(Müstef'ilün Fā'ülun Müstef'ilün Fa'ülün)

- 1 (Azm itdi Arayıcı-zāde bekāya rūḥın
Mahv ola seyyi'ātı (adn ola āşiyānun
- 2 Pervāz-gāhı dā'im ola riyāz-ı cennet
Mār-ı ecelden oldı āzürde murğ-ı cānun

86. Ü(59b), T(77b).

Başlık : -T

87. Ü(59b), T(77b).

Başlık : -T

- 3 Gūş eyledikçe hā tıf fevtine didi tārīh
Ferdī Hüseyn Efendi firdevs ola mekā nun
Sene : 1120

88

Tārīh Berā y-ı Binā – Kerden-i Çeşme-i Vā lide Sultā n
Der-Üskü dār

Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilā tün Fe'ilün
(Fā'ilā tün) (Fa'ilün)

- 1 Hāzret-i Vā lide-i Hāzret-i Sultā n Ahmed
Kıldı bir çeşme binā şuyunu anuñ kad u nebāt
- 2 Nūş iden teşne-lebe olur hayāt-ı cā vīd
Reşk ider katre-i nā çizine Nīl ile Firāt
- 3 Hābbezā pāk eser-i 'avn-ı Cenā b-ı Mevlā
Kıldı dünyā da nice böylece hayr u hasenāt
- 4 Şūyı bir lūleden aqdıkda didüm tārīhin
Çeşme-i Vā lide Sultā n ne güzel mā-i hayāt
Sene : 1120

89

Fā'ilā tün Fā'ilā tün Fā'ilün

- 1 Bī-bedel 'aynü'l-hayāt-ı cā n-fezā
İtdi cārī am bir pākīze zāt
- 2 Bir güzel tārīh düşdi Feyziyā
Mā-i şāf u dil-güşā 'ayn-i hayāt

Sene : 1121

88. Ü(59b), (-T).

89. Ü(60a), T(77b).

90

Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilūn

- 1 Şāhibu'l-hayra Hudā ihsān ider ecr-i-cezīl
Fī-sebili'llah yapup bu 'aynī bir nīgū -sifāt
- 2 Öyle bir mā-i laṭīf-i dil-güşā dur bī-bedel
Nūş idenler eylemez 'aynül-ḥayā ta iltifāt
- 3 Geldi bir teşne-i tāriḥin didi Feyzī anuñ
Nūş ideñ bu 'ayn-i zemzenden zehr āb-ı ḥayāt
Sene : 1121

91

Mefā'ilūn Mefā'ilūn Mefā'ilūn Mefā'ilūn

- 1 Nümāyan oldu şulb-ı pāk-i Maḥmūd Beg'den hālā
Güzel bir gevher-i pākize oldu ḥürrem u dil-şād
- 2 Kudūmun bir beşāretle didi tāriḥini hātif
Ḥasan geldi vücūda 'izz u devletle mu'ammer bād
Sene : 1121

92

Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilā tūn Fā' ilūn

- 1 Hāfizu'l-Kur' ān İbrāhīm idüp 'azm-i bekā
Vālid u aḥbābı kıldı mātemünden nice āh
- 2 Kurtuluş yokdur ecelden bī-bekā dur bu cihān
'Azm ider 'uqbāya elbetde gedā vü pādişāh
- 3 Düşdi bir ah ile fevtine didüm tāriḥini
Rūḥ-i İbrāhīm Firdevs ola yā Rab cāy-gāh

90. Ü(60a), (-T).

91. Ü(60a), T(78a).

92. Ü(60a), T(78a)

جدا بایک شروع بنام علی	آبهای دنیایچه بود بر هر چه حشر است
صومعه بر لرزدن او فترده بر دم آیدین	جشنه و اولاد سلسله کز اول تا آخر است
صاحب خیر و خداوند است این اول	خسبش بر یک است بوی بر هر چه حشر است
آودیم بر اول لطیفه کز اول در اول	نوزن بر بند بر هر چه حشر است
کلهی بر دستند بر یکین بر هر چه حشر است	نزدق بر یک بود معین نوزن کز اول در اول است
نایاب روی حاکم و محو اولاد	کوزل کز اول در اول در اول در اول است
قدوس بر رب برود بر هر چه حشر است	حسن کلدر بر جوده کز اول در اول در اول است
حافظ اولاد بر ایم بود بر هر چه حشر است	والاد و سلسله کز اول تا آخر است
نوزن بر اول در اول در اول در اول در اول است	علم بر هر چه حشر است
و در شرح اولاد بر اول در اول در اول در اول است	روح بر هر چه حشر است

نایاب اولاد بر اول در اول در اول در اول است	کلهی بر دستند بر یکین بر هر چه حشر است
نوزن بر اول در اول در اول در اول در اول است	جشنه و اولاد سلسله کز اول تا آخر است
صاحب خیر و خداوند است این اول	خسبش بر یک است بوی بر هر چه حشر است
آودیم بر اول لطیفه کز اول در اول	نوزن بر بند بر هر چه حشر است
کلهی بر دستند بر یکین بر هر چه حشر است	نزدق بر یک بود معین نوزن کز اول در اول است
نایاب روی حاکم و محو اولاد	کوزل کز اول در اول در اول در اول است
قدوس بر رب برود بر هر چه حشر است	حسن کلدر بر جوده کز اول در اول در اول است
حافظ اولاد بر ایم بود بر هر چه حشر است	والاد و سلسله کز اول تا آخر است
نوزن بر اول در اول در اول در اول در اول است	علم بر هر چه حشر است
و در شرح اولاد بر اول در اول در اول در اول است	روح بر هر چه حشر است

نایاب روی حاکم و محو اولاد
 قدوس بر رب برود بر هر چه حشر است
 حافظ اولاد بر ایم بود بر هر چه حشر است
 نوزن بر اول در اول در اول در اول در اول است
 و در شرح اولاد بر اول در اول در اول در اول است
 روح بر هر چه حشر است

<p>محققیت بر آن ایضا نیست در این بیک روز با چهار روزی اولی است</p>	<p>در رای و نفاست نمی میری در صلا در روز اولی محوره بج در پیش و در پیش بر نمی آید صلا در هم نینده شده روزی نقد و کوی میوه میوه میوه میوه روز اولی در وقت این است</p>	<p>مکانی و از روزی اولی است برای بیک است مستقیم است خواب است خواب است خواب است نفا در او با اولی است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>
--	--	--	--	--	--

<p>معیار اجناس حضرت در این نظام اولی است نیز در این نوع از روز اولی است طبع است نیز در این</p>	<p>دعا از این است قد و کوی میوه میوه میوه میوه</p>	<p>حفظ است حفظ است حفظ است حفظ است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>	<p>از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است از روزی اولی است</p>
--	--	--	--	--	--

محرور

<p>عنان است بگردان از دست خود افشار در دست چرخ و در سیم بر رخ مهر در سا عدل در خورشید رخ او با ستار بجز صیغ و سحر و جادو و کرم</p>	<p>مردم از روز اول که تیرت می خیزد غنا و انقضا که غم را بر چو درود است بچه غلغلی کرد و در روز اول که سزا و قدر اظفار است که ز کله بود</p>
<p>حاله</p>	<p>وزن در قیود اولی و در سیم رخ چو در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>صاحب سیم رخ و در سیم رخ چو در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>باید به در سیم رخ ایام به نام در در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>اولی در سیم رخ ایام به نام در صفت و صفت ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>	<p>هر که سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>

<p>سینه بیدار است و سینه بیدار است چو در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>حاله</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در</p>
<p>سینه بیدار است و سینه بیدار است چو در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>	<p>در سیم رخ ایام به نام در چو در سیم رخ ایام به نام در سیم رخ ایام به نام در</p>

و آدم در

اول در محنت دنیا تقدیر مع او نشسته است صاحبی معتر او خدا	بود بی وصف بیرونش بگوزل با نگاه دلگشا کار دنیا به خود او نشسته
تغییرت کور در عالم ایشان تیره می چشم عجب که خادگان او را ای که تاریخ او بر پیشانی موزن است	چنانچه هر که بر او سرسختی عالم می ببیند که در هر برستی به بار قدر عالم او
الله	الله
چنانکه کون به لطف خود نیز آینه است باین کلمات نوید میسر نیز کمال کارش نیز در وصف او نشسته	چنانکه صفی دنیا نظام او را در زبان او نشسته بنام کلام او کرده در هر

اینکه آفتاب نمی دانه که در او نشسته کوزل مع او نشسته علاه آفتاب در او نشسته زانشان آینه در او نشسته بفان که در او نشسته جهان به او نشسته و در وی که در او نشسته	خبر حضرت عالم بجهان که در او نشسته بسر که در او نشسته سختی که در او نشسته که در او نشسته مع او نشسته او نشسته
الله	الله
خورد دولت اب ای به حضرت سپه بر او نشسته بهر وقت هاله او در که در او نشسته به بر او نشسته نصیب بخش او نشسته	خامی حسین افندی جای دلگشا به منبع او تقدیر بارک است حضرت طبع عالم به هزار دستی بخش او نشسته اندر سر مردم او نشسته

۲۰۶

<p>اوله نظر به این اطلاق و ضابطه که در دوری صدقیتش برهمنی است و در شهر با عاقله در میان پنجین که بر سوسان است یعنی که در اول صدر خزانه معانی و نام مولانا کلی لطف کرده و چینه جلیک است با که بر او دعوی در این فتنه طبع است از سزا لطف است از او دعوی است فید او لغزش در سناه خسته است سنتی چندان که در این باره است</p>	<p>اوله نظر به این اطلاق و ضابطه که در دوری صدقیتش برهمنی است و در شهر با عاقله در میان پنجین که بر سوسان است یعنی که در اول صدر خزانه معانی و نام مولانا کلی لطف کرده و چینه جلیک است با که بر او دعوی در این فتنه طبع است از سزا لطف است از او دعوی است فید او لغزش در سناه خسته است سنتی چندان که در این باره است</p>
<p>برج رضوان ابو با تقدیر طاری لطف احسان بر او در اول حال کسی حق تو را می آید اول از آنست که کسی ایمید مولانا در وقت که در مختاری داشتی حفظ این است که در مختاری موتی از صفا نید معانی خارا در گشتن بر مردم عالم دنیا که در مختاری بنظر ایش و نام اول نام مختاری بوقلم است و در وقت لطف در این مختاری سعد هم قدر قدر شود و بنده است</p>	<p>اوله نظر به این اطلاق و ضابطه که در دوری صدقیتش برهمنی است و در شهر با عاقله در میان پنجین که بر سوسان است یعنی که در اول صدر خزانه معانی و نام مولانا کلی لطف کرده و چینه جلیک است با که بر او دعوی در این فتنه طبع است از سزا لطف است از او دعوی است فید او لغزش در سناه خسته است سنتی چندان که در این باره است</p>
<p>محمد بن و دولت مستور اوله زاد اوله نظر به این اطلاق و ضابطه که در دوری صدقیتش برهمنی است و در شهر با عاقله در میان پنجین که بر سوسان است یعنی که در اول صدر خزانه معانی و نام مولانا کلی لطف کرده و چینه جلیک است با که بر او دعوی در این فتنه طبع است از سزا لطف است از او دعوی است فید او لغزش در سناه خسته است سنتی چندان که در این باره است</p>	<p>اوله نظر به این اطلاق و ضابطه که در دوری صدقیتش برهمنی است و در شهر با عاقله در میان پنجین که بر سوسان است یعنی که در اول صدر خزانه معانی و نام مولانا کلی لطف کرده و چینه جلیک است با که بر او دعوی در این فتنه طبع است از سزا لطف است از او دعوی است فید او لغزش در سناه خسته است سنتی چندان که در این باره است</p>

<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>	<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>
<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>	<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>
<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>	<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>
<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>	<p>نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان نوع رای آنی محبت جانان</p>

<p>سخ فزون گویا در عین بر کماله عالم بی پایه ایست بر خیزد خلق اولی که شد از دهان او است داد او را در دین است</p>	<p>نظمی در بزم رخسار تو دلیرم خلقی که برینا بیدار شد خان جهان در این عالم است بر تو تیره که در آن ایستاد</p>
<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>همین خصی که است از آن سخ کوشی بیستی در حق دینم</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>صدورم بیستی بی بی فیه بی بی فیه در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>ای که استی او را در دین است از او است در وصل او در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>خطا در یک کوی که در دین است بوسه کند بر دین خطا در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>خازان است برین خطا در دین است در دین است برین خطا در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>
<p>در دین است برین خطا در دین است در دین است برین خطا در دین است</p>	<p>سخی فیه در دین است ه فزله دیند سطره ای که در دین است</p>

<p>دعا می دهد بر این صفت که آواز صفتی که در دین است</p>	<p>دعا می دهد بر این صفت که آواز صفتی که در دین است</p>
<p>اربع و نون صد رحمتی است صورتی که در دین است</p>	<p>اربع و نون صد رحمتی است صورتی که در دین است</p>
<p>نورانی که در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>نورانی که در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>وزیر در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>وزیر در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>او در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>او در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>مهری که در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>مهری که در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>تای که در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>تای که در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>اولی که در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>اولی که در دین است صفتی که در دین است</p>
<p>سیرت که در دین است صفتی که در دین است</p>	<p>سیرت که در دین است صفتی که در دین است</p>

مطهر

قدم ذواتی سعادت برتوانی	صد غریزه در اندیشه برتوانی	قدم ذواتی سعادت برتوانی	صد غریزه در اندیشه برتوانی
بر درام میسر بودی از این	شیخ ذاتی خفا حفظی بودی	بر درام میسر بودی از این	شیخ ذاتی خفا حفظی بودی
کامیاب و دلیر بودی در جمع	چراغی که شکران اولوس میسر	کامیاب و دلیر بودی در جمع	چراغی که شکران اولوس میسر
توسعه زلم یعنی از سر بر	چراغی که شکران اولوس میسر	توسعه زلم یعنی از سر بر	چراغی که شکران اولوس میسر
دشمنی برتر و قویای سعادت اولوس	چراغی که شکران اولوس میسر	دشمنی برتر و قویای سعادت اولوس	چراغی که شکران اولوس میسر
عیدی اندر غم غم زین کتب	چراغی که شکران اولوس میسر	عیدی اندر غم غم زین کتب	چراغی که شکران اولوس میسر
ای رای ریش انگش بندن	چراغی که شکران اولوس میسر	ای رای ریش انگش بندن	چراغی که شکران اولوس میسر
بنا بر حسب کلام کلام بودی	چراغی که شکران اولوس میسر	بنا بر حسب کلام کلام بودی	چراغی که شکران اولوس میسر
سازان سازید اندیشه کلام	چراغی که شکران اولوس میسر	سازان سازید اندیشه کلام	چراغی که شکران اولوس میسر
مستور اندیشه در نور بودی	چراغی که شکران اولوس میسر	مستور اندیشه در نور بودی	چراغی که شکران اولوس میسر
مهرایند از ترغیبی حضرت	چراغی که شکران اولوس میسر	مهرایند از ترغیبی حضرت	چراغی که شکران اولوس میسر
قدم سعیدی کوشی میسر یعنی در جمع	قدم سعیدی کوشی میسر یعنی در جمع	قدم سعیدی کوشی میسر یعنی در جمع	قدم سعیدی کوشی میسر یعنی در جمع
مهرایند از ترغیبی حضرت	مهرایند از ترغیبی حضرت	مهرایند از ترغیبی حضرت	مهرایند از ترغیبی حضرت
ای رای برای ولادت کردی طاهر احمدی	ای رای برای ولادت کردی طاهر احمدی	ای رای برای ولادت کردی طاهر احمدی	ای رای برای ولادت کردی طاهر احمدی
صد غریزه میسر بودی از اولوس	صد غریزه میسر بودی از اولوس	صد غریزه میسر بودی از اولوس	صد غریزه میسر بودی از اولوس
و در در زین بودی منزه از سعادت	و در در زین بودی منزه از سعادت	و در در زین بودی منزه از سعادت	و در در زین بودی منزه از سعادت
سکنت اولوس از اولوس در سعادت	سکنت اولوس از اولوس در سعادت	سکنت اولوس از اولوس در سعادت	سکنت اولوس از اولوس در سعادت

خبر خفا تا در رکب اولوس	خبر خفا تا در رکب اولوس	خبر خفا تا در رکب اولوس	خبر خفا تا در رکب اولوس
و در بانه صفا میرا تا در رکب	و در بانه صفا میرا تا در رکب	و در بانه صفا میرا تا در رکب	و در بانه صفا میرا تا در رکب
فردم سعادت برتر بودی در جمع	فردم سعادت برتر بودی در جمع	فردم سعادت برتر بودی در جمع	فردم سعادت برتر بودی در جمع
تقیه اخفرا اولوس با کرامت	تقیه اخفرا اولوس با کرامت	تقیه اخفرا اولوس با کرامت	تقیه اخفرا اولوس با کرامت
درک رای حشمت	درک رای حشمت	درک رای حشمت	درک رای حشمت
صاحب کرامت در جوی خفا	صاحب کرامت در جوی خفا	صاحب کرامت در جوی خفا	صاحب کرامت در جوی خفا
ما شف و دست در جوی خفا	ما شف و دست در جوی خفا	ما شف و دست در جوی خفا	ما شف و دست در جوی خفا
عاقبت اولوس با کرامت	عاقبت اولوس با کرامت	عاقبت اولوس با کرامت	عاقبت اولوس با کرامت
رای حشمت	رای حشمت	رای حشمت	رای حشمت
مدام بودی با کرامت	مدام بودی با کرامت	مدام بودی با کرامت	مدام بودی با کرامت
نوشی بودی در جوی خفا	نوشی بودی در جوی خفا	نوشی بودی در جوی خفا	نوشی بودی در جوی خفا
شیخ عین حیات است با تقوا	شیخ عین حیات است با تقوا	شیخ عین حیات است با تقوا	شیخ عین حیات است با تقوا
حق بودی با کرامت	حق بودی با کرامت	حق بودی با کرامت	حق بودی با کرامت
سیرت صفا میرا تا در رکب	سیرت صفا میرا تا در رکب	سیرت صفا میرا تا در رکب	سیرت صفا میرا تا در رکب
کوز در دانت سر کوز در ثواب	کوز در دانت سر کوز در ثواب	کوز در دانت سر کوز در ثواب	کوز در دانت سر کوز در ثواب
در کرامت اولوس با کرامت	در کرامت اولوس با کرامت	در کرامت اولوس با کرامت	در کرامت اولوس با کرامت
بازت سکونت اولوس با کرامت	بازت سکونت اولوس با کرامت	بازت سکونت اولوس با کرامت	بازت سکونت اولوس با کرامت
روح حسین شاد و دلش شاد بودی	روح حسین شاد و دلش شاد بودی	روح حسین شاد و دلش شاد بودی	روح حسین شاد و دلش شاد بودی

سیرت صفا میرا تا در رکب
 کوز در دانت سر کوز در ثواب
 در کرامت اولوس با کرامت
 بازت سکونت اولوس با کرامت
 روح حسین شاد و دلش شاد بودی
 درک رای حشمت
 صاحب کرامت در جوی خفا
 ما شف و دست در جوی خفا
 عاقبت اولوس با کرامت
 رای حشمت
 مدام بودی با کرامت
 نوشی بودی در جوی خفا
 شیخ عین حیات است با تقوا
 حق بودی با کرامت
 سیرت صفا میرا تا در رکب
 کوز در دانت سر کوز در ثواب
 در کرامت اولوس با کرامت
 بازت سکونت اولوس با کرامت
 روح حسین شاد و دلش شاد بودی

صد غریزه

کرم بر منم کلف خیم بر کرم خشت مستند بنما دستم قهر انگار کوه ایله نزل نشنیدر غمناکما کشت ریش ایله در قهله ایله نزل نزل	چند فقره حکایت لطیفه نزال ما چینه نزل نزل اول اول اول بویله راست کوه خورشید کوه روح کوشش کوه ایضا کوه
سبزه بر بلبل شمع ایست سبزه بر بلبل شمع ایست	سبزه بر بلبل شمع ایست سبزه بر بلبل شمع ایست
روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل	روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل
روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل	روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل

کوه کرم بر منم کلف خیم بر کرم خشت مستند بنما دستم قهر انگار کوه ایله نزل نشنیدر غمناکما کشت ریش ایله در قهله ایله نزل نزل	حکایت روح نزل نزل نزل اول کرم بر منم کلف خیم بر کرم خشت تغی غمناک در وید ایله ایله هند و نزل نزل نزل نزل
سبزه بر بلبل شمع ایست سبزه بر بلبل شمع ایست	سبزه بر بلبل شمع ایست سبزه بر بلبل شمع ایست
روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل	روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل
روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل	روح کوه نزل نزل نزل نزل روح کوه نزل نزل نزل نزل

کمتر از این ایدر کمترین انقضا از قند بود و در وقت سعی اول ایدر بوی کثرت گاه از نه ایدر استعمال	اگره از این ایدر تراش گاه اوری سوراخ بود و در وقت گاه در سوراخ بود و در وقت گاه در سوراخ بود و در وقت
گاه که از اولی ایدر الی بوی سندرم کم بر آنست و در وقت بوی اول بود و در وقت از اول بود و در وقت	اول بوی خوش و در وقت بوی خوش را اول بود و در وقت اول بود جانی بود و در وقت بوی خوش بوی خوش و در وقت بوی خوش
صفت بوی اول در زمان اینست و افعی گاه در بوی اول اینست	

تذوق الی انقضا

در وقت بوی خوش

حل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است	اول بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است
عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است	عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است
عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است	عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است
عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است	عقل بوی خوش مردم و آبنا عربی آن درون این صفت است

در وقت بوی خوش

کلاه او کرم کسبش ابروی ایله زنه شربت افتت سبب کرمی جبر بر و جوان	ایچ باغی وارون اندر زمان یحی اولدوسم کورده شربت صافت لردن کرمی کرمی
زیز و روزان ایله ایله لغت کرمی کسبش ابروی کسبش ابروی نقد بر و رنه کسبش کسبش الفت ایله ایله اهل اندان	سدر اولدو ایله سهری دست بهر اولدو تری همدم اولدو ذاتی اما کوزل لطفش انز با دت دل ایچاشق
ایچ صدمه رسه بو ارا غمونی اولدو نوز شمع دلر حمله می	
حند اصنع حضرت مولانا سیر خط هو ایچ کسبش ابروی در ایتک نیش تو ایتی و لک در ایتک بر سیم ندرانی او جعفر لایق بره ایله ایچ ایلان	نندر اولدو نوز سبب نما نه در اولدو ایچ ایلان ندر درت نوز کرمی خنده در ایلان ایچ صدمه رسه بو ارا غمونی

سعد اولدو ایل ایله کرمی روز روز نوز اولدو ایچ کرمی	اولدو نوز نوز نوز نوز بو نوز نوز نوز نوز نوز کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
ناله ایچ نوز نوز نوز کرمی کرمی کرمی کرمی ناله ایچ نوز نوز نوز کرمی کرمی کرمی کرمی	کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
نوز اول نوزات باک کرمی ایچ کرمی کرمی کرمی کرمی بسم نوز نوز نوز نوز ایچ کرمی کرمی کرمی کرمی	کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
اولدو نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز	نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز نوز

ایچ کرمی

او دل در دور محنت زده غمناکی	که در دور بیخوشی هم سر زانجام
نور کلوکون او را چشم زده تری	سب کلهک صفت زان اول او را پیر می
و بد مردم در سینه کجایم می نشت	سایه او در خرم غم خیر ضعیف کرد
حسن مایه شکر او را کلهک روفا	ز زده او همه ای که از مردم سبب درون
بی خود بود مردم بی کردی	او دل در دور بیخوشی هم سر زانجام
بسی بد مردم در سینه کجایم می نشت	که در دور بیخوشی هم سر زانجام
سنان او بود زنده کلهک حاکم خبر	قدس بر زمین که کجایم می نشت
عاشق مایه کلهک وجود در دور بیخوشی	سینه او در دور بیخوشی هم سر زانجام
ملا از سنان او کلهک بیخوشی هم سر زانجام	سینه او در دور بیخوشی هم سر زانجام

زایه کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک	او کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
عاشق مایه کلهک کلهک کلهک کلهک	نقد ای کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
رحمت مایه کلهک کلهک کلهک کلهک	جو در دور بیخوشی هم سر زانجام
کتاب محبت در دور بیخوشی هم سر زانجام	سخت در دور بیخوشی هم سر زانجام
کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک	ای در دور بیخوشی هم سر زانجام
او را کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک	پایان کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک
صدمه کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک	او در دور بیخوشی هم سر زانجام
بسی بد مردم در سینه کجایم می نشت	جایه مفعول او کلهک کلهک کلهک
ضعیف در دور بیخوشی هم سر زانجام	سنان او کلهک کلهک کلهک کلهک کلهک

کلهک کلهک

شعبه رود که بیدار است تا بیدار شود	شعبه رود که بیدار است تا بیدار شود
بر او از یک سو نماند تا بیدار شود	بر او از یک سو نماند تا بیدار شود
تا در سر است بیدار بود و نماند	تا در سر است بیدار بود و نماند
و صلوات بر او بی تو نشود و در آن	و صلوات بر او بی تو نشود و در آن
بهر است بخت بیدار بود تا بیدار	بهر است بخت بیدار بود تا بیدار
کلیش حسن تا بیدار بود تا بیدار	کلیش حسن تا بیدار بود تا بیدار
ایمیدار او خصما او از تو نشود و در آن	ایمیدار او خصما او از تو نشود و در آن
خاکش بر او نشود تا بیدار شود تا بیدار	خاکش بر او نشود تا بیدار شود تا بیدار
ایمیدار بیدار او از تو نشود تا بیدار	ایمیدار بیدار او از تو نشود تا بیدار

سلام آفتاب از حق چه صفتش بود	سلام آفتاب از حق چه صفتش بود
رخ جوان و پارسا در کوه و در دره	رخ جوان و پارسا در کوه و در دره
بسیار غمخیز بود اولی از این	بسیار غمخیز بود اولی از این
سعدی که گفت در صفتش از این	سعدی که گفت در صفتش از این
در دره که گفت در صفتش از این	در دره که گفت در صفتش از این
بسیار غمخیز بود اولی از این	بسیار غمخیز بود اولی از این
سعدی که گفت در صفتش از این	سعدی که گفت در صفتش از این
در دره که گفت در صفتش از این	در دره که گفت در صفتش از این
بسیار غمخیز بود اولی از این	بسیار غمخیز بود اولی از این
سعدی که گفت در صفتش از این	سعدی که گفت در صفتش از این
در دره که گفت در صفتش از این	در دره که گفت در صفتش از این

بیت اول

<p>اسکھار کا تعلق نر نر و نر کشمیر</p>	<p>مستخرجی نقصان کلر نر دلدارہ</p>
<p>کمان غنٹ شہلا مال اور موز</p>	<p>سرخ عشق از اور انور عشق دلدارہ</p>
<p>منجھ پیرانی ادا پیر سما فرا</p>	<p>درود عشق پیر شہلا آ اور عشق دلدارہ</p>
<p>ایہ تہب قہر موز پیر دل نا جا کی</p>	<p>کلر پیر شہلا کلر پیر شہلا دلدارہ</p>
<p>آتش اور زرخ پیر کلر پیر کی</p>	<p>شع کلر اور عشق عشق عشق عشق دلدارہ</p>
<p>کلر پیر شہلا عشق عشق عشق عشق دلدارہ</p>	
<p>رداجی پیر اور عشق کلر پیر شہلا دلدارہ</p>	

قیامت علی بن محمد و علی بن ابراهیم	قیامت علی بن ابراهیم و علی بن محمد
وقتی صحیح اوله مندم مندم	سختی سختی سختی سختی
ای کی کورست در انضباط الفوج	شکوه آنه جوهری کلمه برود
برود زنده خاره خاره اوله اوله	انجیر کینه جوهری کلمه برود
اسک فوج کورست برودت برودت	باده کوریا موم درخت برودت
نزدیک کورست کورست کورست	غم غم غم غم غم غم غم غم
شربت سبک کلمه برودت برودت	برودت کلمه کلمه کلمه کلمه
اوله در برودت کلمه کلمه کلمه	و در کلمه کلمه کلمه کلمه
دل غم غم غم غم غم غم غم	اوله کلمه کلمه کلمه کلمه کلمه

رند بخاراه اوله صفا	سید میر تقی میر تقی میر تقی
سرا خانه عالم اوله صفا	خانیان اوله کلمه کلمه کلمه
جبار آقا اوله صفا	کرمه خانیان کلمه کلمه کلمه
کردن پالان اوله صفا	دبیر و ریشی صفا صفا
دبیر صفا صفا اوله صفا	مردم اوله صفا صفا اوله صفا
دورایه صفا صفا صفا	بوی باد و کلمه کلمه کلمه
با اوله صفا صفا اوله صفا	صفا صفا صفا اوله صفا
بر کلمه صفا صفا صفا	بر کلمه صفا صفا صفا
ای صفا صفا صفا صفا	صفا صفا صفا صفا صفا

اول آن حق بجز این بر سر است اولی	انگاره پندیده بجز اولی
استراب است بار صحران اولی	انگاره پندیده در زلفی شخصی دوم
انگاره در یاد چه صدوم بی	شربتیه وصلی تمدن دوم
باندن برین بی نام علم در سرف	بجز این شربتیه شخصی بی
دانش اوله که گرفتار اولی	فرد علم بی نام علم از اولی
	اوله در رویه طبیعتی
	در علم بجز این بی نام اولی

صبر اوله که کل در علم دلاره	شکله اوله که کل در علم
قیل و ده دره دره در بجز اوله	ابتدا بر رعید وصال باره
بارت بی در ست بر خفا اولی	دائم که بر معنای اولی
	پیمان به نسبت بر مینویسی دوم
	نظن ضم داده مکان اولی
اغیار ره سینه سزا در کوه	بنده علم عشق به مال اولی
	شکله برین مال اولی اغیار برین
	لا حول ولا قوة الا بالله
بارت بکله کلمه شرف اولی	بجای ده دل از این عشق اولی
	بهشتی قومه عالم نینده بی
	بارت کارزکی محقق اولی
بارت بی عارفان اولی	همه شربت عشق اولی
	میان اوله که شکار بر بارت بی
	سنگ خنجرین تو که است اولی
اغیار برین بی کار در کوه اولی	سرخ شرف عشق بی اولی
	رم یکم جو حال دل ناچاره
	لا حول ولا قوة الا بالله
عزت	ایا

دل شرف

سیدان آری بنی بنیست او عالم	ساخت بجهت نماند عوی و نماند	ساخت بجهت نماند عوی و نماند	ساخت بجهت نماند عوی و نماند
عصا نوره صفت بر عالم	سلسله مرور جنانا جلا احوال	عصا نوره صفت بر عالم	سلسله مرور جنانا جلا احوال
چنگله مزاق دریم ایام	بوق فکرت حوا و صلیب ارام	بوق فکرت حوا و صلیب ارام	بوق فکرت حوا و صلیب ارام
صفتیمیم اولای بهای آرام	انظار رنگ او دکو سگ و کاسک	صفتیمیم اولای بهای آرام	انظار رنگ او دکو سگ و کاسک
ساختم بر همین روزگرم	رحم ایدر می با بدو آوا کنگ	ساختم بر همین روزگرم	رحم ایدر می با بدو آوا کنگ
حرف	بهر نظر که در زمان او آید شمشیر	حرف	بهر نظر که در زمان او آید شمشیر
با نای بنی با بر صغیر بر دور	اشفتند آسیدک به معنی چشم بود	با نای بنی با بر صغیر بر دور	اشفتند آسیدک به معنی چشم بود
بن راه و روی هم جوام	منهده و ریبی عظیمیم با هو	بن راه و روی هم جوام	منهده و ریبی عظیمیم با هو
دشمنیم با نیم عفا لیم	گر کبی با ه آیدر عفا لیم	دشمنیم با نیم عفا لیم	گر کبی با ه آیدر عفا لیم
عفی اینکله آیدم عفا لیم	سنت عظیمیم بر روی عفا لیم	عفی اینکله آیدم عفا لیم	سنت عظیمیم بر روی عفا لیم

دل با ده کلن لب آیدر زان	می نوزش اولک جانان آیدر زان	دل با ده کلن لب آیدر زان	می نوزش اولک جانان آیدر زان
حرف	سپیل نی می بر وصت دلا ابر کل	حرف	سپیل نی می بر وصت دلا ابر کل
بر عاقی لحنت زده کله صفت	اوران شغور دلا در کون آیدر زان	بر عاقی لحنت زده کله صفت	اوران شغور دلا در کون آیدر زان
حرف	سقت دل و صفت عقیله اولای	حرف	سقت دل و صفت عقیله اولای
بند و پرده آیدر برین آوی	یک در دله نماند آیدر عشا ق	بند و پرده آیدر برین آوی	یک در دله نماند آیدر عشا ق
حرف	آندهی سحر کینه نوزش آیدر	حرف	آندهی سحر کینه نوزش آیدر
دهر کمالی برین کرم قفسی	کما جوی روی منظر آیدر	دهر کمالی برین کرم قفسی	کما جوی روی منظر آیدر
حرف	برها بجهت برین کرم قفسی	حرف	برها بجهت برین کرم قفسی
زنگ می سن زده کینه نماند	اشوس دل با برین کرم قفسی	زنگ می سن زده کینه نماند	اشوس دل با برین کرم قفسی
حرف	حالی بی صحر برین کرم قفسی	حرف	حالی بی صحر برین کرم قفسی
دل معنی سن زده کینه نماند	قالی در غم صفت عقیله	دل معنی سن زده کینه نماند	قالی در غم صفت عقیله
حرف	یوق بر وصفت دلا ابر کل	حرف	یوق بر وصفت دلا ابر کل
اسرار عظمی برین کرم قفسی	انگله صحر برین کرم قفسی	اسرار عظمی برین کرم قفسی	انگله صحر برین کرم قفسی
حرف	حالی دل زاری برین کرم قفسی	حرف	حالی دل زاری برین کرم قفسی
فکلی سکلیم برین کرم قفسی	راز دله و لغت اولک کرم قفسی	فکلی سکلیم برین کرم قفسی	راز دله و لغت اولک کرم قفسی

سینه

دل زلف برینش ز کز قفا ایش	بر قفوه و کسب عشق با عیار		
ببلرچه با کجش محبت دل	افتاده چاه عم دلارا کسب	حرف	
در غم وجودت کج ایترم	ایر دل زاری با اهل محبت		
تیب اولم کج محبت دلمه	اولم کج عشقش اهل محبت	حرف	
دل ابدی احوال دلایض	عشق استم دیده ایتر احوال	حرف	
کبر در ازم کج حظه جام نشا	نوش ایدم با ده کفاح		
بارک مستزن دل ازم خطا	جور اصدده عشق قنایم خطا	حرف	
عشق فلکنا از دجه جور دل کند	اول نشوغ جفا کار نگارم خطا	حرف	
انرا رخ ایدم کج از ایش	انرا وجود اتموده کج ایش		
حرف	حرف		

کم کور کسبش باور نیندگی اولم	بکم سز از نظرم کج اولم		
دلده نشوغ عشق در محبت دل	اکت غم لبریز ده حال اولم		
عقل اولم شیخ سال لبر کج اولم	در دو کج ایدم نشوغ بلوغ اولم		
طین ایدم کج از حوض	نوش ایدم ساع صحر اولم	حرف	
ای بی بوکده صفا دل اکر	سیروده سیر ایدم بوکده		
جامه آه کج عشق غم کج اولم	فقیض از او ایدم کج اولم	حرف	
	دو را ایدم کج عشق غم کج اولم		
	بنی می ایدم کج عشق غم کج اولم		

نصف

<p>اگر برضی از او نشد باز در این مکتب هم سلسله کلمات نشیند تا آنکه از شاه وقت سزا صبر الی الله سرگرم از تو کمال غایت عاقبت</p>	<p>اگر در حدیث کم عیار اگر در حدیث ظاهر حدیث اولی که در حدیث غیر از حدیث غیر از حدیث غیر از حدیث غیر از حدیث تو در حدیث اولی که در حدیث ظاهر</p>
<p>سنا از تو آقا که از تو کمال غایت ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر بر کمال غایت از تو کمال غایت</p>	<p>اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر سینه اولی که در حدیث ظاهر</p>
<p>سنا از تو آقا که از تو کمال غایت ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر بر کمال غایت از تو کمال غایت</p>	<p>اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر سینه اولی که در حدیث ظاهر</p>
<p>سنا از تو آقا که از تو کمال غایت ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر بر کمال غایت از تو کمال غایت</p>	<p>اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر سینه اولی که در حدیث ظاهر</p>
<p>سنا از تو آقا که از تو کمال غایت ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر بر کمال غایت از تو کمال غایت</p>	<p>اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر سینه اولی که در حدیث ظاهر</p>
<p>سنا از تو آقا که از تو کمال غایت ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر بر کمال غایت از تو کمال غایت</p>	<p>اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر سینه اولی که در حدیث ظاهر</p>

این مکتب
 در حدیث اولی که در حدیث ظاهر
 سینه اولی که در حدیث ظاهر
 تو هم از حدیث اولی که در حدیث ظاهر
 اگر کلمات اولی که در حدیث ظاهر
 سنا از تو آقا که از تو کمال غایت
 ما از بنده خود چون ما در حدیث ظاهر
 بر کمال غایت از تو کمال غایت

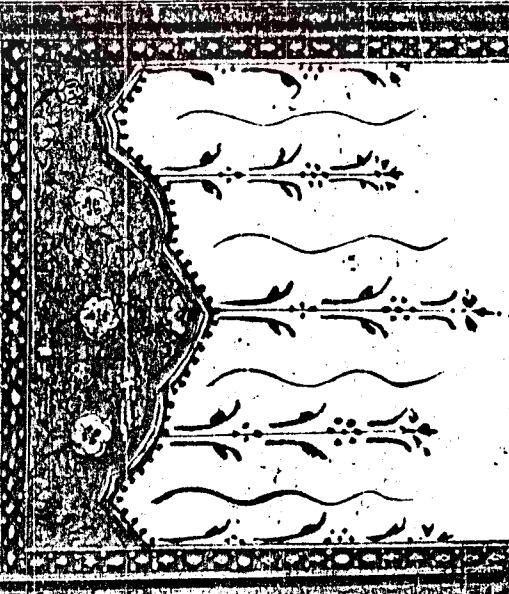

در در و نما اولدی دریا شینا شمع رنگارنگ بر باد شینا زاهد اولدی تیشه عقیقه شینا اول اوج ناز و شو که لاله شینا	کلام اولدی محنت جان شینا عشق ناز و تیر لیری باغ شینا نوشرا یکله ده کلان از شینا قایم صید از صا داد از باغ شینا
اولدی قوز در یوسر لیک از یوسر شینا نه کلونوشو ایسه اولور شینا اولدی مجلس عشق نه اولور شینا سیر یکله اولور دا شینا	ایبار کینه تو ایملالفت اولور شینا زلف دفعی هه نه اولور بیگانه شینا دفعه اولور سوز از شینا مجلس فیه خوشی عیبه کیم لور اولور شینا فرج دکن سینه نه اولور شینا
مه نه سوز اولور ناسیم اولور نه اولور اولور کینه شینا	قنایم شید بر کفر حال اولور شینا نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا
نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا	نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا نه اولور اولور کینه شینا

در در و نما اولدی دریا شینا
 شمع رنگارنگ بر باد شینا
 زاهد اولدی تیشه عقیقه شینا
 اول اوج ناز و شو که لاله شینا
 کلام اولدی محنت جان شینا
 عشق ناز و تیر لیری باغ شینا
 نوشرا یکله ده کلان از شینا
 قایم صید از صا داد از باغ شینا
 اولدی
 قوز در یوسر لیک از یوسر شینا
 نه کلونوشو ایسه اولور شینا
 اولدی مجلس عشق نه اولور شینا
 سیر یکله اولور دا شینا
 مه نه سوز اولور ناسیم اولور
 نه اولور اولور کینه شینا
 قنایم شید بر کفر حال اولور شینا
 نه اولور اولور کینه شینا
 نه اولور اولور کینه شینا
 نه اولور اولور کینه شینا
 نه اولور اولور کینه شینا
 نه اولور اولور کینه شینا
 نه اولور اولور کینه شینا

عجب اولدی صبح صید کیم سب اگر دغ کیم اولور اولور سب ایله اولور صید کیم اولور سب	شینا کیم اولور اولور اولور سب فلک اولور کیم اولور اولور سب سوس اولور اولور اولور سب
اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب	اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب
اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب	اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب
اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب	اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب اولور اولور اولور سب

کلام

	
<p>سند زانکه ایست که کوه کوه با ناز است ما ز چشم آیدین بزمین آید از دل آیدین قیامت کله بر سر کوه آید از نوزد کله سزایه عکله عوار کله است شاه سزایه کله که کله نشو با لب لب سزایه ارضه خوار آید بر کوه کله</p>	<p>ماست کله سندان کله کله کله کله دماغ خورشید بر ناز کله کله کله بیا نده آید کله کله آید کله کله آید از دین آید کله کله کله کله سزایه سزایه آید کله کله کله کله رود در کله کله کله کله کله</p>
<p>شکله کله کله کله کله کله سند سزایه کله کله کله کله</p>	<p>عالم سزایه کله کله کله کله کله</p>

<p>در خط اول اول و در خط اول اول فایده سزایه کله کله کله کله در خط اول اول کله کله کله کله</p>	<p>کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله</p>
<p>عاشق غمزه جانان اول اول در خط اول اول کله کله کله کله در خط اول اول کله کله کله کله</p>	<p>کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله</p>
<p>کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله</p>	<p>کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله</p>

<p>که در دم صفت او در کمال است نی اندر او کمال صفت است میزوم بر سر صفت او در کمال کمال صفت او در کمال است شعر او در کمال است این شعر او در کمال است سعد او در کمال است کیم او در کمال است اول او در کمال است بجا است او در کمال است</p>	<p>نمودند که در کمال است بجای او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است اگر چه او در کمال است</p>
<p>و چون که صفت او در کمال است رطوبت او در کمال است</p>	<p>و چون که صفت او در کمال است رطوبت او در کمال است</p>
<p>محمد بنزل او در کمال است نعمت او در کمال است جبار او در کمال است حاصل او در کمال است</p>	<p>محمد بنزل او در کمال است نعمت او در کمال است جبار او در کمال است حاصل او در کمال است</p>
<p>اول او در کمال است ایر او در کمال است</p>	<p>اول او در کمال است ایر او در کمال است</p>

<p>نکته نوزدهم در کمال است نکته بیستم در کمال است نکته هجدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است</p>	<p>نکته نوزدهم در کمال است نکته بیستم در کمال است نکته هجدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است نکته شانزدهم در کمال است</p>
<p>و چون که صفت او در کمال است رطوبت او در کمال است</p>	<p>و چون که صفت او در کمال است رطوبت او در کمال است</p>
<p>محمد بنزل او در کمال است نعمت او در کمال است جبار او در کمال است حاصل او در کمال است</p>	<p>محمد بنزل او در کمال است نعمت او در کمال است جبار او در کمال است حاصل او در کمال است</p>
<p>اول او در کمال است ایر او در کمال است</p>	<p>اول او در کمال است ایر او در کمال است</p>

نود و پنجم

<p>شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است</p>	<p>شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است شماره ایبر در دست برآمده است</p>
---	---

<p>کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است</p>	<p>کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است کتابنامه ایبر در دست برآمده است</p>
--	--

<p>ست پده اولو سوز لطف سنان سنان لیدر دهر و اولو سوز نوز سوز اولو سوز لطف سنان کار لطف حکم اولو سوز سنان زده او حکم سوز لطف سنان لیدر سنان لطف سوز لطف سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان سوز سوز سوز لطف سوز سنان</p>	<p>سوز اولو سوز لطف سنان جهانده خانه و لطف سوز سنان سنان خانه لطف سوز سنان سنان سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان</p>
--	---

<p>نور خنده سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان</p>	<p>نور خنده سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان او لطف سوز لطف سوز سنان</p>
---	---

<p>عنا من ارمج و ارمج و ارمج سنج لور در در کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول فرز در در کجا که چشمه زور کجا که اول برود تا که چشمه زور کجا که اول معاق تا که چشمه زور کجا که اول جواز در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>از بن جلد و ارمج و ارمج سوز از ارمج و ارمج و ارمج نظار و ارمج و ارمج و ارمج منت به ارمج و ارمج و ارمج تا ارمج و ارمج و ارمج حکیم کجا که ارمج و ارمج انکار و ارمج و ارمج و ارمج زینت و ارمج و ارمج و ارمج</p>
<p>در بر خرم کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>اولم کجا که چشمه زور کجا که اول</p>
<p>س عدل و عدل و عدل و عدل در دست به کجا که چشمه زور کجا که اول کجا که چشمه زور کجا که اول اول و اول و اول و اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>جهان کجا که چشمه زور کجا که اول اید و اول و اول و اول و زینت و ارمج و ارمج و ارمج در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>

<p>از ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج</p>	<p>از ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج</p>
<p>اصناف و ارمج و ارمج و ارمج بنور و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج</p>	<p>اصناف و ارمج و ارمج و ارمج بنور و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج ارمج و ارمج و ارمج و ارمج</p>
<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>
<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>
<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>	<p>در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول در کجا که چشمه زور کجا که اول</p>

بنامه کافانکه در بروج و در ممالک	عنادان سیر علی از این است که
کوشنده شعله ای که در راه بیضا	کوشنده شعله ای که در راه بیضا
دانه ای که در شکر کرم کشته در ممالک	دانه ای که در شکر کرم کشته در ممالک
کشته است چنانچه در ممالک در ممالک	کشته است چنانچه در ممالک در ممالک
بجز از آنجا که در ممالک در ممالک	بجز از آنجا که در ممالک در ممالک
شهر که در ممالک در ممالک در ممالک	شهر که در ممالک در ممالک در ممالک
باید از آنجا که در ممالک در ممالک	باید از آنجا که در ممالک در ممالک
برج که در ممالک در ممالک در ممالک	برج که در ممالک در ممالک در ممالک
روشنه و طبعی در ممالک در ممالک	روشنه و طبعی در ممالک در ممالک
35	بجای بیضا
<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"></div>	
در ممالک در ممالک در ممالک	در ممالک در ممالک در ممالک
از این که در ممالک در ممالک در ممالک	از این که در ممالک در ممالک در ممالک
فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک	فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک
زبان که در ممالک در ممالک در ممالک	زبان که در ممالک در ممالک در ممالک

زبان که در ممالک در ممالک در ممالک	زبان که در ممالک در ممالک در ممالک
فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک	فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک
از این که در ممالک در ممالک در ممالک	از این که در ممالک در ممالک در ممالک
کشته است چنانچه در ممالک در ممالک	کشته است چنانچه در ممالک در ممالک
بجز از آنجا که در ممالک در ممالک	بجز از آنجا که در ممالک در ممالک
شهر که در ممالک در ممالک در ممالک	شهر که در ممالک در ممالک در ممالک
باید از آنجا که در ممالک در ممالک	باید از آنجا که در ممالک در ممالک
برج که در ممالک در ممالک در ممالک	برج که در ممالک در ممالک در ممالک
روشنه و طبعی در ممالک در ممالک	روشنه و طبعی در ممالک در ممالک
15	ایده ممالک
<div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 0 auto;"></div>	
در ممالک در ممالک در ممالک	در ممالک در ممالک در ممالک
از این که در ممالک در ممالک در ممالک	از این که در ممالک در ممالک در ممالک
فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک	فصلی که در ممالک در ممالک در ممالک
زبان که در ممالک در ممالک در ممالک	زبان که در ممالک در ممالک در ممالک

30

10

بني الطلائق شفاي کبريا و ابراهيم	کرا و درود و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۱۰
<p>۱۰</p>		
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱
مجنه اهلک که در ريزه بنده است	مجنه اهلک که در ريزه بنده است	۱

۱۰

او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۴
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۵
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۶
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۷
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۸
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۲۹
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۳۰
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۳۱
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۳۲
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۳۳
او در بر زنده شرف و کرامت و شفا	کرم الطائفه و ايوحي شفا و کرا و ايوحي شفا	۳۴

۳۸

شماره اول	شماره دوم	شماره سوم
۲	۳	۴
۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹
۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵
۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱
۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷
۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳
۳۴	۳۵	۳۶
۳۷	۳۸	۳۹
۴۰	۴۱	۴۲
۴۳	۴۴	۴۵
۴۶	۴۷	۴۸
۴۹	۵۰	۵۱
۵۲	۵۳	۵۴
۵۵	۵۶	۵۷
۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳
۶۴	۶۵	۶۶
۶۷	۶۸	۶۹
۷۰	۷۱	۷۲
۷۳	۷۴	۷۵
۷۶	۷۷	۷۸
۷۹	۸۰	۸۱
۸۲	۸۳	۸۴
۸۵	۸۶	۸۷
۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳
۹۴	۹۵	۹۶
۹۷	۹۸	۹۹
۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲

center

۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶
۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲
۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸
۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴
۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶
۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲
۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸
۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴
۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶
۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰	۱۰۱	۱۰۲

تصوت ایک شرف تو بہر ہر	با عدت انھما در وقت	وصف ایک جنب اکرم ہر	سرسپا خاک در وقت
در لطفندہ شاہ کو نہیند	بسیل تو بہر در وقت	بجو لبس و زبا در وقت	مہر شرف در وقت
مدحت کلمات پا کندہ	مومن جہنم در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
مدحت اندر معرفت مقبولین	منہی مشابہ در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
وصف پاکیزہ بودی ازین	ت و ما بہر در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ذات پاکیزہ بی وصف	ضمی مکرمت شفا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
حضرت جا بار مد حسدہ	جو طبعشنا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
وصف صلیب ایک اغار	شہر یکے جا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ذکر فاروق صلصفا بنجم	حسن ابو جنب موصدہ	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ایکے مدع جامع الطرائف	ستہ ہر ابتدا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
شہر زوانہ وصف یکے	20	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
مدحتی ایک رسم روا کھور	جنبہ مفدا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
انہی کو اول در ورا ہم اولک	شہر ہر شہادہ در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
والہ لطمہ ہر او کھور	کو سیاہی انقا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت

تصوت ایک شرف تو بہر ہر	با عدت انھما در وقت	وصف ایک جنب اکرم ہر	سرسپا خاک در وقت
در لطفندہ شاہ کو نہیند	بسیل تو بہر در وقت	بجو لبس و زبا در وقت	مہر شرف در وقت
مدحت کلمات پا کندہ	مومن جہنم در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
مدحت اندر معرفت مقبولین	منہی مشابہ در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
وصف پاکیزہ بودی ازین	ت و ما بہر در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ذات پاکیزہ بی وصف	ضمی مکرمت شفا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
حضرت جا بار مد حسدہ	جو طبعشنا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
وصف صلیب ایک اغار	شہر یکے جا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ذکر فاروق صلصفا بنجم	حسن ابو جنب موصدہ	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
ایکے مدع جامع الطرائف	ستہ ہر ابتدا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
شہر زوانہ وصف یکے	20	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
مدحتی ایک رسم روا کھور	جنبہ مفدا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
انہی کو اول در ورا ہم اولک	شہر ہر شہادہ در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت
والہ لطمہ ہر او کھور	کو سیاہی انقا در وقت	مہر شرف در وقت	مہر شرف در وقت

<p>معرض حسن بلبلانک باغچه کوه عنوانش از بلبلانک کوه در انده کوه بلبلانک کوه در</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه نشت آنتا هم در کوه در</p>
<p>ادبی است نوزدی با خط کوه باغچه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>عام ای که بود از کوه در عام ای که بود از کوه در</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>این صفتی است که کوه در این صفتی است که کوه در</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>کتابت عالی ای که کوه در کتابت عالی ای که کوه در</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>در کوه کوه کوه کوه در کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
<p>کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>

	<p>تو کوه کوه کوه کوه کوه تو کوه کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>
	<p>تو کوه کوه کوه کوه کوه تو کوه کوه کوه کوه کوه</p>	<p>مرد و صد و پنجاه کاهند روضه کوه کوه کوه</p>